ਕਥਾ ਪ੍ਰਸੰਗ

ਮਾਸਟਰ ਦਰਸ਼ਨ ਸਿੰਘ

ਸ੍ਰੀ ਭੈਣੀ ਸਾਹਿਬ

This is a "GUIDE MAP" and it has no Connection with correctness of State or International Boundaries.

China

INDIA
POLITICAL

PORT BLAIR

ANDAMAN AND NICOBAR IS. (INDIA)

Little Andaman

Little Car Nicobar

Great Nicobar

OCEAN

PERSONAL MEMORANDA

DIARY 1999

Name

Office

Phone Pager Mobile /

Residence

Phone / / /

Telex Fax

Club Phone

Passport No. Credit Card No.

Driving Licence No. Blood Group

Bank Accounts

Bank Account no.

Bank Account no.

Bank Account no.

Important Contacts

Doctor Phone /

Solicitor Phone /

Tax Consultant Phone /

Electrician Phone /

Travel Agent Phone /

Airport Assistance Phone /

Railways Assistance Phone /

8 FRIDAY JANUARY

9 SATURDAY JANUARY

10 SUN

JAN	S	M	T	W	T	F	S
	31					1	2
	3	4	5	6	7	8	9
	10	11	12	13	14	15	16
	17	18	19	20	21	22	23
	24	25	26	27	28	29	30

1999

ੴ DHAN SHRI Satguru Ram Singh Ji Maharaj.

ਪ੍ਰਸੰਗ : ਪੂਰਨ ਭਗਤ

MONDAY 11 JANUARY

ਬੰਦਨਾ : ਸਰਬ ਘਟ ਮਾਲਕਾ, ਸਰਬ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਕਾ

(A)

ਬੈਂਤ: ਤਕਦੀਰ ਤੇਰੀ ਤਕਦੀਰ ਮੇਰੀ, ਪੈਂਦ ਇਸੇ ਤਕਦੀਰ ਅੱਗੇ ਝੁਕ ਜਾਂਦੀ
ਸਿਆਣੇ ਕਹਿੰਦੇ ਇਹ ਮਿਟੀ ਨ ਦੇਵਤਿਆਂ ਤੋਂ, ਵੱਡੇ-ਵੱਡਿਆਂ ਦੇ ਤੇਜ ਤੋੜ ਜਾਂਦੀ

(2) ਜੀਹਦੇ ਉੱਤੇ ਤਕਦੀਰ ਕਰੋਧ ਹੋਈ, ਨਦੀਆਂ ਵੈਂਦੀਆਂ ਦੇ ਰੁੜ੍ਹੀ ਜੀ ਤੁੱਕ ਜਾਂਦੀ,
ਜਦੋਂ ਨਾ ਅਕਲ ਕੋਈ ਪੇਸ਼ ਜਾਂਦੀ

(3) ਤਕਦੀਰ ਲਗਾਂਵਦੀ ਹੱਥ ਕੜੀਆਂ, ਗੱਲ ਆ ਤਕਦੀਰ ਤੇ ਮੁੱਕ ਜਾਂਦੀ।
ਤਕਦੀਰ ਜੇਲ੍ਹਾਂ ਕੱਟ ਦੀ ਏ,
ਤਕਦੀਰ ਹੱਥ ਤੇ ਪੈਰ ਕੱਟ ਦੀ,
ਤਕਦੀਰ ਖੂਹੇ ਵਿੱਚ ਸੁੱਟ ਦੀ ਏ।

ਪਰਮ ਸਤਿਕਾਰ ਜੋਗ ਸਾਧ ਸੰਗਤ ਜੀ ਸਭ ਸਾਈਂ ਭਾਈ ਗੱਜ ਕੇ ਬੋਲੋ ਧੰਨ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਰਾਮ ਸਿੰਘ ਜੀ।

TUESDAY 12 JANUARY

ਸਜੇਦੇ ਅੱਜ ਦੇ ਦੀਵਾਨ ਵਿਚ ਮੈਂ ਗੱਲ ਕਰਨ ਲਗਾ ਹਾਂ ਤਕਦੀਰ ਦੀ। ਕੋਈ ਮਨੁਖ ਇਹ ਨਹੀਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਕਿ ਮੈਂ ਦੁਖ ਭੋਗਾਂ। ਹਰ ਮਨੁਖ ਯਤਨ ਸੁਖ ਲਈ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਐਵੇਂ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਲਿਖਦੇ ਹਨ, "ਯਤਨ ਬਹੁਤ ਸੁਖ ਕੇ ਕੀਏ, ਦੁਖ ਕੋ ਕੀਓ ਨ ਕੋਇ॥ ਪਰ ਅਗਲੀ ਤੁਕ ਵਿਚ ਲਿਖਦੇ ਹਨ:
"ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੁਨ ਰੇ ਮਨਾ ਹਰਿ ਭਾਵੈ ਸੋ ਹੋਇ"

ਭਾਵ ਜੋ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਰ ਨੂੰ ਭਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਹੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਭਾਵੇਂ ਸੁਖ ਦੁਖ ਦੇਣ ਵਿਚ ਕੁਦਰਤ ਦਾ ਬਹੁਤ ਵੱਡਾ ਹਿੱਸਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਆਪਣੇ ਕੀਤੇ ਹੋਏ ਕਰਮਾਂ ਦਾ ਫਲ ਦੁਖ ਤੇ ਸੁਖ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਕਰਮ ਵੀ ਸਿਆਣਿਆਂ ਅਨੁਸਾਰ ਤਿੰਨ ਤਰਾਂ ਦੇ ਹਨ। ਕ੍ਰਿਆਮਾਨ, ਜੋ ਹੁਣ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਪ੍ਰਾਰਬਧ, ਜਿਹਨਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਇਹ ਦੇਹ ਮਿਲੀ ਹੈ ਅਤੇ ਤੀਜੇ ਹਨ ਸੰਚਿਤ ਕਰਮ, ਇਹਨਾਂ ਵਿਚੋਂ ਸੰਚਿਤ ਕਰਮ ਉਹ ਹਨ ਜੋ ਪਿਛਲੇ ਜਨਮ ਦੇ ਚੱਲੇ ਆਉਂਦੇ ਹਨ।

ਮੈਂ ਅੱਜ ਇਹਨਾਂ ਕਰਮਾਂ ਦੀ, ਜੂਨੇ ਤਕਦੀਰ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਜੋ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਕਰਾਂਗਾ। ਜਿਹੜੀ ਤਕਦੀਰ

	S	M	T	W	T	F	S
J	31					1	2
A	3	4	5	6	7	8	9
	10	11	12	13	14	15	16
N	17	18	19	20	21	22	23
	24	25	26	27	28	29	30

9

13 WEDNESDAY JANUARY

ਰਾਜਿਆਂ ਨੂੰ ਤਖ਼ਤਾਂ ਤੋਂ ਲਾਹ ਕੇ ਗਲੀਆਂ ਦੇ ਮੰਗਤੇ, ਬੇਹੀ ਰੋਟੀ ਦੇ ਟੁਕੜਿਆਂ ਦੇ ਮੁਹਤਾਜ ਕਰ ਦੇਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਗਲੀਆਂ ਦੇ ਮੰਗਤਿਆਂ ਦੇ ਸਿਰ ਤੇ ਸ਼ਾਹੀ ਤਾਜ ਪਹਿਨਾ ਦੇਂਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਮਿਟ ਨਹੀਂ ਸਕਦੀ। ਜਿਵੇਂ ਗੁਰਬਾਣੀ ਵਿਚ ਲਿਖਿਆ ਹੈ:-

ਲੇਖ ਨ ਮਿਟਈ ਹੇ ਸਖੀ, ਜੋ ਲਿਖਿਆ ਕਰਤਾਰ ੫

ਇਸ ਨਾ ਮਿਟਣ ਵਾਲੀ ਤਕਦੀਰ ਬਾਰੇ ਸੁਣੋ ਇਸ ਕਵਿਤਾ ਵਿੱਚ ਕਿ ਕੀ-ਕੀ ਰੰਗ ਵਿਖਾਂਦੀ ਹੈ:-

ਕੋਰਸ:-) ਮੈਂ ਜੋਰ ਲਗਾ ਥੱਕਿਆ, ਨੀ ਤੂੰ ਨਾ ਬਦਲੀ ਤਕਦੀਰੇ"
(1) ਕੰਸ ਜੈਸੇ ਧਰਤੀ ਤੇ, ਬਹਿ ਗਏ, ਆਣ ਤਖ਼ਤਾਂ ਤੇ ਚੜ੍ਹਕੇ"
ਕਈ ਮਾਲਕ ਤਖ਼ਤਾਂ ਦੇ, ਬਹਿ ਗਏ ਜੇਲ੍ਹ ਵਿਚ ਜਾ ਸੜਕੇ"
ਅਜ ਤਰਸਣ ਰੋਟੀ ਨੂੰ, ਜਿਹੜੇ ਕੱਲ ਵੰਡਦੇ ਸੀ ਹੀਰੇ"
ਮੈਂ ਜੋਰ ਲਗਾ ਥੱਕਿਆ — — —

(2) ਪਹਿਨਣ ਪੱਟ ਰੇਸ਼ਮ ਦੇ, ਖਾਂਦੇ ਦੁੱਧ ਮਲਾਈਆਂ ਖੀਰਾਂ"
ਛੱਡ ਤੁਰ ਪਏ ਮਹਿਲਾਂ ਨੂੰ, ਅੱਜ ਉਹ ਕਰਕੇ ਗਲ ਫਕੀਰਾਂ"

14 THURSDAY JANUARY

ਪਿਆਸਿਆਂ ਦੇ, ਪੈਦਲ ਤੁਰਦੇ ਪੈਰ ਧੀਰੇ"
ਮੈਂ ਜੋਰ ——— ੫

(3) ਅੱਜ ਦੁਸ਼ਮਨ ਜਾਨਾਂ ਦੇ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਕੱਲ ਵਟਾਈਆਂ ਪੱਗਾਂ"
ਅੱਜ ਬਾਬੇ ਬਣ ਬੈਠੇ, ਤੁਰਦੇ ਭੇਸ ਬਦਲ ਲਏ ਠੱਗਾਂ"
ਵੈਰੀ ਇਕ ਦੂਜੇ ਦੇ, ਇਕੋ ਮਾਂ ਦੇ ਜਾਏ ਵੀਰੇ"
ਮੈਂ ਜੋਰ ਲਗਾ ——— ੫

(4) ਜੋ ਮਾਲਕ ਰਾਜਾਂ ਦੇ ਬਹਿ ਗਏ, ਅੰਦਰੋਂ ਸੱਖਣੇ ਰਾਜਾਂ"
ਕੀ ਚਾਲ ਜ਼ਮਾਨੇ ਦੀ, ਫਿਰਦੀਆਂ ਬੇਸੁਰਿਆਂ ਦੀਆਂ ਡਾਰਾਂ,
ਬਿਨ ਸਿਖੇ ਘੋੜੇ ਤੁਰ ਪਏ, ਕਈ ਤਾਂ ਬੇਮੁਰਸ਼ਦ ਬੇ ਪੀਰੇ॥
ਮੈਂ ਜੋਰ ਲਗਾ ——— ੫

(5) ਕੱਲ ਜਾਪਦਾ ਵੈਂਹਦਾ ਸੀ, ਅੱਜ ਨ ਫੜਦੀ ਪਾਰ ਦੀ ਨਾਰੀ"
ਓਹ ਵੇਸ ਸੁਗੰਧਿਆਂ ਦੀ, ਤੇ ਜਦੀ ਫਿਰਦੀ ਫੁੱਟ ਦੀ ਮਾਰੀ"
ਕੱਲ ਰਾਜ ਤਖ਼ਤ ਵਾਲੇ, ਜਿਹਨਾਂ ਦੇ ਤਾਜ਼ੀ ਚਮਕਣ ਹੀਰੇ ੫
ਮੈਂ ਜੋਰ ਲਗਾ ਥੱਕਿਆ ———

JAN	S	M	T	W	T	F	S
	31					1	2
	3	4	5	6	7	8	9
	10	11	12	13	14	15	16
	17	18	19	20	21	22	23
	24	25	26	27	28	29	30

1999

FRIDAY 15 JANUARY

ਸੋ ਮੈਂ ਬੇਨਤੀ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਇਹ ਹੈ ਤਕਦੀਰ ਦਾ ਚੱਕਰ। ਹੁਣ ਮੈਂ ਗਲ ਕਰਾਂ ਉਸ ਇਨਸਾਨ ਦੀ, ਜੋ ਕਿ ਰਾਜ ਤਖਤ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ, ਪਰ ਤਕਦੀਰ ਦੇ ਚੱਕਰ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਜੋਗੀ ਬਣਾ ਕੇ ਕਾਸਾ ਹੱਥ ਵਿਚ ਫੜਾਇਆ ਅਤੇ ਦਰ-ਦਰ ਤੇ ਭੀਖ ਮੰਗਾਈ।

ਸ਼ਹਿਰ ਸਿਆਲਕੋਟ ਦੇ ਰਾਜੇ ਦੇ ਘਰ ਇਕ ਪੁੱਤਰ ਨੇ ਜਨਮ ਲਿਆ। ਬੱਚੇ ਦੇ ਜਨਮ ਤੇ ਖੁਸ਼ੀਆਂ ਹੋਈਆਂ। ਪੰਡਤਾਂ ਜੋਤਸ਼ੀਆਂ ਨੂੰ ਸੱਦ ਕੇ ਇਸ ਬੱਚੇ ਦੀ ਤਕਦੀਰ ਬਾਰੇ ਪੁਛਿਆ ਗਿਆ ਤਾਂ ਜੋਤਸ਼ੀਆਂ ਨੇ ਕਿਹਾ ਐ ਰਾਜਨ! ਜੇ ਭਲਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈਂ ਤਾਂ ਬਾਰਾਂ ਵਰ੍ਹੇ ਤਕ ਇਸ ਬੱਚੇ ਦਾ ਮੂੰਹ ਨਾ ਵੇਖੀਂ ਤਾਂ ਪੰਡਤਾਂ ਦੀ ਇਹ ਗੱਲ ਸੁਣਕੇ ਜੰਮਦੇ ਬਚੇ ਨੂੰ ਭੋਰੇ ਵਿਚ ਸੁਟ ਦਿੱਤਾ। ਸਮਾਂ ਬੀਤਦਾ ਗਿਆ ਬਾਰਾਂ ਸਾਲ ਬਾਅਦ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ। ਬੱਚਾ ਜਵਾਨ ਹੋ ਚੁਕਾ ਸੀ। ਇਸ ਬੱਚੇ ਦਾ ਨਾਮ ਸੀ ਪੂਰਨ। ਭੋਰੇ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਆਕੇ ਪੂਰਨ ਨੇ ਆਪਣੇ ਬਾਪ ਰਾਜੇ ਸਲਵਾਨ ਨੂੰ ਮੱਥਾ ਟੇਕਿਆ ਤਾਂ ਰਾਜੇ ਨੇ ਕਿਹਾ ਤੇਰੀਆਂ ਦੋ ਮਾਵਾਂ ਹਨ। ਇਕ ਇੱਛਰਾਂ ਜਿਸਦੀ ਕੁਖੋਂ ਤੇਰਾ ਜਨਮ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਦੂਸਰੀ ਹੈ ਲੂਣਾਂ। ਇਹਨਾਂ ਦੋਹਾਂ ਨੂੰ ਮੱਥਾ ਟੇਕ ਆਉ ਤਾਂ ਪੂਰਨ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਦੀ ਆਗਿਆ ਅਨੁਸਾਰ ਪਹਿਲਾਂ ਆਪਣੀ ਮਤਰੇਈ ਮਾਂ ਨੂੰ ਮੱਥਾ ਟੇਕਣ ਲਈ ਤੁਰਿਆ।

SATURDAY 16 JANUARY

ਲੂਣਾਂ ਦੇ ਮਹਿਲਾਂ ਅੱਗੇ ਜਾਕੇ ਪੂਰਨ ਨੇ ਆਵਾਜ਼ ਦਿੱਤੀ ਤਾਂ ਲੂਣਾ ਦੀ ਗੋਲੀ ਉੱਠਕੇ ਪੌੜੀਆਂ ਤੇ ਉਤਰੀ। ਚੌਦਵੀਂ ਦੇ ਚੰਨ ਵਰਗੇ ਪੂਰਨ ਵਲ ਵੇਖਕੇ ਗੋਲੀ ਪੱਥਰ ਦਾ ਬੁਤ ਹੀ ਬਣ ਗਈ। ਲਹੂ ਦਾ ਪਾਣੀ ਬਣ ਗਿਆ। ਅਖੀਰ ਸ਼ਰੀਰ ਦੀ ਸਾਰੀ ਸ਼ਕਤੀ ਇਕੱਠੀ ਕਰਕੇ ਪੂਰਨ ਨੂੰ ਪੁਛਿਆ, ਤੂੰ ਕੌਣ ਹੈਂ, ਤਾਂ ਪੂਰਨ ਆਪਣੇ ਬਾਰੇ ਲੂਣਾ ਦੀ ਦਾਸੀ ਨੂੰ ਇਉਂ ਦੱਸਦਾ ਹੈ ਸੁਣੋ ਇਸ ਕਵਿਤਾ ਵਿੱਚ:-

ਕੋਰਸ:- ਪੂਰਨ ਮੇਰਾ ਨਾਮ ਗੋਲੀਏ, ਪੂਰਨ ਮੇਰਾ ਨਾਂ ੫

੧. ਪਹਿਲਾਂ ਦੋਵੇਂ ਹੱਥ ਜੋੜ ਕੇ, ਮੈਂ ਪ੍ਰਣਾਮ ਬੁਲਾਉਂਦਾ "
ਜੇ ਤੂੰ ਮੇਰੀ ਮਾਂ ਦੀ ਗੋਲੀ, ਚਰਨੀ ਸੀਸ ਨਿਵਾਉਂਦਾ "
ਦੇਹ ਅਸੀਸਾਂ ਵਡ ਪਰੇਸੀ, ਆਰਜ਼ਾਂ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। "
ਪੂਰਨ ਮੇਰਾ ਨਾਮ ———— ੫

SUN 17

J	S	M	T	W	T	F	S
	31					1	
A		4	5	6		8	9
	10			13			16
N	17	18	19	20	21	22	23
	24	25	26	27	28	29	30

(੨) ਆਗਿਆ ਮਾਤਾ ਦੇਵੇਂ, ਮਹਿਲੀਂ ਕਦਮ ਟਿਕਾਵਾਂ ॥
ਮਿਲਾਂ ਧਰਮ ਦੀ ਮਾਤਾ, ਜਲਦੀ ਦਰਸ਼ਨ ਪਾਵਾਂ ॥
ਮਾਂ ਦਾ ਮਿਸ਼ਤਾ, ਕਰਾਂ ਮਿਤਾਈ ਤਾਂ ॥
ਪੂਰਨ ਮੇਰਾ ਨਾਮ ———— ੫

ਮ

18 MONDAY
JANUARY

ਰਾਗੀ ਬਾਬਲ ਹੁਕਮ ਸੁਣਾਇਆ, ਆਇਆ ਸਤਿਗੁਰਾਂ ਵੱਲੇ॥
ਸਾਂ ਗਈ ਦਾ ਹੁਕਮ ਛੱਡੀਏ, ਬੈਠਦੇ ਸਤਿਗੁਰਾਂ ਥੱਲੇ॥
ਰਹਮਾਂ ਢਾਲੇ ਭੀੜ ਨੂੰ ਮਿਲਦੀ, ਰੁੱਖ ਬਿਰਛ ਦੀ ਛਾਂ॥
ਪੂਰਨ ਮੇਰਾ ਨਾਮ ———— ੫

(੪) ਛੋਟੀ ਉਮਰੇ ਭੋਰੇ ਅੰਦਰ ਜਪਿਆ ਨਾਮ ਸੁਹਾਗੀ॥
ਬਾਗੀਂ ਮਾਲੀ ਬਾਗ ਆਇਆ, ਵੇਖਾਂ ਝੂਮੀਆਂ ਸਾਗੀ॥
ਜਿਸ ਸੋਨੇ ਦੇ ਛੱਤਰ ਝੁਲਦੇ, ਬਾਪਦੇ ਦਰਸ਼ਨ ਪਾਂ॥
ਪੂਰਨ ਮੇਰਾ ਨਾਮ ———— ੫

(੫) ਸੀਨੇ ਦੇ ਵਿੱਚ ਤਾਂਘ ਮਿਲਣ ਦੀ, ਲੈਂਦੇ ਆਇਆ ਆਸਾਂ॥
ਪੁੱਤ ਨਿਮਾਣਾ ਸਾਂ ਦੇ ਦਰ ਤੇ, ਕੀਰਨ ਸੁਣੇ ਨਿਰਾਸਾ॥
ਸੋਹੇ ਵੇਲ ਦੀ ਘੜੀ ਵੇਖਦੀ, ਜਾ ਆਲਣੇ ਪਾ ੫
ਪੂਰਨ ਮੇਰਾ ਨਾਮ ———— ॥

ਜੋ ਮੈਂ ਬੇਨਤੀ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਪੂਰਨ ਦੀ ਇਹ ਗੱਲ ਸੁਣਦੇ ਰੋਲੀ ਰਾਣੀ ਰੋਲ ਗਈ। ਛੇਤੀ ਆਗਿਆ ਲੈਂਦੇ ਪੂਰਨ ਨੂੰ ਅੰਦਰ ਆ ਜਾਣ ਲਈ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤਾ। ਜਦੋਂ ਪੂਰਨ ਅੰਦਰ ਵੜਿਆ ਬਸ ਫੇਰ ਕੀ ਸੀ:-

19 TUESDAY
JANUARY

ਸੁੰਦਰ ਮਿਰਗ ਜਾ ਹੁਸਨ ਦੀ ਲਾਟ ਸੁੱਲੀ,
ਬੈਂਤ:- ਰਾਣੀ ਵੇਖਦੇ ਪੂਰਨ ਨੂੰ ਤੁਰਤ ਸੁੱਠੀ
ਸੁਹਾਣੇ ਮਿਰਗ ਨ ਰਸਣ ਦੀ ਲਾਟ ਛੁੱਟੀ
ਸੁਰਤ ਨਜ਼ਰ ਆਈ ਗਜ਼ਾ ਭੁੱਲ ਗਿਆ,
ਜਿਸ ਪੈਰ ਤਾਈਂ ਅੱਗ ਭੜਕ ਉੱਠੀ੫

ਉਸਦੀ ਬੇ ਨਿਯਤੀ ਉਘੜਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆ ਗਈ। ਫੇਰ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ:-

(੧):- ਦਿਲੋਂ ਪੁੱਤਰ ਨੂੰ ਪਾਰ ਬਣਾਇਆ ਸੂ ਸੁ,
ਉਸਦੀ ਸਾਬਤੀ ਦੀ ਦਿਲੋਂ ਲੱਜ ਟੁੱਟੀ,॥
ਕਾਮਰਜਾਣ ਸੀਮਤ ਤੋਂ ਸਿਆਣੀ
ਲੱਗੀ ਵੇਖ ਵਿਗਾੜਦੇ ਨਹੀਂ ਪੁੱਠੀ੫

ਫੇਰ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ:-
ਬੈਂਤ:- ਜੋਇ ਜਾਗਰਾ ਆਖਦੀ ਸ਼ਰਮ ਕੇਹੀ
ਸਾਈ ਸਾਈ ਨਾ ਰਹਿਆ ਆਖ ਸੈਂ
ਰੱਖੋਂ ਰੱਖ ਨਾ ਸ਼ੀਸ਼ਿਓ ਭਾਇਓ ਵੇ
1995 ਮਾਤਾ ਆਖਦਾ ਏਂ ਕਿਹੜੇ ਸਾਕ ਸੈਨੂੰ੫

JUN

S	M	T	W	T	F	S
31					1	2
3	4	5	6	7	8	9
10	11	12	13	14	15	16
17	18	19	20	21	22	23
24	25	26	27	28	29	30

(5)

WEDNESDAY 20 JANUARY

ਹੈ ਪੂਰਨ ਸੋਚ। ਮਾਂ ਫਿਰ ਤੇਰੀ ਹੈ ਜੋ ਨੌਂ ਮਹੀਨੇ ਪੇਟ ਵਿੱਚ ਰੱਖ ਕੇ ਜਨਮ ਦੇਂਦੀ ਹੈ। ਮਾਵਾਂ ਫਿਰ ਤੇਰੀਆਂ ਹਨ, ਜੋ ਹਿੱਕ ਵਿਚੋਂ ਦੁੱਧ ਚੁੰਘਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਤੇਰਾ ਮੇਰਾ ਤਾਂ ਮਾਂ ਪੁੱਤ ਵਾਲਾ ਨੂਰ ਦਾ ਵੀ ਰਿਸ਼ਤਾ ਵੀ ਨਹੀਂ। ਪੂਰਨ ਨੂੰ ਖੂਹ ਵਿਚੋਂ ਸੁਣਕੇ ਜਵਾਬ ਦੇਂਦੀ ਹੈ। ਸੁੰਦਰ ਪ੍ਰੇਮ ਵਹਿੰਦਾ ਵਿਚ :-

ਟੇਰ:-3. ਮਾਤਾ ਰਿਜਕੀ ਗਲੋਂ ਆਖਕੇ ਬੁਲਾਇਆ ਪੂਰਨਾ, ॥
ਨਾ ਮੈਂ ਜੰਮਿਆ ਨਾ ਗੋਦ 'ਚ ਖਿਡਾਇਆ ਪੂਰਨਾ ॥

(1) ਮਾੜੀ ਗੱਲੇ ਨਾ ਸਕੀਗੀ ਰੋਈ ਖੂਹ ਤੇ ॥
ਸੌਖਾ ਟੋਰਿਆ ਤੂੰ ਆਰੇ ਵਿਚ ਦਸਤੂਰ ਤੇਂ ॥
ਰਾਤੋਂ ਆਦਰੇ ਵਲੇਸੇ ਪੱਛ ਲਾਇਆ ਪੂਰਨਾ ॥
ਨਾ ਮੈਂ ਜੰਮਿਆ ਨਾ ਗੋਦ 'ਚ ਖਿਡਾਇਆ ਪੂਰਨਾ ॥
ਮਾਤਾ ਰਿਜਕੀ ———— ॥

(2) ਨਾ ਮੈਂ ਹਿੱਕ ਚੋਂ ਚੁੰਘਾਇਆ ਤੈਨੂੰ ਸੀਰ ਵੱਡੇ ॥
ਤੇਰੇ ਕਰੋ ਖੇਲ ਵਾਲਜੇ ਨੂੰ, ਉਹ ਗਏ [illegible]ਦੇ ॥
ਤੇਰਾ ਸਾਈਂ ਜਿਗਰੇ ਤੇ ਚਲਾਇਆ ਪੂਰਨਾ ॥
ਨਾ ਮੈਂ ———— ॥ ਮਾਤਾ ———— ॥

THURSDAY 21 JANUARY

(3) ਬਾਪ ਸਾਰੇ ਕਸਾਈਆਂ ਤੇਰਾ ਛੱਡ ਗਈਆਂ ॥
ਆਪੇ ਰਾਹ ਵਿਚ ਗਲਾਂ ਤੇਰੇ ਹਰ ਸਾਈਆਂ ॥
ਐਵੇਂ ਰਿਜਕੀ ਗਲੋਂ ਦੱਸਦੇ ਵਗਾਇਆ ਪੂਰਨਾ
ਨਾ ਮੈਂ ———— ॥ ਮਾਤਾ ———— ॥

(4) ਲਾਇਆ ਫਰਕਾਂ ਦਾ ਨਹੀਂ ਤੇ ਸਬੂਰ ਦੱਸਦੇ
ਸੋਗ ਜਿਗਰੇ ਵਿੱਚ ਪੂਰਨਾ ਦਸੂਰ ਦੱਸਦੇ
ਥੋੜ ਸੋਗਦੀ ਮੈਂ ਗਲ, ਪਲਾ ਪਾਇਆ ਪੂਰਨਾ ॥
ਨਾ ਮੈਂ ———— ॥

(5) ਸੋਗ ਗਜੇ ਸਲਵਾਨ ਦਾ ਫਰਕ ਦੇਖ ਲੈ,
ਪੂਰਨ ਸੋਰੇ ਪੈਲੇ ਪਿਆ ਜੋ ਨਰਕ ਦੇਖ ਲੈ
ਤੈਨੂੰ ਸੱਚ ਆਖਦੀ ਲੈ ਫੁਰਮਾਇਆ ਪੂਰਨਾ
ਨਾ ਮੈਂ ———— ॥

ਜੋ ਮੈਂ ਅਰਜ਼ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਪੂਰਨ ਇਸਤਰਾਂ ਲੂਣਾ ਦੀ ਨਿਜਾਤ, ਵੇਖਕੇ ਕਹਿਣ ਲਗਾ। ਮਾਂ ਜਿਨਾਂ ਕਹਿਣ ਤੇ ਪਹਿਲਾਂ ਤੇਰੀ ਸੋਚ

	S	M	T	W	T	F	S
JAN	31					1	2
	3	4	5	6	7	8	9
	10	11	12	13	14	15	16
	17	18	19	20	21	22	23
	24	25	26	27	28	29	30

22 FRIDAY JANUARY

ਮਤ ਕਹਿੰ ਨਾ ਰਾਣੀ। ਜਾਂ ਧਰਤੀ ਪਾਟ ਜਾਏਗੀ, ਅੰਬਰ ਸੜ ਜਾਏਗਾ। ਤਾਂ ਪੂਰਨ ਨੇ ਕਿਹਾ ਮਾਤਾ:

ਬੋਲ: ਵਾਕ - ਕਹੇ ਪੂਰਨ ਸੁਣੀਂ ਮੇਰੀ ਮਾਤਾ, (B)
ਤੇਰੇ ਪਲੰਘ ਤੇ ਪੈਰ ਨਾ ਮੂਲ ਧਰਸਾਂ,
ਅਖੀਂ ਵੇਖਕੇ ਨਰਕ ਮੂਲ ਨਾ ਨਰਕ ਕਰਸਾਂ
ਮੈਂ ਤਾਂ ਸੂਲੀ ਤੇ ਚੜ੍ਹਣ ਕਬੂਲ ਕਰਸਾਂ।
(2) ਕੈਨੀ ਪਿੱਤਰੇ ਐਂਵੇਂ ਬਾਹਰ ਆਇਆ,
ਕਹਿੰਦਾ ਧਰਮ ਗਵਾਇ ਕੇ ਨਹੀਂ ਸਰਸਾਂ,
ਵਾਹਗਜਾਰ ਨਾ ਮੰਗਦੀ ~~ਕੋ~~ ਲੂਣਾ ਕੋ ਨਹੀਂ,
ਤੇਰੇ ਲਹੂ ਦੇ ਪੂਰਨਾ ਘੁੱਟ ਭਰਸਾਂ।

ਇਸਤਰਾਂ ਪੂਰਨ ਲੂਣਾ ਦੀ ਬਦਨੀਅਤੀ ਵੇਖਕੇ ਆਪਣਾ ਕਮ ਬਚਾਕੇ ਬਾਹਰ ਭਜ ਤੁਰਿਆ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਮਾਤਾ ਇਛਰਾਂ ਕੋਲ ਚਲਾ ਗਿਆ।

ਜਦ ਰਾਤ ਮਹਿਲਾਂ ਵਿੱਚ ਰਾਜਾ ਆਇਆ ਤਾਂ ਲੂਣਾ ਦਾ ਇਸਤਰਾਂ ਦਾ ਮਾਤਮੀ ਵੇਸ ਵੇਖਕੇ ਪੁੱਛਣ ਲਗਾ ਅੱਜ ਕੀ ਹੋਇਐ ਤਾਂ ਲੂਣਾ ਨੇ ਇਉਂ ਕਿਹਾ:

23 SATURDAY JANUARY

ਬੋਲ: ਵੜਿ ਵੇਖ ਰਾਜਾ ਮੇਰਾ ਹਾਲ ਸੋਗ (A)
ਰਾਣੀ ਆਖ ਵਿਲੇਂ ਰੋਣ ਰੋਇਆ ਈ
ਪੁੱਤਰ - ਪੁੱਤਰ ਮੈਂ ਆਖਦੀ ਰਹੀ ਮੂੰਹ ਨੂੰ
ਪੂਰਨ ਅੱਖੀਆਂ ਵਾਂਗਰਾਂ ਤੱਕਿਆ ਈ।
(2) ਵੀਹੀਂ ਕੱਢਕੇ ਰੇਸ਼ਮੀ ਵੇਖ ਕੁੜਤਾ,
ਮੈਨੂੰ ਵੇਗ ਤੇ ਰੱਬ ਵਲੱਖਿਆ ਈ,
ਵਾਹਗਜਾਰ ਮੈਂ ਜਦੋਂ ਪੁਕਾਰ ਕੀਤੀ
ਪੂਰਨ ਤਦੋਂ ਮਹਿਲਾਂ ਵਿਚੋਂ ਨੱਸਿਆ ਈ।

ਜਦੋਂ ਇਸ ਪੁੱਤਰ ਦਾ ਸੁਣ ਰਾਜਾ ਵੇਖਣ ਲਈ ਰਾਜਾ ਸਲਵਾਨ ਤੜਪ ਗਿਆ, ਅੱਗ ਔਰਤ ਦੇ ਕਹਿਣ ਤੇ ਪੁੱਤਰ ਦੀ ਜਾਨ ਲੈਣ ਤੇ ਤੁਲ ਗਿਆ। ਸਾਰੀ ਰਾਤ ਰਾਜੇ ਨੇ ਅਸਰ ਚ ਲੰਘਾਈ।
24 SUN ਦਿਨ ਚੜ੍ਹਿਆ ਪੂਰਨ ਨੂੰ ਹਥਕੜੀਆਂ ਤੇ ਬੇੜੀਆਂ ਪਾਕੇ ਕਚਹਿਰੀ ਵਿਚ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿਤਾ।

ਰਾਜੇ ਦੇ ਹੁਕਮ ਅਨੁਸਾਰ ਸਿਪਾਹੀਆਂ ਨੇ ਪੂਰਨ ਨੂੰ ਰਾਜੇ ਅੱਗੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਤਾਂ ਪੂਰਨ ਨੇ ਕਿਹਾ ਮੇਰਾ ਇਸ ਵਿਚ ਕੋਈ ਦੋਸ਼ ਨਹੀਂ, ਪਰ ਰਾਣੀ ਦਾ ਸਿਖਾਇਆ ਰਾਜਾ ਆਪਣੀ ਗਲ ਤੋਂ ਨਾ ਹਿਲਿਆ ਅਤੇ ਜਲਾਦਾਂ ਨੂੰ

	S	M	T	W	T	F	S
J	31					1	2
A	3	4	5	6	7	8	9
	10	11	12	13	14	15	16
N	17	18	19	20	21	22	23
	24	25	26	27	28	29	30

ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਪੂਰਨ ਦੇ ਹੱਥ ਪੈਰ ਵੱਢ ਕੇ, ਕਤਲ ਕਰਕੇ ਇਸਦੇ ਲਹੂ ਦਾ ਪਿਆਲਾ ਲੂਣਾ ਦੇ ਮਹਿਲਾਂ ਵਿਚ ਪਹੁੰਚਾਇਆ ਜਾਵੇ। ਜਦੋਂ ਇਸਦਾ ਪਤਾ ਪੂਰਨ ਦੀ ਮਾਤਾ ਇਛਰਾਂ ਨੂੰ ਲਗਾ ਤਾਂ ਰਾਜੇ ਦੇ ਪਾਸ ਗਈ:-

ਸੋਦਾ ਆਖ ਪਿਆਰਿਆਂ ਪੁੱਤਰਾਂ ਦਾ
ਗਈ ਤੁਰ ਕੇ ਰਾਜੇ ਦੇ ਪਾਸ ਆਈ,
ਦਰਬਾਰ ਖਲੋਇ ਪੁਕਾਰ ਕਰਦੀ
ਇਹਦੇ ਨਾਲ ਕੀ ਰਜਿਆ, ਵੈਰ ਮਾਈ। ੧

ਪਰ ਰਾਜੇ ਤੇ ਇਸਦਾ ਕੋਈ ਅਸਰ ਨ ਹੋਇਆ। ਸਗੋਂ ਇੱਛਰਾਂ ਨੇ ਫਿਰ ਸ਼ਾ ਸੋਗੀਆਂ ਨਜਰਾਂ ਤੇ ਦੂਰ ਹੋਆ। ਜਿਸਨੇ ਇਹੋ ਜਿਹੇ ਬਰਖੁਰਦਾਰ ਪੁਤਰ ਨੂੰ ਜਨਮ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਜਿਸਨੇ ਸੰਸਾਰ ਦੀਆਂ ਹੀ ਮੈਨੂੰ ਦਾਗ ਲਾਇਆ ਹੈ। ਤਾਂ ਫਿਰ ਰਾਜੇ ਨੂੰ ਇੱਛਰਾਂ ਨੇ ਫਿਰ ਆਖੇ ਰਾਜਨ! ਜ਼ਰਾ ਸੋਚ:- ੪

(B)

ਦੋਹਰਾ: ਸੀਸ ਸਮਝ ਰਾਜਾ, ਖ਼ੂਪ ਹਰ ਨਾਰੀ
ਸੋਹਣੀ ਇੱਛਰਾਂ ਬਸਤਾ ਪਾਇਕੇ ਜੀ
ਸੀਸ ਝੱਬਕੇ ਲੱਗਾਂ ਨੂੰ ਦਾੜ੍ਹ ਦੇਵੇ
ਪਛੋਤਾਇੰਗਾ ਫੇਰ ਵਿਗਾੜ ਕੇ ਜੀ।

(੨) ਬੂਹਾ ਆਪਣੇ ਆਪ ਖੁਲ੍ਹਣ ਲਗੇ ੨
ਜਦਾਂ ਸੱਚ ਤਾਈਂ ਛੁਪਾਇ ਕੇ ਜੀ,
ਦਰਬਾਰ ਜੇ ਪੂਰਨ ਨੂੰ ਮਾਰਿਆ ਈ
ਬਾਪ ਕੋਣ ਬੁਲਾਇਗਾ ਆਇ ਕੇ ਜੀ।

ਪਰ ਰਾਜੇ ਦਾ ਗੁੱਸਾ ਜ਼ਰਾ ਜਿੰਨਾ ਵੀ ਨਰਮ ਨਾ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਜਲਾਦਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਨ ਨੂੰ ਜਲਦੀ ਲਿਜਾਣ ਲਈ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਤਾਂ ਜਲਾਦ ਪੂਰਨ ਨੂੰ ਲੈ ਗਏ ਤਾਂ ਰਾਣੀ ਇੱਛਰਾਂ ਆਖੀਰ ਜਲਾਦ ਨੂੰ ਜਾਂਦੀ ਵਾਰੀ ਕੀ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੋਇਆ:

ਦੋਹਰਾ-5 ਰੋਕ ਸਾਥ ਜਲਾਦੋ ਵੇ ਪੁੱਤ ਨੂੰ ਮਿਲਦਾ ਜਾਂਦੀ ਵਾਰੀ

(1) ਥੋੜ੍ਹਾ ਤਾਂ ਠਹਿਰ ਕਰੋ, ਸਾਡੇ ਦੁਖਾਂ ਤੇ ਦੁਖਿਆਰਾਂ
ਕੀਤੇ ਭੁਲ ਜਾਣਗੀਆਂ, ਚੰਨ ਤੇ ਸੋਹਣੇ ਪੁਤਰੀਆਂ ਜਾਂਦਿਆਂ
ਸਾਡਾ ਤੇ ਪਰਤੀ ਤੇ। ਫਿਰ ਪਈ ਮੈਂ ਕਰਮਾਂ ਦੀ ਮਾਰੀ
ਰੋਕ ਸਾਥ ਜਲਾਦੋ ———— ੫

27 WEDNESDAY JANUARY

(੨) ਜਿਹੜਾ ਪੰਗਿਆ ਕੂਚਾ ਦਾ, ਕਿਧਰੋਂ ਸੈਦ ਬਣਕੇ ਆ ਗਈ ॥
ਭੈੜੀ ਬਘਿਆੜੀ ਹੈ, ਮੇਰੇ ਪੁੱਤ ਦਾ ਕਾਲਜਾ ਖਾ ਗਈ ॥
ਖਿਜ ਪੈ ਜਾਏ ਰੋਗ ਕਰਕੇ, ਜਿਗਰੀ ਯਾਰ ਫਿਰੇ ਵੈਰਾਗੀ ॥
ਟੇਰ ਜਾਰੀ ——— ੫

(੩) ਸੀ ਕਰਦਾ ਨਿਰਗਮੋ ਦੇ ਵਿੱਚ ਵਿੱਚ ਟੱਕਰ ਮਾਰਕੇ ਸਰਮਾਂ ॥
ਨੜ੍ਹੀ ਆਂ ਨਾਲ ਨੇਚਰਿਆਂ, ਸ਼ਰਕੇ ਮੈਂ ਬਦਸ਼ਕਲੀ ਕਰਦੀ ॥
ਸੀ ਬਣਕੇ ਚੰਦਰੀ ਨੇ, ਪੁੱਤ ਤੇ ਨੇ ਬਦਨੀਤੀ ਪਾਰੀ ॥
ਟੇਰ ਜਾਰੀ ——— ੫

(੪) ਮੈਂ ਵਿਚ ਰੋਲਾ ਕਰ ਲਾਂ ਦੇ, ਦੋ ਤਿੰਨ ਕਰਕੇ ਵਿਚ ਦੀਆਂ ਗਲਾਂ ॥
ਤੱਥ ਪਰਦੇ ਦੇਖਦੇ, ਕੀਤਾ ਚੌਦ ਕਾਲਜੇ ਛੱਲਾਂ ॥
ਦੋ ਫਾੜ੍ਹ ਨੇ ਗਈ ਦੇ, ਫਿਰ ਗਈ ਜਿੰਦ ਜਿਸਮ ਤੇ ਆਰੀ ॥
ਟੇਰ ਜਾਰੀ ——— ੫

(5) ਛਾਤੀ ਨਾਲ ਪਿਆਰ ਲਾਂ ਦੇ, ਆਰੀ ਪਿਆਰੀ ਪਲਕ ਦਾ ਮੇਲਾ ॥
ਫਿਰ ਦੁੱਸਦੀ, ਫੁਲਿਆਂ ਚੋਂ, ਕਿਧਰੋਂ ਮਿਲਨਾ ਜੋ ਅਲਬੇਲਾ ॥
ਜੋਗਿਆਂ ਤੇ ਪਛਤੋ ਕੇ ਵਿਗਾ ਪਈ ਨੀ ਕਰਮਾਂ ਦੀ ਮਾਰੀ ॥

28 THURSDAY JANUARY

ਟੇਰ ਜਾਰੀ ——— ੫

ਮੈਂ ਬੇਨਤੀ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਇੱਛਰਾਂ ਦੀ ਪੁਕਾਰ ਸੁਣਕੇ ਜਲਾਦ ਟੁਰ ਗਏ ਤਾਂ ਰਾਣੀ ਨੇ ਰਾਜੇ ਦੇ ਕੋਲ ਬੈਠਕੇ ਵੇਖਦੇ ਪੱਟਾਂ ਤੇ ਛੁਹੱਪੜੀ ਮਾਰਕੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਰਾਜਿਆ, ਤੈਨੂੰ ਸਬਰ ਪੈ ਜਾਏ, ਲੂਣੀ ਤਰਸਤ ਸੁਣਕੇ ਪੁੱਤ ਸਰਦਾਰ ਲੱਗੇਂ।

ਪਰ ਰਾਜਾ ਇਹ ਸੁਣਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਜਲਾਦਾਂ ਨੂੰ ਹੁਕਮ ਦੇਕੇ ਰੰਗਮਹਿਲਾਂ ਵਿਚੋਂ ਜਾ ਚੁਕਾ ਸੀ। ਬੱਸ ਫੇਰ ਕੀ ਸੀ। ਦੋਹਾਂ ਮਾਂ-ਪੁੱਤਾਂ ਦਾ ਆਖਰੀ ਮੇਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ

ਰਾਣੀ ਇੱਛਰਾਂ ਤੇ ਪੂਰਨ ਭਗਤ ਓਥੇ
ਆਖੀ ਬਾਰ ਦੋਵੇਂ ਮਿਲ ਰੋਂਦੇ ਨੀ,
ਧਾਹੀਂ ਫੋਲਕੇ ਰੱਤ ਦਾ ਨੀਰ ਓਥੇ
ਇਹੋ ਹਿਰਸ਼ ਜੇਗਨ ਦੀ ਧੋਂਦੇ ਨੀ।

ਰੋਗਾਂ ਦੇ ਰੋਇਆਂ, ਮਾਂ ਨਾਲੋਂ ਪੁੱਤ ਵਿਛੋੜ ਕੇ ਪੂਰਨ ਨੂੰ ਜਲਾਦ ਜੰਗਲ ਵਿੱਚ ਲੈ ਗਏ। ਸਦ... ਰਹੀ ਰਾਣੀ। ਇੱਛਰਾਂ ਆਪਣੇ ਪੁੱਤਰ ਦੀ ਪੈੜ ਵੇਖਕੇ ਕਿਸਮਤਾਂ ਵਿਰਲਾਪ ਕਰਦੀ

JAN	S	M	T	W	T	F	S
	31					1	2
	3	4	5	6	7	8	9
	10	11	12	13	14	15	16
	17	18	19	20	21	22	23
	24	25	26	27	28	29	30

1999

ਹੈ। ਸੁਣੋ ਇਸ ਕਵਿਤਾ ਵਿੱਚ:-

FRIDAY JANUARY 29

ਕੋਰਸ:- ਤੁਸਾਂ ਸਾਰੀ ਪਰੀਤੀ ਗਵਾਈ ਇੱਛਰਾਂ,
ਸੱਖੇ ਦੀਆਂ ਨਾ ਸਿਟੀਆਂ ਤਰਦੀਆਂ।
ਤੁਸਾਂ ਸਾਰੀ ਪਰੀਤੀ ਗਵਾਈ ਇੱਛਰਾਂ,
ਕਹਿੰਦੀ ਮੁੜਕੇ ਨਹੀਂ ਆਇਆ ਪੁੱਤ ਪੂਰਨ।
ਜਾਂਦੇ ਵੀਰਾ ਲੈ ਕੇ ਸਾਰ ਸੱਸਾ ਚੂੜਾ ਲਾਂ,
ਫਿਰ ਵੀ ਕਿਤੇ ਨਹੀਂ ਖਿਆਇਆ ਪੁੱਤ ਪੂਰਨ।
ਰੂਪ ਸੱਖਣਾ ਦੀ ਪਾਈ ਤੇਰੀ ਲਾਸ਼ ਤੇ,
ਹੋਏ ਸੰਦਰਾਂ ਇਨਾਂ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕੋਹਿਆ ਪੁੱਤ ਪੂਰਨ।
ਵੇਖੋ ~~[illegible]~~ ਬਦਕਾਰ ਤੇਰੀ ਆਨ ਨੂੰ
ਸੱਗ ਰੋਦਾ ਰੁਲਾਇਆ ਪੁੱਤ ਪੂਰਨ।
ਏਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰੋਏ ਸਗਨ ਵਿਚ ਵਿਛੜੇ
ਰੱਬ ਨੇ ਮਿਲਾਇਆ ਪੁੱਤ ਪੂਰਨ।
ਮੇਲੇ ਸੱਗ ਸੋਹਣਿਆ, ਮੇਲੇ ਸੱਗ ਵਿਛੜਿਆ।

ਇਸਤਰਾਂ ਜਲਾਦਾਂ ਨੇ ਪੂਰਨ ਦੇ ਹੱਥ ਪੈਰ ਕੱਟ ਕੇ ਖੂਹ ਵਿੱਚ ਸੁੱਟ ਦਿਤਾ। ਪਤਾ ਲੱਗਣ ਤੇ ਲੂਣਾ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਈ।

SATURDAY JANUARY 30

ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਲੂਣਾ ਨੇ ਪੂਰਨ ਨੂੰ ਚੰਗੀ ਵਿਚ ਪਾ ਪਤ ਗਈ ਕਿਹਾ ਆਪਣੇ ਵੀ ਸਮਾਂ ਹੈ, ਜੇ ਮੇਰੇ ਆਖੇ ਲਗ ਜਾਏਂ ਤਾਂ ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਮੌਤ ਦੇ ਮੂੰਹੋਂ ਬਚਾ ਸਕਦੀ ਹਾਂ। ਪਰ ਧਰਮੀ ਪੂਰਨ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ:-

(N)

ਕੋਰਸ: ਤੇਰੀ ਤਰਫ਼ ਬੁਰਾਈ ਦੇ ਸਿਰ ਦੇਵੀ ਵੱਤ ਜਾਂਦਾ
ਪੂਰਨ ਆਖਦਾ ਵੱਲ ਨਾ ਆਇਆ ਈ,
ਜਾਂਦੇ ਜੀਵਿਏ ਲਖ ਹਜ਼ਾਰ ਵਰ੍ਹਿਆਂ
ਅੰਤ ਫੇਰ ਸਾਰੇ ਮਰ ਜਾਂਦਾ ਈ।
(2) ਧਰ ਵਾਰਦੇ ਪੂਰਨ ਨੇ ਬੇਰ ਸੁੱਟੀ
ਕਿਰਤੀ ਗਲਤੇ ਧਰਮ ਗਵਾਂਦਾ ਈ,
ਦਾਦਰਜਾਰ ਆਦੋਂਦੀਆਂ ਵਰਨਾ ਬਿਨ ਜੋ
ਆਖਰ ਫੇਰ ਉਹਨਾਂ ਪਛੋਤਾਂਦਾ ਈ।

SUN 31

ਏਧਰ ਇਸਤਰਾਂ ਇੱਛਰਾਂ ਨੇ (ਆਪਸੀਂਗ ਜੀ) ਪੁੱਤਰ ਵਿਯੋਗ ਵਿੱਚ ਰੋ-ਰੋ ਕੇ ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਦੀ ਰੋਸ਼ਨੀ ਗਵਾ ਲਈਆਂ। ਪੂਰਨ ਖੂਹ ਵਿਚ ਪਿਆ ਹੈ, ਸਮਾਂ ਬੀਤਦਾ ਗਿਆ। ਇਸਤਰਾਂ ਬਾਰਾਂ

JAN

S	M	T	W	T	F	S
31					1	2
3	4	5	6	7	8	9
10	11	12	13	14	15	16
17	18	19	20	21	22	23
24	25	26	27	28	29	30

1 MONDAY FEBRUARY

ਸਾਲ ਲੰਘ ਗਏ। ਇਕ ਦਿਨ ਗੁਰੂ ਗੋਰਖ ਨਾਥ ਜੀ ਆਪਣੇ ਚੇਲਿਆਂ ਸਮੇਤ ਫਿਰਦੇ - ਫਿਰਾਂਦੇ ਇਸ ਜੰਗਲ ਵਿੱਚ ਆ ਡੇਰਾ ਕੀਤਾ। ਅਤੇ ਪਾਣੀ ਲੈਣ ਇਸ ਖੂਹ ਉੱਤੇ ਪਹੁੰਚ ਗਏ, ਜਦੋਂ ਖੂਹ ਵਿੱਚ ਝਾਤੀ ਮਾਰੀ ਤਾਂ ਆਦਮੀ ਦਾ ਬੁੱਤ ਦਿਸਿਆ। ਛੇਤੀ ਨਾਲ ਸੁਰਾਹੀ ਪੂਰਨ ਨੂੰ ਖੂਹ ਵਿਚੋਂ ਕੱਢ ਲਿਆ। ਗੁਰੂ ਗੋਰਖ ਨਾਥ ਨੇ ਭਗਤੀ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨਾਲ ਪੂਰਨ ਦੇ ਹੱਥ ਪੈਰ ਮੁੜ ਸੁਰਜੀਤ ਕਰ ਦਿੱਤੇ। ਪੂਰਨ ਤੋਂ ਸਾਰੀ ਵਾਰਤਾ ਸੁਣੀ। ਗੋਰਖ ਨਾਥ ਨੇ ਪੂਰਨ ਦੀ ਦੇਹ ਦੇ ਰੂਪ ਵੇਖਕੇ ਕਿਹਾ, ਜਾਓ ਬੱਚਾ ਰਾਜ ਭਾਗ ਸੰਭਾਲੋ। ਪਰ ਪੂਰਨ ਨੇ ਕਿਹਾ ਮਹਾਰਾਜ ਕਿਰਪਾ ਕਰੋ:-

ਬੈਂਤ: ਪੂਰਨ ਆਖਿਆ ਤੇਰ ਖਿਆਲ ਛੱਡੋ 13
ਚਰਨਾਂ ਤੇਰਿਆਂ ਨਾਲ ਪ੍ਰੀਤ ਨਾਥਾ,
ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਦੀ ਅੱਗ ਹੈ ਦੋਜ਼ਖਾਂ ਦੀ
ਜੋਗ ਦਿਸਦਾ ਏ ਠੰਢਾ ਸੀਤ ਨਾਥਾ।
ਭੈਣ ਭਾਈ ਸਭ ਆਪਣੇ ਸੁਖ ਦੇ ਨੇ
ਬਿਨਾ ਮਤਲਬੋਂ ਕੋਈ ਨ ਮੀਤ ਨਾਥਾ,
ਦਾਸੀਯਾਮ ਕੰਨ ਪਾੜਕੇ ਪਾ ਮੁੰਦਰਾਂ
ਗਾਉਂਦਾ ਰਹੂੰਗਾ ਗੋਬਿੰਦ ਦੇ ਗੀਤ ਨਾਥਾ

2 TUESDAY FEBRUARY

ਤਾਂ ਗੋਰਖ ਨਾਥ ਨੇ ਕਿਹਾ ਬੱਚਾ ਜੋਗ ਕਮਾਉਣਾ ਬੜਾ ਔਖਾ ਹੈ, ਪਿੰਡੇ ਤੇ ਸੁਆਹ ਮਲਣੀ, ਮਨ ਨੂੰ ਮਾਰਨਾ, ਭਿੱਛਿਆਂ ਕਰਾਰ ਵਿਚ ਪੈਣ ਵਾਲੀ ਗੱਲ ਹੈ। ਪਰਤਾਂ। ਕੰਨ ਪੜਵਾਕੇ ਮੁੰਦਰਾਂ ਪਾਉਣ ਤੇ ਇਹ ਸੁਖੜਾ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦਾ। ਪਰ ਪੂਰਨ ਦੇ ਬਹੁਤਾ ਤਰਲਾ ਲੈਣ ਤੇ ਗੁਰੂ ਗੋਰਖ ਨਾਥ ਪੂਰਨ ਨੂੰ ਜੋਗ ਦੇਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹੋ ਗਿਆ। ਤਾਂ ਦੂਸਰਿਆਂ ਚੇਲਿਆਂ ਨੇ ਕਿਹਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਸਾਨੂੰ ਕਈ - ਕਈ ਸਾਲ ਹੋਗਏ ਤੁਹਾਡੇ ਸੇਵਿਆਂ ਨੂੰ, ਭੁੱਖੇ ਰਹਿੰਦਿਆਂ ਨੂੰ ਤੇ ਇਹਨੂੰ ਕੱਲ ਦੇ ਛੋਕਰੇ ਨੂੰ ਜੋਗ ਦੇਣ ਲੱਗੇ ਹੋ। ਅਸੀਂ ਚੇਲੇ ਨਹੀਂ ਹੁੰਗੇ, ਇਕ ਸ਼ਰਤ ਹੈ, ਜੇ ਮੰਨ ਲਏ ਤਾਂ ਸਾਨੂੰ ਕੋਈ ਇਤਰਾਜ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਇਹ ਰਾਣੀ ਸੁੰਦਰਾਂ ਤੋਂ ਖੈਰ ਲੈ ਆਵੇ। ਪੂਰਨ ਨੇ ਇਹ ਸ਼ਰਤ ਮੰਨ ਲਈ, ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਗੋਰਖ ਨਾਥ ਨੇ ਕੰਨ ਪਾੜਕੇ ਮੁੰਦਰਾਂ ਪਾਈਆਂ ਅਤੇ ਜੋਗ ਦੇ ਦਿੱਤਾ। ਪੂਰਨ ਨੇ ਇਸ ਸ਼ਰਤ ਅਨੁਸਾਰ ਗੁਰੂ ਨੂੰ ਮੱਥਾ ਟੇਕਿਆ, ਫਿਰ ਤੇ ਚਲਕੇ ਸਵੇਰ, ਖੱਪਰ ਭਿਖਿਆ ਲੈਣ ਰਾਣੀ ਸੁੰਦਰਾਂ ਦੇ ਮਹਿਲਾਂ ਪਹੁੰਚ ਆ ਅਲਖ ਜਗਾਈ ਤਾਂ ਰਾਣੀ ਸੁੰਦਰਾਂ ਨੇ ਗੋਲੀ ਦੇ ਹੱਥ ਖੈਰ ਘੱਲਿਆ। ਪਰ ਪੂਰਨ ਨੇ ਨਾ ਲਿਆ। ਤੇ ਕਿਹਾ:-

	S	M	T	W	T	F	S
F		1	2	3	4	5	6
E	7	8	9	10	11	12	13
	14	15	16	17	18	19	20
B	21	22	23	24	25	26	27
	28						

1999

11

WEDNESDAY 3 FEBRUARY

ਧੁੰਨ: ਭੋਇ ਆਹਰ ਗੋਲੀ ਨੂੰ ਕਹੇ ਪੂਰਨ
ਪੁੱਛ ਰਾਣੀ ਨੂੰ ਆਇ ਕੇ ਖੈਰ ਪਾਇ,
ਅਸੀਂ ਖੈਰ ਲੈਣਾ ਰਾਣੀ ਸੁੰਦਰਾਂ ਤੋਂ
ਤੁਸਾਂ ਗੋਲੀਆਂ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਲੈਣ ਆਏ।

ਤਾਂ ਗੋਲੀ ਇਹਨਾ ਉਜਰ ਕੀਤੇ, ਰਾਣੀ ਸੁੰਦਰਾਂ ਕੋਲ ਚਲੀ ਗਈ ਤੇ ਕਿਹਾ:-

ਧੁੰਨ: ਆੱਨ-ਅਰਜ਼ ਮੇਰੀ ਸੁਣ ਕਹੇ ਗੋਲੀ (R)
ਇੱਕ ਸੂਰਤ ਦਾ ਕਵਲੀ ਏ ਆਣ ਰਾਣੀ,
ਜਿਹੜਾ ਆਇਆ ਏ, ਕੋਈ ਫਕੀਰ ਐਥੇ
ਦੇਖ ਹੋਈ ਹਾਂ ਮੈਂ ਹੈਰਾਨ ਰਾਣੀ।
ਕ) ਤੇਰੇ ਨਾਲੋਂ ਹੈ ਸੋਹਣਾ ਰੂਪ ਜਿਸੇ
ਕਹੇ ਸੌਰਤਾਂ ਵਿਚ ਵਿੱਚ ਆਨ ਰਾਣੀ
ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰ ਮੈਥੋਂ ਨਹੀਂ ਦਾਨ ਲੈਂਦਾ
ਤੇਰੇ ਦੇਖਣੇ ਨੂੰ ਬੜਾ ਆਵਣ ਰਾਣੀ।

THURSDAY 4 FEBRUARY

ਗੋਲੀ ਤੋਂ ਇਹ ਸੁਣਕੇ ਰਾਣੀ ਰੂਪ ਨਾਲ ਝਰੋਖੇ ਵਿਚੋਂ ਜਦੋਂ ਤਕਿਆ ਤਾਂ ਸੁੰਦਰਾਂ ਨੂੰ ਬਾਲੀ ਦੇਖਿਆ ਜੋਈ। ਪਰ ਫਕੀਰ ਦੀ ਆਪਣੀ ਗੋਲੀ ਨੂੰ ਜੋਗੀ ਨੂੰ ਮਹਿਲਾਂ ਵਿਚ ਲਿਆਉਣ ਲਈ ਭੇਜਿਆ। ਪਰ ਪੂਰਨ ਨੇ ਗੋਲੀ ਨੂੰ ਕਿਹਾ, ਸਾਡਾ ਫਕੀਰਾਂ ਦਾ ਮਹਿਲਾਂ ਵਿਚ ਕੀ ਕੰਮ। ਰਾਣੀ ਨੂੰ ਕਹੋ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਭਿੱਖਿਆ ਪਾਵੇ ਤੇ ਅਸੀਂ ਤੁਰਦੇ ਬਣੀਏ ਤਾਂ ਰਾਣੀ ਸੁੰਦਰਾਂ ਆਪ ਹੀਰੇ ਮੋਤੀਆਂ ਦਾ ਥਾਲ ਭਰਕੇ ਲਿਆਈ ਤੇ ਪੂਰਨ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆਂ ਕਿਹਾ ਕਿ, ਜੋਗੀਆ ਕਦੇ ਫੇਰ ਵੀ ਆਵੇਂਗਾ। ਕਿ ਜੋਗੀਆ ਜਿਸ ਤੇਰੇ ਕੰਨ ਪਾੜਕੇ ਮੁੰਦਰਾਂ ਪਾਈਆਂ ਹਨ, ਜੋਗ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਤੇਰੇ ਉਸ ਗੁਰੂ ਦਾ ਵਾਸਤਾ ਈ ਇੱਕ ਵਾਰੀ ਫਿਰ ਮੁੜ ਆਈਂ।

ਇਸਤਰਾਂ ਪੂਰਨ ਲੈਕੇ ਭਿੱਖਿਆ, ਗੁਰੂ ਦੇ ਚਰਨਾਂ ਵਿੱਚ ਆ ਹਾਜ਼ਰ ਹੋਇਆ ਤੇ ਹੀਰੇ ਮੋਤੀਆਂ ਦਾ ਢੇਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨੇ ਕਿਹਾ ਇਹ ਹੀਰੇ ਮੋਤੀ ਸਾਡੇ ਕੀ ਕੰਮ ਤਾਂ ਪੂਰਨ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੀ ਆਗਿਆ ਪਾਕੇ ਫੇਰ ਸੁੰਦਰਾਂ ਕੋਲ ਗਿਆ ਤੇ ਹੀਰੇ ਮੋਤੀ ਵਾਪਸ ਕਰਕੇ ਪੱਕੇ ਭੋਜਨ ਲਈ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਸਮੇਂ ਜੋ ਪੂਰਨ ਭਗਤ ਅਤੇ ਰਾਣੀ ਸੁੰਦਰਾਂ ਵਿਚ ਸਵਾਲ-ਜਵਾਬ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਸੋ ਇਸ ਦੇ ਕਵਿਤਾ ਵਿਚ ——— ।

F	S	M	T	W	T	F	S
		1	2	3	4	5	6
E	7	8	9	10	11	12	13
	14	15	16	17	18	19	20
B	21	22	23	24	25	26	27
	28						

17

5 FRIDAY
FEBRUARY

ਟੇਰ :- ਮੋਤੀ ਆਪਣੇ ਖਜ਼ਾਨੇ ਪਾ ਕੇ ਰੱਖ ਨੀ ॥
ਏਹ ਸਮਾਂ ਏ ਪਰਮ ਨਾਲੋਂ ਵੱਖ ਨੀ ॥
ਤਾਰੀ ਆਪਣੇ ਜਗਾਈ ਆ ਅਮੁਲਖ ਨੀ ॥
ਪਾ ਕੇ ਏਪਰਿਆ ਦਾ ਭੋਜਨ ਸਾਬਰ ਗਈ ਏ ॥
ਭੁੱਖ ਰਾਗਾਂ ਵੱਲ ਝਾੜਦੇ ਫਕੀਰ ਗਈ ਏ ॥

(2) ਉਚੇ ਮਹਿਲ ਮਾੜੀ ਛੁਟੇ ਨਾਲ ਯਾਰੀਆਂ ॥
ਰਾਜ ਭਾਗ ਮੇਰੇ ਸਦੇ ਹੀ ਸਦਾਰੀਆਂ ॥
ਤੇਰੇ ਚੈਨ ਜਿਤੇ ਸੁਖਦੇ ਤੋਂ ਵਾਰੀਆਂ ।
ਸਾ ਸਾ ਮਹਿਲਾਂ ਵਿੱਚ ਉੱਠ ਲੈ ਬਹਾਰ ਸੋਗੀ ।
ਦੇ ਤੂੰ ਰੱਬ ਨੇ ਮਿਲਾਇਆ ਤੂੰਸੋ ਵਾਰ ਸੋਗੀਆ ॥ — 4

(3) ਮੇਰਾ ਬੋਲ ਨਾ ਫਕੀਰਾਂ ਨੂੰ ਸੁਣਾਂਗਾਂ ॥
ਸੋਹਣੇ ਚੋਲਨ ਆਪਣਿਆਂ ਹੀ ਖੁਰਾਂਗਾਂ ॥
ਛੱਡ ਸੱਗ ਦਾ ਪਿਆਰ ਪਾਈਆਂ ਸੁਰਾਂਗਾਂ
ਤੇਰਾ ਸੋਮਾ ਨਹੀਂ ਜੇ ਲਟਦਾ ਬਹਾਰ ਗਈ
ਦਾਰੂ ਖੂਹ ਚੋ ਲਿਆਇਆ ਬਾਗਾਂ ਸਾਲ ਗਈ ਏ — 4

6 SATURDAY
FEBRUARY

(4) ਬਾਲੀ ਸੋਚ ਨਾ ਦੇ, ਸੱਚੀਆਂ ਮੈਂ ਬੋਲੀਆਂ
ਲਾਹਕੇ ਭਗਵਾਂ ਜਿਗਾ ਚੋਲਾ ਤੈਥੋਂ ਘੋਲੀਆਂ
ਤੇਰੇ ਟਹਿਲ ਕਮਾਇਦ ਗੋਲੇ ਗੋਲੀਆਂ
ਖੱਸ ਇਕ ਪਈ ਬਾਂਗਿਆ ਸੋਹੇ ਵੇਲ ਸੋਗੀਆਂ
ਲੂਣੀ ਸੋਹਣੇ ਤੇਰੇ ਮਿਠੇ - ਮਿਠੇ ਬੋਲ ਸੋਗੀਆ — 4

(5) ਇਹ ਮਿੱਠੀ ਬਾਣੀ ਮੇਰੇ ਸਤਿਗੁਰ ਦੀ ॥
ਮੇਰੀ ਆਪਣੀ ਨਾ ਸਾਈ ਇਹ ਪੀਰ ਦੀ,
ਤਾਰ ਨਾਥ ਨੇ ਏਸੀ ਹੈ ਸੁਣਦੀ ਮਿਠੀ ਸੁਰਦੀ
ਮੇਰਾ ਆਪਣਾ ਨਾ ਰੂਪ ਨਾ ਤੂੰ ਸੋਗ ਗਈ ਏ
ਇਹ ਤਾਂ ਚੜ੍ਹਿਆ ਹੈ ਭਗਤੀ ਦਾ ਰੰਗ ਗਈ ਏ — 4

7 SUN
(6) ਮੈਂ ਤਾਂ ਲੂਟ ਲਈ ਏ ਨਾਥ ਜਿਆ ਚੇਲਿਆ ।
ਧੰਨ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਤੂੰਸੀ ਵਾਰ ਸੋਲਿਆ ।
ਨਾਲ ਚਲੂੰ ਮੈਂ ਇੱਕਲੇ ਤੇ ਸਕੇਲਿਆ । ਤੇਰੇ
ਸੋਹਣੇ ਪਾਕੇ ਤੇ ਵੇਨ ਪਾਈਆਂ
ਉਹਦਾ ਭਗਤਾ ਵੈਰਾਗ ਭਰੀ ਗਈ ਸੁਰਾਂਗਾਂ

1999

F	S	M	T	W	T	F	S
		1	2	3	4	5	6
E	7	8	9	10	11	12	13
	14	15	16	17	18	19	20
B	21	22	23	24	25	26	27
	28						

(1)

MONDAY FEBRUARY 8

ਜੇ ਮੈਂ ਬੇਨਤੀ ਕਰ ਦਿਤਾ ਸੀ, ਪੂਰਨ
ਭਗਤ ਨੇ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਹੀ ਇਹ ਗੈਰ-ਮਹਾਂਭਗਤ ਸਾਡੇ ਫਕੀਰ
ਦੇ ਵਿਚ ਰੰਗ। ਪੱਕਾ ਭਰੋਸਾ ਜਾਗੀਆ ਹੈ। ਪਰ ਕਹੀ ਸੰਧਿਆਂ
ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਦੇਰ ਹੋ ਚੁਕੀ ਸੀ ਤਾਂ ਪੂਰਨ ਭਗਤ ਨੇ ਕਹੀ
ਸੁੰਦਰਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ :-

ਬੈਂਤ: ਏਹਿ ਭਿਖਿਆ ਕਹੀਏ ਅਗਾਂਹ ਤੁਰੀਏ (B)
ਜੋਗਾ ਅਟਕਦਾ ਨਹੀਂ ਫਕੀਰ ਦਾ ਨੀ,
ਪਾਣੀ ਵਗਦਾ-ਰਗਦਾ ਸਾਫ਼ ਰਹਿੰਦਾ
ਜੋਗਾ ਅਟਕਦਾ ਸੂਲ ਨਾ ਨੀਰ ਦਾ ਨੀ।
(2) ਇੱਕਾ ਦੇਸ਼ ਆਸਾਂ ਦਾ ਗੁਰੂ ਗੋਰਖ
ਕੂੜ ਛਿੜਿਆ ਸਾਗਰੇ ਪੀਰ ਦਾ ਨੀ,
ਰਚੀਦਾਸ ਭਗਵਾਨ ਦਾ ਭਜਨ ਕਰੀਏ
ਕੋਈ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ~~ਇਸ~~ ਸਰੀਰ ਦਾ ਨੀ।

ਤਾਂ ਕਹੀ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ, ਹੇ ਜੋਗੀਆ
"ਜੇ ਆਗਿਆ ਦੇਵੇਂ ਤਾਂ ਮੈਂ ਤੇਰੇ ਗੁਰੂ ਦੇ ਦਰਸ਼ਨ ਕਰ ਆਵਾਂ
ਤਾਂ ਕਹੀ ਨੇ ਪੂਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਪਾ ਕੇ ਸਹੇਲੀਆਂ ਸਮੇਤ ਪੈਦਲ
ਤੁਰਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ ਤੇ ਆ ਡੇਰਾ ਕੀਤਾ,
ਸ਼ਿਰਾਂ ਤੇ ਦੁੱਧ ਸ਼ਾਹੂ ਭੋਜਨ ਕਰਕੇ ਭਰਪੂਰ

TUESDAY FEBRUARY 9

ਹੋ ਕਹੀ। ਗੁਰੂ ਗੋਰਖ ਨਾਥ ਨੇ ਖੁਸ਼ ਹੋਕੇ ਕਿਹਾ ਕਹੀ!
ਅੱਜ ਜੋ ਚਾਹੁੰਦੀ ਹੈਂ ਫਕੀਰ ਦੇ ਦਰ ਤੇ ਮੰਗ ਲੈ ਤਾਂ
ਕਹੀ ਅੱਜ ਗੋਰਖ ਦੇ ਇੱਕੋ ਤੇ ਮੰਗਤੀ ਬਣਕੇ ਕੀ ~~ਕੰਮਦੀ~~
ਹੈ। ~~ਸਾਡੇ ਵਿਚ ਕਹਿੰਦਾ ਇੱਕ~~:- ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ

ਛੰਦ:- ~~ਮੈਂ ਤਰਨ ਤੇਰੇ ਦੀ ਦਾਸੀ ਹਾਂ, ਨਾ ਸਮਝੋ ਕੋਈ ਹੋਰ ਖੜ੍ਹੀ"~~
~~ਗੱਲ ਸੁਣਲੈ ਇੱਕੋ ਦਿਆਲੂ ਬਾਬਾ, ਇਕ ਸੁੰਦਰ ਮੰਗਦੀ ਖੈਰ ਖੜ੍ਹੀ~~

(1) ਕੁਝ ਤਾਂ ਪਹਿਰ ਵਿੱਚ ਪਿਆਰਾ ਨਹੀਂ ਦਿਸੰਦੀ ਸ਼ੀਸ਼ ਦਾ"
ਦੁੱਖ ਇਹ ਤੇਰੇ ਚਰਨਾ ਵਿਚ ~~ਕੰਮ~~ ਨਗੀਨੇ ਦਾ
ਤੇਰੇ ਦਰਸ਼ਨ ਕਰਨਾ ਤਰਦੀ ਹਾਂ, ਮੈਂ ਇਕ ਟਕ ਸੋਚਾਂ ਪਹਿਰ ਖੜ੍ਹੀ।
ਗੱਲ ਸੁਣ ਲੈ ਇੱਕੋ ——————।
(2) ਮੇਰੇ ਸੁਰਗਾਂ ਤੇ ਸੋਹਣੇ ਹੋਣ ਸ਼ਹਿਰ ਚੌਗਲੇ"
ਲੱਖਾਂ ਸਹੇਲੀਆਂ ਤੇ ਮਹਿਲ ਹੋਣ ਸਹਿਲ ਕੇ ਕਰਕੇ"
ਸਭ ਫਿਕੇ-ਫਿ ਲਗਦੇ ਨੇ, ਕੋਈ ਅੱਜ ਇਹ ਨੂੰ ਲਗਿ ਚੜ੍ਹੀ
ਗੱਲ ਸੁਣਲੈ ਇੱਕੋ ——————।

	S	M	T	W	T	F	S
F		1	2	3	4	5	6
E	7	8	9	10	11	12	13
	14	15	16	17	18	19	20
B	21	22	23	24	25	26	27
	28						

14

10 WEDNESDAY FEBRUARY

(3) ਰੋਸ ਪੱਲਾ ਪਾਏ ਬੈਠੀ ਹਾਂ ਸਦਾ ਲੀ ਚਾਹਿਆ
ਤੇਰੇ ਦਰ ਉੱਤੇ ਸਾਏ ਦਾ ਨਾ ਆਈ ਚਾਹਿਆ
ਮੈਂਰੇ ਪੂਰਨ ਛੋਲੀ ਪਾਏ ਤੂੰ, ਮੈਂ ਬਾਲੀ ਮਸਤ ਬਗੋਰ ਬੈਠੀ
ਯਾਲ ਸੁਣਦੈ ——— 4

(4) ਸੋਹਗਾਂ ਵਾਲਿਆ ਤੂੰ ਦੇਈਂ ਨਾ ਸਦਾਬ ਸੋਗਵੇ
ਤੈਨੂੰ ਮਿਲਨਾ ਨਾ, ਸੋਸ ~~ਕਰ~~ ਭੁਲ ਸੋਗ ਦਿਲ ਤੇਰੇ
ਇਹ ਕਹਿਲ ਜਾਲਚੋਲੇ ਆਤ੍ਰਿਗੀ, ਸੋਬਨ ਦੀ ਮਿਸਰ ਰੂਪਹਿਰ ਬੈਠੀ
ਗਾਲ ਸੁਣਦੈ, ਇਹ [illegible]
[illegible]
ਰਾਣੀ ਮੈਂਹਗਾਂ ਨੇ ਸਾਰੇ ਇਹ ਰੋਲ ਰੋਰਬ
ਨਾਥ ਨੇ ਸੁਣੀ ਤਾਂ ਕਿਹਾ, ਰਾਣੀਏ ਪੂਰਨ ਸੋਗ ਦੇ ਤੂੰ ਮੇਰੇ ਦਲੇਸ
ਤੇ ਰੂਰ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ। ਪਰ ਮੈਂ ਨਾਥਾਂ ਦਾ ਗੁਰੂ ਤੈਨੂੰ ਵਚਨ
ਦੇ ਚੁੱਕਾ ਹਾਂ। ਨਾਥ ਦਾ ਵਚਨ ਜਾਣੇ ਪੱਥਰ ਤੇ ਲਕੀਰ ਹੁੰਦੀ
ਸਿਟਦੀ ਨਹੀਂ। ਜਾਹ ਲੈਜਾ ਪੂਰਨ ਨੂੰ। ਪੂਰਨ ਗੁਰੂ ਦੇ ਬਚਨਾਂ ਦਾ
ਬੱਧਾ ਰਾਣੀ ਸੁੰਦਰਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਹੋ ਤੁਰਿਆ। ਰਾਣੀ ਸੁੰਦਰਾਂ
ਪੂਰਨ ਨੂੰ ਪਾਏ ਬੈਠੀ ਖੁਸ਼ ਹੋਈ ~~ਤੇ ਪ੍ਰਸਾਰ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜੋ~~
~~ਲੋਵੇ~~ :—

11 THURSDAY FEBRUARY

ਮੈਂ ਤਾਂ ਭੁਲੀ ਹਾਂ ਤੁਸੀਂ ਨਾ ਭੁਲ ਜਾਇਓ
ਇਹਨਾ ਸੋਹੀਆਂ ਨਾਲ ਪ੍ਰੀਤ ਲੋਵੇ,
ਸੋਗਲ ਹਣੇ ਨਾ ਬਣੂੰ ਸੁੰਦਰਾਂ ਨੂੰ
ਸੋਗੀ ਨਹੀਂ ਜੋ ਕਿਸੇ ਦੇ ਮੀਤ ਹੋਵੇ 5

(2) ਸੀਸ ਸਦੇਲੇ ਸੁੰਦਰਾਂ ਭੁਰੀ ਪੂਰਨ [illegible]
ਦਹਿੰਦੀ ਜਾਣ ਚੜ੍ਹੀ ਉੱਚੇ ਰਾਜ ਦੇਸੀ,
ਸੋਸਾ ਲੋਕ, ਸੌਂ ਜਾਣ ਖਰੀਦ ਜਾਰਾ
ਸੌਸਾ ਹੋਰ ਨਾ ਦੇਈ ਵਿਹਾਰੂ ਦੇ ਸੀਪ
ਰਾਣੀ ਸੁੰਦਰਾਂ ਪੂਰਨ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਮਹਿਲੀਂ ਪਹੁੰਚ ਗਈ [illegible]
ਪਰੰਤੂ ਪਰ ਪੂਰਨ ਜਾਪਦੈ, ਗੁਰੂ ਤੋਂ ਵਿਛੜ ਕੇ ਬਹੁਤ ਦੁਖੀ
ਹੋਇਆ। ਰਾਣੀ ਸੁੰਦਰਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ :—

ਬੋਲ: ਪੂਰਨ ਜਾਪਦਾ ਇਸ ਮੈਂ ਬੈਠ ਜਾਵਾਂ ਵਧਾਇਆਂ ਦੇ"
ਇਹਨੇ ਸਮਧੂ ਦੇ ਬੋਲ ਸੁਣਾਇਆ ਦੀ
ਦਰਬਾਰ ਬਣੇਇ ਦੇ ਸੁੰਦਰਾਂ ਨੂੰ
ਪੂਰਨ ਜਾਪਦਾ ਵਾਂਗ ਵਿਹਾਇਆ ਦੇ 4

ਸੋਗਲ ਦਾ ਵਾਗਨਾ ਲਾਏ ਪੂਰਨ
ਇਹਨੇ ਦੇ ਰਾਹ ਪੈ ਗਿਆ।

FEB 1999

S	M	T	W	T	F	S
	1	2	3	4	5	6
7	8	9	10	11	12	13
14	15	16	17	18	19	20
21	22	23	24	25	26	27
28						

ੴ

ਸੁੰਦਰਾਂ ਨੂੰ ਇਸਦੇ ਭੇਦ ਬਾਰੇ ਦਾ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਸਮਝਦੀ ਸੀ ਕਿ ਪੂਰਨ ਸਰੂਪ ਸੁੰਦਰਤਾ ਵੇਖਦੇ ਜੋਗੀਆਂ ਜਿਹਾ ਹੈ, ਪਰ ਜੋਗੀਆਂ ਇਸਦੇ ਉਲਟ, ਜਦ ਕਿ ਪੂਰਨ ਜਿਹਾ ਨਾ ਸਖੀਆਂ ਨਾਲ ਗਈਆਂ ਗੋਲੀਆਂ ਖਾਲੀ ਮੁੜ ਆਈਆਂ ਸੀ:—— ਤੇ ਆਕੇ ਰਾਣੀ ਸੁੰਦਰਾਂ ਕਿ ਦੱਸਣ ਲੱਗੀਆਂ ਘੋੜ ਚੜ੍ਹੀ ਭੈਣੀ ਖਿਸਕਾ ਕੇ ਸੰਗਤ ਦੇ ਗਏ ਤੇ ਇਸ ਤਰਾਂ ਦੇ ਤਾਂ:—

FRIDAY FEBRUARY 12

ਬੋਲ: ਰਾਣੀ ਸੁੰਦਰਾਂ ਸਾਡੂ ਕੈਂਤਾਬ ਜੋਈ
ਸਸੀ ਬਾਰ ਸੈਨੂੰ ਖਿਰਨੇ ਲਾ ਗਿਆ ਏ
ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਖੋਲ੍ਹਿ ਕਿ ਪੁੱਛਿਆ ਮੈਂ
ਦੱਸੇ ਜੋਗੀ ਨੀ ਕਿਹੜੇ ਰਾਹ ਗਿਆ ਏ।

ਤਾਂ ਰਾਣੀ ਸੁੰਦਰਾਂ, ਮਹੱਲ ਤੇ ਚੜ੍ਹਕੇ, ਜਿਸ ਪਾਸੇ ਪੂਰਨ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਸ ਪਾਸੇ ਤੱਕਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਪੁਕਾਰ ਕਰਦੀ ਹੈ ਐਉਂ ਕਹਿੰਦੇ:-

ਬੋਲ: ਮੈਂ ਤਾਂ ਭੁੱਲੀ ਹਾਂ ਤੁਸੀਂ ਨਾ ਭੁੱਲ ਜਾਇਓ
ਇਹਨਾਂ ਜੋਗੀਆਂ ਨਾਲ ਪ੍ਰੀਤ ਕਰਕੇ
ਸੰਗਲ ਰਹੇ ਨਾ ਬਾਝੋਂ ਸੁੰਦਰਾਂ ਨੂੰ
ਜੋਗੀ ਨਹੀਂ ਜੇ ਕਿਸੇ ਦੇ ਮੀਤ ਹੋਏ।

SATURDAY FEBRUARY 13

ਪਰ ਪੂਰਨ ਕਿਧਰੇ ਨਜ਼ਰ ਨਹੀਂ ਆ ਰਿਹਾ ਤਾਂ ਬਸ ਫੇਰ ਕੀ ਸੀ:——

ਬੋਲ: ਜੋ-ਜੋਰ ਨਾ ਸੀ ਰੋਣਾ ਨਾਲਦੇ ਰੋ
ਪਈ ਦਸਤ ਪੁਕਾਰ ਦੀ ਦੇਣ ਭੂਗੀ,
ਪੂਰਨ ਨਜ਼ਰ ਨਾ ਆਂਵਦਾ ਸੁੰਦਰਾਂ ਨੂੰ
ਰਾਣੀ ਡਿਗ ਮਹੱਲ ਤੋਂ ਚੂਰ ਹੋਈ।

ਉਧਰ ਪੂਰਨ ਭਗਤ ਜਦੋਂ ਟਿੱਲੇ ਦੇ ਗੁਰੂ ਗੋਰਖ ਨਾਥ ਕੋਲ ਪਹੁੰਚ ਗਿਆ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨੇ ਕਿਹਾ ਪੂਰਨਾ! ਮੈਨੂੰ ਭੂਰਨ ਵੇਲਾ ਹੀ ਰੱਖ ਤੂੰ ਆਪਣੇ ਬਾਪ ਦੇ ਸ਼ਹਿਰ ਚਲਾ ਜਾ। ਪੂਰਨ ਆਗਿਆ ਪਾਕੇ ਨਾਥ ਦੀ ਆਪਣੇ ਬਾਪ ਦੇ ਬਾਗ ਵਿੱਚ ਜੋ

SUN 14

ਬਾਰਾਂ ਸਾਲ ਦਾ ਸੁੱਕਾ ਸੀ ਆ ਡੇਰਾ ਲਾਇਆ। ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਸੁੱਕਾ ਬਾਗ ਹਰਾ ਹੋ ਗਿਆ। ਵੇਖਦੇ, ਸੁਣਦੇ, ਸ਼ਹਿਰ ਦੇ ਲੋਕ ਆਉਣ ਲੱਗੇ ਫਕੀਰਾਂ ਪਾਸ ਦੇ। ਜਿਹੜਾ ਆਵੇ ਕੋਈ ਮੁਰਾਦ ਮੰਗਦਾ ਹੈ, ਪੂਰੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਨੂੰ ਸੁਣਕੇ ਲੋਕਾਂ ਨਾ ਰਹਿ ਆਖੀਰ ਸਾਂ ਇੱਛਰਾਂ ਵੀ ਤੁਰ ਆਈ

FEB

S	M	T	W	T	F	S
	1	2	3	4	5	6
7	8	9	10	11	12	13
14	15	16	17	18	19	20
21	22	23	24	25	26	27
28						

15 MONDAY FEBRUARY

ਤੁਰੀ ਆਖ਼ਿਰੀ ਹੋ, ਜਦੋਂ ਪੂਰਨ ਨੇ ਮਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਹਾਲਤ ਵਿਚ ਆਖ਼ਿਰੀ ਵੇਖਿਆ ਤਾਂ:—

ਬੈਂਤ: ਪੂਰਨ ਵੇਖਦੇ ਸਾਰ ਨਾ ਸਹਿਆ ਈ
ਗੋਡੇ ਟਿਕਿਆ ਜੋੜ ਅਰਦਾਸ ਸੱਤੇ,
ਕਰਤਾਰ ਨੂੰ ਦੇਸ ਧਾਂ ਰਾਜ ਸਾਰੀ
ਪੂਰਨ ਇਸਤਰਾਂ ਸਾਂਦੇ ਦੁਖ ਵੰਡੇ।

ਠੰਡੇ ਖਾਂਦੀ ਆਖ਼ਿਰੀ ਮਾਤਾ ਨੂੰ ਆਪ ਜਿਵਾਏ. ਆਪਣੇ ਕੋਲ ਬਿਠਾਇਆ ਤੇ ਕਿਹਾ, ਮਾਤਾ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੇ ਜਿਵੇਂ ਤੇਰੇ ਨੈਣ ਰੋਂਦੀ ਦੇ ਚੰਦ ਜੋ ਗਏ ਹਨ ਤਾਂ ਇਹਨਾਂ ਨੇ ਰੋ-ਰੋ ਕੇ ਸਾਰ ਗਲ ਸੁਣਾਇਆ ਤੇ ਕਿਹਾ:—

ਕਰਤਾਰ ਕਰੋ ਦੁਖ ਪੁੱਤਰਾਂ ਦੇ
ਗਿਆ ਰਹਿਣ ਵਿਛੜੇ ਦਾ ਸਾਰ ਸੈਨੂੰ

ਪੂਰਨ ਦਾ ਬੋਲ ਸੁਣਦੇ ਇਹਨਾਂ ਪੂਰਨ ਨੂੰ ਇਸਤਰਾਂ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਸੁਣੋ ਇਸ ਕਹਿੰਦਾ ਵਿਚ:-

16 TUESDAY FEBRUARY

ਕੋਰਸ: ਵੇ ਮੈਂ ਤਰ ਨਹੀਂ ਸਕਦੀ ਤੈਨੂੰ ਅੱਖਾਂ ਬੋਲਦੀ ਜੋਗੀਆ
ਸੋਹਣੇ ਪੂਰਨ ਵਰਗਾ ਲਗਦਾ ਏ ਤੇਰਾ ਬੋਲ ਜੋਗੀਆ ॥

(1) ਤੇਰੀ ਉਮਰ ਨਹੀਂ ਬਣਦੀ ਜੋਗ ਦੀ, ਤੂੰ ਮਾਸੂਮ ਜਾਪਦੈਂ ॥
ਜਾਂ ਫਿਰ ਸਾਧਿਆ ਵਾਲਾ ਭੇਸ, ਮਜ਼ਲੂਮ ਜਾਪਦੈਂ ॥
ਵੇ ਤੂੰ ਦੁਨੀਆਂ ਵਲੋਂ ਜਿਵੇਂ, ਅਣਭੋਲ ਜੋਗੀਆ ॥
ਸੋਹਣੇ ਪੂਰਨ ਵਰਗਾ ———॥

(2) ਮੇਰੇ ਬੱਚੜੇ ਦਾ ਲਾਇਆ, ਰੱਖੀਂ ਬਾਗ ਸੁੱਕਿਆ ॥
ਪੂਰੇ ਬਾਰਾਂ ਸਾਲ ਹੋ ਗਏ ਨੈਣ ਨੀਰ ਸੁੱਕਿਆ ॥
ਚੁੱਪੀ ਰਹਿਣੀ ਦੁਖਾਂ ਦੀ ਨਾ ਫੋਲ ਜੋਗੀਆ ॥
ਸੋਹਣੇ ਪੂਰਨ ਵਰਗਾ ———॥

(3) ਮੇਰੇ ਕੰਨਾਂ ਤਾਈਂ ਗੂੰਜਦਾਂ ਧੀਆਂ ਅੰਮੜੀ ਆਖ਼ਿਰੀ,ਆਂ
ਸੋਹਣੇ ਪੁੱਤ ਵਾਂਗੂ ਤੇਰੇ ਕੋਲੋਂ ਸਹਿਜ ਆਖ਼ਿਰੀ,ਆਂ ॥
ਮੈਨੂੰ ਵਾਲੇ ਧਾਈ ਵਾਂਗੂ ਹਰੀ ਡੋਲ ਜੋਗੀਆ
ਸੋਹਣੇ ਪੂਰਨ ਵਰਗਾ ———॥

FEB 1999

S	M	T	W	T	F	S
	1	2	3	4	5	6
7	8	9	10	11	12	13
14	15	16	17	18	19	20
21	22	23	24	25	26	27
28						

17

(੪) ਜੀਹਨੇ ਤਾਰੇ ਵਰਤਾਇਆ ਛਿੜਦੇ ਖੇਲ ਹੋਵਣਗੇ। WEDNESDAY 17 FEBRUARY
ਸੋਹਣੇ ਲਗਦੇ ਅਨੂਪ ਰੂਪ ਮੇਲ ਹੋਵਣਗੇ।
ਬਸ ਆਸਾਂ ਏ ਹੈ ਪੂਰੀਆਂ ਮੇਰੇ ਦਿਲ ਅੰਗੀਆਂ॥
ਮੇਰੇ ਪੂਰਨ ਵਰਗਾ ——— ੪

(੫) ਜਿਤੇ ਜੀਵਣਾਂ ਨੂੰ ਆਏ ਜੋਗੀ ਰੂਪ ਧਾਰ ਕੇ
ਹੈ ਜੇ ਅੰਗ ਤੇ ਭਿੱਛਿਆ ਦੇਖ ਨਿਗਾਹ ਮਾਰਕੇ
ਮੇਰੇ ਪੂਰਨ ਵਰਗਾ। ———
ਮੇਰ ਗੀਆ ਏਤ [illegible] ਗਚਾਰ [illegible]

ਅੱਖੋਂ ਅੰਨ੍ਹੀ ਇਛਰਾਂ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਦੇ ਜੋਗੀਆ ਮੈਨੂੰ ਦਸ ਤੂੰ ਕਿਥੋਂ ਆਇਆ ਹੈਂ। ਕਿਸਦਾ ਪੁੱਤ ਤੇ ਕਿਸ ਮਾਂ ਨੇ ਤੈਨੂੰ ਜਨਮ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਜੇ ਜੋਗੀਆ ਅੱਖਾਂ ਹੋਵਦੀਆਂ ਤਾਂ ਸੂਰਤ ਤੋਂ ਪਹਿਚਾਣ ਲੈਂਦੀ, ਤੇਰੀ ਬੋਲੀ ਮੇਰਾ ਪੁੱਤ ਪੂਰਨ ਲਗਦਾ ਹੈਂ। ਇਸ ਵਰਗਾ ਦਸਾਂ ਇਕ ਮਾਂ ਨੂੰ ਵੇਖਦੇ ਪੂਰਨ ਤੋਂ ਬਿਨਾ ਨਾ ਗਿਆ ਜਾਵੇ ਰਿਹਾ ਮਾਤਾ:—

ਇਹ ਸੁਣਕੇ [illegible] ਦਾ ਜੀ ਭਰਆ
ਇਤੇ ਮਾਂ ਹੈ ਜੀ ਪ੍ਰਸੂਤ ਵਾਰ ਮੇਰੀ,
ਦਰਗਾਹ ਮੈਂ ਪੁੱਤ ਸਲਵਾਨ ਦਾ ਹਾਂ
ਪੂਰਨ ਨਾਮ ਤੇ ਜਾਤ ਪਰਿ[illegible] THURSDAY 18 FEBRUARY

ਬਸ ਫੇਰ ਕੀ ਸੀ, ਪੂਰਨ ਦਾ ਨਾਮ ਸੁਣਦਿਆਂ ਸਾਰ:—

ਛੰਦ: ਜੇ ਸਾਰ ਨਾ ਮਾਤਾ ਨੂੰ ਰਮ ਗਿਆ (A)
ਪਹੁੰਚੇ ਸੁਣਦਿਆਂ [illegible] ਅੱਖਾਂ ਦੇ ਖੁਲਗਏ
ਸੀਨੇ ਨਾਲ ਜਾਂ ਤੱਕਦੇ ਲਾਇਆ, ਸੂ
ਵੇਖ ਮੁੱਖ ਇਤੇ ਦੁੱਖ ਭੁੱਲ ਗਏ ੪
(੨) ਪੂਰਨ ਦੇਖ ਦੋਵੇਂ ਚਰਨੀ ਦੌੜ ਆਇਆ
ਧਾਰ ਦੇਖ ਪਰਨਾਲੇ ਡੁੱਲ ਗਏ,
ਦਰਗਾਹ ਅੱਖਾਂ ਸਾਈਂ ਇੱਛਰਾਂ ਦੇ
ਸ਼ਾਨ ਸ਼ੌਕਤ ਖੁਸ਼ੀ ਭਾਗ ਖੁੱਲ ਗਏ ੪

ਸਾਧ ਸੰਗਤ ਜੀ ਫੇਰ ਕੀ ਸੀ ਧਾਮ ਮਾਤਾ-ਪੁੱਤਰ ਦਾ ਮੇਲ ਹੋ ਗਿਆ।
ਸੋ ਆਸੀਂ ਏਨਾ ਕੁਝ ਕਹਿਕੇ ਬਿਮਾਰ ਦੇ ਸ਼ਾਕਰ ਹਾਂ।

	S	M	T	W	T	F	S
F		1	2	3	4	5	6
E	7	8	9	10	11	12	13
	14	15	16	17	18	19	20
B	21	22	23	24	25	26	27
	28						

19 FRIDAY FEBRUARY

20 SATURDAY FEBRUARY

21 SUN

1999

	S	M	T	W	T	F	S
FEB		1	2	3	4	5	6
	7	8	9	10	11	12	13
	14	15	16	17	18	19	20
	21	22	23	24	25	26	27
	28						

SHRI Satguru Ram Singh Ji Maharaj

ਪ੍ਰਸੰਗ :- ਧ੍ਰੂ ਭਗਤ

ਗੀਤ: ਚਿਤ ਆਵੈ ਇਸ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਤਾ ਨਿਹਚਲ ਹੋਵੈ ਰਾਜ
ਜੇ ਕੋ ਹੋਵੈ ਦੁਬਲਾ ਨੰਗ ਭੁਖ ਕੀ ਪੀਰ ॥
ਦਮੜਾ ਪਲੈ ਨਾ ਪੜੈ ਨਾ ਕੋ ਦੇਵੈ ਧੀਰ ॥
ਸੁਆਰਥ ਸੁਆਉ ਨ ਕੋ ਕਰੇ ਨਾ ਕਿਛੁ ਹੋਵੈ ਕਾਜ
ਗੀਤ: ਚਿਤ ਆਵੈ ਇਸ ________ ॥

ਪਰਮ ਸਤਿਕਾਰ ਜੋਗ ਸਾਧ ਸੰਗਤ ਜੀ, ਸਤ ਸਾਈ ਭਾਈ ਗੱਲ ਦੇ ਕਰੋ ਧੰਨ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਰਾਮ ਸਿੰਘ ਜੀ। ਸਾਧ ਸੰਗਤ ਜੀ ਆਪਣੇ ਸ੍ਰੀ ਰਾਗ ਵਿਚ ਪੰਜਵੇਂ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਅਰਜਨ ਦੇਵ ਜੀ ਦੁਆਰਾ ਉਚਾਰੇ ਹੋਏ ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਤੁਕ ਪੜ੍ਹੀ ਹੈ, "ਚਿਤ ਆਵੈ ਇਸ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਤਾ ਨਿਹਚਲ ਹੋਵੈ ਰਾਜ"।

ਭਾਵ:- ਜੇ ਅਤਿ ਦਾ ਗਰੀਬ, ਜਿਸਨੂੰ ਰੋਟੀ ਦੀ ਪੀੜਾ ਨਾ ਦੇਵੇ, ਸਮਾਜ ਵਿਚ ਜਿਸਦੀ ਨਿਰਾਦਰੀ ਹੁੰਦੀ ਹੋਵੇ। ਪਰ ਜੇ ਉਸਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਚੇਤੇ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਅਟੱਲ ਰਾਜ ਦਾ ਮਾਲਕ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਇਸ ਪ੍ਰਥਾਇ ਮੈਂ ਆਪਜੀ ਨੂੰ ਇਕ ਪ੍ਰਸੰਗ ਸਰਵਣ ਕਰਾਂਗਾ। ਤਰਕਾਲਾਂ ਦਾ ਵੇਲਾ ਹੈ। ਆਪਣੇ ਪੁੱਤ ਪੋਤਰਿਆਂ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਵਿਹੜੇ ਦੇ ਮਾਂ ਬੈਠੀ ਹੈ। ਖੁੱਲੇ ਅਸਮਾਨ ਵਲ ਵੇਖੋ, ਤਾਰੇ ਹੀ ਤਾਰੇ ਨਜ਼ਰ ਆ ਰਹੇ ਹਨ। ਪਰ ਜਦੋਂ ਵੇਖੋ ਇਕ ਅਟੱਲ ਤਾਰਾ ਨਜ਼ਰ ਆ ਰਿਹਾ ਹੈ ਇਹ ਧ੍ਰੂ ਤਾਰਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਇਕ ਥਾਂ ਤੇ ਹੀ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕਿ ਦੂਸਰੇ ਸਾਰੇ ਤਾਰੇ ਇਸਦੀ ਪਰਕਰਮਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਬੱਚਿਆਂ ਵਿਚੋਂ ਇਕ ਜਿਗਿਆਸੂ ਬੱਚਾ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਮਾਂ ਇਹ ਧ੍ਰੂ ਕੌਣ ਹੈ? ਤਾਂ ਮਾਂ ਉਸਨੂੰ ਧ੍ਰੂ ਦੀ ਇਹ ਕਹਾਣੀ ਸੁਣਾਉਂਦੀ ਹੈ ਪੁੱਤ। ਭਾਰਤਵਰਸ਼ ਅਨੁਸਾਰ ਸਤਿਜੁਗ ਵਿਚ ਉਤਾਨਪਾਦ ਰਾਜਾ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਜਿਸ ਦੀਆਂ ਦੋ ਰਾਣੀਆਂ ਸਨ, ਸੁਨੀਤੀ ਅਤੇ ਸੁਰੁਚੀ। ਸੁਨੀਤੀ ਦੇ ਪੇਟੋਂ ਧ੍ਰੂ ਅਤੇ ਸੁਰੁਚੀ ਦੇ ਪੇਟੋਂ ਉੱਤਮ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ। ਰਾਜੇ ਦਾ ਪ੍ਰੇਮ ਸੁਰੁਚੀ ਨਾਲ ਬਹੁਤਾ ਸੀ। ਇਕ ਦਿਨ ਉੱਤਮ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਦੀ ਗੋਦੀ ਵਿਚ ਬੈਠਾ ਵੇਖਕੇ ਧ੍ਰੂ ਦਾ ਦਿਲ ਕੀਤਾ ਕਿ ਮੈਂ ਵੀ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਦੀ ਗੋਦੀ ਵਿਚ ਬੈਠਾਂ।

ਜਦੋਂ ਧ੍ਰੂ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਦੀ ਗੋਦੀ ਵਿਚ ਬੈਠਾ ਤਾਂ ਸੁਰੁਚੀ ਇਹ ਵੇਖਕੇ ਗੁੱਸੇ ਨਾਲ ਭਰ ਗਈ। ਉਸਨੇ ਧ੍ਰੂ ਨੂੰ ਬਾਂਹ ਤੋਂ ਫੜਕੇ ਰਾਜੇ ਦੀ ਗੋਦੀ ਵਿਚੋਂ ਖਿੱਚ ਲਿਆ ਅਤੇ ਦੋ ਤਿੰਨ ਚਪੇੜਾਂ ਵੀ ਮਾਰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਤੇ ਕਿਹਾ ਕੇਵਲ ਮੇਰੇ ਗਰਭ

F	S	M	T	W	T	F	S
		1	2	3	4	5	6
E	7	8	9	10	11	12	13
	14	15	16	17	18	19	20
B	21	22	23	24	25	26	27
	28						

24 WEDNESDAY FEBRUARY

ਤੇਂ ਹੀ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ ਬੱਚਾ ਇਸ ਰੋਗ ਵਿੱਚ ਜਕੜੇ ਇਸ ਰਾਜ਼ ਸਿਆਪਣ ਤੇ ਬੈਠ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਦੂਸਰਾ ਨਹੀਂ। ਇਸੇ ਲਈ ਨੇ ਇਸਤਰੀ ਕਿਹਾ ਹੈ:—

ਬੈਂਤ: ਧੀਜ ਸਾਲ ਦਾ ਪੁ ਦਸਵਾਰ ਜੀਵਨ

ਰੋਗੀ ਹੈ ਲਿਆ ਰਸੋ ਨੇ ਸਾਰੇ ਬਾਹਰ ਦਸ਼ਮਨ ਪਿਤਾ ਦੇ ਦਰਨ ਪਧਾਰਿਆ ਏ,

(2) ਸਲ-ਬਲ ਰਹੀ ਇਹ ਏਕ ਸਤੋਰਦੀ ਸਾਂ ਨੇ ਪਾਸ ਜਾਣ ਕੇ ਪਿਤਾ ਉਠਾਇਆ ਏਪ

ਸਾ ਦੂਰ ਹੋ ਧੁੱਤਰ ਜਗਾਮਈ ਏ ਤੂ ਹੈ ਪੁਤ ਦੇ ਤਖ਼ਤੇ ਬਿਠਾਇਆ ਏ

(3) ਜੱਗ ਪਿਤਾ ਦੀ ਰੋਗੀ ਨਹੀਂ ਬਚਿਣ ਇਹਦੀ ਸੰਗੇ ਵਿਚ ਧੱਪਾ ਸੂਰ ਤੇ ਸਾਗਿਆ ਏ

ਮੇਰੀ ਰਾਖੇਂ ਜੇ ਟੋਟੇ ਕੈ ਲਾਲ ਹੋਇਆ ਫੇਰ ਪਿਤਾ ਦੇ ਸੋਗੀਂ ਬਿਠਲਾਂਵਦੀ ਮੈਂ

ਤੈਨੂੰ ਸੋ-ਸੋ ਲਾਡ ਲਡਾਂਵਦੀ ਮੈਂ

25 THURSDAY FEBRUARY

ਇਸਤਰਾਂ ਸਤੋਰਦੀ ਸਾਂ ਨੇ ਪੁ ਨੂੰ ਵਿਹ ਜਾਣ ਚਲਾ ਸਾਰੇਸ਼ਕ ਦੇ ਇਹਨਾ ਸੰਗਲਾਂ ਵਿਚ ਨਾ ਜਾਣੀ।

ਬੈਂਤ: ਲੂਰੀਆਂ ਤੇਈਆਂ ਸਤੋਰੀਆਂ ਸਾਵਾਂ, ਰੋਗ ਵਿਚੋਂ ਰੱਬ ਦੇਂਦੀਆਂ।

ਸ਼ਹੀਦਾ ਦੇ ਸੰਗਲਾਂ ਵਿਚ ਤਾਂ ਪੁ ਸਿਸਕੀਆਂ ਤਕਦਾ ਜਾਪਦੀ ਸਾਂ ਦੇ ਚਲਾ ਗਿਆ।:

ਬੈਂਤ: ਜਾਪਦੀ ਸਾਂ ਦੇ ਸੰਗਲਾਂ ਨੂੰ ਪੁ ਬਾਲਕ

ਜਾਵਾਜ਼ ਸੁਣ ਸਾਂ ਦੌੜ ਕੇ ਰੋਸ ਹੋਈ ਰੋਦਾ ਸਿਸਕੀਆਂ ਤਕਦਾ ਰਵਾਨ ਹੋਇਆ

ਬੋਲਾ! ਇਹਨੂੰ ਬੇਦਰਦੀਏ ਕਿਉਂ ਤੂੰ ਰੋਗ ਏਂ ਕੀ ਸੇਰੀ ਸਾਨ ਹੋਇਆ ਸਾਗਿਆ ਏ

ਤੇਰਾ ਸੁਪਨਾ ਲਾਣ ਬੁਗਨ ਹੋਇਆ।

ਇਸਤਰਾਂ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਰੋਗ ਏਸ ਦੇ ਸ਼ਹੀਦਾ ਦੇ ਪਿਆਰ ਵਿੱਚ ਸੱਚੀ ਏਕੀ ਤੇ ਸਿਰ ਤੇ ਪਿਆਰ ਦੇਇਆਂ ਇਹ ਸਾਂ ਸਰੋ। ਸੇਰੇ ਲਾਲ ਨੂੰ ਵੀ ਰੋਇਆ ਹੈ। ਇਸੇ ਸਾਗਿਆ ਹੈ। ਸਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ ਲਿਖਦੇ ਹਨ:—

F	S	M	T	W	T	F	S
E		1	2	3	4	5	6
B	7	8	9	10	11	12	13
	14	15	16	17	18	19	20
	21	22	23	24	25	26	27
	28						

1999

ਪੁਤ੍ਰ ਹਮੇਸ਼ਾ ਪਿਆਰ ਆਇਆ, ਕਰ ਪਿਆਰ ਪਿਛੇ ਕੁਝ ਕੁ
ਘੋੜੇ ਪਰਖ ਇਕਠਿਆਂ, ਮਨ ਵਿਚ ਰੋਸ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ।

ਇਸੁਤਰਾਂ ਪੁਤ੍ਰ ਘੋੜੇ ਲੈਂਦਾ ਹੋਇਆ ਕਹਿੰਦਾ
ਹੇ ਮਾਂ! ਮੈਨੂੰ ਇਕ ਗਲ ਸੁੱਝੀ - ਮੱਛੀ, ਰੋਸ ਤਾਂ ਸੁਨੀਤਾ ਨੇ
ਹੋਰਨ ਘੋੜੇ ਕਿਹਾ ਕਿਹੜੀ ਗਲ ਪੁੱਤਰ! ਤਾਂ ਪੁਤ੍ਰ ਨੇ ਕਿਹਾ:-

ਪੁਤ੍ਰ: ਕੀ ਤੂੰ ਰਾਣੀ ਹੈਂ ਕਿ ਗੋਲੀ ਮੇਰੇ ਬਾਪ ਦੀ
ਮਹਿਸੂਸ ਰੋਸ ਮਾਤਾ ਸੋਚੇਇ।
ਤੇਤੇ ਲਿਖ ਮਾਂ ਪੁਛੇ ਤੂੰ ਸੁਆਣੀ ਹੈਂ ਕਿ ਸੁਗੇਤਾ।

ਮਾਤਾ ਕੀ ਤੂੰ ਰਾਣੀ ਹੈਂ ਕਿ ਦਾਸੀ, ਤਾਂ ਸੁਨੀਤਾ ਬੋਲਿਆਂ
ਅੱਖਾਂ ਵਿਚ ਅਥਰੂ ਭਰ ਤੂੰਹ ਆਖੇ ਕਿਹਾ ਪੁੱਤਰ
ਕਿਉਂ ਕੀ ਗੱਲ ਹੋਈ ਤਾਂ:-

ਪੁਤ੍ਰ: ਆਖੇਂ ਪੁਤ੍ਰ ਨੇ ਆਖਿਆ ਮਾਂ ਛੋਟੀ
ਰੋਹਲ ਰੋਸ ਕੇ ਕਸੂਰ ਤੋਂ ਝਿੜਿਆ ਹੈ
ਕਿ ਤੂੰ ਪੁੱਤਰ ਹੈਂ ਕਿਸੇ ਅਭਾਗਣੀ ਦਾ
ਭੂਇੰ ਤੇ ਪਿਤਾ ਦੀ ਗੋਦੀ ਤੋਂ ਸੁਟਿਆ ਹੈ

ਇਹ ਸੁਣਕੇ ਸੁਨੀਤਾ ਨੇ ਭੁਰੇ ਦਿਲ ਨਾਲ
ਕਿਹਾ ਪੁੱਤਰ ਮੈਂ ਦਾਸੀ ਨਹੀਂ, ਪਟਰਾਣੀ ਹਾਂ ਤੇਰੇ ਬਾਪ ਦੇ ਮੇਰੇ
ਵਿਆਹ ਦੇ ਕਿਆਰਾ ਹੈ ਤੇਰੇ ਜਨਮ ਦੇ ਰਾਜੇ ਹਨ ਪਰ ਮੇਰੇ ਇਹ
ਮੰਦੇ ਲਿਖੇ, ਤਕਦੀਰ ਦੀ ਗਲ ਹੈ ਕਿ ਮੇਰਾ ਰਾਣੀਆਂ ਵਾਲਾ
ਸਤਿਕਾਰ ਨਹੀਂ:-
ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤਕਦੀਰ ਬਾਰੇ ਵਿਦਵਾਨ ਦੱਸਦੇ ਕਿਹਾ [illegible] ਤਕਦੀਰ ਦਰਕਿਨਾਰ ਹੈ।

ਪੁਤ੍ਰ: ਗਿਲਾ ਕੌਣ ਤਕਦੀਰ ਦੇ ਨਾਲ ਕਰਨਾ
ਸੁੱਖ ਕੀਮਤ ਐਸਾ ਮੰਟਦੀ ਹੈ,
ਤਕਦੀਰ ਆਕਾਸ਼ ਤੇ ਚੜ੍ਹਾ ਦੇਂਦੀ
ਤਕਦੀਰ ਪਤਾਲੇ ਸੁੱਟਦੀ ਹੈ।
(2) ਤਕਦੀਰ ਲਗਾਂਦੀ ਹਥਕੜੀਆਂ
ਤਕਦੀਰ ਜ਼ੰਜੀਰਾਂ ਕੱਟਦੀ ਹੈ
ਤਕਦੀਰ ਤੱਖ਼ਤ ਤੇ ਪੈਰ ਰੱਖਦੀ
ਤਕਦੀਰ ਖ਼ਾਕ ਵਿਚ ਸੁੱਟਦੀ ਹੈ।

SUN 28

ਗੁਰਬਾਣੀ ਵਿਚ ਵੀ ਲਿਖਿਆ ਹੈ:-
ਲਿਖਿਆ ਨ ਮਿਟਈ ਹੇ ਸਖੀ ਜੋ ਲਿਖਿਆ ਕਰਤਾਰਿ।

F	S	M	T	W	T	F	S
E		1	2	3	4	5	6
	7	8	9	10	11	12	13
B	14	15	16	17	18	19	20
	21	22	23	24	25	26	27
	28						

1 MONDAY MARCH

ਹੇ ਪੁੱਤਰ: "ਸੁਲਤਾਨੀ ਹਾਂ ਮੈਂ ਜਨਮ ਦੀ, ਨਾਮ ਨ ਭਗਤੀ ਕਰਮ ਵਿਹੂਣੀ।"

ਪੁੱਤ ਨੇ ਕਿਹਾ ਪਰ ਮਾਂ। ਛੱਡ ਕੇ ਇਹਨਾ ਗਲਾਂ ਨੂੰ ਤੇ ਮੈਨੂੰ ਤੂੰ ਇਹ ਦੱਸ:

"ਕਿਸ ਕਰਮ ਤੇ ਰਾਜ ਮਿਲੇ, ਸ਼ਕਤੀ ਤੇ ਸਤ ਹੋਵਨ ਮੋਤੀ।"

ਤਾਂ ਮਾਂ ਨੇ ਕਿਹਾ:

ਜੈਤੂੰ: ਈਸ਼ਰ ਭਗਤੀ ਤੂੰ ਨੂੰ ਵਲੀ ਆਇਰ ਤੂੰ ਨੂੰ ਹਾਂ ਅਭਾਗਣੀ, ਹਾਂ ਪਰ ਮੈਂ ਸੁਹਾਗਣੀ।

ਆਪਣੇ ਪਤੀਬ੍ਰਤ ਧਰਮ ਦੀ ਰਸਮ ਮੈਨੂੰ ਤੂੰ ਹੈਂ ਪੁੱਤਰ ਤੇ ਮੈਂ ਹਾਂ ਵਡਭਾਗਣੀ।

(ੳ) ਪੈਰਾਂ ਵਿੱਚ ਤੈਨੂੰ ਜਿਸਨੇ ਸੰਦਿਆ ਹੈ ਤੇਰੇ ਪੈਰਾਂ ਦੇ ਵਿੱਚ ਕੂੜਾ ਦਿਆਂਗੀ

ਜਿਹਨਾ ਹੱਥਾਂ ਨੇ ਧੱਪੇ ਲਗਾਏ ਤੈਨੂੰ ਇਹ ਹੱਥ ਚੀਨ ਪੂਦਾਸ ਕਰ ਦਿਆਂਗੀ।

(ਅ) ਵਿਰੋਧੀ ਤੂੰਹ ਦੇ ਆਰਸ਼ ਤੇ ਫਰਸ਼ ਉਤੇ

2 TUESDAY MARCH

ਤੈਨੂੰ ਚੰਨ ਦੇ ਵਾਂਗ ਚਮਕਾ ਦਿਆਂਗੀ

ਆਂਗ ਪਿਤਾ ਦੀ ਗੋਦੀ ਨੂੰ ਬਾਗ਼ ਦਿੰਦੇ ਮੱਥੇ ਪਿਤਾ ਦੀ ਗੋਦ ਬਿਠਾ ਦਿਆਂਗੀ।

ਹੇ ਪੁੱਤ:

ਜੈਤੂੰ: ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਆਗਿਆਕਾਰੀਆਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਤੇਈਆਂ, ਪਤਿਤ ਪੁਨੀਤਾ ਪ

ਇਹ ਇਤਿਹਾਸ ਅਨੁਸਾਰ ਜਾਣੀ ਮਾਵਾਂ ਹਿਰੀਆਂ ਹਨ। ਜਿਹਨਾ ਨੇ ਆਪਣੇ ਪੁੱਤਾਂ ਨੂੰ ਗਿਆਨ ਦਾ ਉਪਦੇਸ਼ ਦੇਕੇ ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਵੱਲ ਲਾਇਆ। ਪਹਿਲੀ ਧ੍ਰੂ ਦੀ ਮਾਤਾ, ਦੂਜੀ ਰਤਨਾਂ ਦੀ ਮਾਤੇ, ਤੀਜੀ ਆਪ ਗੋਪੀਚੰਦ ਦੀ ਵਿਛੋੜ ਇਸਨੇ ਆਪਣੇ ਪੁੱਤ ਨੂੰ ਰਾਜ ਤੇ ਫਕੀਰਤਾ ਬਾਬਾ ਦਿੱਤਾ ਪਰ ਜਦੋਂ ਗੋਪੀਚੰਦ ਨੂੰ ਵਿਆਕੁਲ ਮੰਗਦਾ ਤੱਕਿਆ ਤਾਂ ਰੋ ਪਈ ਅਤੇ ਪਛਤਾਈ ਕਿ ਮੈਂ ਇਹ ਕਿਹ ਕੀਤਾ।

ਸੁਨੀਤਾ ਨੇ ਕਿਹਾ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੀ ਭਗਤੀ ਕੀਤਿਆਂ ਇਹ ਦੁਨੀਆਂ ਦਾ ਕੂੜਾ ਰਾਜ ਤਾਂ ਇਹ ਆਇਨਾਸ਼ੀ ਰਾਜ ਮਿਲ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਹੇ ਪੁੱਤ

S	M	T	W	T	F	S
	1	2	3	4	5	6
7	8	9	10	11	12	13
14	15	16	17	18	19	20
21	22	23	24	25	26	27
28	29	30	31			

MAR

1999

WEDNESDAY 3 MARCH

ਚੌਂਤ: ਤਨ ਖਾਰ ਰਸਾ ਤਦ ਲਾਲ ਤੇਰਾ
ਸ਼ਾਗੀ ਰੱਪੜੇ, ਲਾਗੇ ਤਦ ਪਰੇ ਪਗਰੇ
ਤੇਰੀ ਸ਼ੌਮਦੀ ਰਗਾਂ ਮੈਂ ਅੱਗ ਦਾ ਤੇ,
ਮਾਂ ਅਭਾਗਣੀ ਨੂੰ ਭਾਗ ਭਰੀ ਕਰਦੇ।
(ਖ) ਤਾਂ ਕੌਮ ਦੀ ਮਾਤਾ ~~ਨੇ ਇਕ ਸ੍ਰੀ~~ ਕੀਤਾ :-
ਚੌਂਤ: ਪੰਜ ਸਾਲ ਦੇ ਰਾਜ ਕੁਮਾਰ ਪੁੱਤ ਨੂੰ
ਏਥੇ ਮਾਂ ਨੇ ਆਪ ਘਚਾ ਦਿੱਤਾ,
ਖਾਰ ਫਾਂਦ ਸਭ ਕੋਮਲ ਸਰੀਰ ਉਤੇ
ਉਤਾਂ ਮੈਂ ਗੁਦਾ ਰੂਪ ਦਪਾ ਦਿੱਤਾ।
(ਥ) ਵਾਲ ਖਿਲਰੇ ਅੰਗਰੇਜ਼ ਸੰਗੀਨਾਂ ਤੇ
ਸੱਪੂ ਤ੍ਰਿਲਕ ਸੰਪੂਰਨ ਦਾ ਲਾ ਦਿੱਤਾ,
ਇੱਕੋ ਇਸੇ ਸ੍ਰਿਗਾਲਾ ਲਪੇਟ ਦਿੱਤੀ
ਤੇਰਾ ਇਸੂ ਕਰਮਫਲ ਟਲਾ ਦਿੱਤਾ।
(ਤ) ਇੰਗਲ ਲਾਕੇ ਸ਼ੂਲੇ ਤੇ ਬਾਰਗ ਲੈ ਗਈ
ਕੀਤੀ ਅੰਗਲ ਦਸੇ ਬੱਚਾ ਬਾਪਤੇਗ,
ਇਕ ਤਾਂ ਪਿਤਾ ਦੀ ਗੋਦੀ ਨਹੀਂ ਬੈਠਦ ਦਿੱਤੀ
ਪਰ ਇਹ ਸ੍ਰੇਣਗਾ ਬੱਚਾ ਇਗਲਾਪਤੇਗ।

THURSDAY 4 MARCH

ਆਪਸੰਗਤ ਜੀ ਇਸਤਰੀ ਮਾਂ ਨੇ ਆਪਦੇ ਪੰਜ ਸਾਲ ਦੇ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਆਪ ਦਾ ਤੋਸ ਬਚਾਕੇ ਜੰਗਲ ਵਿਚ ਤੋਰ ਦਿੱਤਾ। ਪੁੱਤ ਨੂੰ ਅੱਜ ਇਹ ਵੀ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਕਿ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਨੂੰ ਕਿਸ ਨਾਮ ਨਾਲ ਪੁਕਾਰੇ। ਜਾ ਕੇ ਇਸਦੀ ਸ਼ਰਨ ਤੇ ਜਾਵੂ ਸੀ। ਪੁੱਤ ਆਵਾਜ਼ਾਂ ਮਾਰਦਾ ਫਿਰਦਾ ਹੈ ਓ ਭਗਵਾਨ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸ ਤੂੰ ਕਿੱਥੇ ਹੈਂ ਤਾਂ ਜੰਗਲ ਵਿੱਚ ਨਾਰਦ ਮੁਨੀ ਜੀ ਆ ਨਿਕਲੇ ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਪੁੱਛਣ ਵਾਲਾ ਜੋ ਸੀ ਤਾਂ ਨਾਰਦ ਮੁਨੀ ਨੇ ਕਿਹਾ ਬੱਚਾ ਘਰ ਮੁੜ ਜਾ ਚੱਲ ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਘਰ ਛੱਡ ਆਵਾਂ। ਤੈਨੂੰ ਇਸ ਜੰਗਲ ਵਿੱਚ ਜੰਗਲ ਦੇ ਜਾਨਵਰ ਤੇਰੇ ਕੋਮਲ ਸਰੀਰ ਨੂੰ ਖਾ ਜਾਣਗੇ। ਕਿਸੇ ਰਾਜੇ ਦਾ ਪੁੱਤਰ ਮਾਲੂਮ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਪਰ ਧ੍ਰੂ ਨੇ ਕਿਹਾ ਨਹੀਂ ਮੈਂ ਵਾਪਸ ਨਹੀਂ ਜਾਵਾਂਗਾ ਅਤੇ ਭਗਵਾਨ ਦੇ ਜ਼ਰੂਰ ਹੀ ਦਰਸ਼ਨ ਕਰਾਂਗਾ।

ਧ੍ਰੂ ਦਾ ਇਸਤਰੀ ਦਾ ਦ੍ਰਿੜ੍ਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੇਖਕੇ ਨਾਰਦ ਨੇ ਸੋਚਿਆ ਇਹ ਬਾਲਕ ਹਟਣ ਨਹੀਂ ਲਗਦਾ ਤਾਂ ਨਾਰਦ ਨੇ ਧ੍ਰੂ ਨੂੰ ਉਪਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਮੰਤਰ ਦਸਿਆ

"ਓ ਨਮੋ ਭਗਵਤੇ ਵਾਸ ਦੇਵਾਯ"

~~ਤੇ ਇਸ ਲੋਕੇ ਗੀਤ ਦੇ~~
ਅਤੇ ਇਕ ਗੀਤ ਦੇ ~~ਇਸ਼ਾਰੇ~~

S	M	T	W	T	F	S
	1	2	3	4	5	6
7	8	9	10	11	12	13
14	15	16	17	18	19	20
21	22	23	24	25	26	27
28	29	30	31			

੯੩

5 FRIDAY MARCH

ਵਿਖਾਵੇ ਬੈਠ ਕੇ ਜਾਪ ਕਰਨ ਲਈ ਸਿਰ ਤੇ ਸਮਾਧੀ
ਵੀ ਭਗਤੀ ਕੈਸੀ ਤੇ ਜਾਪ ਅਲੈਪ ਤੇ ਗਿਆ। ਧ੍ਰੂ ਕੈਸੀ ਹੋਈ
ਭਗਤੀ ਅਨੁਸਾਰ ਜਾਪ ਕਰਨ ਲਗਾ।

ਇੱਧਰ ਜਦ ਰਾਜੇ ਨੂੰ ਪੁੱਤਰ ਦੇ ਚਲੇ
ਜਾਣ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾ ਤਾਂ ਰੱਥ ਲੈਕੇ ਪੁੱਤਰ ਦੀ ਭਾਲ ਵਿਚ ਜੰਗਲ ਵਿਚ
ਜੰਗਲ ਨੂੰ ਤੁਰ ਪਿਆ। ਭਾਲਦਿਆਂ - ਭਾਲਦਿਆਂ ਉਸ ਥਾਂ ਤੇ ਪਹੁੰਚ
ਗਿਆ ਜਿਥੇ ਧ੍ਰੂ ਅਡੋਲ ਹੀ ਭਗਤੀ ਵਿਚ ਲੀਨ ਸੀ। ਰਾਜੇ ਨੇ
ਧ੍ਰੂ ਅੱਗੇ ਬਹੁਤ ਤਰਲੇ ਪਾਏ ਕਿ ਧ੍ਰੂ ਭਗਤੀ ਛੱਡ ਦੇਵੇ, ਵਾਪਸ ਘਰ
ਚਲਕੇ ਅੱਧਾ ਰਾਜ ਲੈ ਲਵੇ। ਪਰ ਧ੍ਰੂ ਨੇ ਕਿਹਾ ਨਹੀਂ ਮਹਾਰਾਜ:—

ਗੁਰੂ: ਝੂਠੇ ਰਾਜ ਦੀ ਲੋੜ ਨਾ ਕੋਈ, ਰਾਜ ਲੈਣਾ ਸਚਖੰਡ ਦਾ।

ਤਰਲੇ ਕਰਨ ਤੇ ਵੀ ਧ੍ਰੂ ਨੇ ਰਾਜੇ ਦੀ
ਇਕ ਨਾ ਮੰਨੀ। ਹੁਣ ਧ੍ਰੂ ਨਿਰ-ਅਹਾਰ ਰਹਿਕੇ ਘੋਰ ਤਪ ਕਰਨ ਲਗਾ
ਤਪ ਕਰਦੇ ਜਦ ਕਾਫੀ ਚਿਰ ਹੋ ਗਇਆ ਤਾਂ ਇੰਦਰ ਨੂੰ ਫਿਕਰ
ਪੈ ਗਿਆ ਕਿ ਮੇਰਾ ਰਾਜ ਨਾ ਖੋਹ ਲਵੇ। ਇੰਦਰ ਨੇ ਧ੍ਰੂ ਦਾ ਤਪ
ਭੰਗ ਕਰਨ ਲਈ ਬਹੁਤ ਜਤਨ ਕੀਤੇ ਪਰ ਕੋਈ ਵੀ ਤਰੀਕਾ ਉਸਦੇ
ਤਪ ਨੂੰ ਭੰਗ ਨਾ ਕਰ ਸਕਿਆ। ਆਖੀਰ ਇੰਦਰ ਨੇ ਵਿਸ਼ਨੂੰ

6 SATURDAY MARCH

ਭਗਵਾਨ ਅੱਗੇ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਤਾਂ ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਭਗਵਾਨ
ਨੇ ਤਸੱਲੀ ਦਿਤੀ ਕਿ ਫਿਕਰ ਨਾ ਕਰ ਤੇਰਾ ਰਾਜ
ਨਹੀਂ ਖੋਹੇਗਾ ਅਤੇ ਧ੍ਰੂ ਲਗਾ ਤਪ ਕਰਨ। ਭਗਵਾਨ ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਨੇ ਬਾਲਕ
ਦਾ ਪ੍ਰੇਮ ਵਿਸ਼ਵਾਸ਼ ਦੇਖਕੇ ਉਸ ਸਰੂਪ ਵਿਚ ਦਰਸ਼ਨ ਦਿਤੇ
ਜੋ ਧ੍ਰੂ ਸਰੂਪ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਮਨ ਵਿਚ ਧਾਰਨ ਕਰਕੇ ਭਗਤੀ ਕਰ
ਰਿਹਾ ਸੀ। ਭਗਵਾਨ ਪ੍ਰਤੱਖ ਹੋਕੇ ਧ੍ਰੂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਖੜੇ ਹੋਏ ਅਤੇ
ਆਪਣੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨਾਲ ਧ੍ਰੂ ਦੀ ਸਮਾਧੀ ਤੋੜੀ। ਧ੍ਰੂ ਆਪਣੇ ਸਾਹਮਣੇ
ਖੜੋਤੇ ਭਗਵਾਨ ਨੂੰ ਦੇਖਕੇ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ ਹੋਇਆ। ਭਗਵਾਨ ਵਿਸ਼ਨੂੰ
ਨੇ ਧ੍ਰੂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਕਿ ਤੇਰੀ ਇੱਛਾ ਹੈ ਕਿ ਤੈਨੂੰ ਰਾਜ ਮਿਲੇ। ਜਾਹ ਤੂੰ
ਲੰਬੀ ਉਮਰ ਤਕ ਰਾਜ ਕਰੇਂਗਾ:—

ਗੁਰੂ: ਰੱਬ ਵੱਸ ਭਗਤਾਂ ਨੇ ਕੀਤਾ, ਪ੍ਰੇਮ ਦੀਆਂ ਪਾ ਡੋਰੀਆਂ।

7 SUN

ਇੱਧਰ ਰਾਜੇ ਉਤਾਨਪਾਦ ਨੂੰ ਨਾਰਦ ਮੁਨੀ ਨੇ
ਦਸਿਆ ਕਿ ਧ੍ਰੂ ਦਾ ਤਪ ਪੂਰਾ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਵਰ ਵੀ ਮਿਲਿਆ। ਤਾਂ
ਰਾਜਾ ਧ੍ਰੂ ਨੂੰ ਜੰਗਲ ਵਿਚੋਂ ਲੈਕੇ ਬੜੇ
ਆਦਰ ਸਤਿਕਾਰ ਨਾਲ ਵਾਪਸ ਮਹਿਲਾਂ ਵਿਚ
ਲਿਆਇਆ। ਉਤਾਨਪਾਦ ਨੇ ਧ੍ਰੂ ਨੂੰ ਰਾਜ ਤਖ਼ਤ ਤੇ
ਬਿਠਾ ਦਿਤਾ। ਇਸਤਰਾਂ ਧ੍ਰੂ ਭਗਵਾਨ
ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਦੇ ਵਰ ਅਨੁਸਾਰ ਲੰਬੀ ਉਮਰ

MAR	S	M	T	W	T	F	S
		1	2	3	4	5	6
	7	8	9	10	11	12	13
	14	15	16	17	18	19	20
	21	22	23	24	25	26	27
	28	29	30	31			

1999

੧੫

MONDAY MARCH 8

ਇਹੋ ਰਾਜ ਕਰਕੇ ਪ੍ਰਲੋਕ ਸਿਧਾਰ ਗਿਆ ਅਤੇ ਸਿੱਧਾ ਭਗਵਾਨ ਦੇ ਧਾਮ ਤੁਰ ਤੁਰ ਗਇਆ ਹੈ। ਲੋਕ ਇਸਨੂੰ ਧ੍ਰੂ ਤਾਰੇ ਦੇ ਨਾਮ ਨਾਲ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਸਤਰਾਂ ਧ੍ਰੂ ਜੀ ਨੇ ਭਗਵਾਨ ਦੀ ਬੰਦਗੀ ਕਰਕੇ ਇਸ ਅਟੱਲ ਪਦਵੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਗੁਰਬਾਣੀ ਵਿਚ ਲਿਖਿਆ ਹੈ:—

"ਪਾਂਚ ਬਰਖ ਕੋ ਅਨਾਥ ਧ੍ਰੂ ਬਾਰਕ
ਹਰਿ ਸਿਮਰਤ ਅਮਰ ਅਟਾਰੇ ੫

ਹੋਰ: ਮੰਡ ਖੰਡ ਦਾ ਦੁਆਰਾ ਸੌਂਪਿਆ
ਭਗਤੀ ਧ੍ਰੂ ਜੋ ਕੀਤੀ ਏ ੫

ਜੋ ਆਪ ਸੰਗਤ ਜੀ ਮੈਂ ਅਰਜ ਕੀਤੀ ਸੀ ਕਿ ਇਸਦਾ ਇਸ ਸੰਸਾਰ ਵਿਚ ਕੋਈ ਨਾ, ਭਗਤੀ ਕਰਕੇ ਇਸ ਅਟੱਲ ਪਦਵੀ ਤੇ ਪਹੁੰਚ ਗਿਆ, ਜੋ ਸਦਾ ਅਟੱਲ ਹੈ।

ਹੋਰ: ਜਿਤ ਆਵੇ ਇਸ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕਾ ਨਿਵਾਸ ਹੋਵੇ ਰਾਜ।

ਸਤਿ ਸ੍ਰੀ ਅਕਾਲ।

TUESDAY MARCH

MAR	S	M	T	W	T	F	S
		1	2	3	4	5	6
	7	8	9	10	11	12	13
	14	15	16	17	18	19	20
	21	22	23	24	25	26	27
	28	29	30	31			

10 WEDNESDAY MARCH

ਸਿਖੀ ਸਿਦਕ ਨਿਭਾਉਣਾ ਔਖਾ ਗਲਾਂ ਕਰੀਆਂ ਬਹੁਤ ਸੁਖੱਲੀਆਂ ਨੇ ॥
ਮੁਕਤਸਰ ਵਾਲੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸੀਸ ਦਿਤੇ, ਦਾਗਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਸਦਾ ਚੱਲੀਆਂ ਨੇ ॥
ਦੇਵਤੇ ਧਰਮ ਦੇ ਰਾਹ ਤੇ ਤੁਰੇ ਧਰਮੀ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੱਖ ਮੁਸੀਬਤਾਂ ਝੱਲੀਆਂ ਨੇ ॥
ਡੋਰ ਸਤਗੁਰ ਤੇ ਰਖੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਪੱਕੇ, ਉਨ੍ਹਾਂ [illegible] ਤੱਲੀਆਂ ਨੇ ॥
ਸੂਰਜ ਸੁਰਗ ਵਾਂਗ [illegible] ਦੁਖ ਸਹੇ, ਉਹ ਤੇ ਦੁਖਾਂ ਨੂੰ ਸੁਖ ਮਨਾਇੰਦੇ ਨੇ ॥
ਜੇਹੜੇ ਚੜ੍ਹੇ ਸ਼ਹੀਦੀ ਨੂੰ ਦਾਰ ਉਤੇ, ਜਾਂਦੇ ਪ੍ਰੇਮ ਸਹਿਤ [illegible] ਗਾਇੰਦੇ ਨੇ ॥

ਸਾਗਰ ਦੇਵਣੇ ਤਖਤ ਨੂੰ ਛੱਡ ਜਾਂਦੇ, ਸਿਰਜ ਕੇਵਲ ਦੀ ਸੇਵਕਾ ਧਾਰ ਜਾਂਦੇ ॥
ਡੋਲੇ ਬਹੁਤ ਉਸਾਰੀਆਂ ਲੋਕ ਪੱਥਰ, ਕੁਝ ਕਿਹਾ [illegible] ਜਾਂਦੇ ॥
ਜੇਹੜੇ ਪਾਣੀ [illegible] ਦਾ, ਨਾਲ [illegible] ਕੁੱਟਿਆਂ ਕੁੱਟ ਜਾਂਦੇ ॥
ਸਿੱਖ ਸਿਦਕ ਸਚਾਈ ਤੋਂ ਡੋਲਦਾ ਨਹੀਂ, ਭਾਵੇਂ ਪੋਰੀਆਂ ਪੋਰੀਆਂ ਕੱਟ ਜਾਂਦੇ ॥

11 THURSDAY MARCH

1999

MAR	S	M	T	W	T	F	S
		1	2	3	4	5	6
	7	8	9	10	11	12	13
	14	15	16	17	18	19	20
	21	22	23	24	25	26	27
	28	29	30	31			

FRIDAY 12 MARCH

ਪ੍ਰਸੰਗ :- "ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਦੇਵ ਜੀ"

ਗੀਤ: ਥਾਪਿਆ ਲਹਿਣਾ ਜੀਂਵਦੇ, ਗੁਰਿਆਈ ਸਿਰ ਛਤ੍ਰ ਫਿਰਾਇਆ,
ਜੋਤੀ ਜੋਤ ਮਿਲਾਇਕੈ ਸਤਿਗੁਰ ਨਾਨਕ ਰੂਪ ਵਟਾਇਆ ॥

ਪਰਮ ਸਤਿਕਾਰ ਜੋਗ, ਸਾਧ ਸੰਗਤ ਜੀ ਸਭ ਸਾਈਂ ਭਾਈ ਗੱਜ ਕੇ ਬੋਲੋ ਧੰਨ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਰਾਮ ਸਿੰਘ ਜੀ। ਸਾਧ ਸੰਗਤ ਜੀ ਆਪਜੀ ਨੇ ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ ਦੀ ਉਚਾਰੀ ਤੁਕ ਸੁਣੀ ਹੈ:-

ਗੀਤ: ਥਾਪਿਆ ਲਹਿਣਾ ਜੀਂਵਦੇ, ਗੁਰਿਆਈ ਸਿਰ ਛਤ੍ਰ ਫਿਰਾਇਆ,
ਜੋਤੀ ਜੋਤ ਮਿਲਾਇਕੈ ਸਤਿਗੁਰ ਨਾਨਕ ਰੂਪ ਵਿ ਵਟਾਇਆ ॥

ਇਸ ਬਾਰੇ ਮੈਂ ਬੇਨਤੀ ਕਰਾਂ, ਫਿਰੋਜ਼ਪੁਰ ਜ਼ਿਲੇ ਦਾ ਇੱਕ ਪਿੰਡ ਮੱਤੇ ਦੀ ਸਰਾਇ ਏਥੇ ਦੇ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਫੇਰੂ ਮੱਲ ਖੱਤ੍ਰੀ ਦੇ ਘਰ 5 ਵੈਸਾਖ 1561 ਵਿੱਚ ਇਕ ਬਾਲਕ ਨੇ ਜਨਮ ਲਿਆ, ਜਿਸਦਾ ਨਾਮ ਲਹਿਣਾ ਰੱਖਿਆ। ਭਾਈ ਫੇਰੂ ਮੱਲ ਜੀ ਦੇਵੀ ਭਗਤ ਸਨ। ਵੱਡੇ ਹੋਣ ਤੇ ਲਹਿਣਾ ਜੀ ਵੀ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਵਾਂਗ ਦੇਵੀ ਦੇ ਦਰਸ਼ਨਾ ਨੂੰ ਜਾਣ ਲਗੇ ਜਾਣ। ਇਕ ਦਿਨ ਜਦੋਂ ਇਹ ਦੇਵੀ ਦਰਸ਼ਨਾ ਲਈ ਸਾਥ ਨਾਲ ਜਾ ਰਹੇ ਸਨ [illegible] ਵਿੱਚ ਕਰਤਾਰ ਪੁਰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਜੀ ਦੇ ਦਰਸ਼ਨ ਹੋਏ। ਦਰਸ਼ਨਾ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਾਲ ਮਨ ਸ਼ਾਂਤ ਹੋ ਗਿਆ ਅਤੇ ਇਹ ਹੁਣ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੀ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਲਗੇ। ਸੇਵਾ ਇਸ ਤਰਾਂ ਕੀਤੀ ਨਿਰਸੁਆਰਥਤਾ ਨਾਲ ਕੀਤੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਹੋਕੇ ਸੇਵਾ ਕਰਨ ਲਗੇ, ਜਿਸ ਤੇ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੋਕੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ 17 ਹਾੜ 1596 ਨੂੰ 5 ਪੈਸੇ ਤੇ ਨਾਰੀਅਲ ਰੱਖਕੇ ਮੱਥਾ ਟੇਕਿਆ, ਗੁਰਤਾ ਅਰਪਣ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਤੇ ਇਹਨਾ ਦਾ ਨਾਮ ਲਹਿਣੇ ਤੋ ਅੰਗਦ ਰੱਖਿਆ। ਅਤੇ ਨਾਲ ਹੀ ਹੁਕਮ ਕੀਤਾ ਕਿ ਪੁਰਖਾ ਤੂੰ ਹੁਣ ਇਥੋਂ ਚਲਾ ਜਾ ਅਤੇ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਖਡੂਰ ਸਾਹਿਬ ਆ ਗਏ ਕਿਉਂਕਿ ਖਡੂਰ ਸਾਹਿਬ ਇਹਨਾ ਦੇ ਸਹੁਰੇ ਸਨ। ਜਿਸ ਤਰਾਂ ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ ਲਿਖਦੇ ਹਨ:-

SATURDAY 13 MARCH

ਗੀਤ: ਫਿਰਿ ਛੱਡ ਕਰਤਾਰ ਪੁਰ ਬੈਠ ਖਡੂਰੇ ਜੋਤ ਜਗਾਈ ॥

SUN 14

ਇਥੇ ਆਣ ਕੇ ਪਰਮ ਗੁਰੂ ਸਿਧਾਂਤ ਦਾ ਪ੍ਰਚਾਰ ਆਰੰਭਿਆ। ਇਥੋਂ ਦਾ ਇਕ ਉਪਰੋਂ ਸ਼ਰਾਬ ਪੀਂਦਾ ਸੀ। ਇਸਨੂੰ ਮਿਰਗੀ ਦਾ ਰੋਗ ਸੀ। ਇਥੇ ਮੈਂ ਗਲ ਕਰਾਂ ਸ਼ਰਾਬ ਪੀਣ ਵਾਲਿਆਂ ਦੀ ਗੁਰਬਾਣੀ ਵਿਚ ਕਿਸ ਤਰਾਂ ਤੀਸਰੇ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ:-

MAR	S	M	T	W	T	F	S
		1	2	3	4	5	6
	7	8	9	10	11	12	13
	14	15	16	17	18	19	20
	21	22	23	24	25	26	27
	28	29	30	31			

27

15 MONDAY MARCH

ਜਿਤੁ ਪੀਤੈ ਮਤਿ ਦੂਰਿ ਹੋਇ ਬਰਲੁ ਪਵੈ ਵਿਚਿ ਆਇ,
ਆਪਣਾ ਪਰਾਇਆ ਨ ਪਛਾਣਈ ਖਸਮਹੁ ਧਕੇ ਖਾਇ॥

ਜੇਕਰ ਮਨੁਖ ਸ਼ਰਾਬ ਪੀ ਲਵੇ ਤਾਂ ਉਥੇ ਅਕਲ ਦਾ ਕੀ ਕੰਮ। ਹੋਰ ਸੁਣੋ ਜੋ ਸ਼ਰਾਬ ਪੀਂਦੇ ਹਨ ਉਹਨਾ ਦਾ ਕੀ ਹਾਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਸੇ ਕਵੀ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ:-

"ਗਲੀ ਮੋਹਨ ਸਿੰਘ ਕਵੀ" ਗਲੀ ਤੋਂ ਭਾਵ ਹੈ ਸ਼ਰਾਬ

(1) ਗਲੀ ਮੋਹਨ ਸਿੰਘ ਕਵੀ, ਦਾਰੂ ਪਿਅੱਕੜ ਹੀਨ,
ਸੁਖ ਸੰਪਤ ਕੇ ਘਾਇ ਕੈ, ਤਜੇ ਸਤਿ ਆਤਿ ਦੀਨ॥
(2) ਹੀਨ ਭਈ ਕੇ ਮਾਨ, ਤਾਨ ਸਿਰ ਤਨ ਕੇ ਖੋਜੇ,
ਬਿਖੁ ਬੇਲੀ ਕੇ ਬੀਜ, ਆਪਨੇ ਹਾਥਨ ਬੋਜੇ॥
(3) ਗਹਿ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਭੂਲ ਧਾਨ ਤਜਾਗ, ਕਰੇ ਸੁਖ ਕਾਲਾ,
ਸੋਹੇ ਨਿਰਾਦਰ ਨਿਤ ਫਿਰੇ, ਦਰ-ਦਰ ਬਦਨਾਮਾ॥

ਇਹ ਹਾਲਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਸ਼ਰਾਬੀਆਂ ਦੀ। ਸ਼ਰਾਬੀ ਦੀ ਹਾਲਤ ਕੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।
ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਇਕ ਵਾਰ ਬੀਰਬਲ ਨੇ ਬੋਤਲ ਸ਼ਰਾਬ ਦੀ ਕਪੜੇ ਵਿਚ ਲੁਕੋ

16 TUESDAY MARCH

ਲਪੇਟ ਕੇ ਕੱਛ ਮਾਰ ਲਈ ਅਤੇ ਅਕਬਰ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਦੇ ਦਰਬਾਰ ਵਿਚ ਚਲਾ ਗਿਆ। ਅਕਬਰ ਨੇ ਪੁਛਿਆ ਬੀਰਬਲ ਇਹ ਕੀ ਛੁਪਾਇਆ ਹੈ ਤਾਂ ਬੀਰਬਲ ਨੇ ਕਿਹਾ ਇਹ ਤੋਤਾ ਹੈ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਨੇ ਕਿਹਾ ਇਹ ਤੋਤਾ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਤੂੰ ਕਸਮ ਖਾ ਕੇ ਦਸ ਤਾਂ ਜਿਹੜਾ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਬੀਰਬਲ ਨੇ ਕਿਹਾ ਸਾਹਿਬ ਨਹੀਂ ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਤਾਂ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿਵੇਂ ਸਾਬਤ ਕਰਦਾ ਹੈਂ ਤਾਂ ਬੀਰਬਲ ਨੇ ਕਿਹਾ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਸਲਾਮਤ ਇਹ ਪੀਤਾ ਹੈ ਤਾਂ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਨੇ ਤੁਰਤ ਹੀ ਇਸ ਬਾਰੇ ਕਿਹਾ ਇਹ ਕੀ ਕਹਿ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਜਦ ਬੀਰਬਲ ਨੇ ਕਪੜਾ ਖੋਲ੍ਹਿਆ ਤਾਂ ਵਿਚੋਂ ਸ਼ਰਾਬ ਦੀ ਬੋਤਲ ਸੀ ਤਾਂ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਨੇ ਕਿਹਾ ਇਹ ਕੀ? ਤਾਂ ਬੀਰਬਲ ਨੇ ਕਿਹਾ ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਮਨੁੱਖ ਇਕ ਗਲਾਸ ਪੀਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਤੋਤੇ ਵਾਂਗੂ ਗਲਾਂ ਕਰਨ ਲਗ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਜਦ ਦੂਜਾ ਪੀਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਕੁੱਤੇ ਦੇ ਪਿਛੇ ਲੱਗ ਜਾਂਦਾ ਸ਼ੇਰ ਵਾਂਗੂ ਗਰਜਦਾ ਹੈ ਤੀਜਾ ਗਲਾਸ ਪੀ ਕੇ ਤਾਂ ਗਲੀਆਂ ਨਾਲੀਆਂ ਵਿਚ ਲੇਟਦਾ ਹੈ ਤੇ ਕੁੱਤੇ ਮੂੰਹ ਚਟਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਸੀ ਹਾਲਤ ਉਸ ਸ਼ਰਾਬੀ ਦੀ।

ਸਤਿਗੁਰੂ ਨੇ ਉਸਦੀ ਹਾਲਤ ਤੇ ਤਰਸ ਆਇਆ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਜੇ ਤੂੰ ਸ਼ਰਾਬ ਛੱਡ ਦੇਵੇਂ ਤਾਂ ਤੇਰੀ ਮਿਰਗੀ ਇਸ ਵਸਾਖੀ ਦੇ ਮੇਲੇ ਨਾਲ ਠੀਕ ਹੋ ਜਾਏਗੀ ਤੇਰੇ ਅੱਗੇ ਤੋਂ ਮਿਰਗੀ ਨਾ ਪਏਗੀ। ਸ਼ਰਾਬੀ ਨੇ ਇਹ ਮੰਨ ਲਿਆ। ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਤੇ ਕਿਹਾ-

1999

MAR

S	M	T	W	T	F	S
	1	2	3	4	5	6
7	8	9	10	11	12	13
14	15	16	17	18	19	20
21	22	23	24	25	26	27
28	29	30	31			

WEDNESDAY 17 MARCH

ਉਸਦੀ ਮਿਰਗੀ ਹਟਾ ਦਿੱਤੀ। ਉਸ ਦਿਨ ਤੋਂ ਮਿਰਗੀ ਚੋਪੜੀ ਦੇ ਨੇੜੇ ਨਾ ਆਈ। ਕੁਝ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਚੋਪੜੀ ਕੀਤੇ ਇਕਰਾਰ ਨੂੰ ਭੁੱਲ ਗਿਆ ਅਤੇ ਸ਼ਰਾਬ ਪੀ ਲਈ ਅਸਲ ਵਿਚ ਜਾਣੋ ਸ਼ਰਾਬੀਆਂ ਦੀ ਅਸਲ ਬਾਣ ਵਾਲਿਆਂ ਕੀਤੀਆਂ ਸੌਂਹਾਂ ਭੁੱਲੀਆਂ ਹੀ ਰਹਿੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਇਕ ਆਦਮੀ ਨੇ ਸ਼ਰਾਬ ਪੀ ਪੀ ਕੇ ਆਪਣੇ ਸਰੀਰ ਦਾ ਨਾਸ ਕਰ ਲਿਆ। ਮਰਨ ਲੱਗਾ ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਇਕ ਡਾਕਟਰ ਕੋਲ ਲਿਜਾਇਆ ਗਿਆ। ਦਵਾਈ ਨਾਲ ਠੀਕ ਹੋਇਆ। ਡਾਕਟਰ ਨੇ ਕਿਹਾ ਇਸ ਨੇ ਜੇ ਫੇਰ ਸ਼ਰਾਬ ਪੀਤੀ ਤਾਂ ਮਰ ਜਾਏਗਾ।। ਉਸ ਘਰਦੇ ਇਸ ਸ਼ਰਾਬੀ ਨੂੰ ਗੁਰਦੁਆਰੇ ਲੈ ਗਏ ਅਤੇ ਸਹੁੰ ਖਾਣ ਵਾਸਤੇ ਕਿਹਾ ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ ਹੇ ਨੌਵੇਂ ਪਾਤਸ਼ਾਹ। ਮੈਂ ਅੱਜ ਤੋਂ ਸ਼ਰਾਬ ਛੱਡੀ। ਜਾਂ ਨਾਲ ਦਿਆਂ ਨੇ ਕਿਹਾ ਤੂੰ ਪਹਿਲੇ ਅੱਠਾਂ ਪਾਤਸ਼ਾਹੀਆਂ ਨੂੰ ਛੱਡਕੇ ਨੌਵੇਂ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਦਾ ਕਿਉਂ ਨਾਂ ਲਿਆ ਹੈ। ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ ਅੱਠਾਂ ਪਾਤਸ਼ਾਹਾਂ ਅੱਗੇ ਤਾਂ ਮੈਂ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲੇ ਵਾਰੀ-ਵਾਰੀ ਸਹੁੰ ਖਾ ਬੈਠਾ ਹਾਂ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਹਾਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਸ਼ਰਾਬੀਆਂ ਦਾ।

ਸੋ ਮੈਂ ਅਰਜ਼ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਚੋਪੜੀ ਨੇ ਗੁਰੂ ਦਾ ਬਚਨ ਭੁਲਾਕੇ ਸ਼ਰਾਬ ਪੀ ਲਈ ਤੇ ਕੋਠੇ ਤੇ ਚੜ੍ਹਕੇ ਉੱਚੀ-ਉੱਚੀ ਸਤਿਗੁਰਾਂ ਦਾ ਨਾਮ ਲੈਕੇ ਕਹਿਣ ਲੱਗਾ।

ਗੀਤ:- ਲਾਏ ਅੰਗੂਰ ਮੋੜ ਕਦ ਮੈਂ ਪੀ ਲਈ ਆ।
ਸੰਗ ਤੇਰੀ ਮੈਂ ਘੁੱਟ ਇੱਕ ਸੁੱਟੀ, ਆਖਾਂ ਫੇਰੀ ਰੱਬ
ਕਦ ਮੈਂ ਪੀ ਲਈ ਆ।।

THURSDAY 18 MARCH

ਤਾਂ ਸਿੱਖਾਂ ਨੇ ਅਰਜ਼ ਕੀਤੀ ਮਹਾਰਾਜ ਚੋਪੜੀ ਸ਼ਰਾਬ ਪੀਕੇ ਆਪ ਜੀ ਨੂੰ ਕੁਬੋਲ ਬੋਲ ਰਿਹਾ ਹੈ ਤਾਂ ਸਤਿਗੁਰਾਂ ਨੇ ਕਿਹਾ ਅੱਛਾ ਭਾਈ ਮਿਰਗੀ ਨੂੰ ਖੋਲ੍ਹ ਦੇਂਦੇ ਹਾਂ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਤਿਗੁਰਾਂ ਦੇ ਬਚਨ ਨਾਲ ਚੋਪੜੀ ਨੂੰ ਉਸ ਸਮੇਂ ਮਿਰਗੀ ਦਾ ਦੌਰਾ ਪਿਆ ਤੇ ਕੋਠੇ ਤੋਂ ਡਿਗ ਕੇ ਮਰ ਗਿਆ। ਸੋ ਸਤਿਗੁਰੂ ਦੇ ਬਚਨ ਤੋਂ ਮੁਨਕਰ ਹੋਕੇ ਆਪਣੀ ਕਰਨੀ ਦਾ ਫਲ ਭੋਗਕੇ ਚੋਪੜੀ ਇਸ ਸੰਸਾਰ ਤੋਂ ਤੁਰਦਾ ਬਣਿਆ। ਸੋ ਬਚਨ ਨਾ ਮੰਨਣ ਵਾਲੇ ਬੇਮੁਖਾਂ ਦਾ ਲੋਕ-ਪਰਲੋਕ ਵਿਚ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਹਾਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ ਲਿਖਦੇ ਹਨ:-

ਗੀਤ:- ਸਤਿਗੁਰ ਪੁਰਖ ਅਗੰਮ ਹੈ ਨਿਰਵੈਰ ਨਿਰਾਲਾ
ਜਾਣਹੁ ਧਰਤੀ ਧਰਮ ਦੀ ਸੱਚੀ ਧਰਮ ਸਾਲਾ
ਜੇਹਾ ਬੀਜੇ ਸੋ ਲੁਣੇ ਫਲ ਕਰਮ ਸਮਾਲਾ
ਜਿਉਂ ਕਰ ਨਿਰਮਲ ਆਰਸੀ ਜਗ ਵੇਖਣ ਵਾਲਾ
ਜੇਹਾ ਮੂੰਹ ਕਰ ਭਾਲੀਐ ਤੇਹੋ ਵੇਖਾਲਾ
ਸੇਵਕ ਦਰਗਹ ਸੁਰਖਰੂ ਬੇਮੁਖ ਮੂੰਹ ਕਾਲਾ।੫

ਸਤਿ ਸ੍ਰੀ ਅਕਾਲ

MAR	S	M	T	W	T	F	S
		1	2	3	4	5	6
	7	8	9	10	11	12	13
	14	15	16	17	18	19	20
	21	22	23	24	25	26	27
	28	29	30	31			

21 ਜੋਤ ਵਿਚ ਨਾ ਆਇਆ ਨਜ਼ਰ ਤੇਰਾ ਕਰਤਾਰ ਦਾ ॥ (1)

19 FRIDAY MARCH

ਪ੍ਰਸੰਗ ਪ੍ਰਥਮ ਭਾਗ (ਤੱਕ ਦਾ ਦੀਦਾਰ)

ਗੀਤ:- ਸੋਹਣ ਨੇ ਮਿਟਦੀ ਦੇ ਮੱਥੀ ਨੇ ਲਿਖਿਆ ਕਰਤਾਰ ॥

ਅੰਤ:- ਤਕਦੀਰ ਏਹੀ ਤਕਦੀਰ ਸੰਵਰੀ, ਕੋਈ ਇਸੇ ਤਕਦੀਰ ਅਗੇ ਜ਼ੋਰ ਨਹੀਂ ॥
ਜਿਸਦੇ ਕੀਤਿਆਂ ਵਿਚ ਬਦਲਾਵ ਨਹੀਂ ਜਾ ਦੇਵਤਿਆਂ ਤੋਂ, ਦੇਵ ਦੀਵਿਆਂ ਦੇ ਦੇਵ ਜ਼ੋਰ ਨਹੀਂ ॥
ਦੀਵਾਰ ਤੇ ਤਕਦੀਰ ਲੋਕ ਹੋਈ, ਨਾਥ ਦੇਵਾਂ ਦੇ ਢਕੀਤੀ ਜ਼ੋਰ ਨਹੀਂ ॥
ਜਦੋਂ ਦਾ ਆਸ਼ਰਮ ਦੇਈ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ, ਗੱਲ ਆ ਤਕਦੀਰ ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਨਹੀਂ ॥
ਤਕਦੀਰ ਦੁਨੀਆਂਦਾਰੀ ਰੱਬ ਕਰਦੀਆਂ, ਤਕਦੀਰ ਜੰਜ਼ੀਰਾਂ ਕੱਟਦੀ ਏ ॥
ਤਕਦੀਰ ਹੀ ਰੱਬ ਤੇ ਪੈਰ ਕੱਟਦੀ, ਤਕਦੀਰ ਪ੍ਰੇਮ ਵਿਚ ਸੁੱਟਦੀ ਏ ॥

ਪਰਮ ਸਤਿਕਾਰ ਯੋਗ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਅਤੇ ਸਾਹਿਬਾਨੀ ਗੱਲ ਕੇ ਕੋ ਪੈਰ ਦੀ ਸੰਗਤ ਸਾਹਿਬਾਨ ਜੀ। ਅੱਜ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਆਪ ਜੀ ਨੇ ਪਵਿੱਤਰ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਦਾਸਾਂ ਜਿਹੜੀ ਤਕ ਨਹੀਂ ਤੇ ਗਾਉਣ ਲਈ ਲਿਖਿਆ ਤੇ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਸੋ ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ ਲਿਖਿਆ ਹੋਇਆ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਲਗਾ ਹਾਂ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕਰਨ ਵਿਚ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੇ ਹਨ। ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਹੈ ਕਿ ਭੁੱਲ ਚੁੱਕ ਕਰਦਾ ਹੈ ਪ੍ਰਸੰਗ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਵਿਚ ਸਤਿਗੁਰ ਲਿਖਿਆ ਹੈ ਉਸ ਨੂੰ ਸੋਧ ਕਰਨ ਜੋ ਪਿਛਲੇ ਜਨਮ ਦੇ ਕਰਮ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਸੁਣਾਉਂਦਾ

ਅੱਜ ਮੈਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਕਰਮਾਂ ਦੀ ਚੂਨੇ ਤਕਦੀਰ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਜੋ ਲੇਖਾ ਹੈ ਉਸ ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਕਰਾਂਗਾ। ਜਿਸ ਨੂੰ ਤਕਦੀਰ ਰਾਜਿਆਂ ਨੂੰ ਤਖਤਾਂ ਤੋਂ ਲਾਹ ਕੇ ਗਲੀਆਂ ਦੇ ਮੰਗਤੇ, ਪਰੀਵਾਰ ਦੇ ਦੁਕੀਆਂ ਦੇ ਸੁਲਤਾਨ ਕਰ ਦੇਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਗਲੀਆਂ ਦੇ ਮੰਗਤਿਆਂ ਦੇ ਸਿਰ ਤੇ ਸ਼ਾਹੀ ਤਾਜ ਪਹਿਨਾ ਦੇਂਦੀ ਹੈ ਇਸ ਦਾ ਜਿਉਂਦਾ ਜਾਗਦਾ ਤਕਦੀਰ ਬਾਰੇ ਇਕ ਗੀਤ ਹੈ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਲਿਖਿਆ ਹੈ:-

20 SATURDAY MARCH

ਗੀਤ:- ਮੈਂ ਸੋਚ ਰਹਿਗਾ ਸਾਕਿਆ ਜੀ ਤੂੰ ਜਾ ਬਦਲੀ ਤਕਦੀਰ ॥
(1) ਕਈਆਂ ਦੇ ਧਰਤੀ ਤੇ, ਬਹਿ ਗਏ ਆਣ ਤਖਤਾਂ ਤੇ ਚੜ੍ਹਕੇ ॥
ਕਈ ਮਾਲਕ ਤਖਤਾਂ ਦੇ, ਬਹਿ ਗਏ ਤੱਕ ਵਿਚ ਰਾਜਾ ਫੜਕੇ ॥
ਅੱਜ ਤਖਤ ਰੋਈ ਨੂੰ ਕਿਤੇ ਮੰਗ ਦੇਖਦੇ ਸੀ ਜੋਰ ॥
ਮੈਂ ਸੋਚ ਰਹਿਗਾ — — — — — —
(2) ਪਹਿਨਣ ਪੱਟ ਰੇਸ਼ਮ ਦੇ, ਬਾਰੇ ਰੂਪ ਸ ਜਾ ਈਆਂ ਚੀਰੇ ॥
ਡੱਕ ਤੁਰ ਪਏ ਮਹਿਲਾਂ ਨੂੰ, ਅੱਜ ਉਹ ਕਰਦੇ ਜਾਣ ਫਕੀਰਾਂ ॥
ਆਖਰ ਘੋੜਿਆਂ ਦੇ, ਪੈਦਲ ਤੁਰਦੇ ਪੀਰੇ ਪੀਰ ॥ ਮੈਂ ਸੋਚ — — —
(3) ਅੱਜ ਦੁਸ਼ਮਨ ਜਾਨਾਂ ਦੇ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਕੱਲ ਦਵਾਈਆਂ ਪਵੇਂਗਾ ॥
ਅੱਜ ਪਾਣੀ ਪਾਣੀ ਪੀਏ, ਭੁੱਖੇ ਭੇਸ ਪਰ੍ਹਾ ਹੋ ਰੱਗਾ ॥
ਦੇਗੀ ਇਕ ਸੂਲੇ ਦੇ, ਇੱਕੋ ਮਾਂ ਦੇ ਜਾਏ ਵੀਰੇ ॥ ਮੈਂ ਸੋਚ ਰਹਿਗਾ — —
(4) ਜੋ ਮਾਲਕ ਰਾਜਾਂ ਦੇ, ਬਹਿ ਗਏ ਅੰਦਰੋਂ ਸੀਨੇ ਕੇ ਰਾਂਗਾਂ ॥
ਕੀ ਰਾਜ ਜ਼ਮਾਨੇ ਦੀ, ਫਿਰਦੀ ਪੈ ਸੁਰਿਆਂ ਦੀਆਂ ਡਾਂਗਾਂ ॥
ਫਿਰ ਜਿੱਥੇ ਘੋੜੇ ਤੁਰਪੈ, ਕਦੀ ਤਾਂ ਪੈਸੂਰ ਸਾਰ ਪਰਖੀਰੇ ॥ ਮੈਂ ਸੋਚ — —

21 SUN

(5) ਦਰ ਕਾਬਲ ਦੇਖਿਆ ਸੀ, ਅੱਜ ਤਾ ਭਰਦੀ ਪਾਣ ਦੀ ਰਾਣੀ ॥
ਉਹ ਕੋਲ ਸੁਰਗਿਆਂ ਦੀ, ਭਰਦੀ ਫਿਰਦੀ ਫੱਟੀ ਮਾਰੀ ॥
ਕੱਲ ਰਾਜ ਤਖਤ ਵਾਲੇ, ਜਿਹੜਾ ਦੇਤਾ ਜੀ ਰਾਹ ਵਕੂਗੀਰ ॥
ਮੈਂ ਸੋਚ ਰਹਿਗਾ ਸਾਕਿਆ — — —

1999

M	S	M	T	W	T	F	S
A		1	2	3	4	5	6
	7	8	9	10	11	12	13
	14	15	16	17	18	19	20
R	21	22	23	24	25	26	27
	28	29	30	31			

(10) ਜੇ ਮੈਂ ਖੋਲੀ ਕਰ ਇਨਾਂ ਦੀ ਇਹ ਪੰ ਤਸਵੀਰ ਦਾ ਚੱਕਰ। (9)
ਹੁਣ ਜੋ ਗੱਲ ਕਰਾਂ ਉਸ ਇਤਿਹਾਸ ਦੀ ਜੋ ਗਜ ਤਸਤਰਾ ਤਕਰਾਰ

MONDAY MARCH 22

ਤੇ ਇਹਨਾਂ ਤਸਵੀਰ ਦੇ ਚੱਕਰ ਨੇ ਜੋਗੀ ਖਾਰਾ ਕੇ ਜਗ ਇਕ ਰਾਜਾ ਫਸਾਇਆ ਤੇ ਘਰ ਘਰ ਭੀਖ ਮੰਗਾਈ।

ਜਿਸ ਮਿਆਨੇਵਰ ਦੇ ਗੰਦੇਰਪਰ ਇਕ ਪੁੱਤਰ ਨੇ ਮਰਨ ਸਿਆਂ ਘੋੜੇ ਦੇ ਮਰਨ ਤੇ ਖ਼ੁਸ਼ੀਆਂ ਕੀਤੀਆਂ। ਪੈਂਤੀ ਜੋਤਸ਼ੀਆਂ ਨੂੰ ਮਰੇ ਘੋੜੇ ਦੀ ਤਸਵੀਰ ਘੋੜ ਪੁੱਛਿਆ ਗਿਆ ਤਾਂ ਜੋਤਸ਼ੀਆਂ ਨੇ ਕਿਹਾ ਜੀ ਰਾਜਨ! ਜੇ ਤੁਸਾਂ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਪਾਰਾਂ ਦਾ ਤਕ ਇਸ ਘੋੜੇ ਦਾ ਮੂੰਹ ਨਾ ਦੇਖੀਂ ਤਾਂ ਪੰਡਤ ਦੀ ਇਹ ਗੱਲ ਸੁਣ ਕੇ ਜੰਮਦੇ ਘੋੜੇ ਨੂੰ ਤੇਰੇ ਵਿਚ ਮੂੰਹ ਦਿੱਤਾ। ਜਦਾਂ ਘੀ ਤਦਾ ਗਿਆ। ਪਾਰਾਂ ਸਾਲ ਬਾਹਰ ਘੋੜੇ ਨੂੰ ਪਾਲਣ ਕਿਆਂਦਾ ਗਿਆ। ਉਹ ਘੋੜਾ ਸਾਮਣੇ ਤੇ ਭੁਰਾ ਸੀ ਇਸ ਘੋੜੇ ਦਾ ਨਾਮ ਸੀ ਪੂਰਨ। ਤੋਰੇ ਤੇ ਪਾਲਣ ਮਾਰੇ ਪੂਰਨ ਨੇ ਆਪਣੇ ਘਾਰ ਗਜੇ ਸਰਦਾਰ ਨੂੰ ਮੱਥਾ ਟੇਕਿਆ। ਤਾਂ ਗਜੇ ਨੇ ਕਿਹਾ ਪੁੱਤ ਤੇਰੀਆਂ ਦੋ ਮਾਵਾਂ ਹਨ ਇਕ ਇੱਛਰਾਂ ਜਿਸ ਦੀ ਕੁੱਖੋਂ ਤੇਰਾ ਜਨਮ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਦੂਜੀ ਹੈ ਲੂਣਾ। ਇਹਨਾਂ ਦੋਹਾਂ ਨੂੰ ਮੱਥਾ ਟੇਕ ਆਉ। ਪੂਰਨ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਦੀ ਆਗਿਆ ਅਨੁਸਾਰ ਪਹਿਲਾਂ ਆਪਣੀ ਜਨਣੀ ਮਾਂ ਨੂੰ ਮੱਥਾ ਟੇਕਣ ਵਾਸਤੇ ਤੁਰ ਪਿਆ।

ਰਾਣੀ ਲੂਣਾ ਦੇ ਮਹਿਲਾਂ ਅੱਗੇ ਜਾ ਕੇ ਪੂਰਨ ਨੇ ਆਵਾਜ਼ ਦਿੱਤੀ ਤਾਂ ਲੂਣਾ ਦੀ ਗੋਲੀ ਭੱਜ ਕੇ ਪੌੜੀਆਂ ਤੋਂ ਉਤਰੀ। ਗੋਲੀ ਦੇ ਨੈਣ ਦੇਖਕੇ ਪੂਰਨ ਨੂੰ ਦੇਖ ਕੇ ਗੋਲੀ ਪੱਥਰ ਦਾ ਬੁੱਤ ਬਣ ਗਈ। ਲੂਣਾ ਦਾ ਪਾਟੋ ਬਣ ਗਿਆ। ਰੋਗਨ ਤੇ ਗਈ ਆਖਿਰ ਅਕਲ ਦੀ ਸਾਰੀ ਸ਼ਕਤੀ ਇਕੱਠੀ ਕਰ ਕੇ ਪੂਰਨ ਨੂੰ ਪੁੱਛਿਆ ਤਾਂ ਪੂਰਨ ਆਪਣੇ ਬਾਰੇ ਇਉਂ ਦੱਸਦਾ ਹੈ।

ਗੀਤ:- ਪੂਰਨ ਮੇਰਾ ਨਾਮ ਗੋਲੀਏ ਪੂਰਨ ਮੇਰਾ ਨਾਂ ॥
(i) ਪਹਿਲਾਂ ਦੇਊਂ ਪਰ ਕੋਈ ਕੇ ਮੈਂ ਮੁਲਕਾਂ ਬੁਲਾਉਂਦਾ ॥
ਜੇ ਤੂੰ ਮੇਰੀ ਮਾਂ ਦੀ ਗੋਲੀ ਕਮਲੀਂ ਸੀਸ ਨਿਵਾਉਂਦਾ ॥
ਦੇਹ ਆਸੀਸਾਂ ਲੈਣ ਪਰੇਸ਼ੀ ਆਈਆਂ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ॥

TUESDAY MARCH 23

ਪੂਰਨ ਮੇਰਾ ਨਾਮ — — —
(ii) ਮੈਂ ਹਾਂ ਆਸ਼ਿਕ ਮਾਤਾ ਕੋਲੋਂ, ਅਹਿਸੀ ਚਰਨ ਟਿਕਾਂਦਾ ॥
ਇਸ ਤੋਂ ਘੋੜੀ ਪਰਜਾ ਦੀ ਮਾਤਾ, ਲੂਣਾ ਦੀ ਦਰਸ਼ਨ ਪਾਵਾਂ ॥
ਪਾਕ ਪਵਿੱਤਰ ਮਾਂ ਦਾ ਇਹ ਤਾਂ ਕਰੋ ਜਿਤਾਈ ਹਾਂ ॥ ਪੂਰਨ ਮੇਰਾ ਨਾਮ — —
(iii) ਗਜੇ ਪਾਸ਼ ਹੁਕਮ ਸੁਣਾਇਆ, ਆਇਆ ਮਹਿਲੀਂ ਦੌੜ ॥
ਮਾਂ ਰਾਣੀ ਦਾ ਹੁਕਮ ਉਡੀਕਾਂ, ਬੈਠ ਕੇ ਮਹਿਲਾਂ ਬਾਹਰ ॥
ਕਰਾਂ ਦਾਨ ਜੀ ਨੂੰ ਮਿਲਦੀ, ਕਰਾਂ ਪਰਿਕਰਮਾ ਦੀ ਛਾਂ ॥ ਪੂਰਨ ਮੇਰਾ — —
(iv) ਛੋਟੀ ਉਮਰੇ ਭੋਰੇ ਅੰਦਰ ਸੁਣਿਆ ਨਾਮ ਸੁਣਾਵੇ ॥
ਬਾਰੀਂ ਸਾਲੀਂ ਬਾਹਰ ਆਇਆ, ਦੇਖਾਂ ਦੁਨੀਆਂ ਸਾਰੀ ॥
ਇਸ ਮੇਲੇ ਦੇ ਰੰਗ ਤਮਾਸ਼ੇ ਬਾਪ ਦੇਖ ਦਰਸਨ ਪਾਂ ॥ ਪੂਰਨ ਮੇਰਾ — — —
(v) ਸੀਨੇ ਦੇ ਵਿਚ ਤਾਂਘ ਮਿਲਣ ਦੀ ਲੈ ਕੇ ਆਇਆ ਆਸਾਂ ॥
ਪੁੱਤ ਨਿਮਾਣਾ ਮਾਂ ਦੇ ਦਰ ਤੇ ਕੀਕਣ ਮੁੜੇ ਨਿਰਾਸਾ ॥
ਜੇਠ ਹਾੜ ਦੀ ਧੁੱਪ ਕੀ ਸਹਿਣੀ ਵੇਲਦੀ, ਜਾ ਆਪਣੇ ਘਰ ॥ ਪੂਰਨ ਮੇਰਾ — — —

ਆਖਰੀ ਗੱਲ ਦੀ ਪੂਰਨ ਦੀ ਇਹ ਗੱਲ ਸੁਣਕੇ ਗੋਲੀ ਰਾਣੀ ਕੋਲ ਗਈ ਅਤੇ ਦੱਸੀ ਆਗਿਆ। ਲੈ ਕੇ ਪੂਰਨ ਨੂੰ ਅੰਦਰ ਆਣ ਲਈ ਕਿਹਾ। ਗੋਲੀ ਜਦ ਪੂਰਨ ਲੈ ਕੇ ਰਾਣੀ ਲੂਣਾ ਕੋਲ ਜਾ ਰਹੀ ਸੀ ਤਾਂ:—

MAR	S	M	T	W	T	F	S
		1	2	3	4	5	6
	7	8	9	10	11	12	13
	14	15	16	17	18	19	20
	21	22	23	24	25	26	27
	28	29	30	31			

ਗੀਤ:—
ਸਹਾਈ ਮਿਲਤ ਜਾ ਹੁਸਨ ਦੀ ਸਾਦੀ ਸੂਲੀ,
ਰਾਣੀ ਪੂਰਨ ਨੂੰ ਦੇਖ ਕੇ ਤਰਤ ਸੂਲੀ ॥

(3)

24 WEDNESDAY MARCH

(ਜਾਣੇ ਦੀ ਘੱਤ ਸਾਰੀ, ਸੂਦਾ ਪੈਂਦੀ ਹੈ)
ਸੁਣਤ ਨਗਰ ਸਾਰੀ ਰਾਜਾ ਭੁੱਲ ਗਿਆ,
ਜਿਹ ਪੈਰ ਤਾਈ ਸਾਰਾ ਤੁਰਕ ਉਠੀ ॥
ਸਵੇਰੇ ਉਸ ਦੀ ਧੀ ਨਿਪੁੱਤੀ, ਪੰਜਾਬੀ ਸਾਰ ਉਪਾਉ ਕੇ ਸਾਰ ਸਦੇ ਆ ਗਈ ॥
ਇਹਨੇ ਪੁੱਤਰ ਨੂੰ ਮਾਰ ਪਵਾਇਆ ਨੂੰ,
ਉਸ ਦੀ ਸਾਖੀ ਦੀ ਇਹਨੇ ਲੁੱਟ ਲਈ ॥
ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਤੂੰ ਜਿਤ ਨੇ ਮਿਸਾਰੀ,
ਵੇਖੋ ਲੱਗੀ ਵਗਾੜਣੇ ਸਦੀ ਖੁੱਲ੍ਹੀ ॥
ਅਰ ਪੂਰਨ ਨੇ ਸੰਦਿਆ ਜੀ ਨਿਰਾ "ਸਾਡਾ ਕੀ ਸਦਾ ਏਕਦਾ ਹਾਂ")
ਤਾਂ ਲੂਣਾ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੇ ਪੂਰਨਾ :-

~~[illegible]~~
ਕੋਈ ਨਾਗਰ ਸਾਹਮਣੀ ਸੁਰਗ ਵੇਗੀ,
ਮੇਰੀ ਸਾਰੀ ਜਾ (ਪੂਰਾ) ~~[illegible]~~ ਸਾਖਤੇਂਨੂੰ ॥
ਕੋਈ ਰੱਬ ਦਾ ਕੌਸਿਓ ਕਹਿਓ ਵੇ
ਸਾਡਾ ਸਾਥਣ ਹੈ ਕਿਤੇ ਸਾਕ ਸੇਨੂੰ ॥

ਹੇ ਪੂਰਨਾ! ਜਾਂ ਤਾਂ ਤੂੰ ਦੀਪ ਕੇ ਤੂੰ ਸਾਰੇ ਪੇਟ ਵਿਚ ਰੱਖ ਕੇ ਅਰਜ ਦੇਂਦੀ ਹਾਂ, ਜਾਂ ਤਾਂ ਤੇਰੀ ਤਾਂ ਕੇ ਇੱਕ ਵਿਚੋਂ ਦੁੱਧ ਚੁੰਘਾਇਆ ਸੀ ਹਾਂ। ਤੇਰਾ ਜੋਗ ਤਾਂ ਸਾਂ ਵਾਸਤਾ ਕਿਹੜਾ ਦੁਰਦਾ ਦੀ ਨਹੀਂ ਹਾਂ। ਜਾਂ ਪਰਤਾ ਕੇ ਪੂਰਨਾ ਜੋਗ ਕਰਨਾ ਸਾਨੂੰ ਪਿਤਾ ਅਰ ਪੂਰਨ ਨੇ ਕਿਹਾ ਸੱਤ ਮਾਤਾ ਜੀਓ। ਏਸਾਂ ਕਰਦੇ ਤੇ ਪਹਿਲਾਂ ਤੇਰੀ ਨੀਤ ਸਭ ਕਿਤੇ ਸਾਰਲੀ, ਜਾਂ ਪਰਤੀ ਪਾਟ ਸਾਏ ਸੀ ਸਾਦਾਰ ਸਭ ਸਾਏ ~~[illegible]~~ ਗਾ। ਪੂਰਨ ਸਾਡਾ ਨੂੰ ਕੀਤਿਦਾ ਜੋ ਵੇਖ ਤੂੰ ਗਏ ਦੀ ਤੇ ਇਹ ~~[illegible]~~ ਕਦੇ ਵੀ ਨਹੀਂ ਤੇ ਸਕਦਾ :- ~~[illegible]~~

25 THURSDAY MARCH

ਸਾਫ ਕਹੇ ਪੂਰਨ ਸੁਣੀ ਸੱਚ ਪੂਰਨਾ, ਤੇਰੇ ਪਸੀਆ ਤਪੇਰ ਦਾ ਸੁਲ ਪਰਮਾਂ ॥
ਸਾਰੀ ਫੇਰ ਕੇ ਸੂਲ ਦਾ ਨਗਰ ਕਰਾਂ, ਮੈਂ ਤਾਂ ਸੁਲੀ ਤੇ ਚੜ੍ਹ ਦਰਸੂਲ ਕਰਾਂ ॥
ਕੈਦੀ ਸ਼ਿਰ ਕੇ ਸਾਹਣੇ ਧਾਰ ਸਾਹਿਆ, ਕੀਤਿਆ ਧਰਮ ਗਵਾਇਕੇ ਨਾਗੀ ਮਰਨਾਂ ॥
ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਦਾ ਸੰਗਣੀ ਕਰੇ ਲੂਣਾ, ਤੇਰੇ ਲਹੂ ਦੇ ਪੂਰਨਾ ਘੁੱਟ ਭਰਨਾਂ ॥
ਸਾਧ ਸੰਗਤ ਜੀ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੂਰਨ ਲੂਣਾ ਦੀ ਧਰਨਿਆਣੀ ਵੇਖ ਕੇ ਆਪ ਦਾ ਧਰਮ ਬਚਾ ਕੇ ਬਾਹਰ ਭੱਜ ਤੁਰਿਆ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਸਾਰ ਇਕੱਲੇ ਕੇਲ ਚਲਾ ਗਿਆ। ਏਧਰ ਜਦ ਰਾਤ ਲੂਣਾ ਦੇ ਮਹਿਲਾਂ ਵਿਚ ਰਾਜਾ ਸਾਇਆ ਤਾਂ ਕੀ ਵੇਖਿਆ ਮਹਿਲਾਂ ਵਿਚ ਸੁੰਨਸਾਨ ਵਰਤੀ ਹੋਈ ਹੈ ਤੇ ਲੂਣਾ ਦਾ ਸਾਤਮੀ ਵੇਖ ਕੇ ਪੁੱਛਣ ਲੱਗਾ ਅਜ ਕੀ ਹੋਇਆ ਹੈ ਤਾਂ ਲੂਣਾ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ :-

ਦੋਹਿਰਾ :- ਵਾਹ ਵੇਖ ਰਾਜਾ ਜੀਦਾ ਗਜ਼ ਸੋਚ, ਗਈ ਆਪ ਵਿਚੋਂ ਦਰਦ ਦੱਸਿਆ ਈ ॥
ਪੁੱਤਰ ਪੁੱਤਰ ਜੋ ਆਖਦੀ ਰਹੀ ਮੈਂ, ਪਾਪ ਭਰਤਿਆਂ ਵਾਂਗਰਾਂ ਜੀਆ ਈ ॥
ਛੋਟੀ ਕੱਢਕੇ ਦੱਸਦੀ ਵੇਖ ਲੂਣਾ, ਕੈਦੀ ਵੱਗ ਤੇ ਰੱਖ ਦਸੱਸਿਆ ਈ ॥
ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਜੋ ਜਦੋਂ ਪੁਕਾਰ ਕੀਤੀ, ਪੂਰਨ ਤਦੋਂ ਮਹਿਲਾਂ ਵਿਚੋਂ ਨੱਸਿਆ ਈ ॥
ਸਵੇਰੇ ਜਿਸ ਪੁੱਤਰ ਦਾ ਮੂੰਹ ਵੇਖਣ ਲਈ ਰਾਜਾ ਸਲਵਾਨ ਬਾਰਾਂ ਸਾਲ ਤਰਸਦਾ ਰਿਹਾ ਅੱਜ ਲੋੜਤੇ ~~[illegible]~~ ਕਹਿਣ ਤੇ ਪੁੱਤਰ ਦੀ ਜਾਨ ਲੈਣ ਤੇ ਤੁੱਲ ਗਿਆ। ਸਾਰੀ ਗੱਲ ਅਗਲੀ ਸੁਣਕੇ ਨਾਲ ਜੈਪਾਲੀ। ਇਸ ਚਾਹਿਆ ਪੂਰਨ ਨੂੰ ਹੱਥਕੜੀਆਂ ਤੇ ਬੇੜੀਆਂ ਪਾ ਕੇ ਕਚਹਿਰੀ ਵਿਚ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ।
[illegible] ਰਾਜੇ ਦੇ ਹੁਕਮ ਅਨੁਸਾਰ ਸਿਪਾਹੀਆਂ ਨੇ ਪੂਰਨ ਨੂੰ ਗਲੇ ਲਗੋ ਸਾਜ਼ ਹਾਜ਼ਰ ਕੀਤਾ। ਪੂਰਨ ਅਰਜ਼ ਕਰਾ ਕਿਹਾ

	M	T	W	T	F	S
S						
	1	2	3	4	5	6
7	8	9	10	11	12	13
14	15	16	17	18	19	20
21	22	23	24	25	26	27
28	29	30	31			

MAR

(2) ਇਤਨਾਂ ਦਸੋ :- ਸ਼ੇਰ ਪੰਜਾਬ ਅਗਰ ਆਜ ਜੀਉਂਦਾ ਪਾਸ ਨਾਲ ਇਤਨਾਂ ਦੇ " (4)

ਕਿ ਮੈਂ ਕਿਵੇਂ ਜਾਂ ਘਰ ਵੈਰ ਸ਼ੁਰੂ ਦਾ ਜੀ ਪੂਰਨ ਦੀ ਗੱਲ। FRIDAY 26 MARCH
ਗਈ ਦਾ ਇਲਾਕਿਆ ਰਾਜਾ ਆਪਣੀ ਗੱਲ ਤੇ ਨਾ ਟਲਿਆ ਤੇ ਜਲਾਦਾਂ ਨੂੰ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ
ਕਿ ਪੂਰਨ ਦੇ ਹੱਥ ਪੈਰ ਵੱਢਕੇ ਕਤਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਟੁਕੜੇ ਪਿਤਾ ਜੀ ਦੂਤਾਂ
ਦੇ ਮਹਿਲਾਂ ਵਿਚ ਪਹੁੰਚਾਇਆ ਜਾਵੇ।
ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਤਾਂ ਉਤੇ ਗਈ ਇੱਛਰਾਂ ਰੋਂਦੀ ਕੁਰਲਾਉਂਦੀ ਰਾਜੇ ਪਾਸ ਆਈ ਤੇ ਕਿਹਾ :-

ਪ੍ਰ. ਕੋ:- ਮੇਰਾ ਪਾਲਿਆ ਪਿਆਰਿਆਂ ਪੁੱਤਰਾਂ ਦਾ, ਰਾਣੀ ਹੱਥ ਜੋੜ ਕੇ ਰਾਜੇ ਦੇ ਪਾਸ ਆਈ॥
ਕਾਦਰਯਾਰ ਪ੍ਰਣਾਮ ਪੜ੍ਹਿ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕਰਦੀ, ਇਹਦੇ ਨਾਲ ਜੀ ਅਕਲਮੰਦੀ ਨਾਹੀ॥
ਪਰ ਰਾਜੇ ਤੇ ਇਸ ਦਾ ਕੋਈ ਅਸਰ ਨਾ ਹੋਇਆ ਜਦੋਂ ਇੱਛਰਾਂ ਨੂੰ ਕਹਿਣ ਲੱਗਾ ਕਿ ਜੇਕਰ
ਆਖਾਂ ਤੂੰ ਦੂਰ ਤੇ ਜਾ ਜਿਸ ਨੇ ਏਡੇ ਵੱਡੇ ਪਰਵਾਰ ਪੁੱਤਰ ਨੂੰ ਜਨਮ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨੇ ਮੇਰਿਆਂ
ਜੇਹੀ ਰੂਪ ਨੂੰ ਦਾਗ ਲਾਇਆ ਹੈ। ਇੱਛਰਾਂ ਨੇ ਫਿਰ ਰਾਜੇ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਦੋਂ ਰਾਜਾ:-

ਬੈਂਤ:- ਮੀਟ ਅਸਲ ਰਾਜਾ ਬੁੱਧ ਗਾਰ ਗਈ, ਕਹਿੰਦੀ ਇੱਛਰਾਂ ਦਾਸਤਾ ਆਖਦੇ ਜੀ॥
ਅੱਖਾਂ ਵੱਢ ਕੇ ਅੱਖਾਂ ਨੂੰ ਦਾਨ ਦੇਵੇਂ, ਪਛੋਤਾਇੰਗਾ ਦਰਦ ਵਿਗਾੜਕੇ ਜੀ॥
ਪੂਰਾ ਆਪਣਾ ਆਪ ਪੁਟਾਣ ਲੱਗੋਂ, ਜੜ੍ਹਾਂ ਸੁੱਕ ਜਾਈਂ ਤੂੰ ਘਰ ਉਜਾੜਕੇ ਜੀ॥
ਕਾਦਰਯਾਰ ਜੇ ਪੂਰਨ ਨੂੰ ਮਾਰਿਓ ਈ, ਆਪ ਵੈਰ ਖੁਲਾਇਗਾ ਆਖਦੇ ਜੀ॥

ਪਰ ਸਾਲਵਾਹਨ ਜੀ ਰਾਜੇ ਦਾ ਗੁੱਸਾ ਜਰਾ ਜਿੰਨਾਂ ਵੀ ਘਟ ਨਾ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਜਲਾਦਾਂ
ਨੂੰ ਪੂਰਨ ਨੂੰ ਜੰਗਲੀ ਲਿਜਾਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ। ਰਾਜੇ ਦਾ ਹੁਕਮ ਪਾ ਕੇ ਜਲਾਦ ਪੂਰਨ ਨੂੰ
ਜੰਗਲ ਵੱਲ ਲੈ ਤੁਰੇ। ਤਾਂ ਇੱਛਰਾਂ ਜਲਾਦਾਂ ਨੂੰ ਆਖਦੀ ਜਾਂ ਇਹ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ:-

ਗੀਤ:- ਰੁਕ ਜਾਓ ਜਲਾਦੋ ਵੇ, ਪੁੱਤਰ ਨੂੰ ਮਿਲ ਲਾਂ ਅੰਤੀ ਵਾਰੀ॥

(i) ਥੋੜ੍ਹਾ ਤਾਂ ਤਰਸ ਕਰੋ ਜਾਣ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਤੇ ਤਲਵਾਰਾਂ॥ SATURDAY 27 MARCH
ਕੀਕਣ ਭੁੱਲ ਜਾ ਰਹੀਆਂ, ਜੋ ਤੂੰ ਮੌਜਾਂ ਪੁੱਤ ਦੀਆਂ ਮਾਣੀਆਂ॥
ਅਰਮਾਂ ਤੇ ਖੁਸ਼ੀ ਤੇ ਤਿੱਗ ਪਈਆਂ ਅਜਾਂ ਦੀ ਮਾਰੀ॥
ਰੁਕ ਜਾਓ ਜਲਾਦੋ ਵੇ

(ii) ਲੋਰੀਆਂ ਮੈਂ ਗਾਈਆਂ ਲੱਖਾਂ ਨੂੰ, ਕਿਧਰੇ ਜੋਬਨ ਖਾਣ ਕੇ ਆ ਗਈ॥
ਭੁੱਖੀ ਪਿਆਸੀ ਹੈ, ਮੇਰੇ ਪੁੱਤ ਦਾ ਕਾਲਜਾ ਆ ਗਈ॥
ਇਹ ਮੈਂ ਆਖੇ ਲੱਖ ਵਾਰੀ, ਜਿੰਦੜੀ ਪਾਪਣ ਕਿਵੇਂ ਤੇਰਗੀ॥
ਰੁਕ ਜਾਓ —

(iii) ਜੀ ਕਰਦਾ ਕਿਵੇਂ ਜਾਂਦੇ, ਸੀਨੇ ਵਿਚ ਟੱਕਰ ਮਾਰ ਕੇ ਮਰ ਜਾਂ॥
ਨੈਣਾਂ ਨਾਲ ਨੀਰ ਵਿਆਂ, ਸੁਫਨੇ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਕਦੀ ਕਰਦਾਂ॥
ਮਾਂ ਘਟ ਕੇ ਕੱਟ ਗਈ, ਪੁੱਤ ਤੇਰੇ ਤੇ ਆਫਤੀ ਆਈ॥
ਰੁਕ ਜਾਓ

(iv) ਇਕ ਤੈਨਾਂ ਕਰਦੀ ਹਾਂ, ਤੂੰ ਤਿੰਨ ਕਰਕੇ ਦਿਲ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ॥
ਰਬ ਪਾਰਕੇ ਦੇਖੋ ਵੇ, ਕੀਕਣ ਪੈਣ ਕਾਲਜੇ ਛੱਲਾਂ॥ SUN 28
ਦੇ ਟੁਕੜੇ ਗਈ ਹੈ, ਦਿਲ ਗਈ ਰਿਜਕ ਤੇ ਆਸੀ॥
ਰੁਕ ਜਾਓ

ਅਖੀਰ ਇੱਛਰਾਂ ਦੀ ਪੁਕਾਰ ਸੁਣ ਕੇ ਜਲਾਦ ਖੜ੍ਹੇ ਹੋਏ। ਤਾਂ ਰਾਣੀ ਨੇ
ਗਲੇ ਨਾਲ ਲੈਕੇ ਪੁੱਤਰ ਤੇ ਰੱਜਕੇ ਪਿਆਰ ਕਰ ਕੇ ਕਿਹਾ ਹੇ ਗਜਿਆ।
ਤੈਨੂੰ ਸਵਾਰ ਮੈਂ ਆਏ ਬੂਹੀ ਤੁਰਨਾਤ ਸੁਣ ਕੇ ਪਤਾ
ਅਫਸੋਸ ਲੱਗਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਜਾਣਾ ਕਿ
ਸੁਣਕੇ ਅੱਖਾਂ ਗਮ ਤਾਂ ਵਿਚਾਰ ਕਿਵੇਂ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ।

MA

S	M	T	W	T	F	S
	1	2	3	4	5	6
7	8	9	10	11	12	13
14	15	16	17	18	19	20
21	22	23	24	25	26	27
28	29	30	31			

33 (5)

29 MONDAY MARCH

ਵਿਛੜੀ ਮਾਂ-ਪੁੱਤ ਦਾ ਆਖਰੀ ਮੇਲ ।

ਦੋਹਰਾ :- ਰਾਣੀ ਇਛਰਾਂ ਤੇ ਪੂਰਨ ਭਗਤ ਉਥੇ, ਆਣੀ ਦਾਸੀਆਂ ਵੀ ਮਿਲ ਰੋਂਦੇ ਸੀ ॥
ਪਾਣੀ ਡੋਲ੍ਹ ਕੇ ਗੱਲ ਦਾ ਨੀਰ ਉਥੇ, ਇਕੋ ਇਕ ਕਰਾਰੀ ਪੈਂਦੇ ਸੀ ॥
ਦੋਹਾਂ ਦੇ ਰੋਇਆਂ ਮਾਂ ਤੇ ਪੁੱਤ ਇਕੱਠੇ ਕੇ ਪੂਰਨ ਨੂੰ ਸਤਾਰ ਜੋਗੀ ਦੱਸਦੇ
ਤੇਰਾ ਰਾਣੀ ਇਛਰਾਂ ਆਪਣੇ ਪੁੱਤ ਦੀ ਦੇਹ ਦੇਖ ਕੇ ਕਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਿਰਲਾਪ ਕਰਦੀ ਹੈ :-

ਬੈਂਤ :- ਤੁੱਧਾਂ ਮਾਰਦੀ ਘੋੜੀ ਰਾਣੀ ਇਛਰਾਂ,
ਮੱਥੇ ਰੋਈਆਂ ਦਾ ਮਿਟੀਆਂ ਤਕਦੀਰਾਂ ।
ਤੁੱਧਾਂ ਮਾਰਦੀ ਘੋੜੀ ਰਾਣੀ ਇਛਰਾਂ,
ਕਦਿਦੀ ਮੁੜ ਕੇ ਨਹੀਂ ਆਇਆ ਪੁੱਤ ਪੂਰਨਾ ॥
ਤੇਰੇ ਰੋਂਦਿਆਂ ਦੇ ਮਾਰਾ ਸਭ ਛੱਡ ਗਿਆ,
ਫਿਰ ਵੀ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਮਿਲਾਇਆ ਪੁੱਤ ਪੂਰਨਾ ॥
ਦੁੱਧ ਮਮਤਾ ਦੀ ਖਾਲੀ ਤੇਰੀ ਲਾਸ਼ ਤੇ,
ਇਨ੍ਹਾਂ ਗਿਰਝਾਂ ਦੇ ਤਾਇਆ ਪੁੱਤ ਪੂਰਨਾ ॥
ਏਨਾ ਸਬਰ ਖਿਡਾ ਦਾ ਤੇਰੀ ਮਾਂ ਨੂੰ,
ਮੇਰਾ ਰੋਗ ਤੇ ਭੁਲਾਇਆ ਪੁੱਤ ਪੂਰਨਾ ॥
ਏਸ ਤੱਤੇ ਤੇਰੇ ਜਿਗਰ ਦੇ ਵਿਛੜੇ,
ਨੈਣ ਰੱਖ ਕੇ ਮਿਲਾਇਆ ਪੁੱਤ ਪੂਰਨਾ ॥ ਨੂੰ ਤੱਕੇ ਕੇ

ਆਪ ਸੰਗਤ ਸ੍ਰੀ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰੋਂਦੀ ਕੁਰਲਾਉਂਦੀ ਮਾਂ ਪੂਰਨ ਨੂੰ ਸਤਾਰ ਜੋਗਾਰ ਦੱਸ ਕੇ ਤੁਰੇ ਅਤੇ ਪੂਰਨ ਦੇ ਗਲ ਪੈ ਰੋਂਦੇ ਕੇ ਪ੍ਰਾਣ ਨੂੰ ਤਿਆਗ ਦਿਤ

30 TUESDAY MARCH

ਦਿੱਤਾ ।

ਇਸ ਤੇ ਸਤਿਗੁਰ ਪੂਰਨ ਨੇ ਨੂਰ ਦੇ ਇਕ ਬੰਦ ਉਪਦੇਸ਼ ਦੇ ਪੂਰਨਾ, ਆਣੇ ਵੀ ਦੇਣਾ ਹੈ ਕੇ ਜੇਕੇ ਆਖੇ ਲੋਗ ਆਵੇਂ ਤਾਂ ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਮੌਤ ਦੇ ਮੂੰਹ ਵਿਚੋਂ ਖਿੱਚ ਲਿਆਵਾਂ ਜਾ ਘਰ ਘਰਵਾਲੀ ਪੂਰਨ ਨੇ ਸਦਾਚਾਰ ਵਿਚ ਕੀ ਆਤਾ :-

ਬੈਂਤ :- ਤੇਰੇ ਤਰਲੇ ਖੁਦਾਇ ਦੇ ਗਿਣ ਦੇਵੀ, ਪੂਰਨ ਆਖਦਾ ਵੱਤ ਨਾ ਆਵਣਾ ਈ ॥
ਤੇਰੇ ਜੀਵੀਏ ਰੱਬ ਦਾ ਆਰ ਪਾਰ ਸਾ, ਮੌਤ ਫੇਰ ਆਏ ਮੇਰ ਜਾਵਣਾ ਈ ॥
ਬੁੱਤ ਦੇਖ ਕੇ ਪੂਰਨ ਦੇ ਚੁੱਕ ਲੁਟੀ, ਫਿਰ ਵੀ ਗੱਲ ਤੇ ਪਰਜਾ ਗਵਾਵਣਾ ਈ ॥
ਕਾਰਜ ਆਪਣੇ ਆਰ ਦੇਈਆਂ ਰਜ਼ਾ ਸੋ ਤੂੰ, ਆਖਣ ਦੇਰ ਉਦਾਸੀ ਪੜ੍ਹਾਵਣਾ ਈ ॥
ਆਪ ਸੰਗਤ ਜੀ ਏਧਰ ਪੂਰਨ ਵਿਯੋਗ ਵਿਚ ਰੋ ਰੋ ਕੇ ਇਛਰਾਂ ਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਗਵਾ ਲਈਆਂ ਸਨ । ਉਧਰ ਪੂਰਨ ਪ੍ਰਾਣ ਤਿਆਗਿਆਂ ਦੇ ਕਿਸ ਸਮੇਂ ਨੂੰ ਮਾਂ ਕੀਤਾ ਸਿਆਣ ਪ੍ਰਾਣ ਤਿਆਗਿਆਂ ਪੂਰਨ ਨੇ ਤੁਰਤ ਤੁਰਤ ਧਾਰਾਂ ਨਾਲ ਚੀਕ ਗਏ
ਇਕ ਦਿਨ ਗੁਰੂ ਗੋਰਖਨਾਥ ਆਪਣੇ ਚੇਲਿਆਂ ਸਮੇਤ ਫਿਰਦੇ ਫਿਰਦੇ ਏਸ ਰੋਗ ਵਿਚ ਆਏ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਚੇਲੇ ਇਸ ਖੂਹ ਤੇ ਪਾਣੀ ਲੈਣ ਗਏ ਤਾਂ ਕੀ ਵੇਖਦੇ ਹਨ ਖੂਹ ਵਿਚ ਇਕ ਆਦਮੀ ਦਾ ਕੁਝ ਪਿਆ ਹੈ । ਛੇਤੀ ਗੱਲ ਸੁਣਾਈ ਗੁਰੂ ਗੋਰਖ ਨਾਥ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨਾਲ ਪੂਰਨ ਨੂੰ ਖੂਹ ਵਿਚ ਕੱਢ ਲਿਆ ਅਤੇ ਗੋਰਖਨਾਥ ਨੇ ਆਪਣੀ ਭਗਤੀ ਦੀ [illegible] ਨਾਲ ਪੂਰਨ ਦੇ ਹੱਥ ਪੈਰ ਸਾਬਤ ਕਰ ਦਿਤੇ ।

ਪੂਰਨ ਨੇ ਸਾਰੀ ਵਾਰਤਾ ਸੁਣਾਈ ਤਾਂ

	S	M	T	W	T	F	S
MAR		1	2	3	4	5	6
	7	8	9	10	11	12	13
	14	15	16	17	18	19	20
	21	22	23	24	25	26	27
	28	29	30	31			

(39)

ਪੰਨਾ ੪੩

(6)

WEDNESDAY 31 MARCH

ਪੂਰਨ ਸਾਹਿਬਾਂ ਤੋਂ ਜਿਆਦਾ ਡਰੇ,
ਰਸਤਾਂ ਤੇਰਿਆਂ ਨਾਲ ਖੀਤ ਨਾਥਾ ॥
ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚਲੀ ਸੱਭ ਤੋਂ ਵੱਡਿਆਂ ਦੀ, ਜੋਗ ਵਿੱਚਲਾ ਏ ਠੰਢਾ ਸੀਤ ਨਾਥਾ ॥
ਤੇਰ ਭਾਈ ਜਤ ਆਪਣੇ ਮੁਖ ਦੇਕੇ, ਵਿਚ ਜਤਨਦਾ ਕੌਣ ਤੋਂ ਜੀਤ ਨਾਥਾ ॥
ਕਾਲੀਦਾਸ ਕੌਣ ਪਾਣ ਦੇ ਪਾ ਮੁੰਦਰਾਂ, ਗਾਉਂਦਾ ਰਹੇ ਗੋਵਿੰਦ ਦੇ ਗੀਤ ਨਾਥਾ ॥
ਤੇ ਗੋਰਖਨਾਥ ਨੇ ਕਿਹਾ ਪੂਰਨਾ! ਜੋਗ ਕਮਾਉਣਾ ਪਹਿਲਾ ਔਖਾ ਹੈ, ਪਿੰਡੇ ਤੇ ਸੁਆਹ ਮਲਣੀ, ਮਨ ਨੂੰ ਮਾਰਣਾ, ਜਿਹਨਾਂ ਕਰਕੇ ਵਿਚ ਪੈਣ ਵਾਲੀ ਗੱਲ ਹੈ। ਪੁਤਰਾ ਕੰਨ ਪਾੜ ਕੇ ਮੁੰਦਰਾਂ ਪਾਕੇ ਇਹ ਮੁਸ਼ਕਲ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਪਰ ਪੂਰਨ ਦੇ ਤਰਲੇ ਕਰਨ ਤੇ ਗੁਰੂ ਗੋਰਖ ਨਾਥ ਪੂਰਨ ਨੂੰ ਜੋਗ ਦੇਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹੋ ਗਿਆ। ਤਾਂ ਦੂਜਿਆਂ ਚੇਲਿਆਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਣੋ, ਕਈ ਕਈ ਸਾਲ ਤੋਂ ਗੁਰੂ ਭੇਟ ਚੇਲਿਆਂ ਨੂੰ ਭੁੱਖ ਰਹਿਆਂ ਨੂੰ ਤੇ ਇਹਨੂੰ ਕੰਨ ਫੜਵਾਉਣ ਨੂੰ ਜੋਗ ਦੇਣ ਲੱਗੇ ਹੋ। ਸਾਨੀਂ ਰੋਏ ਹਾਂ। ਤਾਂ ਇਕ ਸ਼ਰਤ ਹੈ ਜੇ ਮੰਨ ਲਵੇ ਤਾਂ ਸਾਨੂੰ ਕੋਈ ਇਤਰਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ ਇਹ ਰਾਣੀ ਸੁੰਦਰਾਂ ਤੋਂ ਖੈਰ ਲੈ ਆਵੇ। ਪੂਰਨ ਨੇ ਇਹ ਸ਼ਰਤ ਮੰਨ ਲਈ। ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਗੋਰਖ ਨਾਥ ਨੇ ਕੰਨ ਪਾੜ ਕੇ ਮੁੰਦਰਾਂ ਪਾ ਦਿਤੀਆਂ ਅਤੇ ਜੋਗ ਦੇ ਦਿੱਤਾ। ਪੂਰਨ ਨੇ ਇਸ ਸ਼ਰਤ ਅਨੁਸਾਰ ਗੁਰੂ ਗੋਰਖ ਨਾਥ ਨੂੰ ਮੱਥਾ ਟੇਕਿਆ ਪਿੰਡੇ ਤੇ ਸਵਾਹ ਮਲ ਕੇ, ਜਿਸਦਾ ਤੇ ਖੱਪਰੀ ਹਿੱਥੀ ਲੈ ਕੇ ਰਾਜ ਵਿਚ ਰਾਣੀ ਸੁੰਦਰਾਂ ਦੇ ਮਹਿਲਾਂ ਅੱਗੇ ਜਾ ਅਲਖ ਜਗਾਈ ਤਾਂ ਰਾਣੀ ਸੁੰਦਰਾਂ ਨੇ ਗੋਲੀ ਦੇ ਹੱਥ ਪੂਰਨ ਨੂੰ ਖੈਰ ਘੱਲਿਆ ਪਰ ਪੂਰਨ ਨੇ ਨਾ ਲਿਆ ਤੇ ਕਿਹਾ —

ਬੈਂਤ:- ਜਾਇ ਆਖਣਾ ਗੋਲੀ ਨੂੰ ਕਹੇ ਪੂਰਨ, ਖੈਰ ਰਾਣੀ ਨੂੰ ਆਖਿ ਕੇ ਆਪ ਖੈਰ ਪਾਵੇ।
ਅਸੀਂ ਖੈਰ ਲੈਣਾ ਰਾਣੀ ਸੁੰਦਰਾਂ ਤੋਂ, ਤੁਸੀਂ ਗੋਲੀਆਂ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਲੈਣ ਆਏ ॥
ਪੂਰਨ ਦੀ ਇਹ ਗੱਲ ਸੁਣਕੇ ਉਸ ਵੇਲੇ ਗੋਲੀ ਵਾਪਸ ਚਲੀ ਗਈ ਅਤੇ ਰਾਣੀ ਸੁੰਦਰਾਂ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ ॥

THURSDAY 1 APRIL

ਬੈਂਤ- ਸੱਚ ਆਖਾਂ ਮੇਰੀ ਸੁਣ ਕਹੇ ਗੋਲੀ, ਰੂਪ ਸੂਰਤ ਦਾ ਕਰਨੀ ਹੈਂ ਮਾਣ ਰਾਣੀ ॥
ਜਿਹੜਾ ਆਇਆ ਈ ਕੋਈ ਫਕੀਰ ਏਥੇ, ਏਥ ਤੇਰੀ ਤਾਂ ਮੈਂ ਹੈਰਾਨ ਰਾਣੀ ॥
ਤੇਰੇ ਨਾਲੋਂ ਵੀ ਸੋਹਣਾ ਦਸ ਹਿੱਸੇ, ਭਾਵੇਂ ਗੋਰਤਾਂ ਇਕ ਵਿਚ ਜਾਨ ਰਾਣੀ ॥
ਕਾਦਰਯਾਰ ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਦਾਨ ਲੈਂਦਾ, ਤੇਰੇ ਹੱਥਾਂ ਤੋਂ ਖੈਰ ਜਾਣ ਰਾਣੀ ॥
ਗੋਲੀ ਦੀ ਇਹ ਗੱਲ ਸੁਣ ਕੇ ਰਾਣੀ ਦੇ ਰੂਪ ਨਾਲ ਭਰੀ ਦਿਲ ਵਿਚੋਂ ਹੋਣਾਂ ਉਠਿਆ ਤਾਂ ਸੁੰਦਰਾਂ ਨੇ ਆਪਣੀ ਥਾਲੀ ਮੋਤੀਆਂ ਦੀ ਭਰ ਕੇ ਪੂਰਨ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਦਿਲ ਵਿਚ ਜਿਆਦਾ ਰਾਣੀ ਗੋਲੀ ਨੂੰ ਘੱਲਿਆ ਪਰ ਪੂਰਨ ਨੇ ਗੋਲੀ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਸਾਡਾ ਫਕੀਰਾਂ ਦਾ ਮੋਤੀਆਂ ਵਿਚ ਕੀ ਕੰਮ? ਰਾਣੀ ਨੂੰ ਕਹੋ ਸਾਨੂੰ ਭਿਖਿਆ ਪਾਵੇ ਤੇ ਅਸੀਂ ਤੁਰਦੇ ਬਣੇ ਤਾਂ ਰਾਣੀ ਸੁੰਦਰਾਂ ਆਪ ਮੋਤੀਆਂ ਦਾ ਥਾਲ ਭਰ ਕੇ ਲਿਆਈ ਤੇ ਪੂਰਨ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ ਦਿਲ ਹਿੱਲ ਗਿਆ! ਰੂਪ ਵੇਖ ਕੀ ਆਖਦੇ ਹਾਂ। ਕਿਸ ਦੇ ਸੋਹਣੀਆਂ। ਜਿਸ ਤੇਰੇ ਕੰਨ ਪਾੜ ਕੇ ਮੁੰਦਰਾਂ ਪਾਈਆਂ ਹਨ, ਜੋਗ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਤੇਰੇ ਉਸ ਗੁਰੂ ਦਾ ਦਾਸਤਾ ਵੀ ਇਕ ਵਾਰੀ ਕਰੂੰ ਆਈ।
ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੂਰਨ ਲੈ ਕੇ ਭਿਖਿਆ ਗੁਰੂ ਦੇ ਚਰਨਾਂ ਵਿੱਚ ਆ ਹਾਜ਼ਰ ਹੋਇਆ, ਤੇ ਹੀਰੇ ਮੋਤੀਆਂ ਦਾ ਥਾਲ ਰੱਖਿਆ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨੇ ਕਿਹਾ ਪੁਤਰਾ ਇਹ ਹੀਰੇ ਮੋਤੀ ਸਾਡੇ ਕਿਸ ਕੰਮ। ਪੂਰਨ ਗੁਰੂ ਦੀ ਆਗਿਆ ਪਾਕੇ ਵਾਪਸ ਫੇਰ ਸੁੰਦਰਾਂ ਕੋਲ ਗਿਆ ਤੇ ਹੀਰੇ ਮੋਤੀ ਵਾਪਸ ਕਰਕੇ ਪੱਲੇ ਤੇ ਮੰਗ ਲਈ ਆਖਿਆ। ਇਹ ਹੀਰੇ ਜਵਾਹਰਾਤ ਸਾਡੇ ਕੀ ਕੰਮ ਅਸੀਂ ਤੇਰਾ ਧਾਗਾ ਹੈ। ਪਰ ਰਾਣੀ ਸੁੰਦਰਾਂ ਤਾਂ ਤੁਰੂ ਜੋਗ ਵਾਲੀ ਸੀ ਤਾਂ ਪੂਰਨ ਤਰਸ ਦੇ ਰਾਣੀ ਸੁੰਦਰਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ :—

S	M	T	W	T	F	S
	1	2	3	4	5	6
7	8	9	10	11	12	13
14	15	16	17	18	19	20
21	22	23	24	25	26	27
28	29	30	31			

MAR

(33) (2)

2 FRIDAY APRIL

ਪੌੜੀ:- ਏਹ ਭਿਖਿਆ ਰਾਈਏ ਜਾਗਤੇ ਦੁਰੀਏ,
ਚੋਗਾ ਜਾਟਕਾ ਨਹੀਂ ਫਕੀਰ ਦਾ ਜੀ।
ਪਾਈ ਦੱਸਦਾ ਰਗੜਾ ਸਾਫ਼ ਗਇਆ, ਚੋਗਾ ਜਾਟਕਾ ਮੂਲ ਨਾ ਕੀਰ ਦਾ ਜੀ।
ਇੱਥੇ ਏਸਨਾਂ ਦਾ ਗੁਰੂ ਗੋਰਖ, ਸੁੱਤੇ ਉਤਰਿਆ ਕਪੜੇ ਪੀਰ ਦਾ ਜੀ।
ਕੋਈ ਰਾਜ ਭਗਵਾਨ ਦਾ ਤੇਜ਼ ਕਰੀਏ, ਏਥੇ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਏਸ ਸਰੀਰ ਦਾ ਜੀ।
ਤਾਂ ਰਾਣੀ ਨੇ ਕਿਹਾ ਤੁਸੀਂ ਜੋਗੀਓ, ਜੇ ਆਗਿਆ ਦੇਵੋ ਤਾਂ [illegible] ਗੁਰੂ ਦੇ ਦਰਸ਼ਨ ਕਰ ਆਵਾਂ ਤਾਂ ਰਾਣੀ ਪੂਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਪਾਕੇ ਗੋਲੀਆਂ ਸਮੇਤ ਪੱਕਾ ਭੋਜਨ ਲੈ ਕੇ ਜਾ ਟਿੱਲੇ ਤੇ ਭੰਡਾਰਾ ਕੀਤਾ। ਜਿਸ ਤੋਂ ਸੁੱਚੇ ਸਾਧੂ ਭੋਜਨ ਛਕ ਕੇ ਭਰਪੂਰ ਹੋ ਗਏ। ਗੁਰੂ ਗੋਰਖ ਨਾਥ ਦੇ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੋ ਕੇ [illegible] ਫਕੀਰ ਦੇ ਦਰਸ਼ਨ ਕਰਨ ਲੱਗੇ। ਤਾਂ ਰਾਣੀ ਨੇ ਕਿਹਾ ਨਾਥ ਜੀ, ਪੂਰਨ ਭਗਤ ਦਾ ਪਿਤਾ ਸਲਵਾਨ ਰਾਜਾ ਹੈ ਜਦਕਿ ਅਸੀਂ ਆਪ ਦੇ [illegible] [illegible]। ਗੁਰੂ ਗੋਰਖ ਨਾਥ ਦੇ ਦੂਸਰੀ ਵਾਰ ਕਹਿਣ ਤੇ ਸੁੰਦਰਾਂ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ
ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਨੂੰ ਚਾਹੁੰਦੀ ਹਾਂ।
ਰਾਣੀ ਆਖਦੀ ਪੂਰਨ ਭਗਤ ਚੇਲਾ।
ਗੋਰਖ ਨਾਥ ਨੇ ਇਹ ਗੱਲ ਸੁਣ ਕੇ ਰਾਣੀ ਸੁੰਦਰਾਂ ਤੋਂ ਪੁੱਛੀ ਤਾਂ ਕਿਹਾ ਰਾਣੀਏ ਇਹ ਪੂਰਨ ਜੋਗੀ ਹੈ ਤੂੰ ਜਿਹੜੇ ਕਲੇਜੇ ਦੇ ਰੋਗ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ ਮੈਂ ਰਾਜੇ ਦਾ ਗੁਰੂ ਤੈਨੂੰ ਦੇਵਣ ਦੇ ਜੋਗਾ ਹਾਂ। ਜਾਹ ਲੈ ਜਾ ਪੂਰਨ। ਪੂਰਨ ਗੁਰੂ ਦੇ ਚਰਨ ਚੁੰਮੇ ਰਾਣੀ ਸੁੰਦਰਾਂ ਨਾਲ ਤੁਰਿਆ। ਸੁੰਦਰਾਂ ਪੂਰਨ ਨੂੰ ਪਾਕੇ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ ਹੋਈ।
ਪੌੜੀ:- ਜੀਅ-ਜੋਦੋਂ ਸੁੰਦਰਾਂ ਤੁਰੀ ਪੂਰਨ, ਕਹਿੰਦੀ ਅੱਜ ਚੜ੍ਹੀ ਚਿੱਲੇ ਰਾਜ ਦੇ ਜੀ।

3 SATURDAY APRIL

ਜੈਸਾ ਲਾਲ ਸੀ ਅੱਜ [illegible] ਜਾਵੇ, ਜੈਸਾ ਤੇਰਾ ਸਾਈਂ [illegible] ਜੀ।
ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰਾਣੀ ਸੁੰਦਰਾਂ ਪੂਰਨ ਨੂੰ ਨਾਲ ਲੈ ਕੇ ਖੁਸ਼ੀ ਖੁਸ਼ੀ ਆਪਣੇ ਮਹਿਲਾਂ ਵਿਚ ਆ ਗਈ ਪਰ ਪੂਰਨ ਆਪਣੇ ਗੁਰੂ ਤੋਂ ਵਿਛੜ ਕੇ ਬਹੁਤ ਦੁਖੀ ਸੀ।
ਅਤੇ ਰਾਣੀ ਸੁੰਦਰਾਂ ਨੂੰ ਕਹਿਣ ਲੱਗਾ :-
ਪੂਰਨ ਆਖਦਾ ਇਥੇ ਮੈਂ ਬੈਠ ਜਾਵਾਂ, ਇਥੋਂ ਸਤਗੁਰੂ ਦੇ ਚੇਲੇ ਦੁਖੀ ਹੋਣਗੇ ਜੀ।
ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਸਰੀਰ ਦੇ ਸੁੰਦਰਾਂ ਨੂੰ, ਪੂਰਨ ਆਖਦਾ ਵਾਂਗ ਵਿਛੋੜੇ ਹੋਣਗੇ ਜੀ।
ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੂਰਨ ਜੋਗਾ ਦਾ [illegible] ਲਾ ਕੇ ਟਿੱਲੇ ਦੇ ਰਾਹ ਪੈ ਗਿਆ। ਸੁੰਦਰਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਦੇ ਜਾਣ ਦਾ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਮਜਬੂਰੀ ਸੀ ਕਿ ਪੂਰਨ ਜੋਗੀ ਸੁੰਦਰਾਂ ਦੇਖ ਕੇ ਜੋਗਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਪਰ ਜਦੋਂ ਇਸ ਇਸ ਦੇ ਉਡਣ ਦਾ ਸ਼ਾਹ ਗੋਲੀਆਂ ਬਾਂਦੀਆਂ ਸਭ ਆਈਆਂ ਤੇ ਕਹਿਣ ਲੱਗੀਆਂ ਕਿ ਪੂਰਨ ਜੋਗੀ ਪਰਦਾਹਦੀ ਕੰਨੀ ਖਿਸਕਾ ਕੇ ਜੋਗ ਦੇ ਰਾਹੇ ਪੈ ਗਿਆ ਹੈ। ਤਾਂ :-
ਪੌੜੀ ਰਾਣੀ ਸੁੰਦਰਾਂ ਸੁਣ ਘੋਰ ਪਰੇਸ਼ਾਨੀ, ਜੋਗੀ ਵਾਂਗ ਸੈਨੂੰ ਵਿਛੋੜੇ ਦਾ ਗਿਆ [illegible]।
ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਸਾਹਿਬ ਦੇ ਮੁਕਿਆਸੂ, ਏਸ ਗੋਲੀਓ ਨੀ ਕਿਹੜੇ ਰਾਹ ਗਿਆ ਏ।

4 SUN

ਰਾਣੀ ਸੁੰਦਰਾਂ ਸਭ ਤੇ ਚੜ੍ਹ ਕੇ ਇਕ ਮਹਿਲ ਪੂਰਨ ਗਿਆ ਸੀ ਉਸ ਪਾਸੇ ਤੱਕਦੀ ਹੈ ਤੇ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ ਤੇ ਪੁਕਾਰ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜੋ ਹੇਠਾਂ :-
ਪੌੜੀ- ਮੈਂ ਤਾਂ ਤੇਰੀ ਹਾਂ ਤੂੰਹੀਂ ਸਾਂ ਤੁਰ ਗਿਆ ਏਂ,
ਏਹਨਾਂ ਜੋਗੀਆ ਨਾਲ ਪ੍ਰੀਤ ਲੋਕੇ।
ਜੋਗਣ ਗਏ ਸਾ ਛੱਡ ਕੇ ਸੁੰਦਰਾਂ ਨੂੰ,
ਜੋਗੀ ਨਹੀਂ ਜੋ ਕਿਸੇ ਦੇ ਮੀਤ ਲੋਕੇ।

1999

	S	M	T	W	T	F	S
APR				1	2	3	4
	5	6	7	8	9	10	11
	12	13	14	15	16	17	18
	19	20	21	22	23	24	25
	26	27	28	29	30		

MONDAY APRIL 5

ਪਰ ਪ੍ਰੇਮ ਵਿਚੋਂ ਨਜ਼ਰੀਂ ਨਾ ਆਇਆ। ਪ੍ਰੇਮ ਦੇਵ ਕੀ ਸੀ
ਸ਼ੇਅਰ:- ਜੇ ਜੋਰ ਨਾ ਸੀ ਫੁੱਲਾਂ ਨਾਲ ਤੋਲੇ, ਖੜੀ ਦਸਤ ਪੁਕਾਰਦੀ ਹੋਣ ਜੂਹੀ।।
ਪ੍ਰੇਮ ਦਰਦ ਦਾ ਆਂਦਾ ਸੁਨੇਹਾ ਨੂੰ, ਸਾਰੀ ਰੈਣ ਅਰਸ਼ ਤੇ ਰੁੱਠ ਰੋਈ।।
ਓਧਰ ਪ੍ਰੇਮ ਦੀ ਤੇ ਸ਼ਾਹੀ ਇੱਕ ਤੇ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਕੋਲ ਪਹੁੰਚ ਗਿਆ ਤਾਂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ
ਨੇ ਕਿਹਾ ਪ੍ਰੇਮਾ! ਮੈਨੂੰ ਝੂਠਾ ਕੀਤਾ ਈ ਤੂੰ ਤੂੰ ਆਪਣੇ ਬਾਪ ਦੇ ਨਾਲ ਹੋਣ ਦਾ।
ਆ ਕੇ ਆਗਿਆ ਨਾਲ ਜੋ ਆਪਣੇ ~~[illegible]~~ ਬਾਪ ਦੇ ਬਾਗ ਵਿਚ ਜੋ ਬਾਗ ਸਾ ਸੋ ਦਾ ਸੁੱਕ
ਤੇ ਇਆ ਸੀ, ਆ ਫੇਰ ਸਾਇਆ। ਕਰਿਦੇਨ ਸੁੱਕਾ ਬਾਗ ਹਰਾ ਹੋਇਆ। ਦੇਖ ਕੇ, ਸੁਣ ਕੇ
ਸ਼ਹਿਰ ਦੇ ਲੋਕ ਆਉਣ ਲੱਗੇ ਦਰਸ਼ਨ ਕਰਨ ਦੇ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਆਕੇ ਵੇਖੀ ਸੁਗੰਧ ਸੁਗੰਧਾਂ ਤੇ,
ਪ੍ਰੇਮੀ ਹੋਈ ਹੈ। ਜੂਹਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡੀ ਆਉਂਦੇ ਏ ਸਾਰੇ, ਆਖਿਰ ਸੁਣਕੇ ਰਾਜਾ ਸ਼ਰਧਾਲੂ ਆਖੂ
ਗਈ ~~[illegible]~~ ਸੁਣੀ ਹੋ ਜਾਈ।
ਸ਼ੇਅਰ:- ਪ੍ਰੇਮ ਸੁਹਣਾ ਬਾਗ ਤੇ ਪਿਤਾ ਆਪਣੇ, ਜਿਨ੍ਹੇਂ ਬਾਗ ਸੁੱਕੇ ਪਰਤਾਇਆ ਸੀ।।
ਕਾਦਰ ਯਾਰ ਜੀਆਂ ਜਾਨੀਂ ਉਠ ਪ੍ਰੇਮ, ਚੰਮ ਚਰਨ ਤੇ ਸੀਸ ਨਿਵਾਇਆ ਸੀ।।
ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਦ ਪ੍ਰੇਮ ਨੇ ~~[illegible]~~ ਰਾਜੇ ਨੂੰ ਪੁੱਛਿਆ ਰਾਜਾ ਜੀ ਕਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੇਰੇ ਆਪਣਿਆਂ ਤੇ
ਆਇਆ ਤੇ ਇਆ ਤਾਂ ਰਾਜੇ ਨੇ ਕਿਹਾ ਰਾਣੀ ਜੀ ਆਪੇ ਪਰ ਇੰਤਜ਼ਾਰ ਰਹੀ ਹੋਈ।
ਤਾਂ ਪ੍ਰੇਮ ਨੇ ਕਿਹਾ ਜੋ ਰਾਜਾ।—
ਜੋਰ-ਜ਼ਬਰ ਸਾਡੀ ਜੀਭ ਆਂਦਾ ਏ, ਇਕ ਪੁੱਤ ਤੇਰੇ ਘਰ ਹੋਇਆ ਏ।।
ਉਸ ਨੂੰ ਜਾਣ ਕੇ ਦਿਲ ਉਦਾਸ ਦੇ ਜੀ, ਰੋਂਗ ਕਰਕੇ ਦੇ ਵਿਚ ਕੋਇਆ ਏ।।
ਉਹਦੀ ਵਾਰਤਾ ਸੁਣਿਆ ਦਸ ਮੈਨੂੰ, ਕਿਸ ਦੁੱਖ ਆਰਾਮ ਸਾਰ ਮੋਇਆ ਏ।।
ਕਾਦਰ ਯਾਰ ਸਲਵਾਨ ਨੇ ਪਾਦਸ਼ਾਹਿਆ, ਦੁੱਖ ਪੁੱਤ ਦੇ ਨਾਲ ਰੋਇਆ ਏ।।

TUESDAY APRIL 6

ਤਾਂ ਰਾਜੇ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ ਜੋ ਫਕੀਰ ਸਾਈਂ ~~[illegible]~~ ਗੱਲ ਪੁੱਛਦਾ
ਦੇ ਮੇਰੇ ਇਕ ਪੁੱਤ ਹੋਇਆ ਸੀ ਪਰ ਉਹ ਮਤਰੇਈ ਮਾਂ ਨੂੰ ਦੇਖ ਕੇ ਪਰਤ ਕੇ
ਬੈਠਾ ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਸਜ਼ਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਪ੍ਰੇਮ ਨੇ ਕਿਹਾ ਜੋ ਰਾਜਾ। ਮਾਂ ਝੂਠੀ ਸੀ ਪੁੱਤਰ
ਸੱਚਾ ਸੀ। ਹੁਣ ਤੁਹਾਡੇ ਘਰ ਇੰਤਜ਼ਾਰ ਤਾਂ ਰਾਜਾ ਹੋਵੇਗੀ ਪਰ ਜੋ ਬਾਕੀ ਗੱਲ ਦਸ
ਕੀ ਵਾਰਤਾ ਹੋਈ ਜੋ ਰਾਜਾ ਸਾਰ ਦੀ ਇੱਕ ਸੱਚੀ ਹੋਈ ਤੇ ਸੁਣਾ ਦੇ ਸਭ ਜੋ ਹੋਇਆ
ਦਿੱਤਾ।
ਰਾਣ ਕਰਿ ~~[illegible]~~ ਹੋਈ ਤਰਸੀ ਕੇ ਮੇਰੇ,
ਗਈ ਜੋਗਨ ਨੇ ਸੱਚ ਸੁਣਾਇਆ ਸੀ।।
ਪ੍ਰੇਮ ਸੀ ਭੁੱਲਾ, ਭੁੱਲੀ ਮੈਂ ਤੋਰੀ,
ਜਦੋਂ ਸਿਆਣੂ ਜਾਗਦੀ ਮੈਨੂੰ ਆਇਆ ਸੀ।।
ਤਾਂ ਰਾਜੇ ਨੇ ਤਰਸ ਕਰਕੇ ਹੋਈ ਪਰ ਪ੍ਰੇਮ ਦੇ ਕਿਹਾ ਜੋ ਰਾਜਾ। ਇਹ ਜਿਸਦੇ ਵੱਸ ਦੀ
ਸੀ ਇਹ ਤ੍ਰਿਆ ਜੀ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੀ ਹੁਣ ਤੂੰ ਇਕ ਰਾਜ਼ ਦਾ ਦਾਤਾ ਹੋਣ ਤੇ ਰਾਜ
ਪੂਰਨ ਤੇ ਹੋਗਾ। ~~[illegible]~~ ਦਰ :—
ਕਾਦਰਯਾਰ ਘਰ ਤੇਰੇ ਸੀ ਰਾਜ ਇਸਤਰੀ, ਉਹਦੀ ਮਾਂ ਦੇ ਰੋਗ ਵਿਚ ਹੀ ਹੋਗਾ ~~[illegible]~~ ਰਾਜਾ।
ਜਦ ਇਸ ਫਕੀਰ ਬੋਲ, ਰਾਣੀ ਇਹ ਗੱਲ ਸੁਣਕੇ ਜੋ ਹੋਈ ਤੇ ਹੋਈ ਸੀ ਉਹ ਦੀ ਤੇਰੇ ਪਾਸੋਂ ~~[illegible]~~
ਨੇ ਸੁਣਿਆ
ਜਾਣੀ। ਜਦ ਪ੍ਰੇਮ ਦੇ ਵੇਖਿਆ ਸਾਰਾ ਆ ਗਏ ਹੈ ਤਾਂ ਪ੍ਰੇਮ ਮਾਤਾ ਨੂੰ
ਇਸ ਜੀਵ ਗਲ ਵਿਚ ਦੇਖ ਕੇ ਨਜ਼ਰ ਸਾ ਸਕਿਆ ਤੇ ਆਪ ਉਹ ਦੇ ਮਾਤਾ
ਨੇ ਇਸਨਾ ਕੋਲਣ ਪਿਤਾ ਸਮੇਤ ਤੇ ਕਿਹਾ ਦਰ ਮਾਤਾ ਜੀ ਦੱਸ ਤੇ।
ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਰਾਜ ਆਉਂਦਾ ~~[illegible]~~ ਹੈ ਕਿ
ਤੇਰੇ ਕੋਈ ਦੇ ਨਾਲ ਆਖੇ ~~[illegible]~~ ਹਨ।

S	M	T	W	T	F	S
			1	2	3	4
5	6	7	8	9	10	11
12	13	14	15	16	17	18
19	20	21	22	23	24	25
26	27	28	29	30		

APR

7 WEDNESDAY APRIL

ਤਾਂ ਗਈ ਇਕੱਠਾਂ ਨੇੜੇ ਕੇ ਵੇਖਿਆ ਦੇ ਜੋਗੀ —
ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਕੁਰ ਦੁੱਧ ਪੁੱਤਾਂ ਦੇ, ਗਿਆਨ ਦਰਦ ਦਿਤੋਜੇ ਦਾ ਮਾਰ ਮੈਨੂੰ ॥
ਏਹ ਪ੍ਰੇਮ ਦਾ ਚੋਜ਼ ਮੁਚ ਕੇ ਗਈ ਇਕੱਠੇ ਕਹਿੰਦੀ ਏ ਦੇ ਜੋਗੀਆਂ

ਗੀਤ — ਦੇ ਮੈਂ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਸਕਦੀ ਤੈਨੂੰ ਆਖਾਂ ਖੋਲ੍ਹ ਜੋਗੀਆ ॥
ਜੇਕੇ ਪ੍ਰੇਮ ਦਾ ਗਾ ਸੁਗਾਰਾ ਏ ਤੇਰਾ ਕੌਣ ਜੋਗੀਆ ॥
(i) ਤੇਰੀ ਉਮਰ ਨਹੀਂ ਚੜ੍ਹਤੀ ਕੋਈ ਤੂੰ ਮਾਲੂਮ ਜਾਪਦੈਂ ॥
ਜਾਂ ਇਕ ਮਾਪਿਆਂ ਦਾ ਲਾਡਾ ਕੋਈ ਮਸਲੂਨ ਜਾਪਦੈਂ ॥
ਦੇ ਉੱਤਰ ਨੀਆਂ ਦੂਲੋਂ ਇਨੇ, ਮਾਣ ਤੋਲ ਜੋਗੀਆ ॥ ਜੇਕੇ ਪ੍ਰੇਮ ਦਾ ॥ —
(ii) ਜੇਕੇ ਕੋਈ ਤਾਈ ਕੁਲਖੁਸ਼ਾਂ ਦੀ ਕਦਰ ਜਾਣਦੀ ਆਂ ॥
ਜੇਕੇ ਪੁੱਤ ਦਾਗੀ ਤੇਰੇ ਕੋਲ ਅਤਿਰ ਜਾਣਦੀ ਆਂ ॥
ਕੋਈ ਦਾਲੇ ਪਾਈ ਦਾਗੂੰ, ਮੈਂ ਰਹੀ ਟੋਲ ਜੋਗੀਆ ॥ ਜੇਕੇ ਪ੍ਰੇਮ — — —
(iii) ਜੀਗਨੇ ਭਾਰ ਦਰਤੀ ਏਸ ਉਤੇ ਰੋਲ ਰਹੇ ਹੋ ॥
ਜੈਨੂੰ ਲਗਦੇ ਸਕੂਨ ਕਦੇ ਮੇਲ ਰਹੇ ਹੋ ॥
ਅੱਜ ਆਸਾ ਦੀ ਤੀ ਪੂੰਜੀ ਜੇਕੇ ਕੋਲ ਜੋਗੀਆ ॥ ਜੇਕੇ ਪ੍ਰੇਮ — — —
ਆਖੀ ਓ ਅਸੀਂ ਮਾਨੂੰ ਇਕਠਾਂ ਕਿਹਾ ਦੇ ਜੋਗੀਆ ਜੱਗ ਦਾ ਰੰਗ ਦੇ ਸਾਹਿਬਾਂ ਤੇ
ਤੂੰ ਕਿਸ ਦਾ ਪੁਤ ਹੈਂ ਤੇ ਕਿਨ ਜੋ ਕੇ ਤੈਨੂੰ ਕਹਾਂ ਇਤਨਾ ਕੇ ਚੌਲੀ ਦਲੋਂ ਤੂੰ ਜੋਗਾ ਪ੍ਰਗਟ
ਜਾਪਦੈਂ। ਇਕ ਦੇਗਾ ਦਰਬਾਰ ਦੇਸ ਕੇ ਪ੍ਰੇਮ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਗਿਆਂ ਤੇ ਕਿਹਾ

8 THURSDAY APRIL

ਮੈਂ ਜਾਤ —
ਇੰਦੂ ਸੁਲਕ ਉਜੈਨ ਦਾ ਸੀ ਰਾਜਾ,
ਏਸੇ ਜਾਂ ਰੰਗੀ ਪ੍ਰਸਤਦਾਰ ਜੇਰੀ ॥
ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਕੌ ਪੁਤ ਸਰਦਾਰ ਦਾ ਹਾਂ,
ਪ੍ਰੇਮ ਨਾਮ ਤੇ ਜਾਤ ਅਜਿਆਰ ਜੇਰੀ ॥
ਕਮ ਏਕ ਸੀ ਜੀ ਪ੍ਰੇਮ ਦਾ ਨਾਮ ਸੈਂਇਆਂ ਸਾਰ —
ਵੈਂਤ — ਜੇ ਖਾਰ ਜਾ ਮਾਤਾ ਨੂੰ ਗਮ ਕਿਹਾ, ਜਦਕੇ ਸੁਣਇਆਂ ਜਾਗੀਰੇ ਭੁੱਲ ਗਏ ॥
ਸੀਨੇ ਨਾਮ ਜਾ ਰੋਜ਼ ਕੇ ਸਾਇਉ ਜੂ, ਰੱਬ ਸੁਖ ਇਤੇ ਦੁੱਖ ਭੁੱਲ ਗਏ ॥
ਪ੍ਰੇਮ ਏਸ ਦੇਂਦੀ ਸਦੀ ਦੁੱਖ ਆਇਆ, ਪਾਗ ਏਸ ਪਰਮਾਨੰਦ ਭੁੱਲ ਗਏ ॥
ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਜੀਆਂ ਸਾਈ ਇਕੱਠਾਂ ਦੇ, ਸ਼ਾਨ ਸ਼ੌਕਤ ਖੁਸ਼ੀ ਸਭ ਭੁੱਲ ਗਏ ॥
ਜਾਪ ਜੀ ਗਤ ਇਕ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜੈਸੇ ਜਾਂ ਤੇ ਚਾਰ ਸਾਲ ਤੇ ਦਾ ਜੋਰ ਤੋਇਆ।
ਏਸਾ ਗੀਰਥਿਰ ਮੈਂ ਇਸ ਦਾ ਨਾਦਰ ਹੈ। ਸਤਿਗੁਰੂ ਮਹਾਰਾਜ

	S	M	T	W	T	F	S
A				1	2	3	4
P	5	6	7	8	9	10	11
	12	13	14	15	16	17	18
R	19	20	21	22	23	24	25
	26	27	28	29	30		

ਪ੍ਰਸੰਗ ਚਾਰ ਸਾਹਿਬਜ਼ਾਦੇ (1)

ਗੀਤ:- ਸਦਾ ਰਹੂ ਦੁਨੀਆਂ ਤੇ ਯਾਦ ਪਰਾਨੀ ਘੜੀਆਂ ਦਾ ॥
ਜੋ ਪਰਜਾ ਬਣਾਏ ਤਿਨ ਪਰਜਾ ਰਾਖੈ ਤੇ ਪ੍ਰਭ ਆਪ ਬਣਾਏ ਪਾਪੀ ਆਦਮੀਆਂ ॥
ਪਰਮ ਸਤਿਕਾਰ ਜੋਗ ਸਾਧ ਸੰਗਤ ਜੀ ਸਤਿ ਸ੍ਰੀ ਅਕਾਲ ਕੇ ਕੌ ਧੰਨ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਜੀ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਤ ਜੀ ਮੈਂ ਅੱਜ ਤੇ ਇਕ ਤੁਸਾਂ ਦੇ ਸਨਮੁੱਖ ਸਰਾਜੀ ਕਿਉਂਦੇ ਜਨ।
ਗੀਤ:- ਤਿਹੋ ਜਿਹਾ ਸਰਬੰਸ ਦੇ ਦਾਤਾ ਤੇ ਤੁਸਾਂ ਕੁਰਬਾਨਾ ॥
ਇਸ ਤਿਥੇ ਗੁਰੂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦੇ ਚਿਤ ਪ੍ਰਤੱਖ ਸਮਾਜ ਸਾਹਿਬਜ਼ਾਦਿਆਂ ਜਾਨ ਨੂੰ ਪਤਿਆਂ ਗੱਲ ਕਰਾਂ ਦਾਤੇ [illegible] ਹੋਕੇ ਇਕ ਸਮਾਜ ਇਹੋ ਜਿਹਾ ਨੇ ਆਪਣਾ ਸਭ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇਸ਼ ਕੌਮ ਤੇ ਪਰਜਾ ਕਈ ਕੁਰਬਾਨ ਕਰ ਦਿਤਾ। ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿਚ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦਾ ਉਦਾਹਰਣ ਕੋਈ ਵੀ ਨਹੀਂ ਆਪਣੇ ਜਿਹੇ ਕਰਕੇ ਦਿਖਾਇਆ ਹੈ।
ਧੰਨ:- ਸਿੱਖੀ ਸਿਦਕ ਨਿਭਾਉਣ ਵਾਲਿਆ ਲੇਖਾ, ਗਲਾਂ ਕਰਨੀਆਂ ਬਹੁਤ ਸੁਖੱਲੀਆਂ ਨੇ ॥
ਧਾਰਮ ਪਰਜਾ ਦੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਜੋਸ਼ ਹੋਵੇ, ਹਾਰਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਜੱਗ ਤੇ ਚੱਲੀਆਂ ਨੇ ॥
ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰੇਮ ਦੇ ਗਲ ਤੇ ਤੁਰੇ ਪ੍ਰੇਮੀ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੁੱਖ ਸ਼ਹੀਦੀਆਂ ਝੱਲੀਆਂ ਨੇ ॥
ਤੇਰੇ ਸਿਦਕ ਤੋਂ ਜੋ ਸਿਰ ਦੇਂਦੇ ਨੇ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਪੱਟ ਸ਼ਹੀਦੀਆਂ ਕੁੱਲ ਕੁਲੀਆਂ ਨੇ ॥
ਜੁਗਤ ਜੁਗਤ ਕਰਦੇ ਸੁੱਖ ਦੁਖ ਸਾਰੇ, ਉਤੇ ਦੁਖਾਂ ਨੂੰ ਸੁਖ ਜਾਣਦੇ ਨੇ ॥
ਜਿਹੜੇ ਧਰਮ ਸ਼ਹੀਦੀ ਨੂੰ ਚਾਹ ਉਠੇ, ਸਾਰੇ ਪ੍ਰੇਮ ਸਹਿਤ ਫੁੱਲ ਗਾਉਂਦੇ ਨੇ ॥
ਅੱਜ ਮੈਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਸਮਾਜ ਸ਼ਹੀਦੀ ਦੀ ਕੁਰਬਾਨੀ ਤੇ ਪੀੜਾਂ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਬਾਰੇ ਮੈਂ ਜਾਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ। ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਤੇਗ ਬਹਾਦਰ ਜੀ ਸ਼ਹੀਦੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 11 ਸਾਲ,

1732 ਬਿਕ੍ਰਮੀ ਨੂੰ, ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਜੀ, ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਜੀ ਦੀ ਦਸਵੀਂ ਜੋਤੀ ਗੁਰੂ ਪ੍ਰੰਪਰਾ ਅਨੁਸਾਰ ਗੱਦੀ ਤੇ ਬਿਰਾਜਮਾਨ ਹੋਏ ਅਤੇ 1756 ਦੀ ਵੈਸਾਖੀ ਤੇ ਸਿੱਖਾਂ ਨੂੰ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਦੀ ਦਾਤ ਦੇਕੇ ਸਿੱਖਾਂ ਦੀ ਕਾਇਆ ਕਲਪ ਕਰ ਦਿਤੀ। ਖਾਲਸਾ ਸਜਿਆ ਜਾਣਾ ਗੁਲਾਮਾਂ ਦੇ ਦਿਮਾਗ ਵਿਚੋਂ ਗੁਲਾਮੀ ਕੱਢ ਦਿੱਤੀ। ਸਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ " ਸਵਾ ਲਾਖ ਸੇ ਏਕ ਲੜਾਉਂ ॥ ਤਬੀ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਨਾਮ ਕਹਾਉਂ ॥ ਦਾ ਚਾਰ ਪ੍ਰਗ ਕਰ ਦਿਖਾਇਆ ॥ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਜਿਥੇ ਕੁਰਬਾਨ ਕਰਮ ਧਰਮ ਉਥੇ ਨੂੰ ਸਮਾਜ ਜਨਤਾ ਦੀ ਆਪ ਹੈ। ਆਪਣੇ ਸਰੀਰ ਤੇ ਅਨੇਕ ਕਸ਼ਟ ਝੱਲਕੇ ਪਰ ਖਾਲਸੇ ਨੂੰ ਨਵੀਂ ਜਿੰਦਗੀ ਦਿੱਤੀ।
ਜਿੰਦਗੀ ਸਾਡੀ ਨਵੀਂ ਇਕ ਫੇਰ ਕੀ ਮਾਂਗਾਂ ਤੇ ਜੀ ॥
ਨੱਚਦੀ ਏਧੀ ਸਾਰੇ ... ਦੁੱਖ ਤਲਵਾਰਾਂ ਤੇ ਜੀ।
ਧੀਆਂ ਪਰਾਈਆਂ ਮਾਰ ਤੂੰ ਕੁੜੀਆਂ ਸੁਰਖੀਆਂ ਪੀਤੀਆਂ ॥
ਤਰ ਸ਼ਹੀਦਾਂ ਨਾਲ ਸਰ ਕੌਮ ਜੱਗ ਦੇ ਗੱਲਾਂ ਕੀਤੀਆਂ ॥
ਦੇਸ਼ ਤੇ ਆਇਆਂ ਦੁਖਦਾ ਦੇਖ ਕੇ ਅਤੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਭਿਆਂ ਵਿਚ ਫਸਿਆ ਦੇਖ ਕੇ

ਪ੍ਰਭੂ ਕਲਗੀਧਰ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਨੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੇ ਪੰਥ ਦਾ ਪਰਚਾਰ ਆਰੰਭਿਆ ਜਿਸ ਤੇ ਪਹਾੜੀ ਰਾਜੇ ਅਤੇ ਸਾਂਦੇ ਸੁ ਸਮਾਜ ਤੁਰਕ ਗੁਰੂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਆਕਾਰ ਜੀ ਵੈਰੀ ਬਣ ਗਏ। ਆਪਣੀ ਗਿਣਤੀ ਵਧੀ ਸਤਿਗੁਰਾਂ ਨੂੰ ਕਈ ਜੰਗ ਕਰਨੇ ਪਏ। ਆਖੀਰ 6 ਪੋਹ 1761 ਦੀ ਰਾਤ ਨੂੰ ਤੁਰਕਾਂ ਦੀ ਸ ਕੂੜੀ ਸੌਂਹ ਤੇ ਤੇਰਾ ਕਰਕੇ ਆਨੰਦਪੁਰ ਛਿਡਾ ਜਾਣੀ ਕਰਨਾ ਪਿਆ। ਆਨੰਦਪੁਰ ਤੋਂ ਨਿਕਲਦਿਆਂ ਕਲਗੀਧਰ ਪਾਤਸ਼ਾਹ [illegible]।

A	S	M	T	W	T	F	S
P				1	2	3	4
	5	6	7	8	9	10	11
	12	13	14	15	16	17	18
R	19	20	21	22	23	24	25
	26	27	28	29	30		

34, ਮਾਤਾ ਸਾਹਿਬਜ਼ਾਦਿਆਂ ਦੀ ਕੁਰਬਾਨੀ ਤੇ ਪਰਚਾਰ :-

12 MONDAY APRIL

ਕੋਰੜਾ ਛੰਦ :-

ਚਾਲ :- ਸੂਬੇ ਹੋਰਾਂ ਸਿਆਣਪ ਅਜੇ ਪਾਈ ਏ, ਅਸੀਂ ਪੱਤੇ ਦੇ ਸਾਡ ਦੁਸ਼ਮਣ ਕੱਢੇ ॥
ਤੇਰੇ ਵਿਚ ਰਹਿ ਕੇ ਜੈਸੇ ਸਾਹਿਬਜ਼ਾਦਿਆਂ ਦੇ, ਸੱਪ ਪੀਕੇ ਸਾਖਰੀ ਜ਼ਹਿਰ ਕੱਢੇ ॥
ਤੁਰਕ ਰੋਹਿਆਂ ਦਾ ਜ਼ੋਰ ਤੇ ਵਧਾਇਆ ਏ, ਸੱਪ ਪੀ ਕੇ ਸਾਖਰੀ ਜ਼ਹਿਰ ਕੱਢੇ ॥
ਚਾਰ ਜ਼ਾਦਿਆਂ ਜੋਂ ਕੇ ਪਾਲਣੇ ਨੇ, ਅਸੀਂ ਪਾਣੇ ਕੇ ਸਰ ਫਕੀਰ ਕੱਢੇ ॥
ਕੁੱਖੋਂ ਸਾਰ ਕੇ ਪੁਤੀ ਅਜੇ ਖੋਹੀ, ਪੱਤੇ ਤੁਰ ਪਾਣ ਪਾਸ ਰਘੁਬੀਰ ਕੱਢੇ ॥
ਜੋਗ ਛੁਟਿਆ ਗਿਆ ਅਜੇ ਸਾਗ, ਜੈਨੂੰ ਕਰਕੇ ਕਿਉਂ ਦਿਲਗੀਰ ਕੱਢੇ ॥
ਉਨ ਤਾਂ ਸਾਹਿਬ ਦਾ ਫੇਰ ਵਿਰਾਗ ਕਰ ਗਏ, ਤੁਸੀਂ ਸਾਰ ਇਕੱਠੇ ਦਾ ਤੀਰ ਕੱਢੇ ॥

ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤੁਰਕਾਂ ਦੀ ਝੂਠੀ ਸੌਂਹ ਤੇ ਇਤਬਾਰ ਕਰਕੇ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਮਾਤਾ ਗੁਜਰੀ, ਛੋਟੇ ਸਾਹਿਬਜ਼ਾਦੇ ਅਤੇ ਕੁਝ ਸਿੰਘਾਂ ਸਮੇਤ ਕਿਲ੍ਹੇ ਵਿਚੋਂ ਬਾਹਰ ਆਏ ਤੇ ਤੁਰਕਾਂ ਦੀ ਸੈਨਾ ਨੇ ਹਮਲਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਸਰਸਾ ਨਦੀ ਤੇ ਵਿਛੜ ਕੇ ਮਾਤਾ ਗੁਜਰੀ ਅਤੇ ਦੋ ਛੋਟੇ ਸਾਹਿਬਜ਼ਾਦੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨਾਲੋਂ ਵਿਛੜ ਗਏ ਅਤੇ ਦੋ ਵੱਡੇ ਸਾਹਿਬਜ਼ਾਦੇ ਅਤੇ 40 ਸਿੰਘਾਂ ਸਮੇਤ ਚਮਕੌਰ ਦੀ ਗੜ੍ਹੀ ਵਿਚ ਪਹੁੰਚ ਗਏ। ਚਮਕੌਰ ਦੀ ਜੰਗ ਦੀ ਕਵਿਤਾ :- ਗੁਰੂ ਜੀ ਦਾ ਪਿੱਛਾ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ। ਚਮਕੌਰ ਦੀ ਗੜ੍ਹੀ ਘੇਰ ਲਿਆ ਤੁਰਕਾਂ ਵਿਚਕਾਰ :-

ਇਹ ਜੋ ਕੱਚੀ ਜਿਹੀ ਗੜ੍ਹੀ ਹੈ ਚਮਕੌਰ ਦੀ,
ਇਸ ਦੀ ਸਾਰਤ ਕੋਈ ਖਾਸ ਜਿਹੀ ਪੁਰਾਣੀ ॥
ਇਸ ਦੀਆਂ ਕੰਧਾਂ ਕੋਲੋਂ ਖਾਲੀ ਪੁਛਦੇ ਸਾਰੇ ਨੇ,
ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ ਹੈ ਜੁੜੀ ਕਹਾਣੀ ਅਸੀਂ ਸਾਰੀ ਕਹਾਣੀ ॥

13 TUESDAY APRIL

ਏਥੇ ਪਹੁੰਚ ਗਿਆ ਸੀ ਪਿਆਰਾ ਤੇਰਾ ਏ,
ਕਰਕੇ ਸਾਹਿਬੀ ਦਸ ਲੱਖ ਵੈਰੀਆਂ ਦੀ ਢਾਣੀ ॥
ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਪਿੱਛੇ ਏਥੇ ਭਰ ਭਰ ਕਾਸਾ ਗੁਜ਼ਾਰਦੇ ਨੇ,
ਪਰਤੋ ਜਿੰਦੜੀ ਏਥੇ ਆ ਕੇ ਖੂਨ ਦਾ ਪਾਣੀ ॥
ਏਥੇ ਟੋਟੇ ਟੋਟੇ ਹੋਏ ਦਿਲ ਦੇ ਟੁਕੜਿਆਂ ਦੇ, ਫਿਰ ਵੀ ਜੈਤੇ ਨੇ ਅਜੀਤ ਜੁਝਾਰ ਕੇ ਗਈ ॥
ਇਨ੍ਹਾਂ ਕਾਰਨ ਏਥੇ ਨੂੰ ਨੂੰ ਜਿਸ ਰੁਤਬਾ ਦਾ, ਰੱਬ ਰੱਬ ਜੈਕਾਰੀ ਉਸ ਦੇ ਲੇਖੇ ਦੇਸ਼ ਦੇ ਸਾਰੀ ॥
ਤਾਲੀਜਿਆਂ ਏਥੇ ਦਸ ਲੱਖ ਦੇ ਨਾਲ ~~ਲੱਖ ਦੇ ਨਾਲ~~ ਲੜਿਆ ਏ,
ਦਸ਼ਮੇਸ਼ ਪਾਤਸ਼ਾਹੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਜੈਸੇ ਗੁਰਾਂ ਦੀ ਬਾਣੀ ॥
ਏਸ ਮਰਤਬੇ ਦੇ ਤਾਈਂ ਕੀਤਾ ਏਥੇ ਪ੍ਰਣਾਮ ਸੀ,
ਏਸ ਗੜ੍ਹੀ ਨੇ ਚਾਰੇ ਉੱਚੀ ਸੋਹਣੀ ਗਾਈ ॥

ਜੋ ਮੈਂ ਘੇਰਨੀ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਸੀ ਜਿਥੇ ਤੁਰਕਾਂ ਦੀ ਦਸ ਲੱਖ ਫੌਜ ਨੇ ਗੜ੍ਹੀ ਨੂੰ ਘੇਰਾ ਪਾ ਲਿਆ ਅਤੇ ਲੜਾਈ ਆਰੰਭ ਹੋ ਗਈ। ਸਾਹਿਬਜ਼ਾਦਾ ਅਜੀਤ ਸਿੰਘ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਕਲਗੀਧਰ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਤੋਂ ਆਗਿਆ ਲੈ ਕੇ ਜੰਗ ਦੇ ਮੈਦਾਨ ਵਿਚ ਕੁੱਦੇ, ਜਿਸ ਤਾਂ ਦਸਮੇਸ਼ ਪਿਤਾ ਪਰਮਾਤਮਾ ਨੂੰ ਕੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ :-

ਕੀਤ :- ਹਨ ਕੇ ਏਸ ਕੌਮ ਦੇ ਉੱਤੇ ਵਾਰਦੂੰ ਸਿਰ ਜਵਾਨੀ ਨੂੰ ॥
ਅੱਜ ਤੂੰ ਚਾਰ ਕਾ ਜ਼ੋਰ ਦਾ ਗੀਤ ॥
ਏਥੇ ਕੰਧ ਕਿਸੇ ਨਹੀਂ ਰਹਿਣਾ ॥ ਝੂਠੀ ਦੁਨੀਆਂ ਤੋਂ ਕੀ ਲੈਣਾ ॥
ਪੁੱਤ ਏਸ ਜੰਗ ਜੀਤਣੀ ਨੂੰ ॥

ਕੌਮ ਦੇ ਏਸ ਕੰਮ —

APR	S	M	T	W	T	F	S
				1	2	3	4
	5	6	7	8	9	10	11
	12	13	14	15	16	17	18
	19	20	21	22	23	24	25
	26	27	28	29	30		

(47)

(i) ਜੇ ਤੂੰ ਮਾਸਾਂ ਨੂੰ ਵੇਖਣ ਕਹਿਆ ॥ ਤਾਂ ਇਹ ਅਜੇ ਹਾਜ਼ਰ ਡਰਨਾ ॥
ਪਿਰ ਕੁਰਬਾਨੀ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਸਰਨਾ ॥ ਤੂੰ ਵੀ ਕਰ ਕੁਰਬਾਨੀ ਨੂੰ ॥
ਜੱਗ ਦੇ ਵੇਖੇਗਾ — — — —
(ii) ਜਿਹੜੇ ਕੁਰਬਾਨ ਹੋਏ ਭੁੱਖ ਗਏ ॥ ਆਪਣਾ ਕੋਈ ਸੁੱਖ ਨਹੀਂ ਪਾਏ ॥
ਨਾਲੇ ਆਰ ਕਲਾਂ ਦੇ ਸਹਿੰਦੇ ॥ ਫੜ ਦੇ ਰੁਸੀਆਂ ਫਾਂਸੀ ਨੂੰ ॥ ਜੱਗ ਦੇ ਵੇਖ — —
(iii) ਜੋਰ ਜ਼ੁਲਮ ਪਾਰ ਨੇ ਕਰਦੇ ॥ ਜਿਹੜੇ ਦੇਸ਼ ਦੇ ਲਈ ਲੜਦੇ ॥
ਸਰਕੇ ਜਾਨ ਤਲੀ ਤੇ ਧਰਦੇ ॥ ਫੜ ਦੇ ਸ਼ੀਤ ਫਿਦਾਈ ਨੂੰ ॥ ਜੱਗ ਵੇਖੇਗਾ — —

ਜੈਤੋ ਦੇ ਗੰਗਸਰ ਗੁਰਦੁਆਰੇ ਫੌਜੀਆਂ ਦੇ ਆਗੂ ਸਾਹਿਬ ਸਿੰਘ ਕਰਨੀਪੁਰ ਪਿਤਾ ਆਪਣੇ ਪੁੱਤਰ ਨੂੰ
ਮੁਸੀਬਤਾਂ ਸਹਿ ਕੇ ਲੜਦਿਆਂ ਸ਼ਹੀਦ ਹੋ ਗਏ ਜਿਨ ਦੀ ਉਮਰ ਕੇਵਲ ਅਠਾਰਾਂ ਸਾਲ ਦੀ ਸੀ,
ਅਖੀਰ [illegible] 4 ਪੋਹ ਦੀ ਰਾਤ ਨੂੰ ਫੌਜੀਆਂ ਦਾ ਟਾਕਰਾ ਕਰਦਿਆਂ ਸਾਹਿਬਜ਼ਾਦਾ
ਅਜੀਤ ਸਿੰਘ ਸ਼ਹੀਦ ਹੋਇਆ ਇਹ ਸਭ ਕੁਝ ਦਸਮ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਦੇਖ ਰਹੇ ਸਨ —
ਦੋਹਾ — ਦਸਮ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਅੱਖੀਆਂ ਨਾਲ ਤੱਕਿਆ, ਜਿਹੜੀ ਪੁੱਤ ਦੇ ਨਾਲ ਤਲਵਾਰ ਹੋਈ ॥
ਦੁਸ਼ਮਣਾਂ ਸੀਸ ਤੇ ਸਾਂਗੀਆਂ ਦੀ ਸੂਈ, ਜਦੋਂ ਭਾਰੀ ਪਹਿਰੀ ਧਾਰ ਹੋਈ ॥
ਮਿਲੀ ਜਿੱਤ ਦੀ ਕਲੀ ਆਕਾਸ਼ ਭਾਰੀ, ਜਦੋਂ ਉਸਦੀ ਤੇਗ਼ ਗੁਲਜ਼ਾਰ ਹੋਈ ॥
ਡਿੱਗੀ ਜਿੱਤ ਅਜੀਤ ਦੇ ਸੀਸ ਉੱਤੇ, ਉਹਦੇ ਪੈਰਾਂ ਦੀ ਧੂੜ ਦੀ ਯਾਰ ਹੋਈ ॥
ਧਰਤੀ ਚਮਕੀ ਦੀ ਹੋਇ ਕੇ ਲਾਲ ਤੇਰੀ, ਦਸਦੇ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਇਉਂ ਫੁਰਮਾਣ ਲੱਗੇ ॥
ਅਜੀਤ ਸਿੰਘ ਦੇ ਕੋਲ ਜੁਝਾਰ ਤਾਂਈਂ ਪਹੁੰਚੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹੋ ਨਾਲ ਸਮਝਾਣ ਲੱਗੇ ॥
ਸਾਹਿਬਜ਼ਾਦਾ ਅਜੀਤ ਸਿੰਘ ਦੇ ਸ਼ਹੀਦ ਹੋਣ ਤੇ ਸਾਹਿਬਜ਼ਾਦਾ ਜੁਝਾਰ ਸਿੰਘ ਜੰਗ
ਲਈ ਤਿਆਰ ਹੋਇਆ ਜਿਨ ਦੀ ਉਮਰ ਕੇਵਲ ਚੌਦਾਂ ਸਾਲ ਦੀ ਸੀ,
ਜੰਗ ਦੇ ਮੈਦਾਨ ਵਿਚ ਜਾ ਦਾਖ਼ਲਾ ਹੋਏ ਲੱਗਾ ਫੌਜੀਆਂ ਦੇ ਨਾਲ
ਸਾਹਿਬਜ਼ਾਦਾ ਕਰਨੀਪੁਰ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਆਪਣੇ ਪੁੱਤਰ ਦੇ ਵੇਗ ਦੇਖ [illegible] ਰਹੇ ਸਨ —
ਦੋਹਾ — ਦੀਵਾਨਾ ਜੰਗ ਅੰਦਰ ਜਾ ਕੇ ਸ਼ੇਰ ਵਾਂਗਾ, ਗਾਜਰ ਮੂਲੀਆਂ ਨੀ ਮਾਰਨ ਲੱਗ ਪਿਆ ॥
ਆਪਣੀ ਨਿੱਕੀ ਜਿਹੀ ਤੇਗ ਦੀ ਧਾਰ ਉੱਤੇ, ਸੀਸ ਫੌਜੀਆਂ ਦੇ ਵਾਰਨ ਲੱਗ ਪਿਆ ॥
ਵੈਰੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਲਹੂ ਦੀ ਨਦੀ ਅੰਦਰ, ਰੁੰਡ ਸਾਹਿਬਾਂ ਨੂੰ ਤਾਰਨ ਲੱਗ ਪਿਆ ॥
ਕਲਗੀ ਵਾਲੇ ਦੇ ਲਾਡਲੇ ਲਾਲ ਜੋਧਾ, ਗੱਲਾਂ ਮਾਰ ਦੀਆਂ ਪਾਰ ਉਤਾਰਨ ਲੱਗ ਪਿਆ ॥
ਤੁਰੀਏ ਵਿੱਚ ਦਸ਼ਮਣ ਦੀਆਂ ਅੱਖੀਆਂ ਦੇ, ਤਾਰ ਅੱਖੀਆਂ ਦਾ ਹੋਂਗਦੇ ਟੁੱਟ ਗਿਆ ॥
ਡਿੱਗਾ ਜੰਗ ਦੇ ਵਿਚ ਸ਼ਹੀਦ ਹੋ ਕੇ, ਪੈਂਤੀ ਸਮਾਨ ਦੀ ਲੁੱਟ ਗਿਆ ॥
ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੋਵੇਂ ਸਾਹਿਬਜ਼ਾਦੇ ਅਤੇ ਕੁਝ ਸਿੰਘ ਸ਼ਹੀਦ ਹੋ ਗਏ ਅਖੀਰ ਕਰਨੀਪੁਰ
ਪਿਤਾ ਨੂੰ ਚਮਕੌਰ ਦੀ ਗੜ੍ਹੀ ਦੀ ਛੱਡਣੀ ਪਈ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਦੇ ਪੈਦਲ ਤੁਰਦੇ ਤੁਰਦੇ ਮਾਛੀਵਾੜੇ
ਪਹੁੰਚ ਗਏ। ਅੱਗ ਪੈਰਾਂ ਦਾਲੇ ਤੇ ਝਾੜੀ ਦਾ ਪੁੱਠਾ ਗੋਡਾ ਸਰ ਹਿਠਾਂ ਦੇ ਸਾਹਿਬਜ਼ਾਦੇ ਸ਼ਹੀਦ
ਹੋ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਗੁਰਸਿੱਖਾਂ ਦੇ ਛੋਟੇ ਸਾਹਿਬਜ਼ਾਦੇ ਵਿਛੜ ਚੁੱਕੇ ਸਨ ਤੇਸਤਾ ਤਾਕਾਂ ਚੂ
ਮਿੱਤਰ ਪਿਆਰੇ ਨੂੰ ਅਕਾਲਪੁਰਖ ਨੂੰ ਪੰਜ ਤੁਰ ਜਾਂਦੇ ਸਨ ਲਾਲ ਵੇਈ ਦੀ ਸਨੀ ਤੇ ਲਿਖਿਆ —
" ਇਹ ਸ਼ਹੀਦਾਂ ਦੇ ਸਾਰੀ ਰੁਸੀਆਂ, ਮੇਰੇ ਛੁਰ ਰੁੱਖ ਪਹਿਰੀ ॥
ਧਰਮ ਸਾਧ ਮਿਤ, ਲਾਲ ਉਨ ਹੋਏ, ਜਦ ਪਾਣੀ ਪੁੱਠੀ ਪੰਚੀ ॥
ਇਹ ਭਾਈ ਕਹਿ ਅੰਤ ਸੰਦੇਸ਼ਵਰ ਗੁਰੂ, ਧੀਰ ਤੇ ਵੀ ਨਾ ਟਲੀ,
ਮੈਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਕੁਦਰਤ ਦਾ ਅੱਟਲ ਨਿਯਮ ਹੈ ਇਹ ਉਹ ਤੇ ਵੀ
ਨਹੀਂ ਟਲੀ :—

ਮ/

16 FRIDAY APRIL

ਇਨ੍ਹਾਂ ਪਤ੍ਰਿਕਾਂ ਦੀ ਲੱਭਤਾਂ ਅਤੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਮਗਰੋਂ ਗੁਰ ਦੇ ਦੋਖੀ
ਅਕਾਲੀ/ਪੰਥ ਵਰਗ ਅਤੇ ਭੇਖਧਾਰੀਆਂ ਦਾ ਪਰਦਾਫਾਸ਼ ਇਨ੍ਹਾਂ ਤੁਕਾਂ ਜੋਗੇ ਜੋਗੇ ਹੋ ਗਿਆ
ਗੀਤ:- ਸਤਗੁਰ ਦੇ ਵਿਛੋੜੇ ਸੰਗਤਾਂ ਦਾ ਜੋ ਹਾਲ ਹੋਇਆ [illegible]

(i) ਇਕ ਗੁਰ ਤਰੇਗੀ ਤੇ ਦੂਜੀ ਸੋ ਦੀ ਅੱਖੀ ਅੜੀ ॥
ਕੈਦੇ ਫੀਸਗ ਗਏ ਪੱਲੇ ਮੈਂ ਦੁਖੀਆਂ ਦੇ ਦਰਦੀ ॥
ਬੋਲਾ ਕਰਕੇ ਦੁੱਖੀਆਂ ਨੇ ਰੋਵੇ ਕੀਤਾ ਵਿੱਛੜਾ ਲੋਕਾਂ ॥
ਅਗਮ ਦੇ ਵੇਲੇ — — — — —

(ii) ਦੇਖੋ ਦੁਖ ਦਰਦਾਰ ਹੋਇਆ, ਸੋਚੇ ਇਕ ਪਰਾਣੀਆਂ ਦੇ ॥
ਰਸਤੇ ਹੀ ਪਾਟ ਗਏ, ਕਿਨ ਦੇ ਇਹ ਸ਼ਾਹੀਆਂ ਦੇ ॥
ਜੋਰ ਨਾਲ ਜੋ ਸੰਗਤ ਦੇ, ਤੁਰਤੇ ਗਿਆ ਜੋਕਾ ਜੋਕਾ ॥ ਅਗਮਾਦੇ — —

(iii) ਗਾਣ ਭਗਤ ਦਾ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ, ਅੱਜ ਹੋਇਆ ਇਕਦਾ ਧਾਗੀ ॥
ਦਰਸ਼ਨਾਂ ਦਾਨੇ ਪ੍ਰੀਤਮ ਤੇ, ਜੋਰ ਕੈਸੀ ਧਿਆਤਾ ਲਾਗੀ ॥
ਗਿਆ ਦੇਸ ਦਾ ਰਤੇ ਦੇ, ਦੇਖੇ ਨਾ ਕਲਗੀ ਨਾ ਘੋੜਾ ॥ ਅਗਮਾਦੇ — —
ਆਪ ਨਿਰੰਤਰ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਦੇ ਤਨੇ ਹਿਕ ਇਨ ਤੁਕਾਂ ਦੇਵਣ ਲੇਖੇ ਸਾਹਿਬ ਜੋਰੇ ਅਤੇ
ਸਾਰ ਗੁਰਬਾਣੀ ਦਰਸ਼ਨ ਲਿਖਤ ਸੰਗੋਂ ਇਕਤ੍ਰ ਕੇ ਤਸਵੀਰ ਗੀਗੂ ਨਾਲ ਉਨ ਦੇ ਮਾਰਗਿਕ
ਬੋਲੀ ਅਤੇ ਜਾਏ ਇਨ ਤੁਕਾਂ ਵਿਚ ਕਹੀ ਹੈ ਉਹਾ ਹੈ:-

ਗੀਤ:- ਗੁਰਾਂ ਇਨ ਤੁਕਾਂ ਸੀਸਤੇ ਤਾਰ ਲਾਇਆ, ਕਲਗੀ ਕਿਸ ਪਾਸੇ ਤੇਕਾ ਕਿਸ ਪਾਸੇ ॥
ਦੇਸੇ ਗਏ ਦੇਸ਼ੀਆਂ ਕੈਗ ਸੰਮਾ, ਘਾਨ ਕਿਸ ਪਾਸੇ ਘੋੜਾ ਕਿਸ ਪਾਸੇ
ਫੇਰ ਲਿਖਿਆਂ ਤੇ ਕਰਮ ਦੀ ਫੈਰ ਕੀਤੀ,

17 SATURDAY APRIL

ਬੇੜਾ ਕਿਸ ਪਾਸੇ ਬੇੜਾ ਕਿਸ ਪਾਸੇ ॥
ਫਿਰਕੇ ਸੁਣਦੇ ਸੁਣਦੇ ਜਿਤੇ ਪੀਤਿਆਂ ਦੋ, ਜੋੜਾ ਕਿਸ ਪਾਸੇ ਜੋੜਾ ਕਿਸ ਪਾਸੇ ॥
ਪੋਤ ਦੀ ਕਰੋੜ ਧੀਅਰੀ ਇਕ ਗੋਤਗਤ ਪਾਰਾਂ ਸੀਸ ਪੈਂਡਾ ਪੈਦਲ ਤੁਰ ਕੇ ਇਕ ਬੋਲੀ
ਪਾਏ ~~ਕਰੀ~~ ਗਏ।
ਸਤਿਗੁਰ ਕਰੀ ਤੇ ਪਹਿਲਾ ਕੀਤੀ ਸਾਹਿਬ ਅਤੇ ਨੁਤਰਾਂ ਦੀ ਸੁਰਤੀ ਦੇਖ ਕੇ ਗੀਗੂ ਦਾ
ਮਨ ਘਬਰਾਹਟ ਤੇ ਗਿਆ ਅਤੇ ਸ੍ਰੀ ਸਾਹਿਬ ਜਾਪ ਗੁਰੂਦਾਸ ਦਾ ਨਾਮ ਤਰਾਸ ਕਰਕੇ ਕਰਾਤੇ
ਸਿਦਕ ਲੋਕ ਪੀੜ ਨੂੰ ਪਹਿਰਾ ਨਹੀਂ ਗੁਰਿਦ ਦੇਂਦਾ ਕੁੱਤੇ ਦਾ ਰੂਪ ਧਾਰਣ ਕਰ ਦੇਂਦਾ ਹੈ।ਗੁਰ
ਬਾਣੀ ਇਕ ਕਿਹਾ ਹੈ "ਲੋਕ ਨ ਗਰ ਸਤ ਸੁਸਾਨ ਤਸਕਰੋ, ਤਰਕਿਤ ਸਤੇ ਧਿਗਾਰੇ",
ਕੁੱਤਾ ਹੀ ਸਾਧਾਰਣ ਕੁੱਤਾ ਨਹੀਂ, ਤਰਕਿਆ ਹੋਇਆ ਕੁੱਤਾ, ਜੋ ਗਲਦੇ ਸਾਹਿਬ ਨੂੰ ਵੀ
ਦਬਦੇ ਨਹੀਂ ਦਬਾਂਦਾ। ਲੋਕ ਇਕਸਾ ਕੇ ਗੀਗੂ ਜੋਸ਼ਦਾ ਦੇਸ ਪਰ ਦੇ ਸਾਹਿਬ ਤ੍ਰਿਸ਼ਨੀ ਗੀ
ਘਬਰਾਹਟ ਸਾਹਿਬਾਂ ਦੇ ਕੰਨੋ ਜੋ ਕੇ ਸਾਰੇ ਸਾਕੇ ਤਨ ਗੁਰ ਜਿਦੇ ਸਾਰਾ ਸੀ ਨੂੰ ਕੁਝ ਸੀਦ
ਸਾਰੀ ਤਾਂ ਇਸਨੇ ਸਰਬ ਕਰਕੇ ਸਿਤਾਂ ਦਾਤੀ ਸੁਰਤੀ ਲਕਾ ਲਈ ਅਤੇ ਸਾਧ ਘਰਕਦੇ

18 SUN ਦਰਸ਼ਨ ਇਕ ਘਰ ਕੇ ਰੈਸਾ ਪਾ ਇਤਾ ਜੋਰ ਜੋ ਲੁੱਟਿਆ ਗਿਆ ਇਹ ਕੇਸਾ
ਸਤੇ ਤੇ ਪਹਿਲੋਂ ਸਾਰਾ ਨੇ ਲੁਟਿਆ ਸਕਦੇ ਦੁਖੀ ਨੂੰ ਸੀਰ ਕਿਧੋਂ। ਤਾਂ ਸਾਰਾ ਨੇ
ਕਿਹਾ ਦੋ ਕੈਸਾ ਸਾ ਪਾ ਤੇ ਨੇ ਕਹੀ ਨਹੀਂ ਸਾਇਆ। ਸਤਿਇਨ
ਤੁਕਾਂ ਕਹਿਦੀਏ:-

(i) ਘਟ ਸਾ ਰੂਪ ਕਰਕੇ ਗੀਗੂ ਰੈਸਾ ਕਿਤਿ ਪਾਸ ਏ ॥
ਸਾਹਿਬ ਸੀ ਨਾਰਾਇਣ ਦੀ ਸਾਰੂ ਤੜਫਾਸਾ ਏ ॥
ਅਬ ਦੇ ਇਕਗੱਲ ਗੀਦ ਦੇ ਧਾਗ ਪਹੁੰਚਦਾ ਏ
ਸੰਕਟ ਕੀ ਕਹੀ ਪੀੜੀਆਂ, ਸਾਰੇ ਜੇ ਬਾਣੀ ਦਾ ॥

A	S	M	T	W	T	F	S
P				1	2	3	4
	5	6	7	8	9	10	11
	12	13	14	15	16	17	18
R	19	20	21	22	23	24	25
	26	27	28	29	30		

1999

(3)

MONDAY 19 APRIL

ਕਿਸੇ ਦੇ ਘਰ ਦੇ ਪੇਸ਼ਾ ਕਰਨਾ ਨਹੀਂ ਚਾਹੀਦਾ ॥
ਕਿਸੇ ਦੇ ਘਰ ਦੇ ਗੀਤ ॥

(iii) ਸਾਡੇ ਵਿਚ ਰਾਗ ਏਸ ਨੂੰ, ਇਹ ਚੀਜ਼ ਝਗੜਾ ਏ ॥
ਇਸ ਤੇ ਮੈਂ ਸਮਝਾਂ ਤੈਨੂੰ, ਤੇਰਾ ਜੋ ਪੁੱਤ ਸੋਹਣਾ ਏ ॥
ਸਹਿਜ ਤੇ ਰੋਜ਼ ਗਿਆ ਏ, ਪਾਪੀਆਂ ਤੋਰਾ ਏ ॥
ਸੋਗ ਦੇ ਵਿਚ ਸੈਂਤਾ ਕਰਦਾ, ਕੋਈ ਸਮਝਾਈਦਾ ॥
ਕਿਸੇ ਦੇ ਘਰ ਦੇ ਪੇਸ਼ਾ ਕਰਨਾ ਨਹੀਂ ਚਾਹੀਦਾ ॥
ਕਿਸੇ ਦੇ ਘਰ ਦੇ ਗੀਤ ॥

(iv) ਦੇਖੀਂ ਪੁੱਤ ਪਾਰ ਵਿਚਾਲੇ, ਘੋੜੇ ਨੂੰ ਛੱਡੀਂ ਨਾ ॥
ਸਾਰੀਂ ਨਾ ਛਡੀ ਬਾਜਲੇ, ਵੇਖੀਂ ਜਿੰਦ ਕੱਢੀ ਨਾ ॥
ਨਾ ਹੀ ਪੁੱਤ ਪੁਰਸ਼ ਸਿਆਣੀਂ, ਅਰਜ਼ਾਂ ਦੀ ਵੱਢੀ ਨਾ ॥
ਤੇ ਫਿਰ ਨਹੀਂ ਹੋਰ ਜਾਣਦਾ ਸਾਡਾ ਤੇ ਸਾਈਦਾ ॥
ਕਿਸੇ ਦੇ ਘਰ ਦੇ ਪੇਸ਼ਾ ਕਰਨਾ ਨਹੀਂ ਚਾਹੀਦਾ ॥
ਕਿਸੇ ਦੇ ਘਰ ਦੇ ਗੀਤ ॥

ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਾਡਾ ਦੇ ਘਰਾਂ ਆਸ਼ਿਆਂ ਦੇ ਪੁੱਤ ਗੀਤ ਦੂੱਜਾਂ ਵਿਚ ਹੋਰ ਰੂਪ ਪਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਨਹੀਂ ਰੂਪ ਕਰ ਕਰ ਘਰ ਗੀਤ ਸਭੋ ਗੋਆਪ ਦੇਣ ਲਗਾ ਤੇ ਵੀ ਕਰਿਦਾ ਹੈ।

(i) ਤੇਰੀ ਗਲ ਨਾਲ ਦੇ ਸਾਡਾ ਵਿਛੜਾ ਜ਼ਮਾਨਾ ਇਸੇ ॥
ਏਥੇ ਸਾਕ ਘਾਟੇਦਾਰ ਨੂੰ, ਚੰਗਿਆਂ ਭੁੱਲ ਇਸੇ ॥
ਸੌਕਤ ਦੀ ਸਾਤ ਇਸੇ ਹੀ, ਸਾਕਲ ਦੀ ਘਾਟ ਇਸੇ ॥
ਉਸਦੀ ਸਾਕ ਏਸ ਪਗੜਾਂ, ਗੀਤਾ ਘਈ ਵਗਾਈਏ ॥
ਨਾਲੇ ਮੈਂ ਵਕਤ ਕਟਾਇਆ, ਚੰਗੀ ਸਿਰ ਲੱਗਾਈ ਏ ॥
ਤੁਹਾਡਾ ਮੈਂ ਵਕਤ ਕਟਾਇਆ ॥

TUESDAY 20 APRIL

(ii) ਸਾਡੇ ਸਿਰ ਸਾਹਿਬ ਸਾਡਾ, ਸਾਰੇ ਤੇ ਏਸ ਕੇ ਨੇ ॥
ਸੁਣ ਕੇ ਅਰਜ਼ਾਂ ਸੋਹਣੇ, ਲਾਲਾਂ ਦੇ ਜੋੜੇ ਨੇ ॥
ਚੰਗੇ ਇਸ ਨਾਲ ਪੁਰਸ਼ ਦੇ, ਤਿਵੇਂ ਘੋੜੇ ਨੇ ॥
ਗਈ ਨਾ ਲਾਜ ਜਗਤ ਤੇ, ਸੋਹੀ ਇਸ ਪੱਗ ਦੀ ਏ ॥
ਨਾਲੇ ਮੈਂ ਵਕਤ ਕਟਾਇਆ, ਚੰਗੀ ਸਿਰ ਲੱਗਾਈ ਏ
ਨਾਲੇ ਮੈਂ ਵਕਤ ਕਟਾਇਆ ॥

ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਾਡਾ ਦੇ ਤਰਜ਼ ਕਰਿਆ ਗੀਤਾਂ ਦੇ ਸਤਿਗੁਰੂ ਬਾਰੇ ਪ੍ਰਚਾਰ ਦੇ ਇਤੀ, ਪ੍ਰਸੰਗ ਦੇ ਬਾਣੀ ਇਸ ਨੂੰ ਲੋਗ ਪਾ ਲਿਆ ਅਤੇ ਏਦਾਂ ਸਾਹਿਬ ਘਰਾਂ ਨੂੰ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਕਰਕੇ ਸਾਡਾ ਸਾਰੇ ਸਤਿਗੁਰੂ ਬਾਰੇ ਹੋ ਗਏ। ਅਤੇ ਸਰਕਾਰ ਭੇਜਦਿਆ ਗਤਤਿਆ ਨੂੰ ਠੋਕੇ ਘਰ ਸਹਿਤ ਗਹਿਣਾ ਅਤੇ ਸਦੇਰ ਹੋਇਆ ਜਾਰ ਨੂੰ ਘਰ ਦੇ ਸਾਹਿਬਰਾਰ ਕਰਦਿਆਂ ਵਿਚ ਪੇਸ਼ ਕਰ ਰਹੀਏ ਸਾਰਾ ਹੈ ਤਾਂ ਸਾਡਾ ਆਪਣੇ ਪੇਸ਼ਿਆਂ ਨੂੰ ਉਭਾਰੀ ਹੈ ਅਤੇ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ, —

ਉਠੋ ਸਭ ਲਾਲ ਜੀ, ਉਠ ਨੂੰ ਇਸਥੋਂ ॥
ਸਾਨੂੰ ਸਾਰੀ ਦੇਰ ਦੀ, ਘੁੱਟ ਜਣੀ ਪਾਏ ॥
ਸਰਦ ਸਾਰੇ ~~ਸਾਰੀਚਾਰ~~, ਜ਼ਮਾਂਦਾਰ, ਕਰਦਿਗੀ ਸੋਏ ॥
ਸਾਡੇ ਸਿਰ ਤੇ ਪਾਰ ਦੀ, ਸੁਰਤੀ ਇਸ ਲਾਏ ॥
ਦੇਸ਼ ਕੌਮ ਦੇ ਦਾਸ ਤੇ ਸਿਰ ਦੇਸ਼ ਘੁਮਾਏ ॥
ਪ੍ਰਸ਼ਨਾ ਪ੍ਰਸ਼ਨਾ ਕਰਦੇ, ਨਾ ਪਰਸ ਭੁਲਾਏ ॥

	S	M	T	W	T	F	S
A				1	2	3	4
P	5	6	7	8	9	10	11
	12	13	14	15	16	17	18
R	19	20	21	22	23	24	25
	26	27	28	29	30		

43 ਜਗਤ ਦੇ ਪਹਿਆਂ ਨੂੰ ਉਖਾੜ ਪੀੜੀਆਂ ਪੁਰਾਣੀ ਪਹਿਰਾਈਆਂ ॥

21 WEDNESDAY APRIL

ਇਕ ਤਰ੍ਹਾਂ ਏਹਾ ਜਾਪੂਸ ਪਹਿਆਂ ਨੂੰ ਉਖਾੜ ਕਰ ਕੇ ਦੀ
ਸਿੱਖਿਆ ਦੇ ਗਈ ਹੈ ॥

ਗੀਤ:- ਰਰ ਰਣਧਾਰੀ ਪੁਤਲੇ ਤੁਆਰੀ ਕੈਸ ਕਮਾਈ ਹੈ ॥

(i) ਜਗਤ ਜਾਪ ਜਪਤਾ ਜਾਗੀ ॥
ਉਠ ਪੁਤਲੇ ਕੇਰ ਉਜਾਗਰੀ ॥
ਤੁਹਾਨੂੰ ਸੌਂਦ ਜਾਣੇ ਸਰਕਾਰੀ ॥
ਸਿੱਖੀ ਕਰ ਦਿਖਾਉਣੀ ਹੈ ॥
ਰਰ ਰਣਧਾਰੀ ਪੁਤਲੇ — — — — —.

(ii) ਗੁਰੂ ਸੌਂਕ ਕੇਸ਼ ਪਏ ਜਾਗਿਆ ॥
ਤੁਸੀਂ ਨੇ ਸਿਦਕ ਤੇ ਰਣ ਕੇ ਗਿਆ ॥
ਨਾ ਜੂਝੇ ਦਾ ਸੀਸ ਦਾ ਕੀਤਾ ॥
ਜਾਣੀ ਸੌਂਤ ਦਿਖਾਉਣੀ ਹੈ ॥ — — ॥ਰਰ ਰਣਧਾਰੀ — — —

(iii) ਪੂਤ ਜਾਪਣ ਤੇ ਜਾ ਭੁਲਣ
ਨਾ ਤੁਸੀਂ ਸਿੱਖੀ ਸਰਕਾ ਨੂੰ ਭੁਲਣਾ ॥
ਉਤੇ ਕੈਦਾ ਦੇ ਜਾਣੀ ਭੁਲਣਾ ॥
ਤੁਸੀਂ ਫਿਰ ਜਗਾਉਣੀ ਹੈ — — ॥ਰਰ ਰਣਧਾਰੀ — —

(iv). ਬੇਨੂੰ ਪਰਖਣ ਦੀ ਜਾਣੀ ਦਿਹਾੜੀ ॥
ਜਾਣਾ ਖੇਡ ਤੇ ਪਹਿਰਾਰੀ ॥
ਜੋ ਤੁਹਾਡੀ ਕਾਇਮ ਸਿਰਦਾਰੀ ॥
ਕੇਸਰੀ ਸ਼ਾਨ ਦਿਖਾਉਣੀ ਹੈ ॥ ਰਰ ਰਣਧਾਰੀ — —

22 THURSDAY APRIL

ਜਾਪ ਜਗਤ ਦੀ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਜਾਣੀ ਜਾਂ ਨੇ ਦੋਹਾਂ ਪਹਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਰਲਾਂ ਨੂੰ ਰਖਵਾਲੀਆਂ ਜਾਣੇ ਜੂਝੇ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਦੱਸ ਤੋਰ ਲਿਆ। ਗਾਉਣ ਕਾਨਾਂ ਵਿਚ ਪੈਂਦੇ ਰੰਗ, ਔਰਤਾਂ ਵਿਚ ਬੈਠੀਆਂ ਬੇਗਮਾਂ ਦੇਖਕੇ ਰੋਂਦੇ ਰਹੀਆਂ ਤੇ ਪਰ ਇਹ ਦੇਖ ਜਾਪੇ ਪ੍ਰਸੰਨਚਿੱਤ ਦਰਸ਼ਨ ਦਸ ਤੁਰ ਜਾ ਰਹੇ ਸਨ।

· ਕਹਾਣੀ ਵਿਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੇ ਦੋਹਾਂ ਪਹਿਆਂ ਦੇ ਜਾਣੇ ਜਾਣ ਜਪਿਆ ਗੱਲ ਕੇ ਦੱਸਿਆ ਪੁਰਾਣੀ ॥

ਗੀਤ:- ਉਨ੍ਹਾਂ ਸ਼ਾਹਿਆਂ ਜਾਣ ਦਰਬਾਰ ਜੀਵਨ ॥
ਸਾਹਿਬ ਜੀਆਂ ਦੱਸਿਆ ਗਲਾ ਦਿੱਤੀ ॥
ਉਨ੍ਹਾਂ ਜੀਤ ਸੀ ਜਾਣ ਦਾ ਜਾਣ ਗਾਗਰ ॥
ਤਸਵੀ ਕਾਜੀ ਦੇ ਨਹੀਂ ਡਰਾ ਦਿੱਤੀ ॥
ਜੂਝੇ ਸਾਹਿਬ ਕੇਰ ਸਲਾਮ ਜੁੜਿਆ,
ਉਨ੍ਹਾਂ ਜਾਗਣੇ ਜੋਤੀ ਦਿਖਾ ਦਿੱਤੀ ॥
ਇਨ੍ਹਾਂ ਜਦੋਂ ਤਸਵੀਰ ਦਾ ਮੋੜ ਦਿੱਤਾ,
ਜਦੋਂ ਜੱਗ ਦੇ ਪੈਂਦ ਜਾਣ ਦਿੱਤੀ ॥

ਦੱਸੋ ਨੂੰ ਨ ਜੂਝਿਆ ਲੋਪ ਵਿਚ ਜਾ ਗਿਆ ਪਰ ਪਰ ਜਾਣ ਦੇ ਕਹਿ ਦਿਆ॥ ਤੁਸੀਂ ਜਾਪੂਸ ਪਰਤੋ ਤੇ ਜੋ ਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਤੇ ਤਰਸ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਹੈ॥ ਇਹ ਤੇ ਤੁਸੀਂ ਇਕ ਸ਼ਾਮ ਪਾਰਣ ਕਰ ਦੇਣ ਤੁਹਾਨੂੰ ਗਲ ਲਿਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਬੇਗਮਾਂ ਦੇ ਕੋਲੋਂ ਰੋਤੇ ਜਾਣ ਜੋ ਜੁਝ ਤੋਰ ਗਏ।

1999

APR	S	M	T	W	T	F	S
				1	2	3	4
	5	6	7	8	9	10	11
	12	13	14	15	16	17	18
	19	20	21	22	23	24	25
	26	27	28	29	30		

FRIDAY APRIL 23

[illegible]

ਪੰਤ :- [illegible]

[illegible]

SATURDAY APRIL 24

[illegible]

ਗੀਤ.- ਸਤਿਗੁਰ ਦਰਸ਼ਨ ਦੇਹ ਕੇ ਕੇਹਾਂ ਦੀ ਕੇਰ [illegible]

(1) [illegible] ।।

[illegible] ।।

[illegible] ।।

ਸਤਿਗੁਰ ਦਰਸ਼ਨ ਦੇਹ ਕੇ, ਕੇਹਾਂ ਦੀ ਕੇਰ ਗੀਆਂ ।।

ਸਤਿਗੁਰ ਦਰਸ਼ਨ ਦੇਹ ਕੇ —— [illegible]

SUN 25

A P R	S	M	T	W	T	F	S
				1	2	3	4
	5	6	7	8	9	10	11
	12	13	14	15	16	17	18
	19	20	21	22	23	24	25
	26	27	28	29	30		

(ੲ) ਕਈ ਸੰਪਰਦਾ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਵਿਚ ਸ਼ਹੀਦ ਕਰਨ ਉਕਿਆਂ ਪਰ ਅਸਲ ਕੌਮ ਦੇ ਰਖਤਾ ਭਾਈ ਰਾਮ ਸਿੰਘ
ਤਰਸ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਦੇ ਰਹਾ ਉਜਾੜੇ ਹਨ।

26 MONDAY APRIL

(i) ਚਾਰ ਪਰਦਾਰੇ ਸਾਰੇ, ਪਰ੍ਹੇ ਤੁਸਾਂ ਲਾਹ ਗਏ ਨੇ
ਕੋਲ ਸ਼ਹੀਦੀ ਕਿਹ ਦਾਰਸੀ, ਸਾਨੂੰ ਉਹ ਕਹਿ ਗਏ ਨੇ
ਤੈਨੂੰਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਸੰਗਤਾਂ, ਤਾਂ ਨੂੰ ਪੈ ਰੁਗੀਆਂ ॥
ਸਾਡੇ ਤੇ ਕੁਰਬਾਨ ਹੋਕੇ ਬੈਠਾ ਬਾਕੋ ਰੁਗੀਆਂ ਸਾਡੇ ਤੇ ਕੁਰਬਾਨ — —

(ii) ਪਤਨੀ ਦੀ ਕੋਈ ਲਾਈ ਏ, ਸੱਖਣ ਛੱਡ ਜਾਣਾ ਏ ॥
ਇਕੋ ਅਦਭਾਗੀ ਦਾਦਾ, ਸਭੋ ਖੂਹ ਖਾਣਾ ਏ
ਦੁਨੀਆਂ ਭਰ ਸਰ ਤੱਕ ਤੈਨੂੰ, ਸਾਜਨਤਾਂ ਪੈਣਗੀਆਂ
→ ਸਾਡੇ ਤੇ ਕੁਰਬਾਨ — —

(iii) ਗਲਤੇ ਭਾਗ ਤੇਰਾ, ਆਮੀ ਕੁਰਬਾ ਦੇਣਾ ॥
ਸਜਾਏ ਦੇ ਵਿਚ ਵੇਸਣੀ, ਲੈਣਾ ਕੂਲਾ ਦੇਣਾ ॥
ਸੰਤਾਂ ਤੇਰੇ ਗਲ ਦਾ ਹੀਆਂ, ਜਿੰਦੀ ਵਿਚ ਤੋੜ ਗੀਆਂ
ਸਾਡੇ ਤੇ ਕੁਰਬਾਨ ਹੋਕੇ — — — —

ਸਾਡ ਸੰਗਤ੍ਰ ਜੀ ਕੋਪ ਉਸਾਰਨੀ ਸਮੂਹ ਤੋਗਈ ਸਭ ਕੋਪ ਛੱਡ ਸਤਿਗੁਰੂ ਆਏ ਦਸਤਿ ਸਿੰਘ ਦੇ ਰਾਜ ਤੱਕ ਆਈ ਤਾਂ ਤੁਰੇ ਸਤਿਗੁਰੂ ਆਏ ਸੰਗਤ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦੇ ਅੱਖਾਂ ਵਿਚੋਂ ਅਥਰੂ ਆਗਏ [illegible] ਦੇਖਿਆ ਤਾਂ ਕਿਹਾ ਦੀਰ ਇਹ ਕੀ ਦਾਦੇ ਜੀ ਸਿੱਖਿਆ ਭੁੱਲ ਗਈ ਏ ਇਹ ਤੇ ਖੁਸ਼ੀ ਕੁਝ ਜਿਹਾ ਜੀਪ [illegible] ਦਿਸ ਦਿਸਤਾਨਾਂ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਤੇ ਕਦੀ ਇਹ ਨਾ ਕਰ ਤਾਂ ਦਬੋ ਕੇ ਮੈਨਾ ਸੈ ਨਹੀਂ ਹੋਗ। ਸੈਂ ਸੋਤ ਹੋਕ ਕੇ ਨਹੀਂ [illegible] ਸੈਂ ਤਾਂ ਤੇਰੀ ਖੇਡਿਨਾ ਦੀ ਦੇਖਕੇ ਕੇਸ਼ਿਆ ਹਾਂ, ਸੈਂ ਤੇਰੇ ਸੀਸ ਦੇ ਨਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ

27 TUESDAY APRIL

ਸਾਹਿਬਾ ਪਰ ਖਾਣੀ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਰਹਿਆ ਹੈ। ਪਰ ਚੋਲ ਜੋਰਾ ਕਨੂੰਨੀ ਸੰਗ ਕੋਈ ਸਾਪਣਾ ਹੈ ਪਰ ਸੈਂ ਇਹ ਖੂਟ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿਉਂਕਿ ਤੇਰੀ ਕੁਝ ਸਰੀਰ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਛੱਡ ਦੇਂਦੀ ਸੋਰੀ ਕੁਝ ਉਹਨਾਂ ਵਿਚ ਤੇਰੇ ਸਾਰੇ ਦੁਸਾਸਏ ਤੁਰੀ ਲੋਗੀ। ਇਹ ਉਪਰੋਕਤ ਇਤਿਹਾਸ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੋਪ ਸਾਟਗਈ ਸਤੇ ਉਗ ਪਏ। ਤਾਂ ਸਾਰੇ ਪਸੋਤੇ ਸਮਾਏ ਦੇ ਸਹਾਰ ਜਾਗੂਰ ਖੋਗ ਸਤੇ ਖਾਕੂਰ ਖੋਗ ਦੇ ਤਰਦਾਰਾਂ ਕੋਲ ਦੇਤਾਂ ਸਾਹਿਬਜ਼ਾਦਿਆਂ ਦੇ ਸੀਸ ਪਏ ਸੀਸ ਸਰੰਗ ਕਰਦਿਤੇ। ਇਸ ਦੀ ਖਬਰ ਸਰ ਸਾਰ ਗੁਰਜੀ ਨੂੰ ਸੁਣ ਹੋਗਈ ਤਾਂ ਸਾਰੇ ਸਾਰੇ ਖੁਸ਼ੀਰਾਲ ਇਸ ਪੀਸ ਭੁਤਰ ਸਰੀਰ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ। ਇਸ ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਸਾਹਿਬਜ਼ਾਦੇ ਦੇ ਸੰਗਸੈਂ ਵਿਚੋਂ ਤੁਰੇ ਤਰਦੇ ਤੁਰੰਦੇ ਗਇਕੇ ਪਾਸਪਟੀਚ ਉਥੇ ਨੂੰਰੇ ਸਾਹੀ ਨੂੰ ਸਰਹੰਦ ਸਾਹਿਬ ਜ਼ਾਦਿਆਂ ਦੀ ਖਬਰ ਦੇਣਕਥੀ ਤੁਸਿਆਕ ਕਿਸਕੇ ਦਾਪਨ ਸਾਰੇ ਸਾਰੇ ਗਾਲ ਸ਼ੀਆਂ ਤਾਂ ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਕਹਿਣਾ ਸੁਣਕੇ ਹੈ ਅਕਾਲਪੁਰਖ ਕਿ ਸੈਂ ਤੈਨੂੰ ਤੇਰੀ ਅਮਾਨਤ ਸੌਂਪ ਸਕਿਆ ਹਾਂ।

ਕਵਿਤ :- ਸੁਕਰ ਅਕਾਲ ਕੇ ਪਿਤਾ ਆਰ ਦਾਸ ਸੋਖੇ
ਤੇਰੀ ਰਖਿਆ ਹੋਗ ਕਰਤਾਰ ਮੇਰਾ ॥
ਜੋਗੀ ਤੁੱਕ ਕੋਗੀ ਭੇਟ ਸਤਗੁਰ ਹੋ ਗਈ
ਪੱਲਾ ਤੇ ਗਿਆ ਸਾਫ਼ ਕਰਤਾਰ ਮੇਰਾ ॥
ਦਿੱਤੀ ਤੇਰੀ ਸੈਂ ਅਮਾਨਤ ਸੈਂ ਸੋਪ ਤੈਨੂੰ,
ਹੋਸਾ ਤੇ ਗਿਆ ਕਰਜ ਦਾ ਭਾਰ ਮੇਰਾ ॥
ਹੋਏ ਪੈ ਤੇ ਲੋਕ ਸੈਂ ਆਖਦਾ ਹਾਂ,
ਸਫਲ ਹੋ ਗਿਆ ਅੱਜ ਪਰਵਾਰ ਮੇਰਾ।

● ਏਕ ਸਾ ਦਿਨ 13 ਜੇਠ ਸੰਮਤ 1761 ਦਾ

1999

APR

S	M	T	W	T	F	S
			1	2	3	4
5	6	7	8	9	10	11
12	13	14	15	16	17	18
19	20	21	22	23	24	25
26	27	28	29	30		

WEDNESDAY 28 APRIL

ਖ਼ੂਨ ਡੋਲ੍ਹ ਕੇ ਕਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੁਤਰਾਂ ਦਾ,
ਕੌਮਾਂ ਦਿਆਂ ਅਜ਼ਾਦੀ ਦਾ ਰੰਗਦਾ ਹਾਂ ॥
ਤੇਰੇ ਜੋਗ ਦੀ ਲੋਅ ਜਗਾਇ ਪੂਰਾ ਸਾਈ,
ਇਹੋ ਦਾਤ ਕਰਤਾਰ ਤੋਂ ਮੰਗਦਾ ਹਾਂ ॥
ਹੀਰਿਆਂ ਦੇਸ਼ ਦਾ ਕੋਈ ਸਰਦਾਰ ਨੀ ਸੀ
ਤਾਂ ਗੀਤਿਕਾ ਦਾ ਮੱਸਾ ਮਰਗੀਆਂ ਮੈਂ ॥
ਗੁਰਮੀ ਮਾਤ, ਗੁਰਮੀ, ਗੁਰਮੀ ਛੋੜ ਅੰਦਰ,
ਜਿਥੇ ਗੁਜ਼ਰੀਆਂ ਦਰਦ ਗੁਜ਼ਾਰੀਆਂ ਮੈਂ,
ਪੁੱਤਰ ਖਾਧੇ ਮੇਰ ਚਾਰ ਮਹਾਤਮਾ ਨੇ, ਕੀ
ਨੰਗਾ ਨੰਗਾ ਕਰਕੇ ਉਸ ਦੀ ਵਾਰੀਆਂ ਮੈਂ,
ਮੇਰੇ ਅੰਤ ਸਮੇਂ ਜੀਵਨ ਸਾਹ ਕਰੇ ਲਿਖੇ, ਕੀ
ਕਿਸਤੀ ਨਾਲ ਤਾਂ ਕਰਨ ਉਤਾਰੀਆਂ ਮੈਂ ॥
ਖਾਲਸਾ ਦਾ ਸੋ ਦੀ ਸਰੀ ਮਿਸਾਲ ਮਿਲਦੀ,
ਜਿਸਨੇ ਆਪਣਾ ਸਰਬੰਸ ਕੁਰਬਾਨਿਆਂ ਏ ॥
ਲਾਲ ਜੋਬਨ ਦੀ ਅੱਗੀ ਤਰਕੀਬ ਜੋੜੀ,
ਏਸਾਂ ਏਸਾਂ ਦਾ ਨੰਗਾ ਚੜ੍ਹਾਇਆ ਏ ॥
ਇਕ ਨੰਗਾ ਸਰਹਿੰਦ ਵਿੱਚ ਵਾਰ ਦਿੱਤਾ, ਦੂਜਾ ਵਿਚ ਚਮਕੌਰ ਵਿਚ ਦਾਇਆ ਏ ॥
ਰੋਸ਼ਨ ਕਰਨ ਲਈ ਵਤਨ ਦੇ ਰਾਹ ਕੇਰੇ,
ਆਪਣਾ ਦੀਵਾ ਬੁਝਾਈਆਂ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਆ ਮੈਂ ॥
~~ਆਪਣਾ ਦੀਵਾ ਬੁਝਾਈਆਂ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਆ ਮੈਂ ।~~

THURSDAY 29 APRIL

ਮਰਦੇ ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਸ਼ਰੀਰ ਕਰਕੇ ਸਾਡੇ ਤੇ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ:-
ਦੋਹਰਾ: ਪਰਉਪਕਾਰ ਦੀ ਕਰੀ ਨਹੀਂ ਜੋ ਸਖਤੀ, ਜਿਹੜੀ ਰੋਜ਼ ਨੂੰ ਮਰਦ ਦਾ ਫੱਲ ਪੈ ਜਾਇ ॥
ਪਰ ਅੰਤ ਨੂੰ ਮੁੱਲ ਕੁਰਬਾਨੀਆਂ ਦਾ ਭਾਵੇਂ ਅੱਜ ਪੈ ਜਾਏ ਭਾਵੇਂ ਕਲ ਪੈ ਜਾਏ ॥
ਮਰਦੇ ਅੱਜ ਦੁਨੀਆਂ ਭਿੱਜਾਂ ਨਜ਼ੀਰਾਂ ਦੀਆਂ ਕੁਰਬਾਨੀਆਂ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ
ਨਤਮਸਤਕ ਨੂੰ ਲਾਜਵਤਾਂ ਕਰਦੀ ਹੈ ॥
ਕਿਸ ਕਦੀ ਜੋ ਅਜ ਜਿਵ ਜਾਂਦੇ, ਓਹੋ ਦੁਨੀਆਂ ਕਰਦੀ ਹੈ ॥
ਇਹ ਪਿਆਰ ਦੇ ਲੋਗ ਨੇ, ਆ ਕੇ ਸਿਜਦੇ ਕਰਦੀ ਹੈ ॥
ਕੁਰਬਾਨੀਆਂ ਸਾਹਿਬ ਚਾਹੀਆਂ, ਚਾਰ ਏਹੀ ਏਨ ਕਿਤਾ ਹੈ ॥
ਉਨ੍ਹਾਂ ਵੇਰੀ ਪਾਇਦ ਲਗਨ ਤਾਂ, ਗੁੱਡੀ ਛੋਹਾਂ ਲਿਖਿਆ ਹੈ ॥

ਏਸਾ ਕੁਝ ਕਹਿ ਕੇ ਮੈਂ ਪਿਤਾ ਦਾ ਮਾਣ ਕਰ

ਸਤਿ ਸ੍ਰੀ ਅਕਾਲ

APR	S	M	T	W	T	F	S
				1	2	3	4
	5	6	7	8	9	10	11
	12	13	14	15	16	17	18
	19	20	21	22	23	24	25
	26	27	28	29	30		

~~1. ਸੁਣ ਇਤਿਹਾਸਿਆ:-~~
~~ਦੋਹਰਾ:- ਅਗਨੀ ਦੇ ਜੋ ਤਪ ਨੂੰ ਛੱਡ ਜਾਏ, ਸੂਰਜ ਚੰਦ ਦੀ ਸੋਤਰਾ ਪਾਟ ਜਾਏ ॥~~
~~ਭੋਲੇ ਪਰਤ ਗਿਆਨੀਆਂ ਜੋਏ ਪੱਖ, ਭਾਵੇਂ ਗਿਆ ਅਸਮਾਨ ਦਾ ਫਟ ਜਾਏ ॥~~
~~ਭਾਵੇਂ ਪਾਣੀ ਅਥਾਹ ਸਮੁੰਦਰਾਂ ਦਾ, ਨਾਲ ਸੂਈਆਂ ਸੂਈਆਂ ਸੁੱਟ ਜਾਏ ॥~~
~~ਸਿਖ ਸਿਦਕ ਸਚਾਈ ਤੋਂ ਡੋਲਦਾ ਨਹੀਂ, ਭਾਵੇਂ ਪੋਰੀਆਂ ਪੋਰੀਆਂ ਕਟ ਜਾਏ~~

17

30 FRIDAY APRIL

ਤਨਕੀ ਨਾੜੀ ਨਾੜਿਕਾ, ਮਨਕੀ ਨਾੜੀ ਚੈਨ ॥
ਏਕਤ੍ਰੀ ਪਹਿਚਾਨੀਐਂ, ਜਿਤਕੀ ਨਾੜੀ ਨੈਨ ॥
ਧੇਨਤੀ ਗੀਤ ਪ੍ਰਬੀਨ ਕੀ, ਸੁਨੀਐਂ ਸਾਤੁ ਸੁਜਾਨ ॥
ਜੂਠੀ ਪਾਤਰ ਚਾਟਤੇ, ਕਾਟਵਾਏਤੁ ਗੇ ਸੁਆਨ ॥

1 SATURDAY MAY

2 SUN

APR	S	M	T	W	T	F
				1	2	3
	5	6	7	8	9	10
	12	13	14	15	16	17
	19	20	21	22	23	24
	26	27	28	29	30	

ੴ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਰਾਮ ਸਿੰਘ ਜੀ ਸਹਾਇ ॥

MONDAY MAY 3

ਵੈਸਾਖੀ ਦਾ ਪ੍ਰਸੰਗ

ਗੀਤ:- ਪੀਵਹੁ ਪਾਹੁਲ ਖੰਡੇ ਧਾਰ ਹੋਇ ਜਨਮ ਸੁਹੇਲਾ ॥
ਗੁਰ ਸਿਮਰ ਮਨਾਈ ਕਾਲਕਾ, ਖੰਡੇ ਕੀ ਵੇਲਾ ॥
ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਆਪੇ ਗੁਰ ਚੇਲਾ ॥

ਪਰਮ ਸਤਿਕਾਰ ਯੋਗ ਸਾਧਸੰਗਤ ਜੀ ਸੰਤ ਜਾਣੀ ਭਾਈ ਗੱਜ ਕੇ ਕਹੋ ਧੰਨ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਜੀ ਫੇਰ ਕਹੋ ਧੰਨ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਰਾਮ ਸਿੰਘ ਜੀ।

ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਜਦੋਂ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਤੇਗ ਬਹਾਦਰ ਜੀ ਦਾ ~~ਦਿੱਲੀ ਵਿਖੇ~~ ਸੀਸ ਮੁਸਲਮਾਨ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਔਰੰਗਜ਼ੇਬ ਦੇ ਹੁਕਮ (ਨਾਲ) ਦਿੱਲੀ ਵਿਚ ਚਾਂਦਨੀ ਚੌਕ ਦੇ ਸਥਾਨ ਤੇ ਧੜ੍ਹ ਨਾਲੋਂ ਅਲੱਗ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹਨੇਰੀ ਝੁੱਲੀ ਤਾਂ ਦਰਸ਼ਕਾਂ ਦੀ ਭੀੜ ਵਿਚ ਭੇਸ ਬਦਲ ਕੇ ਖੜੇ ਭਾਈ ਜੈਤੇ ਨੇ ਤਰੁੰਤ ਤੇ ਦੌੜ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦਾ ਸੀਸ ਉਠਾ ਲਿਆ ਅਤੇ ਅਨੰਦਪੁਰ (ਕੀਰਤਪੁਰ) ਕਲਗੀਧਰ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਦੇ ਚਰਨਾਂ ਵਿਚ ਜਾ ਰੱਖ ਦਿੱਤਾ। ਸੀਸ ਦਾ ਸਸਕਾਰ ਪੂਰੇ ਸਤਿਕਾਰ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਉਧਰ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦਾ (ਧੜ) ਲੱਖੀ ਵਣਜਾਰੇ ਨੇ ਆਪਣੇ ਗੱਡੇ ਵਿਚ ਰੱਖ ਕੇ ਘਰ ਲਿਆ ਕੇ ਸਣੇ ਮਕਾਨ ਵਿਚ ਰੱਖ ਕੇ ਮਕਾਨ ਨੂੰ ਅੱਗ ਲਾ ਦਿੱਤੀ। ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਤੇਗ ਜਾਂ ਇਕੱਠੀ ਹੋਈ ਸਾਧ ਸੰਗਤ ਨੂੰ ਸੰਬੋਧਨ ਕਰ ਕੇ (ਕਲਗੀਧਰ) ਕਿਹਾ ਕਿ ਕੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦਾ ਧੜ ਕੀ ਕਿਸੇ ਸੰਭਾਲਿਆ ਸੀ ਜਾਂ ਚਾਂਦਨੀ ਚੌਕ ਵਿੱਚ ਹੀ ਰੁਲ ਗਿਆ ਹੈ ਤਾਂ ਲੱਖੀ ਵਣਜਾਰੇ ਨੇ ਧੜ੍ਹ ਦੇ ਸਸਕਾਰ ਦੀ ਸਾਰੀ ਵਿਥਿਆ ਸੁਣਾਈ। ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕੀ ਉਸ ਸਮੇਂ ਕੋਈ ਵੀ ਗੁਰੂ ਕਾ ਸਿਖ ਉਥੇ ਨਹੀਂ ਸੀ ਤਾਂ ਲੱਖੀ ਵਣਜਾਰੇ ਨੇ ਅਰਜ਼ ਕੀਤੀ ਕਿ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਦਿੱਲੀ ਵਿੱਚ ਸਾਰੇ ਪੰਥ ਦੇ ਸਿੱਖਾਂ ਦੇ ਹੁੰਦਿਆਂ ਤਰੁੰਤ ਤੇ ਡਰਦਿਆਂ

TUESDAY MAY 4

ਕੋਈ ਵੀ ਸਿਖ ਧੜ ਉਠਾਉਣ ਲਈ ਅੱਗੇ ਨਾ ਵਧਿਆ।

ਇਹ ਸੁਣ ਕੇ ਕਲਗੀਧਰ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਆਪਣੇ ਮਨ ਵਿਚ ਸੋਚਣ ਲਗੇ, ਜੋ ਸਿਖ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ, ਅਤੇ ਜੋ ਸਿਖ ਦਾ ਤੇਜ਼ ਦੀ ਘਾਟ ਤੇ ਅੰਤ ਕਾਇਮ ਕਿਹਾ ਸੋਚ ਦੇਸ਼ ਵਾਸੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਦੇ ਪੁਜਾਰੀ ਆਤਮਕ ਤੌਰ ਤੇ ਏਨੇ ਕਮਜ਼ੋਰ ਹੋ ਚੁਕੇ ਹਨ ਤਾਂ ਫੇਰ ਸਦੀਆਂ ਤੱਕ ਗੁਲਾਮੀ ਦੇ ਜੂਲੇ ਹੇਠੋਂ ਨਹੀਂ ਨਿਕਲ ਸਕਦੇ। ਉਹਨਾਂ ਸਾਰੇ ਆਖਿਆ, ਪੰਥ ਕਰਾਂਗਾ। ਜਿਸ ਦੀ ਲੱਖਾਂ ਵਿਚ ਖਲੋਤੇ ਦੀ ਆਪਣੀ ਪਹਿਚਾਣ ਹੋਵੇਗੀ ਨਵੇਂ ਸਿਰੇ ਨਾਲ ਪਾਏ ਆਸ਼ੇ ਪੂਰੇ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਜੀ ਨੇ ~~ਵਿਚਾਰ~~ ਫਿਰਤੂੰ ਕਿਹਾ।

1. ਦਿੱਲੀ ਵਿੱਚ ਸਿੱਖੀ ਦਾ ਵਾਸੇਦਾਰ ਜੋ ਘਟਿਆ ਕਾਈ ॥
ਇਹ ਸੁਣ ਕੇ ਸਤਿਗੁਰ ਦੇ ਚੇਹਰ ਤੇ ਦੁਖ ਗਮਗੀਨ ਦਿਖਾਈ ॥
ਫਰਕੇ ਲੱਗ ਹੋਸ਼ ਭਰੇ, ਹੋ ਕੇ ਲਾਲ ਸੁਰਖ ਉਗਾਹ ॥
ਘੜ ਲੈਂਦਾ ਧੀਰ ਪਣੀ ਕਰਾਂਗਾ ਪੰਥ ਖਾਲਸਾ ਨਿਆਰਾ ॥

2. ਭਾਰਤ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਘਰ, ਧੂੰਧ, ਸੁੱਧ ਕਰਾਂ ਇਕ ਵਾਰੀ ॥
ਸਨ ਸੰਕਟ ਔਰੰਗ ਦੀ ਜਾਲੀ ਸੂਰਤ ਹੋਣੀ ਸਾਰੀ ॥
ਸਦੀਆਂ ਦੇ ਮੁਰਦਿਆਂ ਦਾ [illegible]ਕਰ ਖੂਨ ਜੋਸ਼ [illegible]ਕਾਰਾ ॥ ਘੜ੍ਹ

3. ਪੈਰੀਂ ਨੇਤ੍ਰ ਪੰਚਾਂ ਤੇ ਫਰਦੀ ਤੇਗ ਅਜੇ ਖੜਕਾ ਕੇ ॥
ਸਾਹਿਬ ਸੂਰਤ ਸਾਹਿਬ ਦੀ ਸ਼ਾਨੀ ਜਾਮਾ ਮੈਂ ਪਾਏ ਕੇ ॥
ਮਿੱਠੀ ਗੜ੍ਹਤੀ ਵਿੱਚ ਸਿਲਾ, ਭਗਤੀ ਸ਼ਕਤੀ ਇੱਕਾਂ ਭੰਡਾਰਾ ॥
ਘੜ ਲੈਂਦਾ।

	S	M	T	W	T	F	S
MAY	30	31					1
	2	3	4	5	6	7	8
	9	10	11	12	13	14	15
	16	17	18	19	20	21	22
	23	24	25	26	27	28	29

5 WEDNESDAY MAY

4. ਨਿਰਭੈ ਨਿਰਵੈਰ ਕਰਾਂ ਸੱਭਾਂ ਤੋਂ ਤੂੰ ਔਂਠ ਨਾ ਸਾਦੇ ॥
ਪ੍ਰਭਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਤੋਂ ਇਕ ਇਕੱਲਾ ਨਕਰੀਂ ਜਾਏ ॥
ਜਿਹੜਾ ਇੱਕ ਜ਼ੋਰ ਜਿਦੇ ਤਾਂ ਕਾਦੇ ਮੈਂ ਦੌਰ ਰਸਨਾ ॥ ਧੰਨੁ ਜੋਧਾ —
5. ਸੰਤ ਸਿਪਾਹੀ ਸਤਿਗੁਰ ਦਾ ਕੋਠੇ ਮਾਲਾ ਸ਼ਸਤਰ ਧਾਰੀ ॥
ਪੂਰਾ ਸੀਰ ਕਣੀ ਦਾ ਗਜਾ ਨੇਰੀ ਹੁਕਮ ਚੀਤਾਰੀ ॥
ਇਕ ਜਾਪ ਸਵਾਸ ਸਵਾਸ ਰੱਖੇ ਗਾਵੇ ਹੋਰ ਨਾ ਕੋਈ ਦੂਜਾ ॥ ਧੰਨੁ — —
6. ਰਣ ਉੱਤੇ ਜੀਵਨ ਦੀ ਗਜਤਾ [illegible] ਕੋਰਨਾ ਸੱਕੇ ॥
ਸਿਰ ਧਾਰੇ ਮੌਤ ਖਾਲੀ, ਮੌਤ ਦਾਤ੍ਰੇਦਾ ਜਗਤਾ ਜਾਂਦੇ ॥
ਜਿਸਦਾ ਨਾਮ ਗਜ ਕਰੇ, ਵੈਰੀ ਮਾਰੂ ਬ ਵਿਲਕ ਇਦਾਰਾ ॥ ਧੰਨੁ ਜੋਧਾ —
7. [illegible] ਤੇਰੇ ਨਾ ਜਰਬੀ ਤੜਕੇ ਦੀ, ਹਰੇ ਨਾ ਚੋਧਰ ਜਿਵੇਂ ਲੂਣ ਕੇ ॥
ਵੈਰੀ ਨੂੰ ਰੱਖੇਗਾ ਫਿਰ ਵੀ ਨੱਤੀ ਸਾਰੇ ਲਾ ਕੇ ॥
ਜੋ ਇਹ ਕਸਾ ਰਾਜੀ ਸਿਰ ਤੇ ਤਾਜ ਟਿਕੇ ਜਾਂ ਜਾਵਾ ॥ ਧੰਨੁ ਜੋਧਾ —
8. ਧਰਤਨ ਧਰ ਦਾਗ, ਧਰਮ ਧਜ ਕੀਤਰੂਲਾਏ ਨਾਗੇ ॥
ਸਗ ਸੇ ਮੁਖ ਦਾਗ ਦੇਵੇ, ਮੁੜ ਕੇ ਦਰਦਵੰਦਾਂ ਦੀਆਂ ਜਾਗੀ ॥
ਤਨ ਸੇਵ ਸੁਜਾਨਬ ਨੂੰ ਇਕ ਨਿਸ਼ਾਨਾ ਧਰ ਉਪਕਾਰਾ ॥ ਧੰਨੁ ਜੋਧਾ —
9. ਅੰਸੀ ਆਰਥੀ ਮਨ ਦਾ ਜਾਲਮ ਲਈ ਫ੍ਰਿਜਟ ਕਰੂਗਾ ॥
ਤੈ ਦੇਤ ਨਾ ਤੈ ਆਏ ਜੋਧਾ ਜਗਤੀ ਦੇ ਇਹ ਪੂਰਾ ॥
ਦੋਗੋਂ ਤੋਗੋਂ ਟਰਤ ਲਏ ਲੜਿਆਂ ਗਤੇ ਛਤਰੀ ਦਾ ਜਾਗਾ ॥ ਧੰਨੁ ਜੋਧਾ — —

6 THURSDAY MAY

ਸਾਧ ਸੰਗਤ ਜੀ ਨੇ ਮੈਂ ਜਾਣ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੀ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਸਲੇ ਦੀ ਜਿਗਿਆਸਾ ਵਿਚ ਕਿਤਾ ਕਲਗੀ ਧਰ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਨੇ। ਇਸ ਗੱਲ ਤੇ [illegible] ਖਿਡਾਰੀ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਜੀ, ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਰਾਮ ਦੇਵ ਜੀ ਦੀ ਬਣਾਈ ਹੋਈ ਗੁਰ ਗੱਦੀ ਪ੍ਰਥਾ ਅਨੁਸਾਰ [illegible] ਗੱਦੀ ਤੇ ਸੁਸ਼ੋਭਿਤ ਹੋਏ।

ਸਮਾਂ ਆਪਣੀ ਚਾਲ ਅਨੁਸਾਰ ਚਲਦਾ ਗਿਆ ਤੇ ਤ੍ਰੇਹਟਿਆਂ ਵਰਹੇ ਬੇਤਾਲ ਦਾ ਸਮਾਂ ਬੀਤ ਗਿਆ 1755 ਸੰਮਤ ਚੜ੍ਹਿਆ ਤਾਂ ਇਕ ਦਿਨ ਕੋਈ ਦਾਨ ਪੰਡਤ ਨੂੰ ਸੱਦ ਕੇ ਕਿਹਾ ਪੰਡਤ ਜੀ ਸਾਡੇ ਜਿਹੜੇ ਸਾਰੇ ਹੋਏ ਆਪਣੇ ਧੋਰ ਕੋਈ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਕਰਾਇਆ ਜਾਏ ਤਾਂ ਪੰਡਤ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਕਿਸੇ ਦੀ ਸਦੇ ਵੇਦ ਦੇਸ਼ ਤੁ ਜਾਣਕੇ ਕਈ ਵਰੀ ਪਸਾਰਾ ਵੇਦ ਪੜਿਆ ਕੀਤਾ ਜਾਏ ਅਤੇ ਇਸਨੇ ਹਵਨ ਯਗ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਕਿਹਾ ਜਤਾਣ ਕਰਤ ਚੰਗੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ :-

ਇਹ ਤੇ ਧਰਮ ਹਮਾਰਾ ਸੀਰ ॥ ਕਰਤ ਰਹੈਂ ਨ੍ਰਿਪ ਸ਼ੁਭ ਆਦੇਸ਼ ॥

ਪੂਜਾ ਨੂੰ ਲੋੜੀ ਸੁਕਾਜ਼ਿਦ ਦਾ ਯਤਨ ਕਰਾਂ ਪੰਡਤ ਜੀ ਦੇ ਕਹੇ ਅਨੁਸਾਰ ਮੈਂ ਹਾ ਦੇਵੀ ਪਹਾੜ ਤੇ ਹਵਨ ਯੱਗ ਦਾ ਆਰੰਭ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਜਦ ਯਗ ਸ਼ੁਰੂ 10-11 ਮਹੀਨੇ ਹਵਨ ਕਰਦਿਆਂ ਬੀਤ ਗਏ ਪਰ ਪ੍ਰਗਟੀ ਦੇਵੀ ਨਾ ਤਾਂ ਇਕ ਦਿਨ ਪੰਡਤ ਕੇਸ਼ ਦਾਸ ਕਿਹੇ ਪਹਾੜ ਤੇ ਚੜ੍ਹ ਗਿਆ ਤੇ ਕਿਹਾ ਜੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕੋਈ ਸਮਾਂ ਦੇਵੀ ਪ੍ਰਗਟੀ ਨਹੀਂ ਹੋਈ, ਤਾਂ ਹਵਨ ਅਗ ਜਗਾਉਣ ਕਰਕੇ ਇਹਨਾਂ ਨਾਲ ਜੋੜ ਕੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਆਪਣੀ ਹਵਨ ਸਾਮਗਰੀ ਇਕਠੀ ਕਰਕੇ ਆਗਾਹੀ ਵਿਚ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਸਭ

MAY

S	M	T	W	T	F	S
30	31					1
2	3	4	5	6	7	8
9	10	11	12	13	14	15
16	17	18	19	20	21	22
23	24	25	26	27	28	29

FRIDAY MAY 7

ਸਾਰੀਆਂ ਦੀਆਂ ਉਤੀਆਂ ਛਾਤੀ ਸਿੰਘਣੀਆਂ ਪੜ੍ਹ ਪੂਰਾਣ ਹੋਇਆ
ਇਸ ਕਲਜੁਗੀ ਸਮਾਜ ਦੀਆਂ ਛਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਇਕ ਹੋਰ ਨੱਢੀ ਇਸਤਰੀ ਰੂਪ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਈ
ਜੋ ਨਾਮਧਾਰੀਆਂ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਸੀ ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਗਿਆਨੀ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘ ਜੀ ਕਲਾਸਵਾਲੀਏ
ਲਿਖਦੇ ਹਨ :-

ਦੋਹਰਾ:- ਗਿਆਰਾਂ ਸਾਲ ਗੁਜਰੇ ਤਬ ਕਲਗੀਆਂ ਤੋਂ ਹੋਰ ਪਰਗਟ ਜਾ ਸਤਿਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਹੋਇਆ॥
ਪੂਰਨ ਬ੍ਰਹਮ ਜੀ ਦੀਆਲ ਹੋ ਜਗਤ, ਚੋਗ ਸੋਧ ਦਾਂਗੀ ਭਸ ਕੇ ਨਾਲ ਹੋਇਆ॥
ਅੱਖਾਂ ਸਾਹਮਣੇ ਜੋਈ ਜਾ ਕਰਕੇ, ਦੇਖ ਨੂਰ ਭਰਪੂਰ ਸੂਰਜ ਹੋਇਆ॥
ਤੇਰੇ ਬੋਲ ਸਜੀਧ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘਾ, ਤਦਨ ਅੱਗ ਦਾ ਵਿਤਰਾ ਭਿਲਾ ਲੋਹਿਆ॥

ਇਹ ਜੀ ਨਕਲੀ ਜੋ ਇਸਤਰੀ ਰੂਪ ਵਿਚ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਈ ਇਸ ਅਸਲੀ ਨਕਲੀ ਨੂੰ ਉੱਚੇ
ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਸਮਕਾਲੀ ਹੋ ਕਿਸ ਤੇ ਨਕਲੀ ਮਾਤਾ :-

ਨਮੋ ਤ੍ਰਿਗੁਣਤੀ ਸਰੋਤੀ ਸਦੈਵਾ॥ ਨਮੋ ਜੋਗ ਜੋਗੇਸਵਰੀ ਜੋਗ ਸੈਵਾ॥
ਨਮੋ ਕੇਤਕੀ ਕਾਲਕੀ ਸਤ੍ਰ ਹੈਤੀ॥ ਨਮੋ ਸਾਗਰਾ ਪੂਰਨ ਵਿਦਿਆ ਸਰੁਤੀ॥
ਜਾਪੇ ਕਰ ਕਿਸ :- ਤੁਹੀ ਦੇਵਤੀ ਵਿਸ਼ਵ ਮਾਤਾ ਕਹਾਯੈ॥ ਤੁਹੀ ਦੈਤ ਦੇਵੀ ਅਸੁਰ ਜਗ ਜਗਾਯੈ॥
ਤੁਹੀ ਸੰਤ ਸਿਧ ਸਿਰਜ ਸਰ ਜਿਸ ਹੋਈ॥ ਉਤਸ ਤਸਵਾਰ ਜਾ ਨਸਤ ਕਰ ਪਰੋਈ॥

ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਰਗਟ ਹੈ ਉਪਰੋਕਤ ਕੋਈ। ਪ੍ਰਗਟ ਨਾਲ ਸਹੀ ਪਤੇ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਜੀ
ਦੀ ਰਚੀ ਬਾਣੀ ਉਸਤਤ ਹੈ ਜੀ।

ਉਪਰੋਕਤ ਛੰਦ ਤੋਂ ਬਾਦ ਕਲਗੀਧਰ ਦੇ ਨਕਲੀ ਸਾਹਿਬਜ਼ਾਦਿਆਂ ਦੀ ਜੀਭ ਕੀਤੀ ਉਪਰ
ਦੇ ਨਕਲੀ ਮਾਤਾ :-

SATURDAY MAY 8

ਅਸੀਸਾਂ ਜਾਗਤਿ ਕਰ ਦੇ ਰਸਾਵੀ॥ ਸੰਤ ਦਸਤ ਦੈਤ ਚਾਪੈ ਕ੍ਰਿਤ ਮਹਾਵੀ॥
ਅਤੀ ਕੈਰਤੀ ਬਲ ਸਾਜ ਸੁਹਾਵੀ ਹੈ॥ ਸਾਸੂਕ ਸਾਰ ਕਰ ਰੰਗ ਮਹਾਂ ਰਸੀ॥
ਤੇ ਫਿਰ ਕਿਸ :- ਦਰ ਦੇ ਪੰਥ ਮੈਂ ਰਹਿਤ ਦਿਖਾਈ ਹਮਾਰੀ॥
ਅਣਮੇਲ ਤੋਲਣ ਪੰਥ ਕੀਜੈ ਪਰ ਧਾਰੀ॥
ਫਿਰ ਕਿਸ :- ਦੇਹ ਸਿਵਾ ਬਰੁ ਮੋਹਿ ਇਹੈ, ਸੁਭ ਕਰਮਨ ਤੇ ਕਬਹੂੰ ਨ ਟਰੋਂ॥
ਨ ਡਰੋਂ ਅਰਿ ਸੋਂ ਜਬ ਜਾਇ ਲਰੋਂ, ਨਿਸਚੈ ਕਰ ਅਪਨੀ ਜੀਤ ਕਰੋਂ॥

ਇਤਿਆਦਕ ਜੋਗ॥ ਜੋਗੀਆਂ ਤਾਂ ਨਕਲੀ ਮਾਤਾ ਦੇ ਬੁਲਾਰੇ ਆਪਣੀ ਰਚਨਾ ਹੋਈ
ਤਰਕਾਰ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਜੀ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ।

ਇਸ ਤੇ ਜਿਤਾ ਉਸ ਅੰਗੀ ਸਾਮਾਨ ਕਰਕੇ ਦੀਖਿਆ ਸਾਰੇ ਪੂਰ ਜਾ ਗਏ
ਇਹ ਜੀ ਮਨੋਜਾ ਬੋਤ, 1755 ਬਿਕ੍ਰਮੀ। ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਸਾਰਿਤ ਦਾਸ 1756 ਦੀ
ਵੈਸਾਖੀ ਤੇ ਸਾਰਿਤ ਦਾਸ ਸਤ ਸੰਗਤਾਂ ਨੂੰ ਹੁਕਮ ਨਾਮੇ ਭੇਜੇ।

ਕੇਸਗੜ੍ਹ ਵਿਚ ਉਸਾਰੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੰਗਤਾ ਭੇਜ ਰਹਿਆ ਕੇ ਪਹੁੰਚੀਆਂ ਤਾਂ ਸਿੱਖਾਂ
ਦੇ ਮੁਖੀਆਂ ਵਿਚ ਇਕ ਇਕੱਠ ਕੀਤਾ ਜਾ ਕਿਸ ਤੋਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਫੁਰਮਾਇਆ :-

SUN 9

ਚਿੜੀਆਂ ਨੂੰ ਬਾਜ਼ਾਂ ਕੋਲੋਂ ਚੋ ਸੂਰਮਤਾ ਨੂੰ ਤੋਰਿਆ ਜਾਸੀ॥
ਸਿਰ ਧੜਾਂ ਤੋਂ ਲਾਹ ਲਾਹ ਕੇ ਇਕ ਸੂਤ ਵਿਚ ਪਰੋਇਆ ਜਾਸੀ॥
ਤੇਗ ਗਤਕੇ ਹੱਥ ਵਿਚ ਫੜ ਨਾਲ ਤੀਰਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣਾ ਜਾਸੀ॥
ਧੀਰ ਬੀਰ ਰਣਜੀਤ ਦੇ ਆਪਣੇ ਦੇਗਾਂ ਦੇ ਵਿਚ ਗੜ੍ਹਿਆ ਜਾਸੀ॥
ਸੰਨ ~~ਸਾਲ~~ 1732 ਵਿਚ ਕੇਸਗੜ੍ਹ ਨੂੰ ਦਾਗਾਇਆ ਜੋ ਕਿਹਾ ਸੀ -
ਪੰਜੀ ਨਦੂੰ ਪਰੀ ਤੇ ਦੁਸਵੀਤੇ ਜ਼ ਪੈਜ ਪੈਦਲਾਂ ਦੇ॥
ਸਾਹਿਬ ਸੂਰਤ ਸਾਹਿਬਧਾਰੀ, ਮਾਤੀ ਜਾਮਾ ਜ਼ੇਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ੇ॥
ਸਿਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਵਿਚ ਸਿਖ ਸਭ ਤੇ ਜਾਤੀ ਸਕਤੀ ਇਸਾ ਭੇਜਣੀ॥ ਪਰ ਸੋਧ

MAY	S	M	T	W	T	F	S
	30	31					1
	2	3	4	5	6	7	8
	9	10	11	12	13	14	15
	16	17	18	19	20	21	22
	23	24	25	26	27	28	29

(5) ਮਾਝੇ: ਕੋਹਿਆ ਜਗਤ ਦਾ ਵਾਲੀ, ਰਜ ਤਸੀਹੇ ਝਲ ਕੇ ॥

10 MONDAY MAY

ਭਾਈ ਇੱਕਠ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਆਏ ਹੋਏ ਵਿਚ

(ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰੂ) ਦੇਵੀ ਤਲਵਾਰ ਤੇਗ ਵਿਚ ਲੈ ਕੇ ਫੁਰਮਾਣ ਲੱਗੇ -

ਫੇਰ :- ਜਿਹੜੇ ਦੇਸ਼ ਧਰਤੀ ਦੇ ਉਤੇ, ਤੇਗ ਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੇ ਲੱਗੇ ॥

ਦੇਖੋ ਸਿਆਣੇ ਵੇਲੀ ਤਾਈਂ ਰਣਜੀਤਪੁਰਾ ਫੁਰਮਾਉਣ ਲੱਗੇ ॥

ਉਚੀ ਆਵਾਜ਼ ਵਿਚ ਕਿਹਾ :- ਕੋਈ ਸਿੱਖ ਉਠੇ ਇਕ ਸੀਸ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਤਾਂ :-

ਫੇਰ :- ਮਨੁ ਮਸਕਾਰ ਗੋਬਿੰਦ ਗੁਰੂ ਦੀ, ਇਕ ਵਾਰੀ ਪਰਖਣ ਨੇ ਲੱਗੇ ॥

ਮੁਰਦਾ ਤੇਗ ਸਰੀਰ ਦੇ ਅੰਦਰ, ਜੀਵ ਨਵੇਂ ਜਗਾਉਣੇ ਲੱਗੇ ॥ *

ਇਹ ਫੁਰਮਾਣ ਸੁਣ ਕੇ ਕੋਈ ਸਿੱਖ ਜਿਸ ਕਰ ਤੁਰੇ ਤਾਂ ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਭਾਈ ਦਇਆ ਸਿੰਘ ਉਠਿਆ ਸਤਿਗੁਰਾਂ ਨੇ ਇਕੱਠ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਉਸ ਦਾ ਸਿਰ ਧੜ ਨਾਲੋਂ ਅਲੱਗ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਤੇ ਫੇਰ ਦੇਵੀ ਤਲਵਾਰ ਲੈ ਕੇ ਫਿਰ ਤੋਂ ਸੀਸ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਾਰੀ ਵਾਰੀ ਤੋਂ ਹੋਰ ਸਿੰਘਾਂ ਦੇ ਸਿਰ ਲਾਹੇ ਕੁਲ ਪੰਜ ਸੀਸ ਧੜ ਨਾਲੋਂ ਅਲੱਗ ਕਰ ਦਿੱਤੇ ਇਹ ਸਨ (1) ਭਾਈ ਦਇਆ ਸਿੰਘ, (2) ਭਾਈ ਧਰਮ ਸਿੰਘ, (3) ਭਾਈ ਸਾਹਿਬ ਸਿੰਘ, (4) ਭਾਈ ਹਿੰਮਤ ਸਿੰਘ, ਅਤੇ (5) ਭਾਈ ਮੁਹਕਮ ਸਿੰਘ ਤਾਂ ਸੰਗਤ ਅੰਦਰ ਮਚ ਗਈ ਕਿ ਸਤਿਗੁਰਾਂ ਨੂੰ ਕੈਸੀ ਪੁੱਠੀ ਸੁੱਝ ਗਈ ਹੈ ਪਰ ਕਰਤਾਰ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਪੰਜਾਂ ਸਿੰਘਾਂ ਨੂੰ ਧੜਾਂ ਨਾਲ ਜੋੜ ਕੇ ਸੁਰਜੀਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਖੰਡੇ ਧਾਰ ਦਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਇਹਨਾਂ ਪੰਜਾਂ ਨੂੰ ਛਕਾਇਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਆਪ ਛਕਿਆ ਅਤੇ ~~[illegible]~~ ਸਿਆਣਿਆਂ ਦਾ ਪਿਤਾਮਾ ਦਿੱਤਾ ਖਾਲਸਾ ਪੰਥ ਨੂੰ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਛਕਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਕੀਤਾ ਪੰਜ ਕੱਕਾਰ ਦੀ ਰਹਿਤ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਆਤਮਾ ਦੀ ਸੋਝੀ ਬਾਣੀ / **[illegible]!**

11 TUESDAY MAY

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਦਾ ਨਾਮ ਜੇਹਾ ਛਕਿਆ, ਛਕਿਆ ਤੇ ਸੁਰਜੀਤ ਹੋਇ ਜਾਵੇ ॥

ਭਾਰਤ ਦੀ ਇਕ ਟੁੱਟੀ ਜੋਤੀ, ਛਕਿਆ ਤੋਂ ਤਕੜੀ ਹੋਇ ਵਿਚੋਂ ॥

~~ਸੁਤੰਤਰਤਾ [illegible]~~

ਨਾਨਕ ਦੇ ਪ੍ਰਚਾਰ ਦੇ ਅੰਦਰ, ਗੋਬਿੰਦ ਦੀ ਤਦਬੀਰ ਦੇ ਵਿਚੋਂ ॥

ਸੁਤੰਤਰਤਾ ਜਨਮ ਲੀਤਾ, ਮੁਰਦਾ ਪੰਜ ਸਰੀਰਾਂ ਵਿਚੋਂ ॥ (੬)

ਅਤੇ ਇਹ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ :-

ਜਾਗਤ ਜੋਤ ਜਪੈ ਨਿਸ ਬਾਸੁਰ, ਏਕ ਬਿਨਾ ਮਨ ਨੈਕ ਨ ਆਨੈ ॥

ਪੂਰਨ ਪ੍ਰੇਮ ਪ੍ਰਤੀਤ ਸਜੈ, ਬ੍ਰਤ ਗੋਰ ਮੜੀ ਮਟ ਭੂਲ ਨ ਮਾਨੈ ॥

ਖਾਲਸੇ ਨੂੰ ਨਵਾਂ ਰੂਪ ਦੇ ਕੇ ਨਵੀਂ ਰੂਹ ਫੂਕੀ ਅਤੇ ਇਹ ਤਨਖਾਹਦਾਰ ਖਾਲਸੇ ਦੀ ਨਿਸ਼ਾਨ ਪਾਤਸ਼ਾਹੀ ਜੇ ਵਾਰ ਕੇ ਜਦ :-

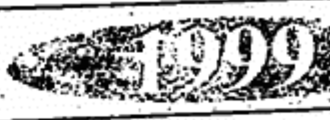
ਸਵਾ ਲਾਖ ਸੇ ਏਕ ਲੜਾਊਂ ॥ ਤਬੈ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਨਾਮ ਕਹਾਊਂ ॥

ਅਟਕ ਤੋਂ ਦਿੱਲੀ ਦੀ ਜੋਕ [illegible] ਦਾ ਵਿਚ ਰਚਾਇਆ :- ਜੇ ਜੀਵੈ ਪਤਿ ਲਥੀ ਜਾਇ ॥

ਸਭੁ ਹਰਾਮੁ ਜੇਤਾ ਕਿਛੁ ਖਾਇ ॥

ਤੇ ਜਿਥੇ ਸੁਤੰਤਰ ਰਹਿਣਾ ਧਰਮ ਹੈ ਉਥੇ ਗੁਲਾਮ ਰਹਿਣਾ ਵੀ ਪਾਪ ਹੈ ॥ ਅੰਗਰੇਜ਼ਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕਈ ਜਥੇਬੰਦੀਆਂ ਲੜੀਆਂ, [illegible] ਪ੍ਰਕਰਣ ਕਿਸਾਨ ਕਰੋ ਮਤਿ [illegible] ਗਏ ॥ ਪਰ ਆਪ ਦੀ ਅਟਲ ਅਤੇ ਪੱਕੀ [illegible] ਦੇਸ਼ ਨੇ ਪਿਤਾ ਤੇ [illegible] ਖਾਲਸੇ ਦਾ ਰੰਗ ਪਰ ਖਾਲਸਾ [illegible] ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਪਰਨ ਕਰਨ ਨੂੰ ਛੋੜ ਦਿੱਤਾ

MAY	S	M	T	W	T	F
	30	31				
	2	3	4	5	6	7
	9	10	11	12	13	14
	16	17	18	19	20	21
	23	24	25	26	27	28

WEDNESDAY 12 MAY

ਪੰਥ ਤਰ, ਗਿਆਨੀ ਗਿਆਨ ਸਿੰਘ ਜੀ ਲਿਖਦੇ ਹਨ :—

ਦੋਹਿਰਾ :- ਗੁਰੂ ਦਸਮੇਸ਼ ਜੀ ਦੇ ਪਿਛੋਂ ਜਦੋਂ ਖਾਲਸੇ,
ਡੋਲਦਿੱਤਾ ਹਰ ਤੇ ਕੁਰਾਹ ਜਾਣ ਲਗਿਆ ॥
ਪੁਰਖਿਆਂ ਦੇ ਜੁੱਟ ਜਾਰ ਬੂਧ ਕੀਤੀ ਜੱਗ ਵਿਚ,
ਸਿਖਾਂ ਜੋ ਸਿਦਕਾਂ ਤੋਂ ਗਦੀਆਂ ਨੂੰ ਦਬਾਇਆ ॥
ਸਤੁ ਸਤੇ ਰੱਖ ਦਾ ਜੋ ਦੋਰ ਸਤਿਗੁਰ ਪੂਰੇ,
ਸਤਿਜੁਗ ਦੇ ਵਿਹਾਰਾਂ ਦਾ ਹੀ ਤਖਤਾ ਉਲੱਥਿਆ ॥
ਫੇਰ ਕਲਜੁਗ ਵਿਚ ਸਤਿਜੁਗ ਸਥਾਪਨ ਕਰਦੀ,
ਹਿ ਜੋਤ ਰੂਪ ~~ਸਤਿਗੁਰੂ~~ ਗੁਰੂ ਰਾਮ ਸਿੰਘ ਆਇਆ ॥

ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ 1872 ਵਿਚ ਅਕਤੂਬਰ ਮਹੀਨੇ ਨੇ ਸਿੰਘਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਧਰਮ ਤੋਂ ਪਤਿਤ ਹੋਇਆਂ ਵੇਖਿਆ ਉਸ ਸਮੇਂ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਨੂੰ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦੇ ਮਾਨ ਅਕਾਲ ਵਿਚੋਂ ਕੇਵਲ ਗੁਰੂ ਸਿਖ ਸਿਖ ਜਾਨ
ਜਿਸਦੀ ਕਿ ਸਾਰਤ ਵਿਚੋਂ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਰਾਮ ਸਿੰਘ ਜੀ ਨੇ 1857 ਵਿਚ ਜਦੋਂ ਦੇਸ਼ ਕਿ ਸ੍ਰੀ ਭੈਣੀ ਸਾਹਿਬ ਵਿਖੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਦੇ ਵਿਚੱਲ ਵਿਚ ਪੰਜਾਂ ਜੋ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦੀ ਮਰਿਆਦਾ ਨੂੰ ਫੇਰ ਸੁਰਜੀਤ ਕਰ ਦਿਤੀ ਪੰਜਾਂ ਸਿੰਘਾਂ (ਪਿਆਰਿਆਂ) ਨੂੰ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਛਕਾਇਆ ਅਤੇ ਮਰਿਆਦਾ ਵਿਚ ਵਾਧਾ ਕੀਤਾ। ਨਿਰੰਕਾਰ ਪੁਰਖੀਆਂ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਨ ਦਈ ਉਪਦੇਸ਼ ਦਿਤਾ ਗੁਰਮਤਿ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਰਾਜਸ਼ ਸੰਗਤਾਂ ਅਤੇ ਸਿੰਘਾਂ ਨੂੰ ਸਾਰ ਸੁਖਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਜਿਉਣ ਦਈ ਸਿਖਿਆ ਬਖਸ਼ਿੰਦੀ।

THURSDAY 13 MAY

ਜੋ ਇਹ ਸ਼ੁਭ ਕੰਮ ਕਰਕੇ ਸਿੰਘਾਂ ਦਾ ਸੁਧਾਰ ਹੋ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਆਪ ਲਿਖਦੇ,

(9.) (ਕਵੀ ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ ਦੇ ਲਿਖਿਆ ਹੈ :-

ਤਿਹ ਗੁਰ ਗੋਬਿੰਦ ਤੇਗ ਪਰਗਟਿਆ, ਦਸਵੇਂ ਅਵਤਾਰਾ ॥
ਜਿਨ ਅਲਖ ਅਪਾਰ ਨਿਰੰਜਨਾ, ਜਪਿਓ ਕਰਤਾਰਾ ॥
ਜਿਨ ਪੰਥ ਚਲਾਇਓ ਖਾਲਸਾ, ਧਰਿ ਤੇਜ ਕਰਾਰਾ ॥
ਸਿਰ ਕੇਸ ਧਾਰ ਗਹਿ ਖੜਗ ਕੋ ਪਕੜੇ ਹਥਿਆਰਾ ॥
ਸੱਚ ਫਤਹ ਬੁਲਾਈ ਗੁਰੂ ਕੀ, ਜੀਤਿਓ ਰਣ ਭਾਰਾ ॥
ਗਹਿ ਐਸੇ ਖੜਗ ਦਿਖਾਈਐਂ ਕੋ ਸਕੈ ਨ ਝੇਲਾ ॥
ਵਾਹ ਵਾਹ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ, ਆਪੇ ਗੁਰ ਚੇਲਾ ॥

M	S	M	T	W	T	F	S
A	30	31					1
	2	3	4	5	6	7	8
	9	10	11	12	13	14	15
Y	16	17	18	19	20	21	22
	23	24	25	26	27	28	29

(53)

14 FRIDAY MAY

ਆਮ ਕਰਮੀਆਂ ਦਾ ਜੋ ਕੀਤੇ ਨੂੰ ਭੁਗਤਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ॥
ਵੱਡੇ ਬੰਦਿਆਂ ਦਾ ਫਲ ਲਿਖੀਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਪਾਉਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ॥

ਜੋਗ ਕੀਤਾ ਤੇਰਾ ਨਰ ਦਰਸ਼ਨ ਪੀਕੇ ਕੋਈ ਭੁੱਖ ਸਕੇ ॥

ਸਤਿਗੁਰ ਦੀ ਮੂਰਤ ਨੂੰ, ਜੋਗ ਸਮਝੇ ਕਰ ਲਿਆ ॥ (ਤਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਕੀਤੇ)
ਕਿਸੇ ਦਾ ਆਕਾਰ ਜੇ, ਤਿਸ ਨੂੰ ਦੇਖ ਲਿਆ ॥

15 SATURDAY MAY

16 SUN

A	S	M	T	W	T	F	S
				1	2	3	4
P	5	6	7	8	9	10	11
	12	13	14	15	16	17	18
R	19	20	21	22	23	24	25
	26	27	28	29	30		

1999

੧੯

ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਰਾਮ ਸਿੰਘ ਜੀ ਸਹਾਇ।

MONDAY MAY 17

ਪ੍ਰਸੰਗ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਹਰਿ ਗੋਬਿੰਦ ਜੀ ਅਤੇ ਫੈਜ਼ੂ ਦੀ ਜੋਤ. [illegible]

ਜੋਗ ਬੀਜ ਤੇਗ ਫਲ ਦੁੱਗਣਾ ਬੀਜ ਦੇ ਦੇਵੀ ਦੇਖਦੇ" [illegible]

ਗੀਤ:- ~~[illegible]~~ [illegible]

(੧) ਜੈਸੇ ਕਰਮ ਕਮਾਵਦਾ ਤੈਸੇ ਫਲ ਤੇ।

(੨) ਕਰਮ ਪਰਤੀ ਸਰੀਰ ਰਚਿਆ, ਇਹ ਜੋ ਕੇ ਬੀਜੇ ਤੇਗ ਫਲ ਖਾਏ।

ਰਾਜਾ ਉਸਾਰ ਤਪਾਵਨ ਨੇ ਦੇਵੀ ਇਸ ਆਪੀ ਤਤਕਾਲ ਮਰ ਜਾਏ।

ਪਰਮ ਸਤਿਗੁਰ ਜੋਗ ਨਾਦ ਸੰਗਤ ਜੀ ਸਾਧ ਜੀਏ ਗੁਰੂ [illegible] ਦਸਾਵਨ ਗਹਿਤ

~~[illegible]~~ ਇਹ ਤੁਕ ਸੁਣੀ ਤੌਂ ~~[illegible]~~

~~[illegible]~~" ਭਾਵ ਮਨੁੱਖ ਜਿਤੇ ਜਿਹਾ ਬੀਜ ਬੋਤ ਇਸ ਬੀਜਣ ਤੋ ਉਸੀ ਦੁੱਗਣਾ ਤੇ ਭਾਵ ਜੈਸੇ ਜਿਹਾ ਕਰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ ਉਸ ਦਾ ਓਹੋ ਜਿਹਾ ਫਲ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਭੁਗਤਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ~~[illegible]~~ ਇਕ ਤੁਕ ਬਾਬਾ ਫਰੀਦ ਜੀ ਦੀ ਜੋ ਸਾਰਿ ਗ੍ਰੰਥ ਵਿਚ ਦਰਜ ਹੈ "ਫਰੀਦਾ ਲੋੜੈ ਦਾਖ ਬਿਜਉਰੀਆਂ, ਕਿੱਕਰ ਬੀਜੈ ਜਟੁ॥ ਹੰਢੈ ਉਂਨ ਕਤਾਇਦਾ ਪੈਧਾ ਲੋੜੈ ਪਟੁ"॥ ਭਾਵ ਇਕ ਜੱਟ ਕਿੱਕਰ ਦਾ ਰੁੱਖ ਲਾ ਕੇ ਬਿਜਉਰੀ ਦੇ ਫਲ ਲੈਣ ਦੀ ਆਸ ਰੱਖਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਨ ਦਾ ਕਪੜਾ ਪਹਿਨਦਾ ਰੇਸ਼ਮ ਦੇ ਪਟ ਉਤੇ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਕਦੀ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਕਦੀ ਵੀ ਬੈਠੇ ਕਰਮ ਦਾ ਸਾਥ ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਕਰਮ ਦੇ ਚੰਗਾ ਫਲ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦਾ।

ਇਸ ਪਰਸੰਗ ਮੈਂ ਇਕ ਇਤਿਹਾਸਕ ਘਟਨਾ ਸਾਧ ਜੀ ਨੂੰ ਸੁਣਾਉਂਦਾ ਹਾਂ।

ਮੁਸਲਮਾਨ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਜਹਾਂਗੀਰ ਦਾ ਰਾਜ ਸੀ ਇਸ ਦਾ ਸਾਹਿਤ

TUESDAY MAY 18

ਅਕਬਰ ਦੀ ਮੌਤ ਪਿਛੋਂ ਇਹ ਤੇ ਇਸ ਦਾ ਰਾਜ ਹੋਇਆ ਸੀ,

ਜਿਸ ਨੇ ਆਪਣੀ ਪੁਤਰੀ ਦਾ ਨਾਤਾ ~~[illegible]~~ ਹਰਿ ਗੋਬਿੰਦ ਜੀ ਨਾਲ ਕਰਨਾ ਚਾਹਿਆ ਸੀ ਪਰ ਇਨਕਾਰ ਹੋਣ ਤੇ ਚੰਦੂ ਨੇ ਜਹਾਂਗੀਰ ਦੇ ਕੰਨ ਭਰੇ ਤੇ ਝੂਠੀਆਂ ਉਸ ਦਾ ਕੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਅਰਜਨ ਦੇਵ ਜੀ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਨੂੰ ਇਤੇ ਲਾਹੌਰ ੩੦ ਮਈ 1606 ਨੂੰ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਸਰੀਰ ਤਿਆਗ ਦਿਤਾ। ੨੫ ਮਈ 1606 ਨੂੰ ਇਹਨਾਂ ਦੇ ਸਪੁਤਰ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਹਰਿ ਗੋਬਿੰਦ ਜੀ ਗੁਰਗੱਦੀ ਤੇ ਬਿਰਾਜਮਾਨ ਹੋਏ। ਜਿਨ ਤੇ ਬਾਣੀ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ ਨੇ ਲਿਖਿਆ ਹੈ "ਪੰਜਿ ਪਿਆਲੇ ਪੰਜ ਪੀਰ ਛਠਮ ਪੀਰ ਬੈਠਾ ਗੁਰ ਭਾਰੀ॥ ਅਰਜਨ ਕਾਇਆ ਪਲਟਿ ਕੈ, ਮੂਰਤਿ ਹਰਿ ਗੋਬਿੰਦ ਸਵਾਰੀ"॥

ਸਾਧ ਸੰਗਤ ਜੀ ਗੱਲ ਕਰਾਂ ਮੈਂ ਅੱਜ ਦੇ ਪ੍ਰਸੰਗ ਦੀ, ਭਾਵ ਮਨੁੱਖ ਜਿਹਾ ਬੀਜਦਾ ਹੈ ਓਹੋ ਜਿਹਾ ਫਲ ਪਾਉਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ [illegible] ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਦਾ ਸੁਭਾਅ ਕਰਨ ਤੇ ਪਾਪ ਇਕ ਦਿਨ ਜ਼ਰੂਰ ਫੁੱਟ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਕੀਤੀ ਕਰਤੂਤ ਦੇ ਸਜ਼ਾ ਆਪ ਨੂੰ ਭੁਗਤਣੀ ਪੈਂਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਿਸੇ ਕਿਹਾ ਹੈ। ~~[illegible]~~ ਆਪਣੇ ਕਰਮ ਹੀ ਹੋਣਗੇ ਪਾਰ ਲਾਏ ਜਾ।

ਗੀਤ :- ਫੈਜ਼ੀ ਸਾ ਕਿਸੇ ਦਾ ਹੋਵੇ, ਫੈਜ਼ੀ ਤੇਰੇ ਕੋਲ ਖੜਿਆ।

ਗੀਤ ਇਸ ਸਾਧ ਸੰਗਤ ਜੀ ਇਹ ਗੀਤ [illegible] ਮੈਂ ਜੋ ਕਲਾਮ ਗੁਰੂ ਅਰਜਨ ਦੇਵ ਜੀ ਨਾਲ ਚਾਹਤ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਕੀਤੀ ਉਸ ਦਾ ਫਲ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਮਿਲਦਾ ਹੈ

S	M	T	W	T	F	S
30	31					1
2	3	4	5	6	7	8
9	10	11	12	13	14	15
16	17	18	19	20	21	22
23	24	25	26	27	28	29

ਗਾਇਤ ਹੈ

ਧੋਤ :- ਸਾਧ ਸੰਗਤ ਜੀ ਇਕ ਗਿਣਤੀ ਹੋਰ,

ਜਿਸ ਵਿਚ ਦਸੀ ਜਾ ਇਕ ਪਾਵਦਾ ਹੈ।

ਜਿਤੇ ਗੁਰੂ ਨੂੰ ਪਤਾ ਨਾ ਲਗ ਜਾਏ;

ਕੀਤਾ ਕੀਹ ਮੈਂ ਪਕੜਾ ਸਿਰਕਾਰ ਦਾ ਹੈ।

55 ਅਜਿਹਾ ਦੇਵ ਦੇ ਨਾਲ ਨੇ ਕ੍ਰੋਧ ਕੀਤਾ, ਸੁਣਕੇ ਮਨਸੂਰ ਜੀ ਨੇ ਫੁਰਮਾਇਆ ਏ ॥

19 WEDNESDAY MAY

~~ਉਸਦਾ ਪੁਤ ਨਾਲ ਭੁਰ ਭੁਰ ਦੇਵੀਆਂ ਨੇ,~~ ਚੰਦੂਆ ਰੱਖ ਲੈਣਾ ਕੀਏ ਆਪਣੇ ਨੂੰ

~~ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਾ ਕੋਈ ਮਸਮਾਣ ਰਾਏ~~ ॥

ਕਈਆਂ ਬਾਦਸ਼ਾਹਾਂ ਉਨ ਨੇ ਕਰਦਾ ਨਾ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਾ ਕੋਈ ਮਸਮਾਣ ਰਾਏ

ਜਦੋਂ ਦਾਸ ਤਾਂ ਦੇਵਾਂ ਫੜਾ ਦਿਖਾਵੇ, ਗਧਿਆ ਕਪਟ ਦਿਲ ਦੇ ਅੰਦਰ ਧਾਰਦਾ ਏ ॥

ਇੱਕੀ ਦਿਨ ਜਹਾਂਗੀਰ ਦੇ ਪਾਸ ਆਵੇ, ਚੰਦੂ ਚੰਦਰਾ ਚੁਗਲੀਆਂ ਮਾਰਦਾ ਏ ॥

ਰੱਖੀ ਦੁਸ਼ਮਣੀ ਫਕੀਰ ਦੇ ਨੂੰ, ਨਵੇਂ ਢੰਗ ਦੀ ਕਲਮ ਉਤਾਰਦਾ ਏ ॥

ਆਪਣੇ ਕੀਤੇ ਪਾਪ ਤੇ ਪਰਦਾ ਪਾਉਣੀ ਮਨੁੱਖ ਕਈ ਆਪਣੇ ਆਂ ਸੋਚਾ ਸੋਚਦਾ

ਹੈ ਪਰ ਇਹ ਆਪ ਭੋਲਿਆਂ ਨੇ ਇਸ ਦੇ ਅੰਤ ਦਾ ਕਾਰਨ ਘਟਨਾਵਾਂ ਹਨ।

ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਚੰਦੂ ਇਹ ਸਮਝਦਾ ਸੀ ਕਿ ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਸਦੇ ਪੁੱਤਰ ਲਈ ਗੁਰੂ ਹਰਿਗੋਬਿੰਦ

ਨੇ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਅਤੇ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਣ ਟੁੱਟੀ ਹੋਈ, ਦਾ ਬਦਲਾ ਲੈਣਾ ਚਾਹੇ।

ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੋਚ ਸੋਚਕੇ ਇਸ ਵੱਲੋਂ ਤਾਂ ਚੰਦੂ ਨੇ ਇਕ ਦਿਨ ਇਕ ਤਰਕੀਬ

ਸੋਚੀ ਅਤੇ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਜਹਾਂਗੀਰ ਦੇ ਕੋਲ ਜਾ ਕੇ ਕਹਿਣ ਲੱਗਾ :-

ਦੋਹਰਾ :- ਚੰਦੂ ਆਖਦਾ ਆਪ ਦਰਬਾਰ ਨੂੰ, ਆਇਆ ਅਜ਼ਬ ਸਾਰੀ ਗੱਲ ਦਾ ਭਾਈ ॥

ਜਹਾਂਦੇ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਨੂੰ ਤੇਰੇ ਹੀ ਜਿਹਾ ਭਾਰੀ, ਗਈ ਸਾਰੀ ਮਨੀ ਇਕ ਆਣ ਭਾਈ ॥

ਛੇਵੇਂ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਦਾ ਦਸੀਂ ਨਾਮ ਲੈ ਕੇ ਪ੍ਰਵੇ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਜਦੋਂ ਉਪਾਅ ਭਾਈ ॥

ਤੇਰੇ ਲਈ ਗਵਾਹੀਆਂ ਦੇ ਕਿਸੇ ਅੰਦਰ, ਕਰੇ ਤਪ ਦਾਸੀ ਲੋਕ ਆਣ ਭਾਈ ॥

ਜਾਂ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਤੋਂ ਤੇ ਗੁਰੂਆਂ ਦੀ ਕ੍ਰੋਧੀ ਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਟਾਪਣ ਲੋਈ ਪਰਗੀ

ਪੁਰਸ਼ ਕਈ ਇਸ ਗਵਾਹੀਆਂ ਦੇ ਕਿਵੇਂ ਇਕ ਤਪ ਕਰੇ ਤਾਂ ਇਸ ਅਰਥ ਲਈ ਜਾ ਟਲ

ਸਕਦੀ ਹੈ। ਸਕਦੇ ਕਹਿੰਦੇ ਜਨ ਦੂਰ ਦਾ ਪਾਰ ਲੰਘੀ ਅਤੇ ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਪਾਰ

20 THURSDAY MAY

ਲੱਗੀ ਗਇਆ ਸੀ। ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਦੁਸ਼ਮਣੀ ਦੇ ਦੀ ਗੱਲ ਸੁਣ ਕੇ

~~ਕਿਹਾ ਕਿ ਕੋਈ ਪਰਗੀ ਪੁਰਸ਼ ਦੱਸਿਆ ਜਾਵੇ ਜੋ ਇਸ ਦਾ~~

ਉਪਾਅ ਕਰੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੁੱਖ ਕਾਟ ਤੋਂ ਬਚਿਆ ਜਾਵੇ। ਤਾਂ ਕੋਲ

ਬੈਠੇ ਚੰਦੂ ਦੇ ਇਸ ਜਾਂ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਨੂੰ ਇਸ ਜਾਂ ਇਕ ਗੁਰੂ ਅਰਜਨ ਦੇਵ ਜੀ ਗੱਦੀ

ਤੇ ਛੇਵੇਂ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਗੁਰੂ ਹਰਿਗੋਬਿੰਦ ਤੋਂ ਵੱਡਾ ਹੋਰ ਕਿਹੜਾ ਪਰਗੀ ਪੁਰਸ਼ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ

ਚੰਦੂ ਦੀ ਇਹ ਗੱਲ ਸੁਣ ਕੇ ਜਹਾਂਗੀਰ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਨੇ ਛੇਵੇਂ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਗੁਰੂ

ਜੀ ਵਲ ਚਿੱਠੀ ਲਿਖੀ :-

ਦੋਹਰਾ :- ਲਿਖੀ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਨੇ ਚਿੱਠੀ ਗੁਰਾਂ ਵੱਲ ਚਿੱਠੀ, ਰੱਬ ਦੀ ਲੋੜ ਕਰ ਕਰ ਪਤਾ ॥

ਬਾਰ ਬਾਰ ਤੇ ਇਹ ਤਕੀਦ ਲੋੜੀ, ਇਕੋ ਦਿਨ ਆ ਦਿਉ ਦੀਦਾਰ ਦਾਤਾ ॥

ਮੇਰੇ ਜੀਅ ਤੇ ਲਟੇ ਪਰਬਤ ਨੂੰ ਸਬਦਾਂ ਦੇ, ਜੋ ਤਰਸ ਆਵੇ ਤੇ ਦੁੱਖ ਨਿਵਾਰ ਦਾਤਾ ॥

ਸਾਰੇ ਜੀਅ ਦਾ ਤੇਰੇ ਆਸਰਾ ਹੈ ਜੀ, ਸਾਹਿਬ ਤੂੰ, ਮੈਂ ਤਾਂ ਸੇਵਾਦਾਰ ਦਾਤਾ ॥

ਚਿੱਠੀ ਪੜ੍ਹੀਆਂ ਪ੍ਰੇਮ ਦੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ, ਤਿਆਰੀ ਕੀ ਕਰਨ ਤਿਆਰ ਦੇ ਨੇ ॥

ਪੰਜ ਸਿੱਖ ਲੈ ਨਾਲ ਅਖੀਰ ਚੱਲੇ, ਦੇਰ ਨਾ ਸ਼ਾਹ ਨੂੰ ਆਣ ਦਿਖਾਂਵਦੇ ਨੇ ॥

ਜਦੋਂ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਪਾਸ ਗਏ ਜੀ ਪਹਿਲੀ ਮਿਲਣੀ ਦੇ ਕਿਸੇ ਪਹੁੰਚਾਏ

ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਨੇ ਆਦਰ ਸਤਿਕਾਰ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਸਾਰੀ ਵਿਥਿਆ ਸੁਣਾਈ।

ਸੀਸੀ ਦੀਆਂ ਦੇ ਮਾਲਕ ਸ਼ਾਹ ਦੀ ਸਾਰੀ ਗੱਲ ਸੁਣ ਕੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ

ਇਹ ਗੱਲ ਪਹਿਲਾਂ ਚੰਦੂ ਨੂੰ ਕਹੀ ਤੇਰੀ-

ਦੋਹਰਾ :- ਚੰਦੂ ਚੰਦਰੇ ਨੂੰ ਤਰਕੀਆਂ ਆਈਆਂ ਨੇ,

ਰੰਗ ਖੁਸ਼ੀ ਦੇ ਦਿਲ ਉਠਾਏ ਲੱਗਾ ॥

ਪਾਪੀ ਮੰਦਾ ਨਹੀਂ ਸਮਝੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ,

ਪੇਸ਼ਾ ਆਪਣਾ ਕਰਕ ਕਮਾਉਣ ਲੱਗਾ ॥

	S	M	T	W	T	F	S
MAY	30	31					1
	2	3	4	5	6	7	8
	9	10	11	12	13	14	15
	16	17	18	19	20	21	22
	23	24	25	26	27	28	29

1999

ਤੋਤੇ ਦੀ ਇਹ ਗੱਲ ਸੁਣ ਕੇ ਕੋਤਰੀ ਨੂੰ [illegible] ਬਾਦਸ਼ਾਹ
ਦੋਸ਼ ਗਿਆਨ ਤੇ ਕਹਿਣ ਲਗਾ ।—

FRIDAY MAY 21

ਦੋਹਰਾ :- [illegible] ਮਨ ਜੀ [illegible] ਬੈਠ ਜਾਂਦੇ ॥
ਲਗਾ ਕਹਿਣ ਤਖਤ ਤੇ ਗੱਜ, ਸੀਸ ਨ ਜੂਨੀ ਛੇਕੇ ॥
ਜੋ ਸ਼ਾਹ, ਤੇਰੇ ਜਿਹ ਆਈ ਜਾਨਣੀ ਇਕ ਰਾਣੀ ॥
ਦੇਖਿਆ ਹਾਲ ਸਭੀ ਸੋਚ, ਨਹੀਂ ਤਾ [illegible] ਮਾਲਕੀ ॥
ਇਹ ਗਲ ਸੁਣ ਕੇ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਚਿੰਤਾਵਾਨ ਹੋ ਇਸਤਰੀ ਤੇ ਕਹਿਣ ਲਗਾ ਇਹ
ਪਿਆਰਾ ਤੋਤਾ ਹੀ ਸਚਾਈ [illegible] ਜਾਣ ਬੁਝ ਕੇ ਕਿਤ ਜੋ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਸਲਾਮਤ ਇਸ
ਦਾ ਇਕ ਇਕ ਉਪਦਾਸ ਹੈ । ਉਤਰ ਕੀ —

ਦੋਹਰਾ :- ਕੋਈ ਮਨ ਜੀ ਉਸ ਗੋਤ ਦਾ ਜੋ ਦੇ ਪਰਖੇ ਨੂੰ [illegible] ॥
ਤੇਰੇ ਲਈ ਕੋਈ ਤਪ ਗਾਣੀ ਇਕ ਬਾਜੀਆ ਪੂਰੇ ॥
ਕੋਈ ਉੱਠੇ ਕੇ ਸ਼ਾਹ ਦੇ ਤਾਈ ਉਹ ਤੋਤੂ ਨਹਿਆਗ ॥
ਸੁਣ ਸ਼ਾਹ ਗੁਰੂ ਨਹਿ [illegible] ਤੋਂ ਕਿਤਨਾ ਪਰਖੀ ਗਏ ॥
[illegible] ਜੀ ਆਖਣ ਲਗਿਆ, ਦੁਰ ਹੈ ਪਾ, ਦੁਰ ਚਾਰੀ ॥
ਤਪ ਕਰ ਉਹ ਤੇਰੇ ਪਰਖੇ ਤਹਿ [illegible] ਦੀ ਗਾਰੀ ॥

ਜੋ ਪਰਵਾਨ ਸਤਿਗੁਰੂ ਪੰਜਾਂ ਸਿਖਾਂ ਨੂੰ ਨਾਲ ਲੈ ਕੇ ਗਵਾਲੀਅਰ ਦੇ ਕਿਲ੍ਹੇ ਵਿਚ ਪਹੁੰਚ
ਗਏ ਜਿੱਥੇ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਜਾ ਕੇ, ਉਸ ਤੁਰਤ ਹੀ ਜੇਲ੍ਹ ਵਿਚ ~~[illegible]~~

SATURDAY MAY 22

ਕੈਦ ਕੀਤੇ ਹੋਏ ਸਨ। ਗੁਰੂ ਜਾਹਰਪੀਰ ਦੀ ਦੇਰ ਸੀ ਕਿ
ਜੇਲ੍ਹ ਵਿਚ ਸੰਗਤ ਲਗ ਗਿਆ। ਜੋਗ ਚੀ ਖਾਂ ਖੁਸ਼ੀ ਚੀ [illegible])
ਇਨ੍ਹਾਂ ਕੈਦੀਆਂ ਨੂੰ ਚਿੱਠੀ ਸਾਹਬ ਦਾ ਲੀ ਸਲਾਮ ਪੀਰ ਕਰਦਿੱਤੀ।
ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਪਹੁੰਚਣ ਤੇ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਜਹਾਂਗੀਰ ਨੂੰ ਰੋਗੀ ਨੂੰ ਜੇਲ੍ਹ ਦੇ ਰੋਗੀ ਨੂੰ
ਚਿੱਠੀ ਲਿਖੀ

ਦੋਹਰਾ :- ਚਿੱਠੀ ਲਿਖੀ ਰੋਗੀ ਨੂੰ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਨੇ, ਜੇਲ੍ਹ ਹੁਕਮ ਦੇ ਤਾਈਂ ਪਹੁੰਚਾਈਂ ਭਾਈ ॥
ਬਾਕੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਕਿਸੇ ਦੇ ਵਿਚ ਕੈਦੇ, ਪੀਰ ਦੂਜੀ ਦੇ ਸੰਤਾਂ ਦੇ ਸਾਈਂ ਭਾਈ ॥
ਦੇਸਾਂ ਪਰਗਣਿਆਂ ਦੇ ਬੰਗਾਲ ਚੀਨ ਕਿਤਨੀ, ਕੀਮਤ ਪਾਰ ਉਹ ਤੇਰ ਤਰਾਈਂ ਭਾਈ ॥
ਜੇਹੜੇ ਕੋਈ ਤਰ ਸੀਲ ਸਾ ਸੀਤਲਾਂ ਨੂੰ, ਤਨੇ ਸਾਰੇ ਸੇਵ ਕਮਾਈਂ ਭਾਈ ॥
ਜਦ ਉਧਰ ਸ਼ਾਹ ਜਹਾਂਗੀਰ ਜਾ ਕੈਦੂ ਨੇ ਵੀ ਰੋਗੀ ਨੂੰ ਚਿੱਠੀ ਲਿਖੀ :-

ਦੋਹਰਾ :- ਲਿਖੀ ਕੈਦੂ ਦੀ ਚਿੱਠੀ ਪਾਪ ਵਾਲੀ, ਜਗੀਰਾਜ ਮੈਂ ਤੈਥੋਂ ਵਧ ਜਾਵਾਂ ਹੁੰਦਾ ॥
ਦੇਵੇ ਸੀਰ ਜੋ ਗੁਰਾਂ ਨੂੰ ਸੌਂਪ ਦੇਵੇਂ, ਸਾਰੀ ਉਮਰ ਮੈਂ ਸ਼ੁਕਰ ਗੁਜ਼ਾਰ ਹੋਵਾਂ ॥
ਸ਼ਾਹ ਜਹਾਂਗੀਰ ਜੀ ਦੇਵੇ ਚਿੱਠੀਆਂ ਰੋਗੀ ਵੱਲ ਪਹੁੰਚ ਗੱਈਆਂ ਜਦ
ਨਰਾਇਣ ਰੋਗੀ, ਗੁਰੂ ਜੀ ਦਾ ਸਦਾ ਸਾਹਿਬ ਸੀ ਦੇਵੇ ਚਿੱਠੀਆਂ ਦੇਵੇ
ਸੀਰੀ ਜੀ ਦੀ ਦੇ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਸਭੇ ਸਾਹਿਬ ਬਖਸ਼ੀਆਂ
ਰੋਗੀ ਨੇ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਦੀ ਚਿੱਠੀ ਸੌਂਪ ਕੇ ਸਭ ਦਾਰੀ ਜਾਤੇ ਕੈਦੂ
ਦੀ ਚਿੱਠੀ ਨੂੰ ਲਗਾ ਜਾ ਦਿੱਤੀ। ਲਗਾ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਦੀ
ਤਨ ਮਨ ਸੇਵਾ ਕਰਨ ਪਿਛੋਂ। ਸਤਿਗੁਰਾਂ ਜੀ ਦੇ
ਕਿਲੇ ਵਿਚ ਪਹੁੰਚਣ ਨਾਲ ਕੈਦੀਆਂ ਨੂੰ ਬੜਾ
ਹੌਸਲਾ ਖੁਸ਼ੀ ਦੀ ਕਹਿਣੇ ਵੇਖ ਜਾਵੇ।

SUN 23

M	S	M	T	W	T	F	S
A	30	31					1
	2	3	4	5	6	7	8
Y	9	10	11	12	13	14	15
	16	17	18	19	20	21	22
	23	24	25	26	27	28	29

57

24 MONDAY MAY

ਮੋਰ ਕੈਸੀ ਗਤਿ ਮਾਰੇ ਰਾਮ ਜੀਉ ਦਸੋਗੇ।
ਸਭਾਂ ਪੜ੍ਹਿਆ ਗਿਆ ਗੁਰਬਾਣੀ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਜੀ ਅਸ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਨੂੰ ਏਕ ਵਿਸ਼ੇ ਵਿਚ ਸੰਗਤਾਂ ਨਾਲ ਸਾਂਝਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਆਪਣਾ ਨੂੰ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਆਪਣਾ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਦਾ ਰੂਪ [illegible] ਸੰਗਤਾਂ ਦੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਦਰਸ਼ਨ ਕੀਤਿਆਂ ਸਿਮਰਨ [illegible] ਅਤੇ ਜੀਵਨ ਦੇ ਸੁਨੇਹਿਆਂ ਆਦਿ ਸਾਂਝੀ ਕੀ ਸ੍ਰੇਸ਼ਟ ਹੈ ==

ਗੀਤ:- ਸਤਿਗੁਰ ਦੀ ਸੂਰਤ ਨੂੰ, ਮੇਰਾ ਮਨ ਲੋਚਦਾ।
ਪਿਆਰ ਦਾ ਪਾਤਰ ਮੇਰਾ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਲੱਭ ਲਿਆ ॥

~~[illegible]~~

ਪਿਆਰ ਹੈ ਸਾਰੀ ਸੰਗਤ ਦੀ [illegible] ਇਕ ਸੱਚ ਦੀ ਸਾਰੀ ਗੁਣ [illegible], ਸਤਿਗੁਰੂ ਨੂੰ ਸਾਰੀ ਤੋਂ ਪਿਆਰਾ ਸਾਰਾ ਸਤਿ ਸਾਡਿਆ ॥ ਸਦਾ [illegible] ਰਹਿਣਗੇ।

ਗੀਤ:- ਨਾਮ, ਰੰਗ ਦਾ ਸੁੱਚ ਨਾਮ ਜੇ ਨੂੰ, ਖੁਲ੍ਹੇ ਕੇਸ ਪਰਦੇਸੀਆਂ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ।
ਉੱਚੇ ਬੂਟੇ ਵਿਹਾਰ ਦੇ ਰੂਪ ਕੀਤੇ, ਮੈਨੂੰ ਦੇਸ ਪਰਦੇਸੀਆਂ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ॥
ਰੋਟੀ ਰੋਤ ਨਹੀ ਸਾਡਾ ਸਾਥ ਨਹੀਂ, ਸੂਰੇ ਦੇਸ ਪਰਦੇਸੀਆਂ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ।
ਰੰਗ ਰੂਪ ਕਰੀ ਦਰੀ [illegible] ਦੇ, ਸਾਡੀ ਦੇਸ ਪਰਦੇਸੀਆਂ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ।

25 TUESDAY MAY

~~ਸਵੇਰ ਤਾਂ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰੀਤ [illegible] ਨਾਲ ਤੇ ਦੂਜ~~
ਸਭਾਂ ਤੋਂ ਉਤਸਿਆ ਹੈ ਸੀ ਕੀਤਾ =

ਸਲੋਕ:- ਜੇਹ ਦਾ ਵਡਾ ਦੇ ਰੂਪ ਸੇ ਦਰ ਪ੍ਰਗਟੇ ਗਤੀ, ਆਪਣਾ ਦੀ ਲੋਤੀ ਉਤੇ ਕੀਤੀ ਸਾਰਾ ਜੀਏ।
ਏਸ ਕਰ ਗਾਉਣਾ ਨੂੰ ਸਾਹਿਬ ਕਿਆ ਸਤਿਆ ਓਏ, ਗੁਰੂ ਦੀਦਾਰ ਕਾਨੂੰ ਮਸਤੇ ਦਿਸਾਗੀ ਹੈ ॥
ਸੁੱਖ ਸਾਏ ਸਤੀਏ ਬਾਣਾ ਚਾਲੀ ਕੈ ਕਾਮੀ, ਟੋਰਨਾ ਪ੍ਰਸ਼ਾਦਿਆਂ ਲੋਗੀ ਰੰਗ ਗਈ ਮਸਾਗੀ ਹੈ।
ਉਨਾ ਤਰ ਨਸੂਖੇ ਕੇ ਦਾਤ ਸੇਰ ਕਰ, ਜੇਹ ਤੇਰਿਆ ਰੂਰ ਗਤ ਸ਼ਾਗ ਕੇ ਰਾਜਸੀ ਹੈ।

ਸਿਰੇ ਵਿਚ [illegible] ਆਪਣਾ ਦੇ ਨਸੀਬਾਂ ਨੂੰ ਸਰਿਆ ਅਤੇ ਗਤ ਚੜ੍ਹੀ ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆ ਸੁਣਾਈ ਦੇਸ ਪੌਣ ਰੀਤ ਬੀਤਿਆ ਸੀ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਸਤਾਗਤ ਦੇਰ ਸੁਪਨੇ ਦੀ ਸਤੇ ਰੋਦਾ ਲਿਆ ਗੱਲ ਸਨੇ ਲਿਆਰ ਹੈ।

ਇਹ ਇਕ ਸੀਖਿਆ ਗਤ ਤੇਈ, ਸਤ ਲੋਗ ਉਸੀ ਸੁਪਨਾ ਈਸ਼ਵਰ ਗਤਿ ਸਾਧਨਾ ਵਿਚ ਪਿਆਰੀ ਇਕ ਰੂਪ ਤੇ ਗਜਲੀਆਂ ਨੂੰ ਦੇਖਣੇ ਦੇ ਨਾਲ ਕਿਤੀ ਸਿਖੇ ਕੇ ਸੀ ਵਿਸ਼ਤਿਆਂ ਨੂੰ ਛੇਤੀ ਦੇਣੀ ਕੇਤਿਆ ਸਾਰੇ।

ਚਿੱਠੀ ਸਿਖਿਆ ਸਾਰ ਜਰਦਾ ਹੋਣਗੇ ਦੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਚਰਨਾਂ ਵਿਚ ਅਰਜ਼ੀ ਕੀਤੀ ਕਿ ਆਪ ਜੀ ਨੂੰ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਨੇ ਇੱਕੀ ਵਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਇੱਕੀ ਵਾਰ ਨਹੀਂ ਤਿਆਗਣਗੇ ਸਰ ਦੇਖੋ [illegible] ਜੀਆਂ ਨੂੰ ਦਰ ਹੋਗ॥ ਤਾਂ ਦੇਸ਼ਾਂ ਪੈ ਗਿਆ ਅਤੇ ਲਗੇ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਸਾਰੀ ਵਿਚ ਹੋਤੀ ਹਰ। ਸਾਗਰ [illegible] ਕਿਤਾ ਤੁਸੀਂ ਤੇ ਦਾਸ ਸਦਾ ਗਾ ਰਹਿਆ ਹੈ ਸਿਆ ਸੀ ਤੁਸਾਡੇ ਤੇ ਪਿਆ ਇਹ ਰਾਹ ਚਾਹੁ ਸਦਾ ਗਾ। ਸਾਰੇ ਦੀ

1999

S	M	T	W	T	F	S
30	31					1
2	3	4	5	6	7	8
9	10	11	12	13	14	15
16	17	18	19	20	21	22
23	24	25	26	27	28	29

(ਓ) ਕਈ ਕਵੇਸ਼ਰ ਤੇ ਅਖ਼ਬਾਰ ਨਵੀਸ ਕੰਟ ਦੇ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਸਾਡੇ ਤੇਗ ਬਹਾਦਰ ਵੱਡੀ ਭੈਣ ਤੇ ।।

ਮੀਰੀ ਪੀਰੀ ਦੇ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਤੇਗ ਬਹਾਦਰ ਤੋਂ ਸਤਿਗੁਰਾਂ ਦੇ ਜਹਾਂਗੀਰ
ਨੂੰ ਕਿਤੀ ਕਿਵੇਂ ਕਿਲ੍ਹੇ ਪਾਤਸ਼ਾਹ –

ਕਿਤੇ :- ਸਾਡੀ ਕੈਦੋਂ ਨਾਲ ਬੀਤ ਗਈ, ਅਸੀਂ ਸਬਰ ਕਰੀਂ ਤੇਰੇ ਭਾਈ ।।
ਜੇ ਕਰ ਕੱਢਣ ਸਾਡੇ ਬੰਦੀ ਛੋੜ ਵਾਲੀ ਸਾਡਾ ਭਾਈ, ਕੈਦੀ ਨਾਲ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਹੀ ਛੋੜ ਭਾਈ ।।
ਪੜ੍ਹ ਕੇ ਚਿੱਠੀ ਜਹਾਂਗੀਰ ਨੂੰ ਸ਼ਾਹ ਲਿਖੀ, ਕੈਦੀ ਨਾਲ ਹੀ ਛਿੜਕਾ ਦੇਵੇਗੇ ਦੇਂਦੇ ।।
ਕੈਦੀ ਛਿੜਕੇ ਦੇਖਿਓ ਦਰਬਾਰ, ਉਤੇ ਪਾਰ ਨਿਰਭਉ ਕਰ ਦੇਂਦੇ ।
ਸਤਿਗੁਰੂ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਸਦਾ ਤਦੀਂਆਂ ਦੇਸਾ ਇਕ ਹੀਰਾ ਗੁਰ ਪਾਇਆ ਏ ।।
ਇਕ ਇਕ ਫੜ ਕਿਵੇਂ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ, ਤਾਂ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਨੇ ਬੰਦੀ ਛੋੜ ਅਖਵਾਇਆ ਏ ।।

ਸਾਧ ਸੰਗਤ ਤਾਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੀਰੀ ਪੀਰੀ ਦੇ ਮਾਲਕ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਿਲ੍ਹੇ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਆਏ ਅਤੇ ਪਹਾੜੀ ਰਾਜੇ ਆਪਣੇ ਆਪਣੇ ਘਰਾਂ ਨੂੰ ਚਲੇ ਗਏ । ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਜਹਾਂਗੀਰ ਨੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਪਾਸ ਨਜ਼ਰਾਨਾ ਕੀਤਾ ੩੦੦੦ ਮੋਹਰ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੂੰ ਭੇਟ ਕੀਤੀ । ਅਤੇ ਦੇਗ ਦੀ ਖਿਮਾ ਮੰਗੀ ।
ਸਾਧ ਸੰਗਤ ਜੀ ਦੇਖੋ ਕੁਦਰਤ ਦੇ ਰੰਗ, ਕੁਦਰਤ ਕੀ ਖੇਲ ਦਿਖਾਉਂਦੀ ਏ । ~~ਸਤਿਗੁਰੂ~~ ਜੀ ਤੇਗੀ ਦੇ ਇਕ ਸਦਾਂ ਜੇ ਖੇਲ ਰਚਾਇਆ ।

ਕਿਤੇ :- ਮਾਲਾ ਗਲੇ ਕੌਸਤਾ ਦੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ, ਰੂਪ ਰੂਪ ਤਾਂਈਂ ਨਜ਼ਰ ਆਉਂਦੀ ਏ ।
ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਦੇ ਨੀਗਾਹ ਇਕਸਾਰ, ਜੇਹੇ ਇਸ ਨੂੰ ਚਾਹੁੰਦਾ ਭਾਉਂਦੀ ਏ ।
ਰਹੇ ਕਿਤਾ ਅਨੋਖੀ ਇਕ ਮਾਲਾ, ਸਾਡੇ ਪਿਤਾ ਦੀ ਜੀ ਕਮਾਲ ਸ਼ੋਭਾ ।।
ਤੇਰੇ ਚੰਦੂ ਦੀਵਾਨ ਦੇ ਹੱਥ ਆਈ, ਦੇਂ ਦੇਂ ਏਸ ਪਾਸੋਂ ਕਰਕੇ ਭੇਟ ਸ਼ੋਭਾ ।।

ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਤੇ ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਕੇ ਕਿ ਮਾਲਾ ਚੰਦੂ ਦੇ ਪਾਸ ਹੈ, ~~ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਪਾਸੋਂ~~ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੋਇਆ ਚੰਦੂ ਨੂੰ ਪੁਛਾਇਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਮਾਲਾ

ਦਿਵਾਉਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਪਰ ਚੰਦੂ ਮੁਕਰ ਗਿਆ ਕਿ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਮਾਲਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ।
ਸਤਿਗੁਰੂ ਨੂੰ ਪਤਾ ਸੀ, ਪਰ ~~[illegible]~~

ਕਿਤੇ :- ਰਹੇ ਕਿਤਾ ਸੱਚੇ ਦੇ ਵਿੱਚ ਪਏ ਏ, ਤੇਰ ਤੁਸਾਂ ਤੋਂ ਸੀਰ ਛੁਪਾਉਂਦਾ ਏ ।
ਕਿੰਨਾ ਫੋਲ ਸੰਦੂਕ ਦੇਖ ਲਈ ਮਾਲਾ, ਸ਼ਾਹ ਵਿਚ ਕ੍ਰੋਧ ਦੇ ਆਉਂਦਾ ਏ ।
ਤਾਂ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਨੇ ਕਿਹਾ :-
ਜਿਥੇ ਪਰਤੂ ਲਾਉ ਆਪਣੀ ਦੱਸ ਤਾਈਂ, ਸਾਰ ਮਾਰ ਇਸਦੀ ਜਾਨ ਕੱਢ ਦੇਂਦੇ ।।
ਫੇਰ ਤੁਸਾਂ ਦੇ ਹੱਥ ਫੜਾ ਦਿਤਾ, ~~[illegible]~~
ਭਾਵੇਂ ਮਾਰ ਦੇਂਦੇ ਭਾਵੇਂ ਛੋੜ ਦੇਂਦੇ ।।

ਕਲ ਫੇਰ ਕੀ ਸੀ, ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਜਹਾਂਗੀਰ ਤੋਂ ਇਹ ਗੱਲ ਸੁਣਦਿਆਂ ਸਾਰ -
ਪਿਛੀ ਚੰਦੂ ਸੁਣ ਉਠਿਆ, ਸ਼ੋਰ ਦਾਗੇ, ਕੈਦੇ ਪਕੜ ਕੇ ਤੇਰੇ ਲਿਜਾਂਦਾ ਏ ।।
ਵਿੱਚ ਬਾਗਾਂ ਨਰਕ ਦੇ ਪਾ ਕੇ, ਲਿਖੀ ਸਤਿਗੁਰ ਦੇ ਵਿੱਚ ਫਿਰਾਂਦਾ ਏ ।
ਅੰਦਰ ਬਾਗ ਸਾਂਭਦਾ ਕੀਤ ਤਾਈਂ, ~~[illegible]~~
ਗਲੀ ਗਲੀ ਤੇ ਟਕਾ ਮੰਗਾਂਦਾ ਏ ।।
ਮਾਰ ਜੁੱਤੀਆਂ ਪੈਸ ਸਦਾਗਾ ਪਾਏ,
ਹੁਕਮ ਗੁਰਾਂ ਦਾ ਆਪ ਸੁਣਾਂਦਾ ਏ ।

ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਿੱਲੀ ਸ਼ਹਿਰ ਵਿਚ ਚੰਦੂ ਨੂੰ ਪਕੜ ਪਕੜ ਫੇਰ ਕੇ ਨਗਾਰੇ ਨਗਾਰੇ ਅਤਿ ਗਹਿਰਾ ਕਰ ਦਿਤੇ ਜਾਂਦੇ ਮਾਰ ਦਿਤੇ । ਕਰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਚੰਦੂ ਮਰ ਕੇ ਨਰਕ ਨੂੰ ਗਿਆ ਤੁਰੇ ।

(89) ਅੰਤਰੇ :- ਜੇਤੇ ਕੋਈ ਕਰਜ ਕਮਾਂਦੇ ਤੇਗ ਫੜ ਪਾਣੀ ਦਾ ॥

28 FRIDAY MAY

~~[illegible]~~ ਫੈਦੂ ਦੇ ਜੋੜ ਨਵੇਲ ਪਾਈ ਜੇਹੇ [illegible] ਮਾਰਦੇ ਹਨ ਤੁਲਕ [illegible] ਪੁਰਾਣੇ [illegible] ਗੁਰੂ ਜੀ ਦਾ ਧੌਲ ਕੁੜੀਆਂ ਆਰਤੂ ਦਾ [illegible] ਰੂਪ ਜੋ ਪਾਈ ਆਪ ਤੇ ਜੋ ਰੂਪ ਜਾਣ ਕੇ -

ਕੋਰਸ:- ਧੌਲ ਕੁੜੀਆਂ ਦਾ ਰੂਪ ਗੁਰਾਂ ਦਾ ਕਈ ਪਾਰੇ ਕਰ ਜਾਵੇ ॥
ਕਿ ਜੇਹਾ ਕੀ ਦਿਲ ਖੋਲ੍ਹ ਖੋਲ੍ਹ ਇਸ ਗੁਰ ਦੀ ਨਿੰਦਿਆ ਪਾਵੇ ॥
ਚੀਨਿਆ ਫਾਂਗ ਕਿਤੇ ਦੇ ਫੈਦੂ, ਪਾਪੀ ਕਰਨ ਨੂੰ ਗੈਰ ॥
ਨਾਮ ਗੁਰਾਂ ਦੇ ਪਾਪ ਨਾ ਕਰਦਾ ਪਤਾ ਨੈ ਮੈਨੂੰ ਤੇਰਾ ॥
ਨਾ ਉਹ ਕਰੇ ਗਾਰਦਰੀ ਦੌਲਤ, ਨਾ ਉਹ ਜਾਨ ਪਿਆਰਾ ॥
ਲੱਗ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਆਖੇ ਕੀਤਾ, ਪਾਪੀ ਨੇ ਇਹ ਕਾਰਾ ॥
ਕੁਰਸ਼ਿਆ ਮੌਸਿਤਮਾ ਸੀ ਗਿਰਕੇ, ਫੇਰ ਸ਼ਹੀਦ ਕਿਹਾਵੇ ॥
ਹਾਂ ਇਕਟੀ ਓ ਇਕ ਇਕ ਧੌਮਾ, ਫੈਦੂਤਾਈ ਮੰਗਾਵੇ ॥
ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਫਿਰਦੇ ਫਿਰਦੇ ਅਖੀਰ ਉਸ ਜਾਂਦੇ ਆਗਏ :-
ਕੋਰਸ ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਭੀਜੇ ਕੋਲੋਂ ਫੈਦੂ, ਗੁਰਾਂ ਤੇ ਫੇਰ ਪਹੁੰਚੀ ॥
ਆਏ ਤੋਂ ਉੱਨ ਦੇ ਉਤੇ, ਫੇਰ ਸ਼ਹਿਰ ਵਿਚ ਗਈ ॥
ਧਾਰਕ ਆਇਆ ਫੈਸਫੈਦੂ ਨੂੰ, ਉਸ ਨੂੰ ਗੁੱਸਾ ~~ਆਇਆ~~ ॥ ਚੜ੍ਹਿਆ
ਧੱਕਾ ਪਹਿਨੇ ਤੇ ਫੈਦੂ ਦੇ ਜਿਹੜਿਕ ਰਖੜਾ ~~ਆਇਆ~~ ॥ ਸੀ ਕੁਆ
ਤਰਕ ਤਰਕ ਕੇ ਮੌਸਿਆ ਜਾਲਮ, ਤੇ ਗਈ ਜਾਨ ਗਵਾਈ ॥
ਪਤੀਤਾ ਨਾਨਕ ਦੇਇਕ ਜਾਂਦੇ, ਫਿਰ ਫਿਰ ਨੀਚ ਕਮਾਈ ॥

29 SATURDAY MAY

ਕਿ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਸ ਨੀਚ ਦਾ ਅੰਤ ਹੋਇਆ ।

ਗੀਤ:- ~~ਜੇਤਾ ਪੀਕ ਤੇਰਾ [illegible] ਪੀਕੇ ਕੋਈ [illegible]~~ ॥

ਗੀਤ - ~~ਜੇਤੇ ਕੋਈ ਕਰਜ ਕਮਾਂਦੇ ਤੇਗ ਫੜ ਪਾਣੀ~~

ਨਾਨਕ ਨੂੰ ਆਏ ਨੇ ਸਤਿਗੁਰ ਦੇ ਦਿਤਾ ਜੋਰ ਕੇ ॥

30 SUN

M/A/Y	S	M	T	W	T	F	S
	30	31					1
	2	3	4	5	6	7	8
	9	10	11	12	13	14	15
	16	17	18	19	20	21	22
	23	24	25	26	27	28	29

1999

(67) ੧੯—

ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਰਾਮ ਸਿੰਘ ਜੀ ਸਹਾਇ।
ਪ੍ਰਸੰਗ ਰੂਪ ਚੰਦ — ੮ ਜੇਠ ਦਾ ਦੀਵਾਨ

MONDAY MAY 31

ਸ਼ੇ:- ਸੱਚ ਖੰਡੋਂ ਨਾ ਮਾਸੂਮਾਂ ਦੀਆਂ ਸਾਡਾਂ ਸਤਵੰਤੀਆਂ ਘੱਲੇਂ ਕੱਢ ਦੇਂਦੀਆਂ ॥

ਪਰਮ ਸਤਿਕਾਰ ਯੋਗ ਸਾਧ ਸੰਗਤ ਜੀ ਸਭ ਪ੍ਰਿਥਵੀ ਵਿਚਰਨ ਕਰਨ ਕਈ ਰਸਨਾ ਪਾਵਨ ਕਰਨ ਲਈ ਸਭ ਮੈਂ ਕਰੋ ਧੰਨ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਰਾਮ ਸਿੰਘ ਜੀ।

ਜਿਹੜੀ ਇਸਤ੍ਰੀ ਜੋ ਸੰਸਾਰ ਦਾ ਮੂੰਹ ਵੇਖਣ ਲਈ ਆਪਣੀ ਜਿੰਦਗੀ ਖਤਰੇ ਵਿਚ ਪਾਂਦੀ ਹੈ ਨੌਂ ਮਹੀਨਿਆਂ ਤੋਂ ਭਾਰ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਸਰੀਰ ਵਿਚ ਚੁੱਕੀ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਛਾਤੀ ਤੋਂ ਦੁੱਧ ਪਿਲਾ ਕੇ ਪਾਲਦੀ ਹੈ ਉਸ ਪਵਿੱਤਰ ਨਾਰੀ ਨੂੰ ਮਾਂ ਦਾ ਨਾਮ ਦਿਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਮਾਂ ਦੀ ਕੁੱਖ ਸਾਂਝੀ ਅਤੇ ਮਾਂ ਦੇ ਚਰਨਾਂ ਹੇਠ ਸਿਰੇ ਤੋਂ ਦਰ ਮਾਂ ਵਰਗਾ ਪਿਆਰ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦਾ। ~~ਜਿਹੜੀ ਕੌਰ ਪੁੱਤਰ ਦਾ ਕਤਲ ਮਾਰਨੇ ਇਨਕਾਰ ਕਰਦੇ ਉਸ ਨੂੰ ਸਤਵੰਤੀ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।~~ ਮਾਂ ਧਾਰੇ [illegible] ਦੇ ਦਿਖਾਈ ਹੈ,

ਸੁਝਾਅ- ਉਪਰ ਲਿਖੀ ਇੱਕ ਟੇਕ ਲਵੋ

ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ ਜਿਹੜੀ ਕੌਰ ਪੁੱਤਰ ਦਾ ਕਤਲ ਮਾਰਨ ਨੂੰ ਇਨਕਾਰ ਕਰਦੇ ਉਸ ਨੂੰ ਸਤਵੰਤੀ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ~~ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ~~ ਸਤਵੰਤੀ ਦਾ ਨਾਂ ਸੁਣ ਕੇ ਆਪਣੇ ਦਿਲ ਅੰਦਰ ਦੇ ਬੱਚੇ ਦੀ ਸਹਿਮ ਜਾਂਦੇ, ਹਰ ਇਕ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਪਤਾ ਹੈ ਜਿਹਨਾਂ ਦੀਆਂ ਸਾਡੀਆਂ ਸਤਵੰਤੀਆਂ ਦੇ ਦੇਸ਼ ਦਾ ਕੇ ਇਸ ਸੰਸਾਰ ਤੋਂ ਕੂਚ ਕਰ ਗਈਆਂ ਐਸਿਆਂ ਮਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਕਿਸ ਤੋਂ ਜੈਸਾ ਧੱਕਾ ਚੋਲਾ ਸਰ ਸਾਰੇ ਪਰਵਿਸ਼ ਬੱਚੇ ਦੀ ਜਾਂ ਨਾ ਸਕੇ। ਪਰ ਗਾਂਦੇ ਨੂੰ ਵੈਰ ਕਰੇ ਇਹ ਰਹੀ ਤੇ ਇਹ ਕਰ। ਅੱਜ ਦੇ ਦੀਵਾਨ ਵਿੱਚ ਗਲ ਕਰਾਂ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਦੀ ਜਾਂ ਛੋਟੇ ਤ੍ਰੀਆਂ ਸਤਵੰਤੀ ਦੇ ਹੱਥ ਸੌਂਪ ਇਸ ਸੰਸਾਰ ਤੋਂ ਕੂਚ ਕਰ ਗਈ।

TUESDAY JUNE 1

ਸੰਗਰੂਰ ਦੇ ਰਾਜੇ ਰਘਬੀਰ ਸਿੰਘ ਦੀ ਰਾਣੀ ਰੂਪ ਚੰਦੀ ਨਾਲ ਪਹਿਲਾ ਅਤੇ ਸਮਾਂ ਨੇ ਨਾਲ ਦੇਖ ਕੇ ਆਪਣੇ ਦੋਨਾਂ ਪੁੱਤਰਾਂ ਰੂਪ ਅਤੇ ਚੰਦ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਛੋਟੀ ਨਾਲ ਸਾਹਿਬਾਂ ਅਤੇ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਸਤਵੰਤੀ ਮਾਂ ਦਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਕੇ ਗਈ ਦਾ ਸਰੀਰ ਛੱਡ ਗਿਆ ਅਤੇ ਉਹ ਵਿਚਾਰੀ ਦੇ ਬੱਚੇ ਪਾਲ ਨਾ ਸਕੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ~~ਮਾਂ ਨੇ~~ ਸਤਵੰਤੀ ਮਾਂ ਨੇ ਤੱਕੜੇ ਦੇ ਕੇ [illegible] ਦੇ ਸਾਥ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਕਿਧਰੇ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੋਚ ਜਿਹਨਾਂ ਦੇ ਦੋਏ ਰੂਪ ਅਤੇ ਚੰਦ ਰਾਣੀਆਂ ਦੇ ਕੱਖ ਨਾ ਛੱਡ ਜਾਣ ਕਿਧਰੇ ਸਤਵੰਤੀ ਮੇਰੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਰੋਲ ਕੇ ਨਾ ਮਾਰ ਦੇਵੇ, ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਆਉਂਦਿਆਂ ਹੀ ਰੋਸ ਭਰੇ ਆਪਣੇ ਪਤੀ ਰਾਜੇ ਰਘਬੀਰ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਜਾਂਦੀ ਵਾਰੀ [illegible] ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ ਰਾਜਨ:-

ਬੈਂਤ:- ਵੇਲੇ ਅੰਤ ਦੇ ਰਾਣੀ ਨੇ ਆਖਿਆ ਸੀ, ਰਾਜੇ ਸਾਸ ਹੁਣ ਨਹੀਂ ਖਲੋਣਗੇ ਵੇ ॥
ਕੋਈ ਰੀਝਾਂ ਨਾ ਕਰਾਂਗੀ ਸਾਰੀ, ਮੇਰੇ ਪੁੱਤ ਸੰਸਾਰ ਤੇ ਰੋਣਗੇ ਵੇ ॥
ਰੂਪ ਦੇ ਵਿਗੜ ਜੋ ਹੋਣਗੇ ਖਰਖਰਾਮੀਆਂ ਦੇ, ਰੋਂਦੀ ਉਹਨਾਂ ਨਾਲ ਖੋਹਣਗੇ ਵੇ ॥
ਤੇਰੇ ਰਾਜ ਸਾਰੇ ਹੁਣ ਕੱਖ ਹੋਏ, ਸਾਡੇ ਅੰਤ ਦਰਗਾਹ ਵਿਚ ਹੋਣਗੇ ਵੇ ॥
ਤੇ ਇਕ ਗਲ ਵਿਚ ਪੱਲਾ ਪਾ ਕੇ ਰਾਜੇ ਨੂੰ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦੀ ਹੈ —

(1) ਬੈਂਤ:- ਚਾਰ ਰੱਖੀਂ ਤੂੰ ਰਾਜਾ ਦੂਜਾ ਵਿਆਹ ਕਰਵਾਈਂ ਨਾ ॥
ਜਿੰਨਾ ਕਰਾਂ ਮੈਂ ਤੇਰੀ ਤੂੰ ਲੈ ਕੇ ਧੋਖਾ ਖਾਈਂ ਨਾ ॥

ਸੋ। ਵਿਛੂ ਪਲ ਦੀ ਸਤਿਸਾਰ ~~ਤ੍ਰਮਲ~~ ਕਰਦੀ ਤੂੰ ਦਾਸੀ ਹੈਂ।
ਮੇਰੀ ਕੌਰ ਤ੍ਰਿਸ਼ਨੀ ਹੈਂ।
ਸਰਦਾਂ ਦੇ ਸਾਹਿਬਾਂ ਨੂੰ ਤ੍ਰਿਸ਼ਨੋਂ ਸਾਰ ਭੁਗਾਈਂ ਨਾ।
ਚਾਰ ਰੱਖੀਂ ਤੂੰ ਰਾਜਾ —

	S	M	T	W	T	F	S
MAY	30	31					1
	2	3	4	5	6	7	8
	9	10	11	12	13	14	15
	16	17	18	19	20	21	22
	23	24	25	26	27	28	29

2 WEDNESDAY JUNE

(੨) ਲੱਖਾ ਲੇਖਾ ਤੇਰੇ ਆਪੇ ਪਾਣੇ ਪਾਸ ਨਹੀਂ ॥
ਮਿੱਠਾ ਮਹੁਰਾ ਖਾ ਕੇ ਵਿਸ਼ਵੇ ਜਿਹ ਦਾ ਗਾਸ ਨਹੀਂ ॥
ਮੇਰੇ ਸਾਰੇ ਖ਼ਤਰੇ ਤੇ ਵਿਸ਼ਵੇ ਅੱਤ ਭੁੱਲ ਜਾਂਦੀਂ ਸਾ ॥ ਯਾਦ ਰੱਖੀਂ ---
(੩) ਚਿੜੀ ਚਿੜੀ ਦਾ ਸ੍ਰੀ ਦੇਖੀ ਗੱਲ ਤੇ ਲੋਟ ਮੱਚੀ ਸਾ।
ਮਗਰ ਪਗੜੀਏ ਖੇਲ ਕਰੇ ਗੱਲ ਕਰੇ ਵੱਚੀ ਸਾ।
ਰਪ ਦੇਵੀ ਦੇ ਰੂਪ ਪ੍ਰਤੀ ਨੂੰ ਵੇਤ ਭੁਲਾਂਦੀਂ ਸਾ। ਯਾਦ ਰੱਖੀ ਤੂੰ — —
(੪) ਪੀਂਘ ਅਗਾੜੇ ਦੀ [illegible] ਸਾਥ ਵਿਲਾਉਂਦੀ ਆਂ ॥
ਮਿੱਟੀ ਦੀ ਮੂਰਤੀ ਦੀ ਸਾ ਅੱਟ ਕਰਾਉਂਦੀ ਆਂ ॥
ਵੱਡੀ ਪਤੰਗਾ ਦੀ ਡੋਰਾਂ ਦੇ ਤੱਕ ਡੋਰ ਦਬਾਂਦੀਂ ਸਾ ॥ ਯਾਦ ਰੱਖੀਂ ਤੂੰ
(੫) ਰੂੜ੍ਹ ਪਰੀਤੀ ਦੁਨੀਆਂ ਦੀ ਪਸ਼ਚਾਤ ਉਜਾੜ ਗਿਆ।
ਪਤੀ ਜੀ ਮੇਰੇ ਭਾ ਦਾ ਉੱਜੜ ਸਭ ਸੰਸਾਰ ਗਿਆ।
ਸਾਈ ਸੁੰਗਾ ਨਾ ਪਾਈਂ ਕਿਸੇ ਦੀ ਚੁੱਕ ਜਾਂਦੀ ਸਾ ॥ ਯਾਦ ਰੱਖੀਂ ਤੂੰ — —

ਮਾਘ ਮੰਗਤ ਜੀ ਗਈ ਕੁਝ ਦੇਤੀ ਆਪਣੇ ਪਤੀ ਗੋਲ ਬਗਲਾ ਮੈਂ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੀਤੀ ਵਿਤੀ ਸਦਾ ਹੀ ਨੀਂਦਰ ਮੈਂ ਗਈ। ਮੇਰੇ ਗਮਦਿਲ ਸੋਗ ਛਾ ਗਿਆ।
ਰੂਪ ਅਤੇ ਖਲੀਤ ਸਾਡਾ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਕੇ ਦਿਲਸ਼ਾਦ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਾਂ

ਦੋਹਰਾ:- ਕੇ ਕੇ ਆਖਦੇ ਰੂਪ ਖਲੀਤ ਦੇਵੇ, ਸਾਡੀ ਆਸ ਉਮੀਦ ਨੂੰ ਢਾਹ ਗਈਓਂ ॥
ਕੇਰੇ ਛੱਡ ਗਈ ਆਂ ਨਿਆਣਿਆਂ ਨੂੰ, ਕਿਸੇ ਤੱਕ ਨਾ ਪਾਂਧ ਦਬਾ ਗਈਓਂ ॥
ਸਾਡੀ ਉਮਰ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਪੇਸ਼ ਆਏ, ਪਾਰ ਉਮਰ ਮੁਸੀਬਤਾਂ ਪਾ ਗਈਓਂ ॥

3 THURSDAY JUNE

ਭਰਾਤ ਗਮ ਕੀ ਆਸ ਉਮੀਦ ਸਾਡੀ, ਸਾਡੇ ਗਮਾਂ ਦੇ ਪਥ ਦਬਾ ਗਈਓਂ ॥
ਮਕੈ ਇਸ [illegible] ਦੁਖ ਨੂੰ ਕਹੀ ਕਾਟਦੇ ਹਨ ਕਿਸਾ ਦੀਆਂ ਜਾਂਦਾਂ ਛੋਟੇ ਛੋਟੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਕੱਲੇ ਛੱਡ ਨੂੰ ਨਿਆਣੀਆਂ ਤੇ ਗਈਆਂ।

ਦੋਹਰਾ:- ਪਿਤਾ ਕਰੇ ਰੋਣ ਰੋਣ ਰਸਾਤ ਸਦਾ, ਪੱਤੇ ਮਾਂ ਦੇ ਪਾਸੂ ਨਾ ਪਰਤੇ ਸੇ ॥
ਤਰਸਤ ਗਮ ਵਿਚ ਗਮਾਂ ਨੂੰ ਕਾਟਦੇ ਸੇ, ਗਮ ਕਿਸ ਦੇ ਰੋਗ ਇਹ ਰਹਦੇ ਸੇ ॥
ਮਾਂ ਦੇ ਪਿਆਰ ਬਾਝੋਂ ਨਿਆਣੇ ਉਮਰ ਵਿਚ ਰੋਏ ਤਰਸ ਦੀਆਂ ਸਭ ਲੱਗ ਲੱਗ ਰੋਏ ਹਨ ਆਖਿਰ ਦਰਦ ਕੀਰ ਰੂਪ ਛੋਟੇ ਵੀਰ ਖਲੀਤ ਨੂੰ ਧੀਰਜ ਦੇਂਦਾ ਹੈ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ - ਵੀਰਾ :—

ਦੋਹਰਾ:- ਇਕ ਪਲ ਜੇ ਛੋਟੇ ਤੇਗਿਆਂ ਹੋਵੇਂ, ਉਸਨੂੰ ਕਿਸੇ ਜੋ ਭੁਲਾਂਦਾ ਵੀ ॥
ਮੈਇਆਂ ਤੇਇਆਂ ਨਹੀਂ ਕਦਾਸ ਰੋਦਾ, ਜਿੰਦੇ ਵੈਰ ਦੇ ਰੋਗ ਵਗਲਾਂਦਾ ਵੀ ॥
ਮੇਰੇ ਖਲੀਤ ਦੇ ਹੋਣ ਦੀ ਗੱਲ ਉਹੇ, ਯਾਦ ਗਈ ਨੂੰ ਕਿਉਂ ਦੁਖਾਂਦਾ ਵੀ ॥
ਭਰਾਤ ਗਮ ਤਰਸਨ ਦਾ ਤੁਸਾਂ ਕਰੀਏ, ਦੇਸ ਪੀੜ੍ਹੀਆਂ ਫੇਰ ਪਛਤਾਂਦਾ ਵੀ ॥

ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮਾਂ ਦੀ ਯਾਦ ਵੀ ਦੇ ਵਿਯੋਗ ਵਿਚ ਦੋਵੇਂ ਦੇ ਵਿਗੜਦੇ ਤੁਰਦੇ ਸੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਪਰ ਸਮੇਂ ਇਸ ਦੁਨੀਆਂ ਤੇ ਤੁਰ ਜਾਣ ਵਾਲਿਆਂ ਦੀਆਂ ਤੇਜ਼ੀ ਤੇਜ਼ੀ ਯਾਦਾਂ ਅਤੇ ਵਾਇਦੇ ਭੁੱਲ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਗਈ ਦੇ ਮਗਰੋਂ ਤੇ ਇਕ ਸਾਲ ਬਾਅਦ, ਗਰੀਬ ਉਹਨਾਂ ਸੀਤਾ ਦੇਵ ਦਰਸੀਗਰ ਦੇ ਘਰ ਨੂੰ ਦੂਜਾ ਵਿਆਹ ਕਰਾਉਣ ਲਈ ~~[illegible]~~ ਰਾਜੀ ਕਰ ਲਿਆ। ਕਈ ਕਿਸਤੇ ਸ਼ਾਦੀ ਕਰੀ। ਕਿਵੇਂ ਕਿਸਤੇ ਦਾ ਜੋ ਸੁਣਦੇ ਅੱਜੀ ਸਾਕਦਾ ਪਹੁੰਚਾ ਦੀ ਕਥਨ ਪਾਠ ਆਂਦਾ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗਰੀਬ ਦੀ ਆਪਣ ਪਹਿਲੇ ਦੀ ਉਮਰ ਭੁੱਲ ਕੇ ਮਸਗਾ ਦੇਸ ਦੀ ਕੈਦੂਣੀ ਨਾਲ ਵਿਆਹ ਕਰ ਲਿਆ।

1999

JUN

S	M	T	W	T	F	S
		1	2	3	4	5
6	7	8	9	10	11	12
13	14	15	16	17	18	19
20	21	22	23	24	25	26
27	28	29	30			

** ਭਾਗ ਸੋਹਿਆਂ ਜਿਹਨਾਂ ਸਾਂਈਂ ਨੇ ਮਿਟ ~~ਕ~~ ਵਾਲੀ ॥ (3)

ਗਾਨੇ ਦੇ ਤੁਰਨ ਮਗਰੋਂ ਜਿਸ ਰੂਪ ਅਤੇ ਬਸੰਤ ਆਪਣੀ ਸਹੇਲੀਆਂ ਦੇ ਸੰਗਲੀ ਸਮਾਗਮ ਕਰਨ ਗਏ ਘਰ ~~ਕੋਲੋਂ~~ ਸੌਂਕਣ ਦੇ ਪੁੱਤ, ਇਸ ਨਵੀਂ ਵਿਆਹੀ ਗਈ ਨੂੰ ਚੰਗੇ ਨਾ ਲੱਗੇ ਕਿਉਂ ਕਿ ਗਾਨੇ ਦਾ ਸਾਥਕ ਹੋਣਾ ਪੁੱਤ ਤੇਰਾ ਤੇ ਦੂਜਾ, ਗਾਨਾ ਦੋਹਾਂ ਪੁੱਤਾਂ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਸੀ ਜੋ ਕਿ ਸਹੇਲੀ ਜਾਂ ਨੂੰ ਚੰਗਾ ਨਾ ਲੱਗਿਆ । ਰੀਤੀਰਿਵਾਜ :- ਕਮਰੇ ਵਿਚ ਨਵੀਂ ਵਹੁਟੀ ਲੈ ਕੇ ਕੁੜੀ ਵਿਚ ਬਿਠਾਈਆਂ।

ਸਭਾਂ ਬੀਤ ਚੁਕਿਆ । ~~ਗੁ... ਦੀ ਤੁਰਕੇ ... ਦੇ ਸਾਥੀ ਦੇ~~ ~~ਸ਼ਿੰਗਾਰ ਕਰਵਾ~~" ਇਕ ਇਕ ਜੋੜੀਆਂ ਬਸੰਤ ਦੀ ਸੌਂਕਣ ਸਹੇਲੀ ਜਾਂ ਕੋਲ ਹੁੰਦੀ ਦੇ ਸੋਹਣੀ ਜਾ ਵਿੱਗੀ ਜਦੋਂ ਬਸੰਤ ਸੌਂਕਣ ਦੇ ਖੱਟ ਦੇਈ ਜਾਂਦੀ ਜਿਹੜੀ ਗਿਆ ਤਾਂ ਪਹਿਲ ਗਾਨੇ ਦੇ ਬਸੰਤ ਨੂੰ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਤੇ ਭਗਾਈ ਜਾਣਿਆ ਤਾਂ ਬਸੰਤ ਸਹੇਲੀ ਦੀ ਪਿਆਰੀ ਨਿਆਮਤ ਵੇਖ ਕੇ ਕਹਿਣ ਲੱਗੀ, ਜੇ ਆਖ :-

ਬੰਤ :- ਜਦੋਂ ਕਿਤ ਬਸੰਤ ਨੇ ਸਮਝ ਆਤਾ, ਜਦੋਂ ਰੌਲ ਦਾ ਤੁਸਾਂ ਸਮਾਜ ਉਤੇ ॥
ਨੇਹੀ ਕਰਕੇ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦਾ ਪੁੱਤਾਂ ਦੇ, ਨਹੀਂ ਤੇ ਵੇਖ ਮੈਂ ਦੇਣ ਕੁਰਾਨ ਉਤੇ
ਇਕ ਮਨ ਸਮਝ ਜਾਗ ਪ ਨਾਗਿਨ ਗੁੱਸੇ, ਗੁੱਸਾ ਕਰੇ ਜਾ ਖੂਨ ਝਾਪਟ ਉਤੇ ।
ਭਗਤ ਰਾਜ ਨਹੀਂ ਸੰਤ੍ਰਿ ਗੇ ਪਾਪ ਗੁੱਸੇ, ਜਾਗ ਤੇਰੇਗੇ ਕਿਸੀ ਆਸਮਾਨ ਉਤੇ ।

ਘਰ ਜਲਦੇ ਰਾਜ ਦੇ ਹੱਸ ਨਵੀ ਗਈ ਨੇ ਬਸੰਤ ਨੂੰ ਕਿਤ ਕੁਝ ਨਾ ਕਰ ॥

ਬੰਤ :- ਆਖੇ ਲੱਗਾ, ਤੂੰ ਮੈਂ ਆਖ ਰਹੀ, ਆਣ ਪੁੱਤ ਨਹੀਂ ਹੋਰ ਦੁਹਾਈ ਦਾ ਹੈ ॥
ਭਗਤ ਰਾਜ ਨਹੀਂ ਤੇ ਵਾਂਗ ਪਰਕੇ ਦੇ, ਪੁੱਤ ਦੇਖੇਗਾ ਜਾ ਕਮਾਈ ਦਾ ਹੈ ॥

ਤਾਂ ਫੇਰ ਬਸੰਤ ਕੇ ਕਿਤ ਜੋ ਆਤਾ ~~...~~ ਕਰ ਸਮਝ ਤੇ ਪਿਆਰ ਨਾਲ ਸਮਝਾ ,-

ਬੰਤ :- ਗੁੱਸੇ ਨਾਲ ਬਸੰਤ ਦੇ ਆਖਿਆ ਈ, ਸੀਗ ਜਨਮ ਦਾ ਪਾਰ ਕੁਝ ਆਤਾ ॥
ਇਕ ਤਪਤ ਪਿਤਾ ਦੀ ਵਾਗ ਨਾਲ ਜਾਂ ਮੈਂ, ਫੇਰ ਫੇਰ ਰਾਜੇ ਕਰਦ ਆਤਾ ।
ਆਏ ਨਾਲ ਜੇ ਪੁੱਤ ਪਿਆਰ ਕਰੇ, ਸੀਉਂਦੇ ਸੌਂਕਣ ਦੇਸ਼ਖੀ ਭਾਗ ਆਤਾ ॥
ਜਦੋਂ ਤੇਰ ਗੇ ਆਣ ਕੇ ਜ਼ਖਮ ਹੋਏ, ਉਸਦੇ ਵਿਗੜ ਗੇ ਫੇਰ ਵਰਿਆ ਆਤਾ ॥
ਇਕੋ ਸਮਝ ਕੇ ਪੁਤਰੋ ਵਾਂਗ ਮੈਨੂੰ, ਮੱਥਾ ਚੁੰਮ ਕੇ ਕੇ ਸ ਪਿਠਾ ਆਤਾ ॥ ਇਆਂ
ਭਗਤ ਰਾਜ ਨਾ ਗਾਰਸ਼ਾ ਪਰਮ ਕਰਮਸਿੰਘ ਦੇ ਸਰ ~~..~~ ਦਸ ~~..~~ ਆਤਾ ॥

ਪਰਮਸਰੂ, ਰਾਜ ਦੇ ਹੱਸ ਤੁਰੀ ਗਈ ਤੇ ਬਸੰਤ ਦੇ ਕੋ ਇਕੋ ਜਪਦਾ ਰਹੇਗਾ ਦੀ ਆਸਰ ਜਾ ਰਹਿਣਾ ~~ਕਿਉਂ ਕਿ ਕਰੀ ਸਿਆਣੇ ਸੇ ਕਿਹਾ ਕੇ "ਦੂਜੀਆਂ ਮਾਂਈਆਂ ਨਹੀਂ ਆਸਰਾ ਕੇ ਦੇ, ਰੌਲ ... ਰੋਲ ਕੇ ਦੂਰੀਆਂ ਦੇ~~", ਆਖਰ ਗਈ ਦੇ ਬਸੰਤ ਦੀ ਬਾਂਹ ਫੜ ਲਈ ਪਰ "ਪੱਪਾ ਜਾਗਿਆ ਵਿਚ ਬਸੰਤ ਜਾਗੇ, ਕਰਦੀ ਫਿਰਾ ਪਈ ਪੜ੍ਹਾਇਦੇ ਜੀ ॥ ਇਸਦੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬਸੰਤ, ਚੰਦ ਰਤੀ ਤੇ ਬਾਂਹ ਛੁਡਾ ਕੇ ਉਸ ਦੇ ਸਹਿਤਾਂ ਵਿਚ ਤੇਜ਼ ਤੁਰਿਆ ਅਤੇ ਸੁਆਦਲ ਹੋਏ ਤੇਰਾ ਰੂਪ ਦੇ ਗਲ ਲੱਗ ਕੇ ਰੋਣ ਲੱਗਾ। ਤਾਂ ਬਾਪੂ ਨੇ ਕਿਹਾ "ਰੋਣੋਂ ਕਿਉਂ ਤੂੰ ਸੋਹਣਿਆ ਚੌਰਸਾ ਓਏ, ਰੂਪ ਪੁੱਛਦਾ ਗਲੇ ਲਗਾਇਕੇ ਜੀ". ਤਾਂ ਬਸੰਤ ਆਪਣਾ ਹਾਲ ਇਉਂ ਦਸਦਾ ਹੈ ।

(2) ਗੀਤ :- ਰੂਪ ਨੂੰ ਬਸੰਤ ਰੋ ਰੋ ਦਸੇ ਗਲ ਨੂੰ ॥
(1) ਰੌਲ ਰੋਲ ਕੇ ਦੂਰੀ ਆ ਕੇ ਵੀਰ ਨੂੰ ॥
ਸੱਥਾਂ ਵਿਚ ਰੋਲ ਸੰਗਿਆ ਨਾ ਨੀਰ ਨੂੰ ॥
ਕਿਵੇਂ ਭੁੱਲੀ ਵੀਰਾ ਕੌੜੀਆਂ ਦੀ ਤੂਸ ਨੂੰ ॥ ਰੂਪ ਨੂੰ ਬਸੰਤ — —
(2) ਆਏ ਨੇ ਭੁੱਲੇ ਨਵੀਂ ਗੋਦ ਆਣ ਪੁਤੂ ਕੇ ॥
ਮੁੜ ਕੇ ਕਲੇਜਾ ਰਹਿਣਾ ਕੇਸੇ ਭੁੱਜ ਕੇ ॥
ਬੈਠੀ ਮਿੱਟ ਕਮ ਦੇਇਕ ਸ਼ਾਸ ਨੂੰ ॥ ਰੂਪ ਨੂੰ ਬਸੰਤ ——

FRIDAY JUNE 4

SATURDAY JUNE 5

SUN 6

J U N	S	M	T	W	T	F	S
			1	2	3	4	5
	6	7	8	9	10	11	12
	13	14	15	16	17	18	19
	20	21	22	23	24	25	26
	27	28	29	30			

(63) ਸ੍ਰੀ ਪ੍ਰੇਮ ਸੁਮਾਰਗ ਪੋਥੀ ॥ [illegible] ਤੋਂ ਸਿਖਾਂ, ਸਤਿਗੁਰਾਂ ਸਿੱਖਾਂ ਦਾ ਸਮਾਚਾਰ ਕੈਸੀ ॥ (4)

7 MONDAY JUNE

(ਪੰਨ) ਜੇਹੜਾ ਦੇਸ਼ ਤੇ ਰਾਣੀ ਪਈ ਮਾਨ ਹੋਇਆ ॥
ਝੂਠ ਬੋਲਾਂ ਮਨੁ ਜੋਏ ਨਿਆਣ ਹੋਇਆ ॥
ਮਸਤੂ ਮਿਲਿਆ ਜੋ ਉਤਰੀ ਪ੍ਰਗੀਆਸ ਨੂੰ ॥ ਰੂਪ ਨੂੰ ਖਾਲਸ —
(ਪੰਨ) ਸੱਚਾ ਸਾਨੂੰ ਜੋਤ ਤੇ ਖਲੋਤੀ ਚਿੱਠੀ ॥
ਮਾਂ ਦੀ ਮੈਨੂੰ ਪਿਤਾ ਵੱਲ ਤੋਰ ਮਿਲਦੀ ॥
ਫੇਰ ਲੇਖੀ ਸਾਰ ਪੁਰਖ ਸਮਾਧ ਨੂੰ ॥ ਰੂਪ ਨੂੰ ਖਾਲਸੇ —
ਇਸ ਮੁਣ ਕੇ ਰੂਪ ਦੇ ਖਾਲਸੇ ਨੂੰ [illegible] ਖਾਲਸੇ [illegible] ਨੂੰ ਸਾਹਿ ਮਿਲਾਨੀ
ਤੇ ਰੂਪ ਦੇ ਖਾਲਸੇ ਨੂੰ ਦੇਰ ~~[illegible]~~ ਕਿਤਾ ਹੋਰ ! ਫਿਕਰ ਨਾ ਕਰ ।

ਬੈਂਤ :- ਰੂਪ ਆਖਿਆ ਹੋਇਆ ਤੇਜ ਕਰ ਤੂੰ, [illegible] ਤੇ ਤੇਜ ਦਾ ਜਾਣਦਾ ਵੀ ॥
ਦੁੱਖ ਪੈਂਦੇ ਨੇ ਗੀਝਾਂ ਗਡ੍ਹਿਆਂ ਨੂੰ, ਦੁੱਖ ਕਿਸੇ ਗਰੀਬ ਨਿਤਾਣਾ ਵੀ ॥
ਜੋਰਦੀ ਖਾਲੀ ਹੈ ਏਸ ਜਹਾਨ ਉੱਤੇ, ਉਤਨੂੰ ਕਿਸੇ ਨੇ ਹੋਇਆ ਜਾਣਦਾ ਵੀ ॥
ਤੁਰਤ ਰਾਜ ਦੇ ਖਾਣੇ ਦੀ ਰੱਟ ਖਾਣੇ, ਰੋਗੇ ਕੇ [illegible] ਗੁਜਾਰਨਾ ਵੀ ॥
ਸਾਧ ਸੰਗਤ ਜੀ ਏਥੇ ਰੂਪ ਖਾਲਸੇ ਸਾਹਿਬੂ ਦਾਲੀ ਮੁਸੀਬਤ ਖਾਰੇ ਜੇਹ [illegible] ਸਾਰੇ
ਉਥੇ ਸਭੀ ~~[illegible]~~ ਰਾਜ ~~[illegible]~~ ਸਭਿ ਤਾਂ ਤੇ ਫਿਰ ਸਾਹਿਬ ਤੇ ~~[illegible]~~ ਤਾਂ ਕੀ [illegible]
ਰੂਪੀ ਤੇਹੀ ~~[illegible]~~ ਸਾਸ ਲਾਲ ਦੇ ਸਰੂਪ ਗਿਰਾ ਗਈ, ਸੋ [illegible]
~~[illegible]~~ ਰਾਜਾ ਤੇ ਗਏ ਤੇ ਇਕ ਸਾਰੇ ਗਈ ਤੇ ਪ੍ਰਭਤੇ ਤੇ [illegible] ਲਿਖਿਆ

ਬੈਂਤ :- ਦੀਰਘ ਦੀ ਜਹਾਨ ਤੇ ਆਖਿਆ ਈ, ਮੈਂ ਰਾਣੇ ਨੇ ਸੱਚ ਰਾਜ [illegible] ॥
ਸਾਡੇ ਦਾਗਰ ਉਸ ਖੁਸ਼ਹਾਲਿਆ ਦਾ, ਕੋਈ ਉਲਟੇ ਰਾਜ ਵਿਸਮਾਦ ਹੋਇਆ ॥
ਮੇਰੇ ਖਾਲਸ ਦਾ ਪੁੱਤ ਖਾਲਸ ਤੇਰੇ, ਤੈਨੂੰ ਨਾਲ ਉਚੇਰਿਆ ਸਾਮ [illegible] ॥
ਤੇਰੇ ਤੇਰੇ ਖਾਲਸੇ ਦੇ ਤੱਕ ਜੋਰੇ, ਪੱਕ ਤੇਰੀ ਸਿਦਕ ਪਟਾਸ [illegible] ॥

8 TUESDAY JUNE

ਤਾਂ ਰਾਜੇ ਨੇ ਕਿਹਾ :-

ਬੈਂਤ :- ਰਾਜੇ ਆਖਿਆ ਗਾਈਏ ਤੇਜ ਕਰਨੀ, ਸਾਨੂੰ ਕੁਠਰ ਜਹਾਨ ਤੇ ਤੋਰੀਏ ਜੀ ॥
ਕਰੀਏ ਪੁੱਤ ਖਾਲਸ ਦਾ ਦੇਸ ਤੇਰਾ, ਸਾਨੂੰ ਝੂਠ ਨਾ ਕੇਸ ਦੇ ਫੋਲੀਏ ਜੀ ॥
ਬਾਕੀ ਬੋਲ ਦਾਨੀ ਫਿਰ ਗਾਈਏ ਜੀ, ਜਾਣ ਖੁਸ਼ੀ ਦੇ ਸੰਗ ਨਾ ਖੋਲੀਏ ਜੀ ॥
ਤੁਰਤ ਰਾਜ ਭੁਰੀਏ ਸੋਤੀ ਤੇਜ ਖਾਣੇ, ਕਾਣੇ ਰੰਗ ਦੇ ਬਾਂਗ ਨਾ ਫੋਲੀਏ ਜੀ ॥
ਪਰ ਇਸਤਾਂ ਗੱਲਾਂ ਦਾ ਰਾਹੀ ਤੇ ਵੇਟੀ [illegible] ਨਾ ਤੇਰਿਆ ਤੋਂ [illegible] ਰਾਣੀ [illegible]
ਜੋ ਰਾਜਾ "ਬੋਲਾਂ ਤੇ ਜਗਾ ਜੋ ਤੇਰਗੀ, ਮੈਨੂੰ ਕਰਮ ਰਾਜਾ ਗਿਆ-ਜਾਣੀ ਦੀ ਏ ॥
ਜੇ ਸਿੱਖ ਕਈ ਰਾਜਾ ਸ [illegible] ਤੋਂ ਕਿਤੀਆਂ ਜਰਨੀਆਂ ਖੋਲ ਚਾਰ ਜਾਈਕਾ [illegible]

ਬੈਂਤ :- ~~[illegible]~~ ਜਸਮ ਧੀਰੂ ਕਰ ਦਾ ਸਿਟ ਸਾਰਾ, ਕਿਤੇ ਸਿਲਰ ਦਾ ਰੱਟ ਸੁਧਾਰੀਆਂ ਦੇ ॥
ਲੱਖ ਜਤਨ [illegible] ਸੁਝ ਦਾ ਮੈਟ ਤੁੱਥੇ, ਛੱਡੇ ਗੋਟੇ ਜੇ ਤੀਰ ਕਮਾਨੀਆਂ ਦੇ ॥
ਮਿਲ [illegible] ਰਹੇ ਦਾ ਸ਼ੇਰ ਤੇ ਗਏ, ਪੱਟੇ ਗੇਟ ਦੇ ਪਾਰ ਮੈਤਾਨੀਆਂ ਦੇ ॥
ਰਾਜਾ ਸਾਰ ਉਤਰੇ ਨਾ ਤੇਰ ਮੁੜੇ, ਫੱਟੇ ਤੇਏ ਜੇ ਰੁੱਖ ਜਰਾਨੀਆਂ ਦੇ ॥
ਸਜਦੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ~~[illegible]~~ ਦਾ ਮੂੰਹ, ਦੇਖ ਲਈ, ਰੂਸੀਆਂ ਤਰਸਦੀ ਤੇ [illegible] ਦਾ ਪ੍ਰਤਾਪ ਖੋਲ
ਜੀਤ ਦੈਂਤਾਂ ਨੇ ਖਿਚਿਆ ਤੇ

ਬੈਂਤ :- ਪ੍ਰਤਾ ਧਾਰਤ ਸਾਰ ਤੇ ਪੁੱਤ ਜੇਹਾ, ਤੇ ਦੇ ਸਾਹਿਬਾਂ ਦੀ ਸਿਰ ਸਾਰ ~~[illegible]~~ ॥
ਪੁੱਤ ਖਾਲਸ ਤੇ ਫਿਰਦੀ ਫਿਰ ਪੁਰੀਆਂ, ਸਾਧੇ ਪੁੱਤ ਤੇ ਦ੍ਰਿੜ ਖਾਰ ਦੇ ਪੁੱਛ ॥
ਕਿਤੇ ਸਾਰ ਜਗਾਰ ਨੇ ਸਾਹਿਬਾਂ ਦਾ ਸਾਤੇ ਸੋ ਇਆਂ ਤੇ ~~[illegible]~~ ਕਿਸਾਨ [illegible]
ਸੌਂਤ [illegible] ਦਾ ਜੇ ਦਾ ਸਾਧੇ ਤੀਏ ਸਾਹਿਬਾਂ ਦੀ ਸਾਰ [illegible]
[illegible] ਤੇ ਸੱਚ ਰਾਜਾ ਖਤਰਾ ਜੇਸ ਪ੍ਰਤਾਪੀ
ਸਾਰ ਦੇ ਤੇ ਉਸ ਸਿਮਰ ਫਿਰ ਬਸੋਏ ਸੇਲ

S	M	T	W	T	F	S
		1	2	3	4	5
6	7	8	9	10	11	12
13	14	15	16	17	18	19
20	21	22	23	24	25	26
27	28	29	30			

(67) ਵਿਛੜੇ ਪ੍ਰੀਤਮਾਂ ਦੀ ਯਾਦ (5)

WEDNESDAY 9 JUNE

ਬਾਬੇ ਦੇ ਆਸ਼ਿਕ ਰਾਮ ਸਿੰਘ ਦੇ ਮਸਤਾਨੇ ਪ੍ਰੀਤਮ ਨੂੰ ਗਾ ਕੇ ਦਰਸਾਇਆ ਵਿਚ ਪ੍ਰੇਮ ਮਿਲਾਪ ਅਤੇ ਬਿਰਹ ਨਾਲ ਤਨ ਦੁੱਖ ਵੱਡੇ ਕੇ ਪ੍ਰੀਤ ਨੂੰ ਸਾਗਰ ਲੱਗਾ। ਤਾਂ ਕੁਝ ਵਰਗਿਆਂ ਵਿਚ ਪਹੁੰਚਿਆ ਅਤੇ ਅੱਖਾਂ ਦੇ ਵੇ ਕਿਰ ਜਾਂ ਗਾਉਣ ਲੱਗ ਪਏ

ਪੰਨਾ: ਸੀਸ ਮਸਤਕ ਗਲਾ ਪ੍ਰੇਮ ਰਸ ਨਾਲ ਕੁਝ ਅਜਿਹਾ ਵਾਜਦਾ ਚਾਹੀਦੇ ਜੀ ॥
ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਵੇਲੇ ਅੱਖਾਂ ਨੂੰ ਧੂੜ ਦੇਵੇ, ਪਰਤਾਈ ਜਾ ਦਰਸ ਵਿਖਾਈਦੇ ਜੀ ॥
ਪੂਰਾ ਆਪਣਾ ਆਪ ਮੁਕਾ ਦੇਈਏ, ਸਭਨਾਂ ਮੁੱਢ ਤੋਂ ਹੀ ਭੁਲਾਈਦੇ ਜੀ ॥
ਕੇਵਲ ਤੂੰ ਪ੍ਰੀਤ ਨੂੰ ਮੰਗਦੀ ਹੀ, ਪ੍ਰਾਣ ਦੇਣ ਪ੍ਰਤੀਤਿ ਗਾ ਆਈਦੇ ਜੀ ॥

ਏਸ ਵਿਚ ਆਏ ਬਾਬੇ ਦੇ ਪ੍ਰੀਤ ਦੀ ਮੁਸ਼ਕਾਂ ਅੰਦਰਾਂ ਦੇ ਰੋਗੀ ਤਨ ਦਰ ਦਾ ਪਹਿਰਾ ਪ੍ਰਗਾਸ਼ ਕਿਹਾ। ਬਾਬੇ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨੇ ਪਰਚਾਰ ਦੇਖ ਕੇ ਦਸੀਂਗ ਦੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਗਾਵਣ:—

ਪੰਨਾ:— ਵੇਖ ਵਿਚ ਚੀਜ਼ਾਂ ਨੇ ਆਪ ਦੇ ਵੱਡੀ, ਸਾਡਾ ਸਭ ਨੂੰ ਨਾਲ ਪਿਆਰ ਗਾਵਣ ॥
ਤੇਰੇ ਏਥੀਆਂ ਪਰਚਾਰ ਅਰਥ ਨੂੰ, ਸਾਡੇ ਆਪਣੀ ਆਪ ਨੂੰ ਤੇ ਆਪ ਗਾਵਣ ॥
ਅਤੇ ਕਰਤਾਰ ਪ੍ਰੀਤ ਦੇ ਰਸ ਦੀ ਲਗੀ, ਪਾਰ ਪ੍ਰਗਟ ਦੀ ਤਿਸ ਨਰ ਨਾਚਾਰ ਗਾਵਣ ॥
ਭਗਤ ਜਨ ਤੂੰ ਤਾਂ ਮਨੁੱਖ ਹੀ ਏਂ, ਕੇਵੇ ਅੱਗਤਾਂ ਵੇਲਾ ਭੁਗਤਾਰ ਗਾਵਣ ॥

ਜਾਂ ਦਸੀਂਗ ਦੇ ਇਹ ਗੱਲ ਸੁਣਕੇ ਗਾਵਣ ਤੋਂ ਨਰਮ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਪ੍ਰੀਤ ਨੂੰ ਸੱਚੇ ਦੇ ਰਾਂ ਏਸ ਕਿਸੇ ਦਾ ਇਕ [illegible] ਸੁਣ ਕੇ ਪ੍ਰੀਤ [illegible] ਸੁਣਾਈ ਦੇ ਹੈ ਸਤਿਗੁਰ ਹੋ ਗਿਆ ਬਾਬੇ ਦਾ ਇਹ ਤਰਸ ਸੁਣ ਕੇ ਕੁਝ ਕੇ ~~[illegible]~~ ਬਾਬੇ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਿਹਾ ॥

ਗੀਤ:— ਸੰਗ ਪਿਆਰੇ ਦੀਸਣ ਦੇ, ਧਾਪੂ ਮੈਂ ਪੂਰੇਨੀ ਜਾਏ ॥ (ਮੈਂ ਦਰਸ਼ਨ ਦਾ ਜਾਣਾ)
(1) ਇਕ ਕਿਰਪਾ ਕਰ ਦੇ ਤੂੰ, ਧਾਪੂ ਸੰਤ ਸੇਵੀ ਆਏ ਦੇਈ ॥
ਸਾਨੂੰ ਸਾਰ ਕਰ ਦਿਓ ਜੀ, ਗਰਜੀ ਤੁਰ ਤਰ ਮਿਹਰ ਹੀ ਹੋਈ ॥
ਜੇ ਤੇਰੇ ਦਿਸਦੇ ਹੋ, ਮੈਨੂੰ ਤਲਿਆ ਪੀਣਾ ਬਾਟਾ ॥ ਸੰਗ ਪਿਆਰੇ ਦੀਸਣ

THURSDAY 10 JUNE

(2) ਵੱਡੇ ਤੇ ਅੱਖਾਂ ਨੂੰ ਕਰਨੇ ਦਾਜ ਅੱਖਾਂ ਨੂੰ ਰਾਤੇ ॥
ਤੈਨੂੰ ਵਿੱਚ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ, ਕਿਤਨਾ ਤੇਰ ਚੰਗੇਗਾ ਸਾਥੋਂ ॥
ਜੁੱਗਾਂ ਤੱਕ ਭੁੱਲੇ ਸਾਂ, ਕਿਤਨਾ ਤੂੰ ਦਰਸਾਇਆ ਭਾਣਾ ॥ ਸੰਗ ਪਿਆਰੇ — — —
(3) ਇਕੋ ਪੇਟੋਂ ਜਨਮੇਂ ਜਾਂ ਰੱਖ ਹਰ ਤਰ ਜੰਮ ਖੇਡੇ ॥
ਦੇਸ਼ ਅੱਗੇ ਵਿਸਾਰੇ ਵਿਛੜਿਆਂ ਦੇ, ਕਿਤਨੇ ਮਸਾਂ ਹੋਣਗੇ ਮੇਲੇ ॥
ਏਸ ਸਭ ਦੇ ਪ੍ਰੇਮ ਤੋਂ, ਕਿਤਨਾ ਕੀ ਦੂ ਏਸ ਮਿਸਾਲਾ ॥ ਸੰਗ ਪਿਆਰੇ — —
(4) ਵਿੱਛੜਿਆਂ ਤੇ ਮੈਂ ਦੇ ਤੇ ਵੱਡ ਸਾਂਗੇ ਦਿਨ ਭੁੱਖੇ ਤਿਹਾਏ ॥
ਰਦੇ ਵੈਰੀ ਦੇਖੋ ਜਾਂ ਕਿਤਨੇ ਦਿਨ ਗੁਜ਼ਰੇ ਤੇ ਆਏ ॥ ×
ਨੀ ਵਿਸਮਾਦ ਬੈਠੀ ਆਂ, ਖਾਂ ਬਾਂ ਵਿਛੇ ਗਿਆ ਸਾਰਾ ਸਾਥ ॥ ਸੰਗ ਪਿਆਰੇ — —
(5) ਸੁਖ ਵੇਖਿਆ ਤੇਰ ਏਦੇ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਦੁਖ ਵਿਚ ਆਏ ਹੋਈਏ ॥
ਮਿਲ ਮਿਲ ਕੇ ਹੱਸ ਲਈਏ, ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਤੇਰਿਆਂ ਗੁਣ ਗਾਈਏ ॥
ਇਕੋ ਪਿਤਾ ਦੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਰ ਲੈ ਦਰਸ ਦਿਖਾਈ ॥ ਸੰਗ ਪਿਆਰੇ —

ਮੰਗਦੇ ਹੋ ਜਾਂ ਜਨਮ ਦੇ ਸਰਦੀ ਤੇ ਘਰ ਬਾਹਿਆਂ ਨੂੰ ਵਰਜ ਰਹੀ ਦੇ ਸਰਦੀ ਦੇ ਵਰੀ ਇਹ ਤੇਰ ਜਾਂ ਵੇਖ ਏਦਾ ਤਾਂ ਵੇਈ ਮਤੇਈ ਜਾਂ ਬਾਹਿਆਂ ਨੂੰ ਘੇਰ ਕੇ ਰੇਲੀ। ਬਾਬੇ ਦਾ ਹੁਕਮ ਸੁਣ ਕੇ ਏਦੂੰ ਵੀਰ ਪਰ ਜਾਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹੋ ਗਏ। ਜਿਸ ਪਿਤਾ ਦੇ ਆਸਰੇ ~~[illegible]~~ ਸੀ ਜਾਂ ਕੁਝ, ਪ੍ਰੀਤ ਨੂੰ ਛੱਡ ਗਈ ਸੀ ਅੱਜ ਉਹ ਦੁਨਿਆਵ ਛੱਡ ਗਿਆ। ਮੇਰੇ ਇਹ ਹਨ ਰਾਜ ਦੀ ਕੁਦਰਤ। ਵੱਸ ਦੇ ਨਾਲ ਸਾਰੇ ਸਾਕ ਫਕੀਰ ਧਾਰਦੇ ਗਏ ਹਨ। ~~[illegible]~~

ਗੀਤ:— ਭੇਦ ਕਿਸੇ ਨਾ ਪਾਇਆ ਰੱਬਾ ਤੇਰੀ ਕੁਦਰਤ ਦਾ ॥

JUN

S	M	T	W	T	F	S
		1	2	3	4	5
6	7	8	9	10	11	12
13	14	15	16	17	18	19
20	21	22	23	24	25	26
27	28	29	30			

FRIDAY
JUNE

ਕਵਿਤਾ :- ਪੁੱਠੀ ਖਾਲ ਪੈਂਦੀ ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਇਨਸਾਨ ਤੇ, ਸੱਭ ਉਤੇ ਰਹਿਮਤਾਂ ਦੇ ਸਵੇਰਾਂ ਨਿਤ ਆਈਆਂ
[illegible] ਵੇਲਾ ਆਇਆ ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਸਰੀਰ ਉਤੇ, ਤਾਂ ਹੱਥ ਚਾਰ ਜਨਮਾਂ ਦਾ ਨਿਤ ਆਈਆਂ
ਨਖਾਂ ਤੀਜਿਆਂ ਦੂਆਂ ਨਾਮ ਰਹਿਣ ਸੁਖਾਵਲਾ ਕੇ, ਤੇਰੀ ਜਾਂਦੀ ਸਤੁ ਤਰਕੀਬਾਂ ਨਿਤ ਆਈਆਂ ॥
ਅਮਰ ਦੇ ਦੁੱਸਰੀ ਆਇਕਰ ਦਿਲ ਲੱਟ ਜਾਂਦੇ, ਉਹਨੇ ਆਤਮੇ ਨੇ ਤਰੀਕਾਂ ਨਿਤ ਆਈਆਂ ॥

[illegible] ਦੇਵ ਭਗ ਜਾਂ ਦੇ ਸਤਿਗੁਰਾਂ ਨੂੰ ਆਖਦੀ ਸਮਾਚਾਰ ਕਰਕੇ ਸੰਗਤ ਦਰਸ਼ਨ ਤੇ ਤੁਰੇ ਖਿਆਲਾਂ ਦੇ
ਜੋਰ ਦੇਰ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਅੰਤ ਬਾਰੇ ਬਚਨ ਕੁਆਰੀ ਪੂਰਨ ਛਿਪਦਾ ਰਹਿਗਾ। ਤਾਂ ਅਜੀਤ ਨੇ ਕਿਹਾ
ਦੋਵਾਂ ਉਸ ਪਿੱਛੇ ਬੱਚੇ ਗਤ ਗੁਜ਼ਾਰ ਲਈ ਹੈ। ਦੇਸ਼ ਕੁਰਬਤ ਦੇ ਰੰਗ ਸਤਿਗੁਰਾਂ ਵਿਚ [illegible]
ਗਹਿਰ ਦਾਸ [illegible] ਪਿੱਛਰ ਬੱਚੇ ਕੀਆ ਧਾਰ ਸੰਗਤ ਵਿਚ ਤੁਸੀਂ ਜੀ ਜੋ ਗਏ ਹਿਸਾਬੀ ਗਤ ਤੁਰ
ਅਜੀਤ ਨੇ ਪਹਿਰ ਵਿੱਚ ਆਪੀ ਗਤ ਤੇ ਚਾਰ ਅਜੀਤ ਨੇ ਕਿਹਾ ਅਤੇ ਰੂਪ ਪਹਿਰ ਦੇਣ ਲੱਗਾ।
ਪਰ ਸਤਗੁਰ ਦੇ ਬਚਨ [illegible] ਥੋੜੀ ਦੇਰ ਪਿੱਛੋਂ ਰੂਪ ਨੂੰ ਹੀ ਨੀਂਦਰ ਨੇ ਆ ਘੇਰਿਆ। ਜਦੋਂ ਤੇਰੀ
ਨੂੰ [illegible] ਇਕ ਸੱਪ ਨੇ ਸੁਤੇ ਪਏ ਅਜੀਤ ਦੇ ਆਣ ਪੀ ਲਈ।
ਜਦੋਂ ਤੇਰੀ ਤਾਂ ਰੂਪ ਨੇ ਅਜੀਤ ਨੂੰ ਆਵਾਜ਼ ਦਿਤੀ ਹੋਗ। ਉਠ ਅਜੇ ਤੇਰ ਜਦੋਂ
ਕਰਨਾ ਹੈ ਪਰ ਅਜੀਤ ਤਾਂ ਆਪਣਾ ਜੀਵਨ ਸਫ਼ਰ ਮੁਕਾ ਚੁੱਕਾ ਸੀ ਜੇਕਰ ਤਾਂ ਹੱਥ ਲਾਇਆ ਤੇ ਦੀ
ਅਜੀਤ ਦਾ ਉਠਿਆ ਤਾਂ ਰੂਪ ਆਪਣੇ ਦੀਦੂ ਦਾ ਸਿਰ ਗੋਦੀ ਵਿਚ ਰੱਖ ਕੇ ਰੋਣ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ
ਪਾਉਣ ਲੱਗਾ।

ਗੀਤ:- ਕਿਹੜੀ ਗੱਲੇ ਰੁੱਸੇ ਅੱਜ ਤੂੰ ਕਿਉਂ ਸੀ ਬੋਲਦਾ ॥
ਜੀਜੀ ਆਇਆ ਵੀਰਾ ਕਿ ਤੂੰ ਖੁਸ਼ੀਆਂ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਬੋਲਦਾ ॥
(i) ਤੇਰੇ ਬਿਨਾਂ ਵਿਚ ਪਰਦੇਸਾਂ ਵੀਰ ਜੋਗ ਹੈ ॥
ਦਿਲ ਦੀਦੀ ਤੇਰਿਆ ਆਪੇ ਜੱਗ ਤੇ ਰੋਗ ਹੈ ॥

12 SATURDAY
JUNE

ਸੁਣ ਮੇਰੇ ਵੀਰ, ਜੀ ਨਾ ਪੰਛੀਆਂ ਦਾ ਤੋਲਦਾ ॥ ਜੀਜੀ ਆਇਆ ਵੀਰਾ —
(ii) ਵੀਰ ਏਥੇ ਜੋਗ ਕੀਹਨੂੰ ਦੁੱਖੜੇ ਸੁਣਾਵਾਂ ਮੈਂ ॥
ਰੋਕਾ ਨਾਲ ਲੱਗ ਰੋਗ ਕਿੱਥੇ ਵੀਰ ਪਾਵਾਂ ਮੈਂ ॥
ਕੱਲਾ ਤੇਰਿਆ ਫਿਰਾਂ ਨਾਲ ਰੱਖਾ ਦਿਲ ਡੋਲਦਾ ॥ ਜੀਜੀ ਆਇਆ ਵੀਰਾ —
(iii) ਦੇਖ ਮੇਰੇ ਵੀਰਾ ਆਂਖਾਂ ਰਾਤੇ ਜੋਟੀਆਂ ॥
ਜਾਂਦੇ ਜਾਂਦੇ ਨਾਲ ਤੇਰੀ ਖੱਟ ਸਜੀਉ ਰੋਟੀਆਂ ॥ ×
॥ ਜੀਜੀ ਆਇਆ —
(iv) ਵੀਰਾਂ ਦਾ ਆਖਾ ਕੱਦੀ ਲੋਟ ਸਕੀਓ ਜੋੜੇ ॥
ਇਕ ਵਾਰੀ ਉਠ ਕਿਰੇ ਜਿੱਦ ਤੇਰੀ ਛੋੜ ਦੇ ॥
ਤੇਰੇ ਉਤੋਂ ਮੈਂ ਵੀਰ ਤੇਰਾ ਫਿਰੇ ਜਿੰਦ ਘੋਲਦਾ ॥ ਜੀਜੀ ਆਇਆ —
(v) ਰੋਲੇ ਰੱਖੇ ਕਰ ਗਈਓ ਰਾਤੇ ਤੇਰੀ ਪਾਸਣੇ ॥
ਤੁਰ ਗਿਓ ਕਿਉਂ ਮੈਨੂੰ ਵੀ ਜਾ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ॥
ਜਗਦਾ ਜਾਂਦੋਂ ਦਿਲ ਤੇਰੀ ਕਦੀ ਕਿੱਦ ਜੋਗਣ ਦਾ ॥ ਜੀਜੀ ਆਇਆ

13 SUN

ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਰੂਪ ਦੇ ਵੈਣ ਸੰਗਤ ਕੀਆ ਧਾਰ ਵਿਚ ਵੀਰ ਸੁਣਦਾ ਅਜੀਤ ਤਾਂ ਉਥੇ ਪਹੁੰਚ
ਚੁੱਕਾ ਸੀ ਜਿਥੇ ਕਿਸੇ ਦੀ ਵੀ ਆਵਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਸੀ ਪਹੁੰਚ ਸਕਦੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਉਥੇ ਕਿਸੇ
ਦੀ ਵਾਪਸ ਪਰਤਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। (ਉਪਰਲੀ ਕਵਿਤਾ ਵਿੱਚ ਨੂੰ ਦੇਖ ਲੋੜੇ)
ਆਖਰ ਰੂਪ ਰੱਬ ਦੀ ਕੁਦਰਤ ਅੱਗੇ ਹਰ ਗਿਆ [illegible] ਰੂਪ ਇੱਕ ਬਿਰਛ ਉਤੇ ਚੜ੍ਹ ਕੇ
ਵੇਖਣ ਲੱਗਾ ਕਿ ਕਿਸੇ ਪਾਸੇ ਕੋਈ ਮਨੁੱਖ ਨਜ਼ਰ ਆ ਜਾਵੇ ਕਿਉਂ ਕਿ ਅੱਗ ਤੇ ਕਰਨ ਜਰੂਰੀ
ਹੈ ਜਾਂ ਕੋਈ ਦੂਰ ਆਪਣੇ ਹੱਥਾਂ ਨਾਲ ਹੀਰ ਦੀ ਲਾਸ਼ ਤੇ ਵੈ ਗਲ ਕਪੜਾ ਤਾਂ ਪਾ ਜਾਵਾਂ
ਪਰ ਦੂਰ ਰੂਪ ਨੂੰ [illegible] ਇਕ ਪਾਸੇ ਧੂੰਆਂ ਨਿਕਲਦਾ ਨਜ਼ਰ ਆਇਆ। ਬਿਰਛ ਤੋਂ ਉਤਰ ਕੇ

ਰਾਜ ਦੇ ਬੰਗਲ ਵਿਚੋਂ ਰੱਦਕੀਆਂ ਇਕੱਠੀਆਂ ਕੀਤੀਆਂ। ਜਾਬਰ ਫੌਜ ਦੀ ਸ਼ਾਮ ਨੂੰ ਇਕੱਠਿਆਂ
ਹੱਥ ਦੇ ਹੱਥ ਦੇ ਆਸਰੇ ਤੁਰਕੇ ਚਿਰ ਤੇ ਪੱਥਰ ਸਿਰ ਰਹਨ ਹੈਟ ਸਦੀ ਕਿਸ ਵ੍ਰਿਆਂ ਜਿਕਰ ਦੇ ਦਿੱਸ ਸੀ
ਬੰਗਲੇ ਦੇ ਅਤੇ ਤੁਰਗਿਆ। ਜਾਨ ਤੁੱਟੀ ਤੇ ਸਾਮਣੇ ਗੋਰ ਪੈ ਗਏ ਬੰਗਲੇ ਦਾ ਖਿਚੜੀ ਸੈਂਤ
ਗਗਦਿਤ ਜੋਰ ਤੇ ਗਿਆ ਸੁਸੰਕਲ ਨਾਲ ਆਪੀ ਗਲ ਨੂੰ ਇਸ ਸਹਿਰ ਪੜ੍ਹੀਆ ਸ਼ਹਿਰ ਦੇ ਦਰਵਾਜੇ
ਤਾਂ ਰੂਪ ਦੇ ਦਰਵਾਜੇ ਅੱਗੇ ਫੋਰਾ ਸੀ ਲਿਆ ਅਤੇ ਸੁਗਾ ਸਹਿਰ ਨੂੰ ਉਡੀਕਦੇ
ਆਇਆਂ ਨੂੰ ਇਸ ਸਹਿਰ ਦਾ ਰਾਜਾ ਕੂਕਾ ਰਾਜ ਚੋਰ ਦਰਬਾਰ ਵੱਲ ਤੇ ਭੁੱਖਾ ਸੀ ਗਏ ਸੀ
ਸਿਆਰ ਮੰਗੀ ਸੀ। ਅੰਗ੍ਰੇਜ਼ ਦੇ ਫਕੀਰਾਂ ਸਮਝੌਤਿਆਂ ਨੇ ਸਲਾਹ ਕੀਤੀ, ਗਊ-ਹੱਤਿਆ ਤੇ ਕਿਸ ਨੂੰ
ਖਿਡਾਇਆ ਜਾਵੇ ਕਾਠੀ ਸੇਰ ਵਿਚ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਸ਼ਹਿਰ ਦੇ
ਦਰਵਾਜੇ ਬੰਦ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਅਤੇ ਸਵੇਰ ਹੋਇਆਂ ਜੋ ਇਕ ਸਾਥ ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ~~ਸ਼ਹਿਰ ਦੇ~~ ਦਰਵਾਜਾ
ਸਭਾਵਤਾ ~~ਜਾਵੇ~~ ਉਸ ਨੂੰ ਗਊ-ਹੱਤਿਆ ਤੇ ਫੜਿਆ ਜਾਵੇ। ਸਵੇਰੇ ਜਿਉਂ ਹੀ ਤੜਕਾ ਹੋਇਆ ਗਿਆ ਦਰਵਾਜੇ
ਬਾਹਰ ਕੱਢਿਆ ਗਏ।

ਸਵੇਰੇ ਰੱਬ ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਪੇਟ ਵਿਚੋਂ ਸੂਰਜ ਤਾਂ ਦੇ ਵੇਲਾ ਹੈ ਪਰ ਕਸਾਈ ਦੀ ਇਕੋ ਸੋਹੇ ਵੇਲਾ।
ਇਹ ਗਲ ਰੂਪ ਇਸ ਸ਼ਹਿਰ ਬਹੁਤ ਹੈਰਾਨ ਦਾਸਤੇ ਪਹੁੰਚ ਗਿਆ ਅਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸ਼ਹਿਰ
ਦਾ ਦਰਵਾਜਾ ਜਾ ਖੜਕਾਇਆ। ਚੌਂਕੀਦਾਰ ਨੇ ਦਰਵਾਜਾ ਖੋਲ੍ਹਿਆ ਤਾਂ ਸ਼ਹਿਰ ਵਾਸੀਆਂ
ਨੇ ਰੂਪ ਦੇ ਗਲ ਵਿਚ ਰਸਾ ਅਤੇ ਸਿਰ ਤੇ ਗਊ ਦਾ ਤਾਰ ਬੰਨ੍ਹ ਦਿੱਤਾ ਇਹ ਹੈ ਉਸ ਦੀ ਕੁਰਬਾਨੀ-
ਦਾ ਇਨਾਮ" ~~ਕਰ ਕਸਮ ਜੇਰ ਕੀਤੇ ਦੇ ਸਮਾਣੇ ਨੇ ਪਰਮਾਤਮਾ ਸਮੱਧ ਪਹੁੰਚਾਉਂਦਾ ਏ~~।
ਪਰ ਬੇਪਰਵਾਹ ਫਕੀਰ ਨੇ ਕੀ ਉਸ ਦਾ ਅੰਤ ਇਨਸਾਫ ਦਾ ਆਉਣਾ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰਬਾਣੀ
ਵਿਚ ਹੀ ਲਿਖਿਆ "ਬੇਪਰਵਾਹੀ ਤੇ ਰਾਜ ਕਰਾਂਦੇ, ਰਾਜਾ ਤੇ ਕੀ ਭਿਖਾਰੀ" ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ
ਬਾਹਰ ਰੂਪ ਕਢ ਕੇ ਲਿਆਇਆ ਇਸ ਸ਼ਹਿਰ ਦਾ ਰਾਜਾ ਫੜ ਲਿਆ ਉਪਰ ਸਵੇਰ ਹੋਣ
ਤੇ ਸੰਗਤ ਵਿਚ ਫਿਰਦਾ ਫਿਰਾਂਦਾ ਮੰਗਲ ਦਾਸ ਜੋਗੀ ਉਸ ਥਾਂ ਤੇ ਪਹੁੰਚ

TUESDAY 15 JUNE

ਗਿਆ ਜਿਥੇ ਕਮੰਡ ਸਹਿਆ ਪਿਆ ਸੀ ~~ਆਪਣੇ ਵਿਚ~~
~~ਅਚਾਨਕ ਨੂੰ ਦੇਖ ਕੇ ਕਮੰਡ ਦੀ ਲਾਸ਼ ਵੇਖ ਕੇ ਬੈਠਾ ਸੀ ਵਲ ਗਿਆ ਉਤਰ ਕੇ ਗਿਆ~~
~~ਦਾਸ~~ ਜੋਗੀ ਦੇ ਜੋਟੇ ਪੱਕੇ ~~ਨੂੰ ਵੇਖਿਆ~~ ਤੇ ਦੇ ਸੂੰਹ ਤੋਂ ਪੱਤਾ ਲਗਾਇਆ ਤਾਂ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਕਿ
ਇਸ ਦੀ ਜੋਤ ਜੱਗ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਜਗ ਰਹੀ ਹੈ ਤਾਂ ਮੰਗਲ ਦਾਸ ਜੋਗੀ ਨੇ ਪਤਾ ਕਰਕੇ
ਉਸੇ ਜੋਗ ਨੂੰ ਖੁਸ਼ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਪਾਸ ਦੇ ਸਰੂਪ ਨੇ ਸੁਖ ਨੂੰ ਸੁਖ ਵਿਚ ਮਿਲਾਇਆ, ਸੁਣਾ
ਦਰਬਾਰ ਦਾ ਪਾਇਆ ਸੀ" ਫੇਰ ਉਠਿਆ ਰਾਜ ਦਾ ਨਾਮ ਹੈ ਕੇ, ਨਾਲ ਜੁੱਤੀਆਂ
ਦਾ ਗਾਇਆ ਸੀ"। ਮੰਗਲ ਦਾਸ ਦੇ ਪੁੱਛਣ ਤੇ ਕਮੰਡ ਨੇ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਬੀਤੀ
ਵਾਰਤਾ ਸੁਣਾਈ। ~~ਜੋਗੀ~~ ਵਾਰਤਾ ਸੁਣ ਕੇ ਜੋਗੀ ਦਾ ਸਰੀਰ ਕੰਬ ਉਠਿਆ ਤਾਂ ਕਮੰਡ
ਨੇ ਜੋਗੀ ਤੋਂ ਪੁੱਛਿਆ ਏਥੇ ਕੋਈ ਨਾਲ ਮੇਰਾ ਤੁਰਾ ਸੁਤਾ ਸੀ ਪਰ ਜੋਗੀ ਨੇ ਕਿਹਾ ਬਾਬਾ ਤੂੰ ਏਥੇ
ਇਕੱਲਾ ਹੀ ਸਿਆਣੀ ਰਾਜ ਦੇ ਕਮੰਡ ਨੂੰ ਸਾਰੀ ਗੱਲ ਦੱਸ ਦਿੱਤੀ ਤੇ ਕਿਹਾ ਏਥੋਂ ਇਸ ਸ਼ਹਿਰ
ਦੇ ਸੌਦਾਗਰ ਤੇਗਬਹਾਦਰ ਨੂੰ ਸਹਿਆ ਨਾਲ ਕਢਨ ਹੈਟ ਗਿਆ, ਤੇਦ ਤਾਂ ਕਮੰਡ ਨੇ ਕੀਤੀ
ਨਾਥ ਨੂੰ ਨਮਸਕਾਰ ਅਤੇ ਭੁਗਤੀ ਤਾਰ ਵਿਚ ਸ਼ਹਿਰ ਸ਼ਹਿਰ ਦਰ ਤੁਰ ਪਿਆ ਸ਼ਹਿਰ
ਦੇ ਪਹੁੰਚਦਿਆਂ ਕਮੰਡ ਨੂੰ ਕਾਠੀ ਜੋਗ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਸ਼ਹਿਰ ਦੇ ਦਰਵਾਜੇ ਬੰਦ ਹੋ ਚੁਕੇ
ਸਨ। ਕਮੰਡ ਨੇ ਕਾਠੀ ਆਵਾਜ਼ਾਂ ਮਾਰੀਆਂ ਪਰ ਚੌਂਕੀਦਾਰ ਨੇ ਦਰਵਾਜਾ ਖੋਲ੍ਹਣ ਤੋਂ ਨਾਂਹ ਕਰ ਦਿੱਤੀ
~~ਕਿਉਂਕਿ ਸ਼ਹਿਰ ਵਿਚ ਪਹਿਰਾ ਸੀ~~ ਤਾਂ ਕਮੰਡ ਬਾਹਰ ਆਸਣ ਲਗਾ ਕੇ ਬੈਠ ਗਿਆ ਸਵੇਰੀ ਏਥੇ
ਬਾਹਰ ਇਕ ਸੋਨ ਆਇਆ ਕਮੰਡ ਨੂੰ ਵੇਖ ਕੇ ਗੱਜਿਆ ਅਤੇ ਕਮੰਡ ਵੇਖ
ਕੁਪਈਆ ਆਗੋਂ ਫੇਰ ਦੇ ਸੁਗਾਪਸ਼ਾ ਕਰ ਰਹੀ ਸਿਆਣਾ ਵਿਚੋਂ ਤਰਦਾਰ
ਰਹੀ ਅਤੇ ਸ਼ਹਿਰ ਦੇ ਟੋਟੇ ਕਰਕੇ ਜੋ ਸ਼ਹਿਰ ਦਾ ਸਿਰਤਾਜ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਫੇਰ
ਸੀ ਇਹ ਗਿਆ। ਇਹ ਅਤੇ ਭੁੱਖ ਪਹਿਰੇ ਤੇ ਖੜ੍ਹਾ ਚੌਂਕੀਦਾਰ ਵੇਖ ਰਿਹਾ
ਸੀ ਉਸ ਨੇ ਚੌਂਕੀਦਾਰ ਨੂੰ ਜਗਾਇਆ। ਅਤੇ ਸਲਾਹ ਕੀਤੀ ਕਿ ਇਸ ਨੂੰ

JUNE

S	M	T	W	T	F	S
		1	2	3	4	5
6	7	8	9	10	11	12
13	14	15	16	17	18	19
20	21	22	23	24	25	26
27	28	29	30			

ਹੋਏ ਲੋਕ ਕਰਿਸ਼ਚੀਅਨ ਤੇਈ ਵਿਸੇ ਨੇ ਵੇਖੀ ਮਨੀ) ਅਤ ਕਿਤਨੂੰ ਈਸਾਈ ਆਦਿ
ਮਤਈਆਂ ਦੇ ਢੰਗ ਧਾਰ ਕੇ ਕੁਝ ਕਾਰ ਉਤਨਾ ਸਾਜ਼ੀਆਂ ਨੂੰ ਆਗਾਹੀ ਤੇ ਰਿਉਂਦੀ

WEDNESDAY OCTOBER 1

ਤੇਈ ਇਸ ਐੜੀ ਤੋਂ ਮਤੇਈਆਂ ਦੇ ਕੋਲੋ ਰੂਪ ਤੇ ਧਨੋਤ ਕਰ, ਤੋਈ ਨੇ ਏਥੇ ਸੰਗਤ ਵਿਚ ਹੀ ਪਾਏਗਾ
ਕੀਤੀ ॥ ਰੂਪ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਕ ਸ਼ਾਪ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਛੰਦ:- ਜਾਂ ਛੋਟਾ ਵੱਡੇ ਵੀਰ ਤੋਂ ਆ ਗਿਆ ਵਿਛੋੜਾ ॥
ਸੀ ਕੱਲਾ ਕੱਲਾ ਹੋ ਗਿਆ, ਹੈ ਸਾਂ ਦਾ ਜੋੜਾ ॥
ਉਤਨੇ ਰੋਵੇ ਧਾਹਾਂ ਮਾਰੀਆਂ, ਅਤ ਪੈ ਗਿਆ ਰੋੜਾ ॥
ਜਿਉਂ ਇਕ ਦੇ ਉਤੇ ਹੋ ਗਿਆ, ਕੰਮ ਦਾ ਫੋੜਾ ॥
ਉਤਨੇ ਰੋਗ ਕੇ ਚੌਗਿਰਦ ਵੀਰ ਨੂੰ, ਇਸ ਦੇ ਕੇ ਤੋੜਾ ॥
ਕਰ [illegible] ਸਾਂਸਾਂ ਆਇਆ ਵੀਰਿਆ ਧਾਏਂਗਾ ਜੋੜਾ ॥

FRIDAY
OCTOBER

↑ ਨੈਣ ਮਿਰਗਾਂ ਜਾ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਰੱਬ ਦਿੱਤੇ,
ਸਾਂਝ ਅਣਖੀਆਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਤਾਂ ਜਾਣ ॥
ਉਸਦੇ ਨੈਣਾਂ ਵਿੱਚ ਖੁਮਾਰ ਹੋਵੇ।
ਇੰਞ ਜਾਪੇ ਪੈ ਗਏ ਰੱਬ ਦਾ ਜਾਮ ॥

6. ਕਰੇ ਦੇਵ ਪੂਜਨ ਜੋ ਗੁਲਾਮ ਦਾ ਹੈ, ਜੇਹੜਾ ਸ਼ੀ ਨੇ ਗੁਲਾਮ ਗੁਲਾਮਾਂ ਦਾ ...

(67)

16 WEDNESDAY JUNE

ਮਾਲਕੇ ਗੋਲੇ ਤੇ ਇਸਾਜ ਲੋਹਾ ਗੋ ਇਹ ਸਤਾ ਪਸ਼ੇ ਕੇ :—

(1) ਫੈਕੀਰਾਂ ਭੁਤਾਬਲ ਦੇਸ਼ਾ ਜਾਵੇ, ਕ੍ਰਾ ਕੇਟ੍ਹ ਰੀਪੋਰ ਤੇ ਮਰਦਾ ਸੀ॥

(2) ਕੋਤਵਾਲ ਨੇ ਰੁੱਕ ਘਸੀਟ ਦਿਤਾ, ਕੋਈ ਨਾ ਟੋਇਆਂ ਵਿਚ ਡਰਦਾ ਸੀ॥

(3) ਮਾਤ੍ਰਾਂ ਤੇ ਸਾਰੇ ਪਾਪੀਆਂ ਦੇ, ਪੂਰਾ ਮਸ਼ੀਨ ਗਨ ਦਰਬਾਰ ਦਾ ਸੀ॥

(4) ਕੀਤੇ ਮਾਲਿਕ ਨਾਲ ਜਾਂਦੇ ਹੋਰ ਗੱਡੀਂ, ਕੀਤਾ ਘਾਤਕ ਜਾਂਦਾ ਲਿਖਾਰੀ ਸੀ॥

(5) ਜੋਇਆ ਹੋਰ ਜਦ ਵੇਖਿਆ ਰੂਪ ਜਾਵੇ, ਤੇਰਾ ਪਿਤਾ ਇਸਾਜ ਤਕਾਰ ਦਾ ਸੀ॥

ਮੈਂ ਘੋਨਠੀ ਕਰ ਲਿਆ ਸੀ ਏਧਰ ਏਹ ਗਲ ਤੋਇਆ ਘਨੈਤ ਦਾ ਓਧਰ ਰੂਪ ਘਾਰਆਣ ਤਾਂ ਘਟ ਗਿਆ ਘਰ ਕੇਗਾ ਨ ਇਹ ਪਏ ਦੀਰ ਨੂੰ ਭੁਲਿਆ ਨਹੀਂ। ਸ੍ਰੋਤ ਉਸ ਦੇਵਗਾਂ ਨੇ ਕਰ ਲੈ ਕੇ ਭੁਗਾਂ ਦੀ ਸ਼ਾਮ ਗਾਲਣ ਦਈ ਓਸੇ ਕੇਗਲ ਦੱਸ ਤੁਰ ਪਿਆ ਜਾਪੀਰ ਉਸ ਪਿੱਛੇ ਕੇਸ ਪਹੁੰਚ ਗਿਆ ਲਿਖ ਜੋਏ ਦੀਰ ਨੂੰ ਡਰ ਕੇ ਜਾਇਆ ਸੀ ਘਰ ਏਥੇ ਉਸ ਨੂੰ ਭੁਗਾਂ ਦੀ ਸ਼ਾਮ ਨਜ਼ਰ ਨਾ ਆਈ। ਤਾਂ ਜੇ ਕਦ ਕਰ॥ ਕੇ ਭੁਗਾਂ ਦੀ ਸ਼ਾਮ ਨੂੰ ਕਿਤੇ ਕੇਗ ਕੀ ਆਸਦਾਰੇ ਘਾਪਾ ਤੇਰਾ ਤਾਂ ਹੇਠ ਸੋਹ ਇਸ਼ਾਰੀ ਸਰੂਰ ਤੇਰੀ ਜਾਪਰ ਕੇਗਲ ਵਿਚ ਫਿਰਦਿਆਂ ਫਿਰਦਿਆਂ ਜੋਗਲ ਸਾਧ ਕੇਗੀ ਦਾਰ ਰੂਪ ਦਾ ਜਦ ਤੇ ਗਿਆਂ ਤਾਂ ਰੂਪ ਕੇਗੀ ~~[illegible]~~ ਨੇ ਨੂੰ ਜਾਪਦੀ ਦਿਖਿਆ ਇਉਂ ਦੱਸੀ॥

ਕੀਤ:— ਸ਼ਾਮ ਦੀਰ ਦੀ ਨਜ਼ਰ ਨਾ ਆਵੇ ਤੇਰ ਕਗਣੀ ਦਸ ਕੇਗੀ॥

ਪੇ॥ ਰੂਪ ਘਨੈਤ ਨਾਲ ਤੇ ਜਾਰ੍ਹ ਘਸ਼ਗ ਕੈਸਦੇ ਆਏ ਗਾਂ॥

ਜਾਂ ਜਨੇਰੀ ਘੇਘਾ ਵਰ ਕੇ ਵਿਚ ਦੁਘਤਾਂ ਦੇ ਪਾਏ ਗਾਂ॥

ਲਿਖਿਆ ਲੇਖ ਨਾ ਜੋਏ ਕੋਈ ਨੇ ਗਲੇ ਦੇ ਵੈਨ ਕੇਗੀ॥ ਸ਼ਾਮ ਦੀਰ ਦੀ — —

ਪਾਂ॥ ਸੁੱਟ ਕੇ ਜਾ ਗਾਲਣ ਦਈ ਉਸ ਨੂੰ ਏਸ ਸਗ੍ਹਾਤੇ ਸੁੱਤੇ ਨੂੰ॥

17 THURSDAY JUNE

ਏਏ ਫੇਰ ਸੁਰਾਇਆ ਪਾਈਆਂ ਮੈਂ ਗਈ ਤੇਰੇ ਰੁੱਠੇ ਨੂੰ॥

ਮੈਂ ਗਿਆ ਡੇਰਾ ਕ ਘੇਰ ਕੇ ਜੋਗੀ ਦਾਰ ਜੋਰੇ ਤੇ ਖਸ ਕੋਗੀ॥ ਸ਼ਾਮ ਦੀਰ — —

ਟੋਪਾ॥ ਏਸ ਗਲ ਤੇ ਥੋੜ੍ਹਾ ਜੀ ਜੇ ਘਨੈਤਿਆਰੀ ਸੀ ਲੈਂਦਾ॥

ਸੋਗ ਦੀਰ ਦੇ ਦੁੱਖ ਸੁੱਖ ਸਹਿੰਦਾ ਘੁੱਟ ਜਕਰ ਦੇ ਪੀ ਲੈਂਦਾ।

ਦਦਨ ਫੈਰ ਗਿਆ ਈ ਜੇ ਤਾਂ ਗਿਆ ਜੈਜਾਣੀ ਟਸ ਕੇਗੀ॥ ਸ਼ਾਮ ਦੀਰ — —

ਤਾਂ ਸੋਗਲ ਸਾਧ ਕੇਗੀ ਨੇ ਰੂਪ ਨੂੰ ਘਨੈਤ ਦੇ ਇਸ਼ਕ ਤੇਕ੍ਹ ਦੀ ~~[illegible]~~ ਜਾਤੇ ਲਿਆਰ ਸ਼ੋਰ ਦੱਸ ਤੁਰ ਜਾਣ ਦੀ ਦਲਤਾ ਦੱਸ ਦਿਤੀ ਤਾਂ ਰੂਪ ਇਸਾਜ ਤੇ ਕੇ ਦੀਪਸ ਲਿਆਰ ਸ਼ੋਰ ਵਿਚ ਆ ਗਿਆ।

ਓਥੇ ~~ਰੂਪ~~ ਕੋਤਵਾਲ ਜਾਤੇ ਫੈਕੀਰਾਂ ਨੇ ਇਸਾਜ ਫੈਰ ਘਾਤਕ ਘਨੈਤ ਲੀ ~~ਸ਼ਾਮ~~ ਨੂੰ ਜਹਿਆਂ ਜਾਣ ਕੇ ਕਰੀਦੇ ਸੁੱਟ ਜਾਏ ਘਰ ਜਰਏ :—

ਗੋਲ :— ਉਸ ਨੂੰ ਜਰ ਨਾ ਸਕਦਾ ਕੋਈ, ਜਿਸ ਦਾ ਰਾਖਾ ਹੈ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ।

~~[illegible]~~ ਉਸੇ ਵਿਚ ਗੀ ਜੇ ਸ਼ਾਹੂ ਘੁਮਿਆਰ ਲਿੱਟੀ ਫੈਰ ਦਈ ਕੋਈ ਦੱਸ ਗਿਆ ਤਾਂ ਇਕ ਜਾਣਨੀ ਦ ਰੂੰਗਣ ਦੀ ਜਾਵਾਸ ਜਾਣੀ ਜਦ ਸਾਹੂ ਨੇੜੇ ਗਇਆ ਤਾਂ ਇਕ ਜਾਣਨੀ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਰੂਪ ਵਿਚ ਨਜ਼ਰ ਆਈ ਏਸ (ਇਸ ਦੀ ਕੋਈ) ਜੋਸ਼ਾਰ ਰਾਹੀਂ ਸੀ ਤਾਂ ਉਹ ਘਨੈਤ ਨੂੰ ਤੁੱਕ ਕੇ ਘਰ ਲੈ ਜਾਇਆ। ਦਧ ਦਾਰੂ ਕੀਤਾ, ਤੇਰੇ ਦਿਨਾਂ ਵਿਚ ਘਨੈਤ ਠੀਕ ਹੋ ਗਿਆ। ਕਿਉਂ ਕਿ :—

ਦੋਹਰਾ ਜਿਹਦੀ ਰਖੀ ਹੈ ਏਸ ਸਾਜਨਤੇ, ਉਹ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਨੇ ਸਕਦੇ ਜਾਰਨਾ ਕੀ।

ਤੇਰ ਘਾਰਸ਼ਾਹੀ ਕੋਈ ਸਾਧਿਪ ਜੋਰ, ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਉਸਰਨਾ ਕੀ।

ਜਸਾ ਕੀਤਾ ਲਿਆ ਇਹ।

1999

J	S	M	T	W	T	F	S
U			1	2	3	4	5
N	6	7	8	9	10	11	12
E	13	14	15	16	17	18	19
	20	21	22	23	24	25	26
	27	28	29	30			

(8) ਇਤਿਹਾਸਕ ਸ਼ਾਹਦ ਪ੍ਰਮਾਣਾਂ ਤੋਂ ਇਹ ਨਾਮਧਾਰੀ ਪਾਤੜ ... ਦੀ
ਸੋ ਤੂੰ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦੇਖਿਆ ਅਤੇ ਕੇਤਾਬ ਦੀ ਨਕਲ
ਕਰ ਲਿਆ ਤਾਂ ਉਹਨਾਂ ਸਮਾਂ ਕੀਤੇ ਪਾਸ ਤੇ ਤੁਰਿਆ ਇਕ ਵੇਖਦਾ ਤੇ ਪਾਸੇ
ਏਨ ਸਦਾ ਕੇ ਸ਼ਬਦ ਗਾਇਓ ਅਤੇ ਕੇਤਾਬ ਸੋ ਵਿਚ ਲਿਖ ਕੇ ਹਜ਼ੂਰੀ ਸਿੰਘਾਂ ਦੇ
ਮੇਰ ਸੁਣਾ ਕੇ ਜੇਸਾ ਵਿਚ ਤੇਜ਼ ਲਿਖਿਆ ਨਿਕਲਿਆ ਪਾਤੜ ਨੂੰ ਜਲ ਵਿਚ ਜਲ ਪਾਰਾਂ ਸੇ
ਦਾਤੇ ਜੀਵ ~~ਜੀਤੇ~~ ਬਣੀ ਲਿਖੇ ਜਾਣ।

ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਦ ਤੁਰ ਕਾਲਾ ਦੇਖਿਆ ਤਾਂ ਇਕ ਦਿਨ ਇਕ ~~ਸਾਹੂਕਾਰ~~ ਜੈਤਾਗ ਦਾ ਸਰਾਫ਼ ਸਾਹੂਕਾਰ
ਦੇ ਕਿਨਾਰੇ ਆਣ ਲਿਆ ਤਾਂ ਸਾਹੂਕਾਰ ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਇਕ ਅਜਿਹਾ
ਦਾ ਪਾਣੀ ਜੋ ਹੈ ਤਾਂ ਸਾਹੂਕਾਰ ~~ਕੇਤਾਬ~~ ਕੋਲ ਪਹੁੰਚਿਆ ਤੇ ~~ਕੇਤਾਬ~~ ਨੂੰ ਜਾਂਦੇ
~~ਸਾਹੂਕਾਰ ਨੇ ਕਿਤਾਬ~~ ਫੜ ਕੇ ਜਲ ਵਿਚੋਂ ਪਾਤੜ ਨੂੰ ਸਾਹੂਕਾਰ ਦੇ ਅੱਗੇ ਸਾ
ਦਿੱਤਾ। ਪਾਰ ਤੇ ਪਹੁੰਚ ਕੇ ਸਾਹੂਕਾਰ ਨੇ ਕਿਤਾ ਦਾਤਾ ਜੀ ਪ੍ਰਮਾਣ ਪੀਰ ਨੂੰ ਤੇਰੀ ਪਾਣੀ ਦੇ ਵੀ
ਹੈ ਤੇਰੀ ਤੇਰੀ ਅਸਚਰਜ ਲਾਜ ਹੈ ਤਾਂ ਹੁਣ ਪਰਮਾਤਮਾ ਨੇ ਤੇਰੇ ਸਿਰ ਦੀ ਪਾਣੀ ਹੈ ਕੇ
ਪੂਰਾ ਹੋਵੇਗਾ ਤਾਂ ਸੋਨੇ ਜੜਤ ਕਰੇਗਾ। ਜਦੋਂ ਅੱਗੇ ਜਾ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਪਾਰ ਆਇਆ।
ਹੈ ਪਾਤੜ ਨੇ ਇਸ ਇਸ਼ਨਾਨ ਕੀਤਾ ਜਦ ਤੇਰੀ ਕੇ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਅੱਗੇ ਪੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਹਾਂ
ਗੀਤ :- ਉਦੋਂ ਤੇਰਿਆਂ ਆਸਾਂ ਤੇਰਾ ਜੋ ਸੋਚ ਚਾਹੀਆਂ ਦੇਖੀਆਂ ॥
ਆਪ ਲਿਖਤ ਜੀ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਾਤੜ ~~ਨੇ~~ ਆਖ ਸਨ ਕੇ ~~ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਦੇ ਅੱਗੇ ਦਿਸ~~
~~ਪਈ~~ ॥ ਸ਼ਬਦ ਵਿਚ ਪੱਕਾ ਸਾ ਕੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤਰਕ ਕੀਤਾ ਹੈ।
ਗੀਤ :- ਸਾ ਦੇ ਗਲ ਪੱਕਾ ਵੇਦਨ ਅਤੇ ਗੰਗਾ ਸਾ ॥
ਹਮਦੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤੀ ਦਾਤਾ ਪੱਕਾ ਸਾਰੀ ਸਾ ॥
ਦਰਸ਼ਨ ਦੀ ਦੀਦਾਰ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਜੋ ਸੁਹਾਵਾ ਸਾ ॥
ਦੀਨ ਤੇ ਦਿਆਲੂਆਂ ਕਿਧਰੇ ਸੇ ਦੀ ਆ ਜਾਂਦੇ ਸਾ॥
ਇਤਿਹਾਸ ਹੈ ਤਾਂ ਪਿ ਸਿੰਘ ਦੀ ॥

(1) ਅਰਜ਼ਾਂ ਤੇ ਦਾਤਾ ਸਾਈ ਚੋਟੀ ਨੂੰ ਚੀਰ ਕੇ ॥
ਲੋਗਨ ਦੇ ਪ੍ਰਭ ਵਿਚ ਤੂੰ ਸਾਗਰ ਦੇ ਨੀਰ ਦੇ ॥
ਤੇਰਾ ਪੰਥ ਸੋ ਤੇਰੀ ਕੋਈ ਲੁਕਾਈ ਸਾ ॥ ਦੀਨ ਤੇ ਦਿਆਲੂਆਂ —
~~ਇਤਿਹਾਸ ਤੇ ਸੋਚ~~ —

(11) ਤੀਰਥ ਤੀਰਥ ਤਾਰੀ ਫੜਨਾ ਸੇ ਚਲਿਆ ਸੀ ॥
ਤਰਿਆ ਤੀਰਥ ਪੋਤਾ ਸੂਰ ਸੁਦਾਗਰ ਦਾ ਤਰਿਆ ਸੀ।
ਤੁਰਕੇ ਪਾਤੜ ਆਇਆ, ਦਾਤਾ ਤੁਰਕੇ ਸਾਈਂ ਸਾ ॥ ~~ਦੇਵ~~ ਦੀਨ ਤੇ ਦਿਆ —
ਸਰਦੇ, ਜਦੋਂ ਜਗਤ ਤਰ ਦਿਸਾ ਤਾਂ ਸਭ ਕੁਝ ਸਾਗਰ ਪਰਸ ਦਾ ਪੁੱਤ ਪਹੁੰਚਾ ਕੇ ਗਾਤੀ ਸਾਰ
ਲਿਆ ਸਾਰ ਹੈ ਕੇ ਤਰ ਪਿਆ ਦਰਸ਼ਨ ਜਗਤ ਅਧੀਨ ਰੂਪ ਦੇ ਦੇਸ਼ ਵਿਚ
ਆ ਪਹੁੰਚੇ ਅਤੇ ਗੁਰੂ ਦੇ ਸਨਮੁੱਖ ਲੇਟੇ ਤੇਰ ਸੋ ਸਿਮਰਨ ਏਥੇ ਗੁਰੂ ਨਾਮ ਰੂਪ
ਦੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਤੇ ਰੂਪ ਦੇ ਸੱਚ ਪਾਤੜ ਨੂੰ ਤਰਿਆ ਤਾਂ ਉਸਦੇ ਅਪਣੀਆਂ ਨੂੰ ਇਉਂ
ਦੱਸਦੇ :- ਦੀਨ ਦਿਆਲ ਤੇ ਸਾਹਿਬ ਸਾਂ ਤਾਰੇ, ਜਿਹਨਾਂ ਅੰਦਰ ਤੋਲਣ ਨੂੰ ਦੀਦ ਸਾਰੇ।
ਸਾਰੇ ਸੁਣੇ ਸਾਹਿਬ ਸਾਹਿਬ ਸੁਣਦਾ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਸੁਨਹਿਰੀ ਦਰ ਪ੍ਰਭ ਦੇਵ ਸਾਰੇ
ਭਾਗਾਂ ਨਾਲ ਸਤਿਗੁਰ ਰਹਿੰਦੇ ਤੁਰੇ, ਨਾਲੇ ਪੰਡਤੀਆਂ ਨੂੰ ਸਿਮਰਦੇ ਰਹੇ ਸਾਰੇ ॥
ਸੱਤ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਪਰਸਾਦੇ, ਸਿਰ ਧੜ ਕੇ ਸੱਚਾ ਦੀ ਤੇਰ ਸਾਰੇ ॥
ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆ ਪੀਆਂ ਨੂੰ ਪਈ ਦੇਵੇ, ਮਾਪੇ ਤੁਰੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਅਰਜ਼ ਸੋਹ ਸਾਰੇ ॥
ਭਗਤ ਰਾਜ ਸਾ ਪਰਦੇਸੀਆਂ ਮਾਪਿਆਂ ਦੇ,
ਪ੍ਰੀਆਂ ਤਰ ਜੋਗਣ ਦੇ ਸੋਚ ਸਾਰੇ ॥

FRIDAY JUNE 18

SATURDAY JUNE 19

SUN 20

J S	M	T	W	T	F	S
		1	2	3	4	5
U 6	7	8	9	10	11	12
13	14	15	16	17	18	19
N 20	21	22	23	24	25	26
27	28	29	30			

69

MONDAY 21 JUNE

ਸਮਰਜੰਗਤ ਜੀ ਪ੍ਰਸੰਗ ਨੂੰ ਛੋਹੀ ਜੁਰਾਕਾਂ, ਵੈਰਾਗ ਪੰਥ ਦੇ ਰੋਣੇ ਤੇ ਜਾਗ
ਜਾਗੇ ਵੈਰਾਗ ਪੰਥ ਦਾ ਵਿਸਮਾਦ ਪਸੰਤ ਨਾਲ ਕਰਦਿਆਂ ਅਪਣਾ ਕੋਲ ਗੁਰਾਂ ਦੇ ਵੈਰਾਗ
ਮਨ ਲਿਖਕੇ ਦੇਸ ਵਿਚ ਗੁੜ੍ਹਿਆ। ਜਦੋਂ ਸਤਿਗੁਰ ਸਾਹਿਬ ਦੇ ਵਿਛੋੜੇ ਪਹੁੰਚਿਆ ਤਾਂ ਵੈਰਾਗ
ਦੇ ਦੀ ਜੁਗਤੀ ਦੇਖਕੇ ਸ਼ਾਹੂਕਾਰ ਦਾ ਮਨ ਪੇਸ਼ ਕੇਤਿਆ।
ਪ੍ਰਸੰਗ ਨੇ ਵੈਰਾਗ ਨੂੰ ਉੱਤੇ ਧਰਿਆ, ਆਇਆ ਜਨਾਂ ਸੁਣਾਏ ਕਿਹਾ ਮੋਰ ॥ ਤੁਕ
ਦੋਹ :- ਸ਼ਾਹੂਕਾਰ ਦੀ ਰੋਟੀ ਦੇ ਕੁੱਖ ਜਾਗੀ ਤਾਂ ਗੁਰ ਦੇ ਚਰਨ ਨੂੰ ਫੜਦਾ ਰੱਖਾਂ ॥ "
ਨੈਣ ਸਾਧ ਦੇ ਪਰਜ ਨੂੰ ਉੱਤੇ ਧਰਿਆ, ਕਿਤਿੰਦੀ ਕਿਰ ਨੂੰ ਵੇਸਵੀ ਖਰਣ ਰੱਖਾਂ ॥ "
~~ਪ੍ਰਸੰਗ ਗੁਰਸਿਖ ਦੀ~~
ਭੁੱਖੀ ਜਿਗਰ ਨੂੰ ਰਾਜ ਦੀ ਆਸ ਲੱਗੀ, ਪਾਪੀ ਵਾਂਗ ਪ੍ਰਵਾਨਿਆਂ ਮੜ੍ਹਣ ਲੱਗਾ ॥ "
ਕੇਰਾਤ ਰਾਜ ਸ਼ਾਹੂਕਾਰ ਦੀ ਰੋਗ ਛੁੱਟੀ, ਜਾਂ ਦੇ ਜੋਰ ਦੇਖਕੇ ਫੜ੍ਹ ਲੱਗਾ ॥ "
ਸਾਧ ਸੰਗਤ ਪਾਪੀ ਵੈਰਾਗ ਧਾਰੀ ਕੀ ਕਿਰਤਾਂ ਵਿਖਾਉਣ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਧਰਮ ਨੂੰ ਜਗਾਉ,
ਦੇ ਸਿਖ ਤੇ ਦੋਸ਼ਿਆਂ ਅਤੇ ਸਤਿਗੁਰ ਵਿਚ ਪਕਾ ਹੋਇਆ। ~~[illegible]~~ ਜਾਰੀ
ਪ੍ਰਸਤਾਵਨਾ ਕੀਤੀ ਸ਼ਿਸ਼ਟਾਚਾਰ ਦੀ ਪਤਾਰ ਬੋਲੀ ਉਸ ਦੇ ਤੇ ਦੀ ਕਿਰਤ ਪਰ ਆਸੇ ਸਤਿਗੁਰ
ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਤੇ ਆ ਲੱਗਾ। ਸੱਚਾ ਨਾਲ ਮਨ ਨੇ ਵਿਚ ਦੇ ਰਾਜੂ ਦਾਸ਼ ਜਿਸ ਦੇ ਸਾਰੀ
ਵਿਦਵਾਨਾਂ ਦਾ ਉਸ ਪਿਆਰ ਤੇ ਆਇਆ, ਧਰਮ ਨੂੰ ~~[illegible]~~ ਪਹਿਲੇ ਜੀ ਦੀ
ਸਾਧਨਾ ਵਿਚ ਆਏ ਪਰ ਰੱਬ ਉਪਜਿਆ। ਕੁਝ ਦੇਰ ਬਾਦ ਸਾਧ ਸਾਹਿਬ ਦੇ ਧਰਮ ਤੇ
ਦੇ ਆਸੀ ਅਤੇ ਸਾਰਣ ਨੂੰ ਸਜਾ ਦੇਣ ਆਪਣੀ ਤੌਰ ਚੀਜੀ ਦੁਹਾਈ ਤੇ ਤਿਖੇ ਗੋਰਖ ਰੱਖਾਂ।
ਤਿਸ ਸਾਧੀ ~~ਵੈਰਾਗਵਾਨ~~ ਜਦ ਵੈਰਾਗ ਪੰਥ ਨੂੰ, ਧਰਮ ਦੇ ਸਤਿਗੁਰ ਵਿਚ ਲਿਖਣ
ਦਾ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਤਾਂ

22 TUESDAY JUNE

ਦੋਹ ਗਈ ਪਿਛੋਂ ਦੇ ਨੇਹ ਵਿਚ ਫੁਰੇ, ਜਿਵੇਂ ਸੀਂਗ ਮਿਜਾਜ਼ ਦੀ ਕੁਸ਼ੀਦਾ ਏ ॥
ਸ਼ਾਹੂਕਾਰ ਗਾਹੀ ਦਾ ਗੁਰ ਫੜਿਆ, ਜਿਵੇਂ ਚੋਰ ਨੂੰ ਜੇਲ੍ਹ ਤੇ ਫੜੀਦਾ ਏ ॥
ਪਰ ~~[illegible]~~ - ਵੈਰਾਗ ਪੰਥ ਮੇਰਿਆਂ ਸੁਣ ਸਾਧਿਆ।
ਦੋਹ :- ਸਾਰੀ ਉਮਰ ਦਾ ਔਤਰਾ ਜਾਂਦਈ ਏ, ਪੀ ਸਾਧ ਦੇ ਕੁਝ ਕਮਾਏ ਜਾਂਦਾ ॥
ਰਾਜਾ ਜੋਗ ਤੇ ਮੂੰਹ ਕਰਦਾ ਜਾਂਦਾ, ਸਖੀ ਸੁਰਤ ਦੀ ਨੀਂਹ ਨੂੰ ਢਾਹੇ ਜਾਂਦਾ ॥
ਉਹਦੇ ਜਿਹਾ ਨੀ ਕੌਣ ਤੇ ਕੋਈ ਪਾਪੀ, ਜਿਸਾ ਧਰਮ ਈਮਾਨ ਗੁਆਏ ਜਾਂਦਾ ॥
ਭਗਤ ਰਾਜ ਦਰਗਾਹ ਸਰ ਗੁਰ ਸੇਈ, ਸਰ ਧਰੀਆਂ ਦੁਸ਼ਟ ਹਟਾਏ ਜਾਂਦਾ ॥
ਪਰ ਜਦੋਂ ਰਾਜ ਦੇ ਦੋਸ਼ ਤੇਰਿਆ ਵੈਰਾਗ ਅਪਣਾ ਪਰਮ ਰੰਗ ਭੁੱਖਾ ਸੀ ਇਹਨਾਂ
ਗੱਲਾਂ ਦਾ ਉਸ ਦੇ ਮਨ ਤੇ ਕੋਈ ਅਸਰ ਨਾ ਹੋਈ ਦੇਖਿਆ ਤਾਂ ਵੈਰਾਗ ਪੰਥਨੇ ਕਿਹਾ ਆਉਣਾ!
" ਸ਼ਾਹੂਕਾਰ ਸੁਗਾਗਰ ਨੇ ਕਿਹਾ ਗਈ, ਇਹ ਨੈਣ ਭਰੀ ਕੈਸੜੀ ਪਰਾਂਗੀ ਮੈਂ ॥
ਸਾਰ ਉਰ ਨੇ ਧਰੀ ਦੀ ਆਸ ਮੈਨੂੰ, ਬਾਦ ਜਿਵੇਂ ਸਾਧ ਉਹਦੇ ਰਗਾਂ ਗੀ ਮੈਂ "॥
ਵੈਰਾਗ ਧਰਮ ਨੂੰ ਸਾਰੀ ਦੇਸ ਗੱਲਾਂ ਕਹਿ ਦਿੱਤੀਆਂ ਤਾਂ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਕਿ ਉਸ ਵੈਰਾਗ
ਦਾ ਰਾਜ ਤੇ ਸਿਖਰ ਜਿਹੜੇ ਪਹੁੰਚ ਗਿਆ ਤਾਂ ਧਰਮ ਦੇ ਸਾਸਾ ਸਭ ਨੂੰ ~~[illegible]~~ ਕੇ ਦੇਖਿਆ
ਅਤੇ ਵਿੱਠੀ (ਚਿੱਠੀ) ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਜੋਰ ਦੀ ਲਿਖਾਈ ਚਿੱਠੀ (ਵੈਰਾਗ ਦੀ) ਵਿਚ ਕਰਕੇ
ਸ਼ਾਮ ਨੂੰ ਦੋਵੇਂ ਰਾਜ ਦੇ ਦਰਬਾਰ ਵੈਰਾਗ ਪੰਥ ਵੀ ਪਹੁੰਚੀ
ਸਭਾਂ ਵਿਚ ਲੀ ਨੂੰ ਦੇਖ ਕੇ ਚਿੱਠੀਆਂ ਤੇ ਸੁੱਚਜੀ ਫੜਾ ਦਿੱਤੀ
ਚਿੱਠੀ ਪੜ੍ਹ ਕੇ ਸਭ ਕੁਝ ਆਪ ਵਿਚ ਅਤੇ ਸਰ ਬਣੀ ਨਾਲ ਗੁਰ
ਗਿਆ। ਸਾਰੀ ਦਾਸਤਾਨ ਆਖੀ।

J	S	M	T	W	T	F	S
U			1	2	3	4	5
N	6	7	8	9	10	11	12
E	13	14	15	16	17	18	19
	20	21	22	23	24	25	26
	27	28	29	30			

1999

WEDNESDAY 23 JUNE

ਜਦੋਂ ਬਸੰਤ ਦੀਆਂ ਇਸਤ੍ਰੀਆਂ ਅਨੁਸਾਰ ਹੀ ਦਸ [illegible] ਇਸ਼ਨਾਨ
ਕਰਕੇ, ਹਾਰ ਸ਼ਿੰਗਾਰ ਕਰਕੇ ਸੌਦਾਗਰ ਨੂੰ ਖੁਸ਼ ਕੀਤਾ। ਤੇ ਕਹਿਣ ਲੱਗੀ
ਬਸੰਤ – ਮੇਰੇ ਵੀਰ ਤੇ ਤੇਰਾ ਨਾ ਦਸ ਮੁੜਦੇ, ਕਦੋਂ ਤਕ ਦੇ ਦੁੱਖ ਨਾਲ ਸਾਂਈ।
ਮੇਲ ਜੋਗੀਆਂ ਦੇ ਪਾਸ ਦੇ ਜਾ ਤੁਰੇ, ਵਿਛੜੇ ਜਾ ਜਿਸਦੇ ਕਦੀ ਫੇਰ ਸਾਂਈ।।
ਤੇਰੇ ਨਾਲ ਮੈਂ ਜਾਣੀ ਕਰਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਸੀ, ਇਕ ਜੁ ਕੁਝ ਮੇਰੀ [illegible] ਸਾਂਈ।
ਦਸਾਂ ਰੂਪ ਬਸੰਤ ਸੁਣਦਾ ਸੋਹੂੰ, ਕਰ ਗੀਤ ਸਾਰੇ ਪਰਵਾਰ ਸਾਂਈ।।
ਜਿਸ ਨਾਲ ਗੋ ਹੋਰ ਮੈਂ ਦੇਖਾਂ ਸਾਰੇ, ਕੋਈ ਜਾਣ ਕੇ ਉਸ ਕਰਤਾਰ ਸਾਂਈ।।
ਉਸਤਤ ਨਾਲ ਆਈਏ ਏਸ ਜੱਗ ਤਿੰਨ, ਸਦੀਏ ਸੁਖ ਦੇ ਰੋਜ਼ ਗੁਜ਼ਾਰ ਸਾਂਈ।।
ਸੁਦਾਗਰ ਉਸ ਅੰਦਰ ਦੀ ਇਹ ਗੱਲ ਸੁਣ ਕੇ ਅੱਖਾਂ ਵਿਚ ਅੱਥਰੂ [illegible] ਤੇ ਜਿਸਦੇ ਦੇ
ਗਲ਼ [illegible] ਰੂਪ ਬਸੰਤ ਪਹੁੰਚਾਂ ਸਾਥੀਆਂ ਦੀ [illegible] ਕੋਈ ਗੱਲ ਰੂਪ
ਬਸੰਤ ਦੀ [illegible] ਸੁਣਦਾ ਦੀ ਪਰਤੀ ਰੋਂਦੋ।
ਗਲੇ ਦੇ ਸ਼ਹਿਰ ਵਿਚ ਲੋਕੀ ਇਕੱਠਾ ਹੋਏ ਪਰ ਕੋਈ ਰੂਪ-ਬਸੰਤ ਦੀ ਕਹਾਣੀ
ਸੁਣਾਉਂਦਾ ਸੀ ਮੂੰਹ ਜੋਗੀਆਂ ਇਸ਼ਨਾਨ ਪਾਉਂਦੀ। [illegible] ਸਾਰੀ ਦੇ ਕੋਈ ਨਹੀਂ।
ਤਾਂ ਬਸੰਤ ਦੇ ਕੋ ਸਾਰੀਆਂ ਸਾਥੀ ਬਸੰਤ [illegible] ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਗਲੇ ਦੀ [illegible]
ਦਰਬਾਰ ਵਿਚ ਪਹੁੰਚ ਗਿਆ। ਸਤ ਗਲੇ ਨੂੰ ਬਸੰਤ ਕਹਿੰਦੇ ਕਿ ਜੋਗੀ ਵੀ ਰੂਪ-ਬਸੰਤ
ਦੀ ਕਥਾ ਸੁਣਾਉਂਦਾ ਸੀ, ਪਰ ਪਰਦੇ ਦੇ ਪਿੱਛੇ।
ਦਰਬਾਰ ਲਗ ਗਿਆ ਸਾਰਾ ਦਰਬਾਰ ਸਜਿਆ ਪਹੁੰਚ ਗਏ ਸੌਦਾਗਰ ਵੀ ਸਾਰੇ
ਵਿਚ ਆਪਣੀ ਕਹਾਣੀ ਸੁਣਾਉਣ ਲਈ ਦਰਬਾਰ ਵਿਚ [illegible]।
ਬਸੰਤ ਨੇ ਦਸੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਪਰਦੇ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਬੈਠ ਇੱਕ [illegible]

THURSDAY 24 JUNE

ਬਸੰਤ ਨੇ ਰੂਪ ਬੀਤੀ ਸੁਣਾਈ ਸਭ ਕੀਤੀ ਤਾਂ ਜਦ [illegible]
ਸਾਰੇ ਉਸੀ ਦਾਤ ਦੀ ਕਰਤੂਤ ਦੱਸੀ ਤਾਂ ਗਲੇ ਨੂੰ ਰਿਸ਼ਤਾ ਨੂੰ ਰਾਜਕੁਮਾਰੀਆਂ ਦਰਬਾਰ ਸੌਦਾਗਰਿਆਂ
ਨਾਲ ਸੁਣਿਆ ਨੂੰ ਬਸੰਤ ਭੇਜ ਦੇ ਪਾਸੋਂ ਸਾਰਾ ਹਾਲ [illegible]। ਜਦ ਸੌਦਾਗਰ
ਦੇ ਸਾਥੀ ਵਿਚ ਬਸੰਤ ਨੂੰ ਪਤਾ ਹੋਣ ਦੀ ਵੀ ਵਾਰਤਾ ਸੁਣੀ ਤਾਂ ਰੂਪ ਦੀਆਂ ਖੁਸ਼ੀਆਂ ਵਿਚ
ਗਈਆਂ ਕਹਿਣ ਲੱਗਾ। ਤੇਰੀ ਏਸ ਜੋਗਾ ਵੀਰ ਸੋਹਣਾ ਤੇ ਜਾ ਸਭ ਗਿਆਨ ਤਾਂ ਸਾਰੀ
ਦੀ ਵਰਕੀ ਦੇ ਵਿਚ ਜੋ ਗਲਦ :–
“ਸਾਰੇ ਸਾਥੇ ਰੂਪ ਦੇ ਤਾਣੀ ਮੁੜ ਨੈਣਾਂ ਮਿਲਾਵੇ ।।
ਗਲ ਜਿਨਾਂ ਨੂੰ ਲਗੇ ਗਲਾ ਕੋਈ ਤਿਨਾਂ ਨੂੰ ਸੋਚ ।।
ਤਾਂ ਰੂਪ ਨੇ ਕਿਹਾ :–
ਵੀਰ :– ਮੈਨੂੰ ਜਾਪਦੀ ਜਿਸਾ ਦੇ ਸੋਗ ਵੀਰ (ਇਸ ਜੋਗਾ ਬਸੰਤ ਪੀਰ ਸਾ)।
ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਾਰੀ ਹੀ ਪੀ ਤੇ ਬਸੰਤ ਦਾ ਜੀਉਣ ਦੀ ਗੱਲ ਸੁਣੀ ਤਾਂ ਰੂਪ ਦੀ ਖਾਣ ਵਿਚ ਗਈ ਅਤੇ
ਜਿਸਦੇ ਨੂੰ ਰਾਜਾ ਪੈ ਗਿਆ ਵਿਛੜਿਆਂ ਬੀਤਿਆ ਸਮਾਂ ਅਤੇ ਬਸੰਤ ਦਾ ਖ਼ੁਸ਼ੀ ਸਾਰਾ ਦੇ ਸਾਥ
ਗਿਆ। [illegible] ਸਾਰੀ ਦੀ ਪੀ ਸੱਚੀ ਦੇ ਵਿਚ ਜੋ ਗਲਦ! ਕਾਰਦੇ ਸਾ ਪੌਦੇ ਤੇਰ ਮੁੱਟ।
[illegible] ਪਾਸ ਤੇਰੇ ਤੂੰ ਬੈਠਾ ਆ ਕੇ ਸੌਦਾਗਰ ਵਿਚਾਰਾ ।।
ਇਕ ਸਜਾਵਟ ਸੁਣਿਆ ਵਿਛੋੜਾ ਤੇਰਾ ਵੀਰ ਮਿਲਾਇਆ ।।
ਪਾਸ ਤੇਰੇ ਤੇ ਬੈਠੀ ਰਾਜਾ ਵੀਰ ਤੇਰੇ ਦੀ ਨਾਰੀ ।।
ਪਤੀ ਖੁਸ਼ੀ ਤੇ ਸਤੋ ਸਤਿਗੁਰ ਦਾ ਧਨ ਮਿਲਾਈ ।।
ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੇ ਸੌਦਾਗਰ ਸੁਣਕੇ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਅਤੇ [illegible]
ਧਨ ਨੂੰ ਰੂਪ ਦੇ ਆਪਣੇ ਸ਼ਹਿਰ ਵਿਚ ਭੇਜ
ਦਿੱਤਾ। ਪਰ ਰੂਪ ਬਸੰਤ ਨੂੰ ਜਿਸਦੇ ਨੂੰ ਰਾਜਾ ਜੀ

S	M	T	W	T	F	S
		1	2	3	4	5
6	7	8	9	10	11	12.
13	14	15	16	17	18	19
20	21	22	23	24	25	26
27	28	29	30.			

25 FRIDAY JUNE

ਤਾਂ ਧਨੰਤ ਜੀ ਰੂਪ ਵਿਚ [illegible] ਸੀ [illegible] ਕਿਸ ਕਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ [illegible]
[illegible] ਮਾਤਾ ਜੀ ਨੇ ਰੱਬ ਦੀ [illegible] ਵਿਚ ਦੇ ਆਏ ਤੇ ਮੇਰੇ ਪਾਸ ਆ
ਗਿਆ ਅਤੇ [illegible] ਮਾਤਾ ਜੀ ਨੇ ਆਖ ਕੇ [illegible] ਪਾਸ ਬਿਠਾਇਆ ॥
[illegible] ਦੇ ਚਰਨਾਂ ਨੂੰ ਹੱਥ [illegible] ਕੇ [illegible] ॥
ਅਤੇ [illegible] ਸਾਹਮਣੇ [illegible] ਗਾਇਆ ॥
(ਗੁਰਮੁਖ ਧਨੰਤ) ਅਤੇ ਨਾਲ (ਰੂਪ ਭੈਣ) ਨੂੰ [illegible] ॥
ਰੂਪ ਆਖਿਆ [illegible] ॥
[illegible] ।
[illegible] ॥
[illegible] ॥
ਆਪ [illegible] ਰੂਪ ਨੂੰ [illegible] ~~[illegible]~~
[illegible] ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ [illegible]
[illegible] ਆਖਿਆ ਤਾਂ –
ਦੋਹਰਾ :– [illegible] ॥
[illegible] ॥
[illegible] ॥
[illegible] ॥
[illegible] ॥
[illegible] ॥

26 SATURDAY JUNE

~~[illegible]~~ ।
[illegible] ॥
[illegible] ਰੂਪ [illegible]
[illegible] ਨੂੰ [illegible]
[illegible] ਧਨੰਤ ਨੇ [illegible] ।
ਦੋਹਰਾ :– [illegible] ॥
[illegible] ॥
[illegible] ॥
[illegible] ॥
[illegible] ॥
[illegible] ॥
[illegible] ॥

27 SUN

~~[illegible]~~
[illegible] ਰੂਪ [illegible]
[illegible]
ਤਾਂ [illegible] ॥

[illegible]

J	S	M	T	W	T	F	S
			1	2	3	4	5
U	6	7	8	9	10	11	12
	13	14	15	16	17	18	19
N	20	21	22	23	24	25	26
	27	28	29	30			

1999

(49)

ਮੋਰ

MONDAY JUNE 28

ਗੀਤ :- ਸਾਵਿਆ ਮੋਰ ਪ੍ਰੀਤ ਪਿਆਰਾ ਸੁਣੀ ਨਦੀਏਂ ਕੰਢਿ ॥
ਹੋ, ਮੋਰ ਪਾਵੇ ਪੈਲਾਂ, ਸਾਵਣ ਰੁੱਤਿਆ ॥
ਮੇਘ ਮੈਂ ਪਹਿਲਿ ਸੁਣ, ਨਾਚ ਕਿਉਂ ਨਿਆਂ ॥
ਹੋ, ਏਤ ਮੋਰ ਫਿਰਿ ਸੁਣੀ ਪਾਇ ॥
ਮੋਹੇ ਸਾਗਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਗਾਇ ॥

ਪਰਮ ਸਤਿਕਾਰ ਯੋਗ ਸ੍ਰੀ ਮਾਨ ਮੰਗਤ ਜੀ ਸਭ ਗੱਲ ਕ ਕੇ ਪੰਨ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਰਾਮ ਸਿੰਘ ਜੀ ॥ ਸ੍ਰੀ ਮਾਨ ਮੰਗਤ ਜੀ ਪੰਜਮ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਅਰਜਨ ਦੇਵ ਜੀ "ਸਾਰਗ ਰੁਤੀ" ਆਈ ਹੈ ਗਈ ਫੁਰਮਾਉਂਦੇ ਹਨ " ਹੇ ਸਾਜਨ ਸੁਰ ਸੰਗ੍ਰਾਮੇ ਸਜਿ ਪਹੁਤਾ ਘਰ ਸਾਵਣ"॥

ਦਸਮ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਦੇਵ ਸੂਰਜ ਪ੍ਰਭ ਪੰਛੀ ਪਿਆਰੇ ॥ ~~ਪਿੰਡਾਂ ਵਿਚ ਮੋਰ ਸੁੰਦਰ ਦੇ ਕਈ ... ਦੇ ਵਿਚ ... ਸਾਰ ਗਾਈ~~

ਗੁਰੂ ਅਰਜਨ ਦੇਵ ਜੀ ਫ਼ਰਮਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਮੋਰ ਤੂੰ ਨਾ ਜਿੱਥੇ ਜਾਣ ਵਾਲਾ, ਪਹਾੜ ਘਰ ਦਾ ਮੋਰ ਸੈਨਾਂ ਨੂੰ ਸਭ ਦੇਵਤਿਆਂ ਸੁਰਗਾਂ ਤੋਂ, ਤੂੰ ਗਊ, ਗੰਧਰਵਾਂ, ਦੇਵੀਤਿਆਂ, ਮਨੁੱਖਾਂ, ਪਸ਼ੂਆਂ, ਪੰਛੀਆਂ ~~ਦੇ ਅਰ ...~~

ਗੁਰਬਾਣੀ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਵਿਚ ਤਾਂ ਦਾਰ ਦਾਰ ਪੈਲਾਂ ਪੈਂਦੀਆਂ ਤੇ ਜੰਗਲ ਵਣ ਕਈ ਪਰਜੀ ਕੋਈ ਹੈ ਕਿਉਂ ਸੁਖਮਨੀ ਸਾਹਿਬ ਵਿਚ ਪੰਜਵੇਂ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਫੁਰਮਾਉਂਦੇ ਹਨ " ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਅਰੁ ਲੋਭ ਮੋਹ ਬਿਨਸਿ ਜਾਇ ਅਹੰਮੇਵ ॥ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਸਰਣਾਗਤੀ ਕਰਿ ਪ੍ਰਸਾਦੁ ਗੁਰਦੇਵ ॥

ਗਰ ਸਾਰ ਵਿਗਿਆਨਿਕ ਮਨੁੱਖ ਤਾਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਪੰਛੀ ਵਿਚ ਇੱਕ ਇੱਕ ਦਾ ਸੁਭਾਵ ਹਰ ਦੇ ਸਮਝੇ ਕਈ ਹੋਣਾ ਪਰ ਜੇ ਪੰਛੀ ਇਕੱਠੇ ਰਹਿਣ ਕਰ ਦੇਣ ਤਾਂ "ਫੁੱਲ" ਜਾਪੇ, ਪ੍ਰਸਾਦ ਰਸ ਵਾਲੀ ਰਸ ਰੀਤ ਸਾਡੀ ਇਸੇ ਕਈ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਕੀਤੀ ਹੈ "ਪੰਚ ਪਿਆਰੇ, ਏਕ ਗਹੀਆ ਰਾਖਹੁ ਸਾਬਤ ਰਹੋ॥ ਮੋਰ ਕਰੀ ਅਰੁ ਪਾਤਸ ਸੋਤਾਵਲੀ ਆਪਣਿਆਂ ਨੂੰ ਤੁਰਗੇ" ਅਤੇ ਦ ਰੰਧਾਂਵੇਂ ਵਿਚ ਰਾਸ ਕਰਾਂ (ਸਰਬ ਇਕ ਰੰਗ "ਮੋਰ" ਦੀ ॥

ਸਕੂਲ! ਸੰਸਾਰ ਦੀ ਸਾਰਤਾਂ ਨੂੰ ਸਿਆਣੀਆਂ ਆਖਾਂ ਨਾਲ ਤੱਕਿਆ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਪਤਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਹਰੇਕ ਅੰਗ ਦਾਰ ਮੋਰ ਵਿਚ ਲੱਗਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਕੁਦਰਤ ਕਈ ਦੇ ਲੱਤਾਂ ਵਾਲਾ, ਕੁਦਰਤ ਕੋਈ ਖੰਭਾਂ ਕੁਦਰਤ ਕਈ ਉੱਡਣ ਵਾਲਾ ਅਤੇ ਕੁਦਰਤ ਕਈ ਪੈਰ ਤੋਰ ਤੁਰਨ ਵਾਲੀ ਸੂਝ ਵਿਚ ਹੈ। ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਰੰਗ ਰੰਗ ਵਿਚ ਇਸ ਦਾ ਪਸਾਰਾ ਹੈ।

ਗਰਿਮਾ ਸਾਰਾ ਇਸ ਪ੍ਰਾਣ ਧਾਰੀ ਦੇ ਦੇਹ ਘਾਹ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਪਰ ਰੂਪ ਦਾ ਤ੍ਰਿਗਮ ਹਦਾਂ ਏਕੋ ਆਪਣੇ ਪੰਛੀ ਦੇ ਸਾਗਰ ਬਣ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਉਪਤ ਕਰ ਦੇਂਦੀ ਹੈ।

ਘਾਹਣਾਂ ਦੀ ਸ਼ਾਤ ਸਤ ਤੋਂ ਰੋਹ ਸ੍ਰ ਮੇਰੀ ਗਈ ਹੈ ਪਰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਜਦੋਂ ਘਾਹਣੀ ਦੀ ਦਾ ਪੱਥਰ ਸਰ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਇਹ ਉਸ ਦੇ ਰੰਗਾਂ ਨੂੰ ਡਾਢੀ ਨਾਲ ਉਸ ਵਿਚ ਪੱਕੀ ਲਿਖਦੀ ਹੈ ਜਦ ਤਕ ਦੂਜਾ ਘਾਹ ਨਾ ਜੰਮੇ।

ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਮੋਰ ਦੀ ਲੀਲਾ ਵੇਖਣੀ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਆਪਣੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਗਹਿਣਿਆਂ ਚਿੜੀਆਂ ਨੂੰ ਮੋਰ ਨਾਲ ਤਕੋ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਦਰ ਤੇ ਪਹਿਲੇ ਆਪਣਾ ਆਲ੍ਹਣਾ ਪਾਉਂਦੀਆਂ ਹੈ ਜਾਂ ਕੇ ਦਰ ਤੋਂ ਪਾਰ ਜੱਟ ਕੱਢ ਪਾਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ~~ਉਹਨਾਂ~~ ਦੇ ਪਾਲਣ ਹੋਣ। ਇਸਿਆ ਕੇ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਮੋਹ ਵਿਚ ਪਾਉਂਦੀ ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਰੰਗ ਤੇਈਆਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦੀ ਹੈ।

ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੋਰ ਪਰਤੀ ਕਰੇ
ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਿਸੇ ਕਈ ਦੇ ਰੰਗ
ਪਾਠਕਾਂ ਕਰੀਆਂ ਹਨ ਕਿ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿਚ ਕਿਸ ਮੋਰ ਦਾ ਪਸਾਰਾ ਹੈ,

J	S	M	T	W	T	F	S
U			1	2	3	4	5
N	6	7	8	9	10	11	12
	13	14	15	16	17	18	19
	20	21	22	23	24	25	26
	27	28	29	30			

73 ②

30 WEDNESDAY JUNE

ਫੇਰ:- ਤੇਰੀ ਇੱਕ ਨਜ਼ਰ ਵਿਚ ਵੇਖ ਸਕਦੀ
ਪੱਥੇ ਪਰਾਂ ਦੇ ਹੇਠ ਲੁਕਾਂਦੀ ਹੈ ॥
ਮੋਹ ਚੰਗਿਆਂ ਦੀ ਰਖਵਾਲੀ ਹੀ, ਕੋਈ ਨਾਲ ਅਧਿਆਤਮ ਸਜਾਂਦੀ ਹੈ ॥
ਘਰ ਕਿਸੇ ਦੇ ਸੱਪ ਜਾਂ ਚੋਰ ਆਏ, ਮਾਂ ਰੋਕ ਕੇਹਾ ਕੂਕ ਪਾਂਦੀ ਹੈ ॥
ਪੁੱਤ ਪਿਆਰਾ ਜਾਂਦਾ ਘਰ ਛੱਡ ਕੇ, ਪਿਛੋਂ ਜੇ ਮਗਰੇ ਦੌੜ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ॥
ਇਹ ਹਨ ਮੋਹ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ।

ਹੁਣ ਆਪਣੇ ਕੇਸਾਂ ਸਬੰਧੀ ਕੀਤਾ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਦੇਵੋ। ਪੱਕ ਜਾਂ ਰੇਲ ਗੱਡੀ ਦਾ ਸਫ਼ਰ ਕਰ ਚੁੱਕਿਆ ਹਾਂ ਜੀ ਹੋਣਾ ਹੈ, ਜਦ ਸਟੇਸ਼ਨ ਸੀਟ ਤੇ ਆਪੀ ਬੈਠਦੇ ਹਾਂ ਉਸ ਤੇ ਆਪਣੀ ਕਿਸੇ ਦੂਜੇ ਦਾ ਬੈਠਣਾ [illegible] ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਥਾਂ ਨਾਲ ਸਾਡਾ ਮੋਹ ਹੋ ਚੁੱਕਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਉਸ ਨਾਲੋਂ ਦੂਜੇ ਮੁਸਾਫਰਾਂ ਨਾਲ ਆਪਾਂ ਪਰਦੇ [illegible] ਹਾਂ ਕਿ [illegible] ਬਾਰ ਉਸ ਸੀਟ ਨੂੰ ਤੁੱਕ [illegible] ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਪਿਆਰ ਦੀ [illegible] ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਗੁਰਬਾਣੀ ਵਿਚ ਤੁਸਾਂ ਦਾਸ ਦੀ ਲਿਖਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇਹ ਮੋਹ :-
ਮੋਹੁ ਮਗਨ ਅਭਿਮਾਨ ਕਰ ਜੁਦਾ ॥
ਤਿਸ ਤੇ ਉਪਜੀ ਅਗਨਿ ਭਿਆਨਕ ਜੁਦਾ ॥
ਭਾਵੇਂ ਮੋਹ ਸਾਰੀਆਂ ਬਿਮਾਰੀਆਂ ਦੀ ਜੜ੍ਹ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਹੀ ਕਈ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦੁਖ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਗੁਰੂ ਜੀ ਵੀ ਫੁਰਮਾਉਂਦੇ ਹਨ :-
ਪਿਰ ਸੀ ਰੋਗ ਲਾਗਾ [illegible] ॥
ਮੋਹ ਕੂੜ ਪਸਾਰਾ ਕੂੜ ਕਾ ਕੂੜੇ ਲਪਟਾਇ ॥

1 THURSDAY JULY

ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਪੁੱਛੋ ਤਾਂ ਇਸ ਮੋਹ ਨੇ ਚੰਗਿਆਂ ਚੰਗਿਆਂ ਦੇ ਸਿਰ ਫੇਰ ਕੇ ਰੱਖ ਦਿੱਤੇ ਵੱਡੇ ਵੱਡੇ ਰਿਸ਼ੀ, ਮੁਨੀ, ਤਪੱਸਵੀ ਆਦਿਕ ਸੂਰਬੀਰਾਂ ਨੇ ਰਖ ਲੰਬਾ ਤਪ, ਇਸ ਕਰਕੇ ਕਿਹਾ ਹੈ :-
ਫੇਰ - ਮੋਹ ਆਇਆ ਦੇ ਨਾਲ, ਕਿ ਦੁਨੀਆਂ ਲਿਪਟੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ ॥
ਕੂੜਾ ਹੈ ਸੰਸਾਰ, ਕਿ ~~ਦੁਨੀ~~ ਸਾਰੀ ਲਿਪਟੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ ॥
ਇਸ ਮੋਹ ਦੇਵੀ ਦੇਵ ਮੋਹ ਦਾ ਅਜਬ ਪਸਾਰਾ ਹੈ ॥
ਇਹਦਾ ਤੁਸਾਂ ਕਰਨ ਸਮਾਨ ਮੋਹ ਦਾ ਸਾਗਰ ਭਾਰਾ ਹੈ ॥

ਇਕ ਗੱਲ ਕਰਾਂ ਮੈਂ ਉਸ ਰਿਸ਼ੀ ਦੀ ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ ਲਿਖਦੇ ਹਨ :
"ਘਰ ਵਿਚ ਰਾਜਭਾਗ ਵਿੱਚ, ਜਨਕ ਹੀ ਸਚ ਲਈ ਉਦਾਸੀ ॥" ਪੂਜਣ ਨੂੰ ਚਰਨਾਂ ਰਿਸ਼ੀਆਂ ਦਾ ਕਈਆਂ ਪਰਤੀ ਕਰਾਂ ਮੁਕੰਦ ਜਦੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ~~[illegible]~~ ਪਤਰ ਹੋਣ ਦਾ ਮਾਣ, ਅਤੇ ~~[illegible]~~ ਜੋ ਸਾਰੀ ਆਪਣਾ ਤੇ ਵਿਚਰਤ ਸਨ ਅਤੇ ਗੁਰੂ ਪਾਸੋਂ ਲਈ ਗਿਆ ਸਕਰ ਪਾਸ ਗਏ ਤਾਂ ਆਪਣੀ ਡੰਗੋਰੀ ਅਤੇ ਤੂੰਬੀ ਭਿਉਂਤੀ ਵਿੱਚ ਕਿਸੀ ਨਾਲ ਟੰਗ ਗਏ। ਪਰ ਜਦ ਜਨਕ ਜੀ ਪਾਸ ਪੁੱਜੇ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਰਾਜ ਭਾਗ ਠਾਠ ਦੇਖ ਕੇ ਮਨ ਵਿਚ ਸੋਚਿਆ ਕਿ ਹੈ ਇਹਨਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਮੈਂ ਗੁਰੂ ਧਾਰਨ ਕਰਾਂ ~~ਤਾਂ~~ ਗੁਰੂ ਜਨਕ ਜੀ ~~[illegible]~~ ਸਮਾਰਨ ਕੁਝ ਦੇਰ ਲਈ ਮਹਿਲ ਵਿਚ ਅੱਗ ਲਗਾ ਦਿੱਤੀ ਜੋਰ ਪਾਸਿਆਂ ਤੋਂ ਸੜ ਗਏ, ਸੜ ਗਏ ਦੀਆਂ ਆਵਾਜ਼ਾਂ ਆਉਣ ਲਗੀਆਂ ਪਰ ਰਾਜਾ ਜਨਕ ਜੀ ਅਡੋਲ ਬੈਠੇ ਹਨ ਸੁਕਦੇਵ ਜੀ ਘਬਰਾ ਗਏ ਕਿ ਅੱਗ ਪ੍ਰਭੂ ਉਪਕਾਰੀ ਪਰਤਨ ਲਗੇ ਕਰ ਰਹੇ। ਕਹਿਣ ਲਗੇ ਮਹਾਰਾਜ ਅੱਗ ਤਾਂ ਡਿਉਢੀ ਕੋਲ ਆ ਗਈ ਹੈ ਜਿਥੇ ਸੁਕਦੇਵ ਜੀ ਆਪਣੀ ਡੰਗੋਰੀ ਅਤੇ ਤੂੰਬੀ ਛੱਡ ਕੇ ਆਏ ਸਨ ਤਾਂ ~~[illegible]~~

	S	M	T	W	T	F	S
JUN			1	2	3	4	5
	6	7	8	9	10	11	12
	13	14	15	16	17	18	19
	20	21	22	23	24	25	26
	27	28	29	30			

FRIDAY JULY 2 (3)

ਸੁਰਿੰਦਰ ਜੀ ਨੂੰ ਸਾਹਿਬਾਂ ਮੋਹ ਦੇ ਰੰਗੂਟਾਂ, ਤਾਂ ਝਿੜਕੀ ਦੇਣ
ਦੇਣ ਤਾਂ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਕਿਹਾ ਐ ਸੁਰਿੰਦਰ! ਤੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਵੱਡਾ ਵੈਰਾਗੀ ਤੇ ਤਿਆਗੀ
ਸਮਝਦਾ ਸੈਂ ਕਹਿੰਦਾ ਸੈਂ ਮੈਂ ਮੋਹ ਸਾਹਿਬਾਂ ਤੇ ਨਿਰਲੇਪ ਹਾਂ ਤੇ ਤੂਣ ਦੇ ਪੈਸੇ ਦੀ
ਤੂੰਬੀ ਤੇ ਚਾਰ ਪੈਸਿਆਂ ਦੀ ਲੰਗੋਟੀ ਦਾ ਤਿਆਗ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਿਆ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ
ਮੋਹ ਨੇ ਸੁਰਿੰਦਰ ਦੇ ਪੈਰ ਉਖੇੜ ਦਿੱਤੇ।

ਸਾਧ ਸੰਗਤ ਜੀ ਭਾਰਤ ਭੂਮੀ ਦੇ ਤਿਆਗੀਆਂ ਵਿਚੋਂ ਗੌਤਮ ਬੁੱਧ ਨੂੰ ਵੱਡਾ
ਤਿਆਗੀ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿਸ਼ੇ ਕਵੀ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ।

ਬੈਂਤ:- ਸ੍ਰਧਾ ਸੁਣੀ ਜਦੋਂ ਗੌਤਮ ਜੀ ਦੇ ਹਿਰਦੇ ਅੰਦਰ, ਜਦੋਂ ਪੈਦਾ ਗਿਆਨ ਦਾ ਨੂਰ ਹੋਇਆ।
ਰੋਗੀ, ਮੁਰਦੇ ਤੇ ਬਿਰਧ ਨੂੰ ਦੇਖ ਕਰਕੇ, ਪਰਦਾ ਮੋਹ ਦਾ ਅੱਖਾਂ ਤੋਂ ਦੂਰ ਹੋਇਆ।
ਸੋਚਣ ਲੱਗਾ ਕਿ ਤੜਫ ਕੇ ਮਰਨ ਸਾਰੇ, ਕਦ ਰੋਗਾਂ ਤੋਂ ਰੋਗ ਬਚਾਏ ਚੱਲੀਏ।
ਮਾਤਾ ਪਿਤਾ, ਤੇ ਇਸਤ੍ਰੀ, ਪੁਤ੍ਰ ਤਜ ਕੇ, ਹੋ ਰੋਗਾਂ ਨੂੰ ਨਿਵਾਰਣ ਚੱਲੀਏ।

ਜਦੋਂ ਗੌਤਮ ਨੂੰ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਆਈ ਤਾਂ ਮੋਹ ਨੇ ~~[illegible]~~ ਸਾਹਿਬਾਂ ਫੁਰਨਾ ਤਾਂ
ਪੈਰ ਖਿਸਕ ਗਏ ਤੇ ਦ੍ਰਿੜਤਾ ਆਈ ਸਾਂ! ਪਿਤਾ, ਮਾਤਾ, ਇਸਤ੍ਰੀ, ਪੁਤ੍ਰ ਦਾ ਕੀ ਹਾਲ
ਹੋਵੇਗਾ ਪਿਤਾ ਦਾ ਪਿਆਰ, ਮਾਤਾ ਦੀ ਹਮਦਰਦੀ ਤੇ ਕਸ਼ਟਾਂ ਕਠਿਨ ਇਮਤਿਹਾਨ,
ਇਸਤ੍ਰੀ ਦੀਆਂ ਚੀਕਾਂ ਕੂਕਾਂ ਵਿਚ ਸਿਸਕੀਆਂ ਅਤੇ ਪੁਤ੍ਰ ਦਾ ਰੋਣਾ ਯਾਦ ਕਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ
ਸਾਹਮਣੇ ਹੋਇਆ। ਤੇ ਗੌਤਮ ਵੱਲ ਜਾਂਦਾ ਧਰਮ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੋ ਗਿਆ।

ਬੈਂਤ:- ਆਪਣੇ ਮਨ ਨਾਲ ਜੀ ਪਿਤਾ ਜੀ ਦੇ, ਮੂਰਖ ਮੋਹ ਨੂੰ ਫੜ ਕੇ ਡਰਾਂਵਦਾ ਸਾ।
ਦਾ ਹੋ ਇਸਤ੍ਰੀ ਮਾਂ ਦੀ ਹਮਦਰਦੀ ਦਾ, ਪਿਆਰ ਮੋਹ ਦੇ ਨਾਲ ਡਰਾਂਵਦਾ ਸਾ।
ਕਸ਼ਟ ਕਠਿਨ ਇਮਤਿਹਾਨ ਪਿਆਰੀ ਰਾਜਕੌਰ ਦਾ, ਬਾਕੀ ਸਾਰ ਚੀਕਾਂ ਹਾਏ ਮਾਰ ਰੋਂਦੀਆਂ

SATURDAY JULY 3

ਪੁਤ੍ਰ ਰਾਹੁਲ ਸਿਰਾਂ ਨੂੰ ਆਏ ਕਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਸਾਰਥਕ ਦਾ ਕਦਮ ਉਠਾਂਵਦਾ ਸਾ।

ਸਾਧ ਸੰਗਤ ਜੀ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜੋ ਜਨਮ ਮੌਤ ਬਣੂ ਇਸ ਛੋੜ ਗਏ ਇਕ ਦਿਨ ਸਭ ਨੂੰ ਛੋੜ
ਜਾਣਾ ਹੈ ਤਾਂ ਕੋਈ ਚਾਰਾ ਨਹੀਂ ਸਾ:-

ਬੈਂਤ:- ਮੈਨੂੰ ਮੋਹ ਆਖਰ ਰਾਤੀਂ ਉਠ ਤੁਰੇ, ਟਪਕ ਤ੍ਰਿਸ਼ਨਾ ਕੇ ਤੋੜ ਜੰਜੀਰ ਨਿਕਲੇ।
ਸੁੱਤੀ ਨਾਰ ਤੇ ਪੁੱਤ ਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਕੇ, ਤੁਰਤ ਸ਼ਾਹੀਆਂ ਮਹਿਲਾਂ ਚੋਂ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲੇ।

ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੜ੍ਹ ਕਰ ਰਾਜ ਮੋਹ ਦੀ ਜ਼ੰਜੀਰ ਨੂੰ ਤੋੜ ਕੇ ਪਾਰ ਨਿਕਲ ਕੇ ਗਿਆਨ ਦੀ
ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਕੀਤੀ। ਇਸ ਕਰਕੇ ਮੈਂ ਕਹਿੰਦਾ ਸਾਂ।

ਕੋਰੜਾ:- ਇਸ ਮੋਹ ਦੇਵੀ ਦੇਵ, ਮੋਹ ਦਾ ਅਖੰਡ ਪਸਾਰਾ ਏ।
ਇਸਦਾ ਤਕੜਾ ਕਠਿਨ ਸਾਗਰ, ਮੋਹ ਦਾ ਸਾਗਰ ਭਾਰਾ ਏ।
ਇਸ ਮੋਹ ਦੇ ਮੋਹੇ ਦੇਖ, ਪੈਗੰਬਰ ਪਹੁੰਚੇ ਪਏ ਨੇ।
ਕਿਸੇ ਨੇ ਮੋਹ ਦੇ ਮੋਹਿਆਂ, ਰੂਪ ਕਈ ਤੇ ਦਿਖਾਏ ਨੇ।
ਮੋਹ ਦੀ ਬਾਤ ਨੇ ਸਾਰ ਕਿਸੇ ਨੇ, ਰਾਮ ਨੂੰ ਘਰ ਤੋਂ ਕੱਢ ਦਿੱਤਾ।
ਮੋਹ ਦੇ ਆਖੇ ਲੱਗ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਪੁਤ੍ਰ ਆਪਣਾ ਵੱਢ ਦਿੱਤਾ।

SUN 4

ਇਸ ਮੋਹ ਨੇ ਸਤੀ ਸਾਵਿਤ੍ਰੀ ਨੂੰ ਲੋਕ ਦਾ ਰਸਤਾ ਦਿਖਾ ਦਿੱਤਾ।
ਇਸ ਮੋਹ ਨੇ ਰਾਜਾ ਦਸ਼ਰਥ ਨੂੰ, ਸੁਰਗਾਂ ਦਾ ਦੇਸ਼ ਵਿਖਾ ਦਿੱਤਾ।
ਇਸ ਮੋਹ ਨੇ ਬੇਟੀ ਬੇਟੇ, ਰੋਗਾਂ ਅੰਦਰ ਫਸਾਏ ਨੇ।
ਮੋਹ ਦੀ ਚਾਦਰ ਵਿਛਾਕੇ, ਪਾਂਡਵ ਮੋਹੇ ਖੇਡ ਆਪਣੇ ਨੇ।
ਮੋਹ ਤੋਂ ਜੋ ਮੁਕਤ, ਤਿਸ ਕੋਈ ਵਿਰਲਾ ਹੀ ਪੁਤ ਮਾਂ ਦਾ ਏ।
ਤਿਸਦੇ ਦਰਸ਼ਨ ਪਾਰ ਉਤਾਰਨ,
ਕੋਈ ਵਿਰਲਾ ਤਿਸਦੇ ਮਾਂ ਦਾ ਏ।

S	M	T	W	T	F	S
				1	2	3
4	5	6	7	8	9	10
11	12	13	14	15	16	17
18	19	20	21	22	23	24
25	26	27	28	29	30	31

5 MONDAY JULY

ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀਓ ਦੀ ਪਾਰਖੂਦੀ ਨੂੰ ਮੁੱਖ ਰਖਦਿਆਂ ਮੈਂ ਇਸ
ਸੰਦਰਭ ਦੀ ਕੇਵਲ ਇਕ ਸਥਿਤੀ ਦੀ ਗੱਲ ਕਰਾਂ ॥
ਪ ਇਸ ਜੋੜ ਦੇ ਜੋੜ ਦੇਖ, ਪੈਗੰਬਰ ਬਣੇ ਘੋੜੇ ਨੇ" ॥
ਮੁਸਲਮਾਨਾਂ ਦੇ ਪੈਗੰਬਰ ਮੁਹੰਮਦ ਸਾਹਿਬ ਦੀ ਲੜਕੀ ਬੀਬੀ ਫਾਤਮਾ ਦੇ
ਦੋ ਸਪੁੱਤਰ ਹਸਨ ਅਤੇ ਹੁਸੈਨ, ਜਦ ਇਹ ਛੋਟੇ ਬੱਚੇ ਸਨ ਤਾਂ ਆਪਣੇ ਨਾਨੇ ਹਜ਼ਰਤ
ਮੁਹੰਮਦ ਸਾਹਿਬ ਨੂੰ ਕਹਿਣ ਲੱਗੇ :-
ਪ ਈਦ ਕੇ ਦਿਨ ਹਜ਼ਰਤੋਂ ਸੇ, ਯੂੰ ਲਗੇ ਕਹਿਨੇ ਹੁਸੈਨ,
ਨਾਨਾ ਜੀ ਮੰਗਵਾਦੋ, ਜੰਨਤ ਸੇ ਘੋੜਾ ਮੁਝੇ ॥
ਹਜ਼ਰਤੋਂ ਨੇ ਯੂੰ ਕਹਾ, ਕਿ ਜੇਹ ਕੈਸੇ ਪਰ ਚੜ੍ਹੇ,
ਨਹੀਂ ਨਹੀਂ ਮੁਝ ਸੇ ਕਹਿਤੇ ਚਲੋ ਘੋੜਾ ਮੁਝੇ ॥
ਹਜ਼ਰਤ ਸਾਹਿਬ ਦਾ ਇਹ ਜਵਾਬ ਸੁਣ ਕੇ ਹੁਸੈਨ ਨੇ ਕਿਹਾ ਨਾਨਾ ਜੀ, ~~ਠੀਕ~~ ਠੀਕ
ਹੈ, ਤੁਸੀਂ ਘੋੜਾ ਬਣ ਜਾਓਗੇ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਉਤੇ ਸਵਾਰੀ ਕਰਲਵਾਂਗਾ। ਪਰ
ਲਗਾਮ ਦੀ ਥਾਂ ਕੀ ਫੜਾਂਗਾ। ਤਾਂ ਹਜ਼ਰਤ ਸਾਹਿਬ ਨੇ ਜੇਵਕ ਉਤਰ ਜੋ ਦਿਤਾ।
ਪ ਜ਼ੁਲਫ ਮੇਰੀ, ਥਾਮ ਲੈ ਆਗਰ ਚਾਹੀਏ ਤੁਝੇ ਲਗਾਮ, ਔਰੋਂ ਨਫਰਤ ਕੇਰੀ
ਚਲ ਪੜੂੰਗਾ ਬੇ-ਫਿਕਰ ਜਿਸ ਤਰਫ ਤੂੰ ਮੋੜਾ ਮੁਝੇ ॥
ਤਾਂ ਇਤਿਹਾਸ ਦਸਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੁਹੰਮਦ ਸਾਹਿਬ ਜੋਸ਼ ਦੇ ਆਧੀਨ ਹੋਕੇ ਘੋੜਾ ਬਣ
ਅਤੇ ਘੋੜੇ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹਿਣਕ ਕੇ ਆਵਾਜ਼ ਵੀ ਕੀਤੀ ॥
ਇਸੇ ਲਈ ਲਿਖਿਆ ਹੈ "ਕਹਿ ਮੁੰਕਰ ਜੋਗ ਮਗਰੂਰ ਜੋ ਵਿਗੜੇ ਜਨ ਪਾਇ
ਪਿਆਰ ਘਰੇ ॥

6 TUESDAY JULY

ਗੁਰਬਾਣੀ ਦੀ ਤੁਕ ਹੈ "ਇਕਿ ਜਨਨੀ ਗਰਭ ਪਾਲਤੀ ਸੁਤ
ਕੀ ਕਰਿ ਆਸਾ" ॥ ਮਾਤਾ ਆਪਣੇ ਬੱਚੇ ਦੇ ਜਨਮ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਪੁੱਤਰ ਦੀ ਆਸ
ਵਿਚ ਗਰਭ ਵਿਚ ਹੀ ਬੱਚੇ ਦਾ ਪਿਆਰ ਰਖਦੀ ਹੈ" ॥ ਬਹੁਤ ਬੱਚੇ ਦੇ ਜਨਮ ਤੱਕ ਕਿਸੇ
ਨੇ ਜੋਗ ਤੋਰਿਆ ਹੈ ਮਾਂ ਦਾ - ਇਸ ਬਾਰੇ ਮੈਂ ਇਕ ਘਟਨਾ ਕਰਾਂ ਇਕ ਸਮੇਂ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ
~~ਹਜ਼ਰਤ ਮੁਹੰਮਦ ਸਾਹਿਬ ਦਾ ਸਮਾਂ ਹੈ~~, ਇਕ ਲੜਕਾ ਆਪਣੀ ਮਾਂ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਦੁਖ
ਦੇਂਦਾ ਸੀ ਤਾਂ ਮਾਤਾ ਨੇ ਤੰਗ ਆ ਕੇ ਕਿਹਾ ਜਾਹ ਜਦ ਤਕ ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਮੁਆਫ਼ ਨਹੀਂ ਕਰਾਂਗੀ
ਤੇਰੀ ਜਾਨ ਨਹੀਂ ਨਿਕਲੇਗੀ। ਸਮਾਂ ਪਾ ਕੇ ਲੜਕਾ ਬਿਮਾਰ ਹੋ ਗਿਆ ਕਿਸੇ ਦਵਾਈ ਦੇ
ਅਸਰ ਨਾ ਕੀਤਾ ਤਾਂ ਆਖਰ ~~ਹਜ਼ਰਤ ਮੁਹੰਮਦ ਸਾਹਿਬ~~ ਪੈਗੰਬਰ ਸਾਹਿਬ ਕੋਲ ਗਿਆ ਤਾਂ ~~ਹਜ਼ਰਤ ਸਾਹਿਬ~~
ਪੈਗੰਬਰ ਸਾਹਿਬ ਨੇ ਸਮਾਧੀ-ਲੀਨ ਹੋਕੇ ਦੇਖਿਆ ਤਾਂ ਉਸ ਦੀ ਮਾਂ ਦਾ ਦਿੱਤਾ ਸਰਾਪ
ਸਮਝ ਆਇਆ, ਉਸ ਲੜਕੇ ਦੀ ਮਾਂ ਨੂੰ ਬੁਲਾਇਆ ਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਮਾਤਾ, ਜੇ
ਤੂੰ ਆਪਣੇ ਪੁੱਤ ਨੂੰ ਮੁਆਫ਼ ਕਰ ਦੇਵੇਂ ਤਾਂ ਇਸ ਦੀ ਜਾਨ ਨਿਕਲੇਗੀ ਪਰ ਮਾਈ ਨੇ
ਕਿਹਾ ਮੈਂ ਇਸ ਨੂੰ ਕਦੀ ਮੁਆਫ਼ ਨਹੀਂ ਕਰਾਂਗੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਰਤ ਦਾਰੋ ਕਹਿ ਕੇ
ਜਦ ਮਾਈ ਨਾ ਮੰਨੀ ਤਾਂ ਪੈਗੰਬਰ ਸਾਹਿਬ ਨੇ ਲਕੜੀਆਂ ਮੰਗਵਾ ਕੇ ਚਿਖਾ ਚਿਣਵਾ
ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਬਿਮਾਰ ਪੁੱਤ ਨੂੰ ਚਿਖਾ ਤੇ ਰਖ ਕੇ ਅੱਗ ਲਗਾਉਣ ਲੱਗੇ। ਤਾਂ ਮਾਈ
ਦੀਆਂ ਆਂਦਰਾਂ ਤੜਫ ਗਈਆਂ ਤੇ ਕਹਿਣ ਲੱਗੀ ਅੱਗ ਲਗਾਉਣ ~~ਲੱਗਾ~~ ਵਾਲੇ ਨੂੰ
ਮਾਈ ਨੇ ਪੱਲਾ ਅੱਡਿਆ ਤੇ ਮੁੜ ਕਿਹਾ ਜਾ ਪੁੱਤ ਤੈਨੂੰ ਮੁਆਫ਼
ਕੀਤਾ ਪਸ ਉਸੇ ਵੇਲੇ ਲੜਕੇ ਦੇ ਪ੍ਰਾਣ ਨਿਕਲ ਗਏ ਇਸ ਤੋਂ ਜਾਪਦਾ
ਕਿ ਮਾਂ ਕਦੇ ਆਪਣੇ ਪੁੱਤ ਦਾ ਇਹ ਦੁੱਖ
ਨਹੀਂ ਦੇਖ ਸਕਦੀ।

1999

	S	M	T	W	T	F	S
J					1	2	3
U	4	5	6	7	8	9	10
	11	12	13	14	15	16	17
L	18	19	20	21	22	23	24
	25	26	27	28	29	30	31

WEDNESDAY 7 JULY

ਪਰ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮੁਕਾਬਲੇ ਤੇ ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ ਲਿਖਦੇ ਹਨ
« ਸਤਿਗੁਰ ਸੱਚਾ ਪਾਤਸ਼ਾਹ, ਬੇ ਪਰਵਾਹ ਸਬਾਇਆ ਸਗਾਧਾ ॥
ਨਾਉਂ ਗਰੀਬ ਨਿਵਾਜ਼, ਬੇਮੁਹਤਾਜ ਨਾ ਜੋਰ ਜੁਗਾਧਾ ॥
ਕਹਿੰਦੇ ਨੇ ਏਥੇ ਕੇਵਲ ਮੈਂ ਗਰੀਬਾਂ ਜੋਰ ਹੀ ॥ ਬੇਨਤੀ ਕਰਾਂ
ਅੱਜ ਸੁਲਤਾਨ ਪੁਰ ਵਿਚ, ਜਗਤ ਸੁਧਾਰ ਲਈ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਜੀ ਚੱਲੇ ਸਨ,
ਤੁਰਕ ਲੋਗਾਂ ਜੋਰ ਇਤਨੀ ਜਾਤੇ ਪਾਪੀਆਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਆ ਗਏ ਸਨ ਕਿ ਲੋਕਾਂ
ਸਰਬਧੀਆਂ ਘੜਾਂ ਸਮਝਾਇਆ ਛੋਟ ਕਾਰਨੀ ਦੇ ਪਾਣੇ ਤਰ ਲੋ ਲਏ ਪਰ
ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਜੀ ਸਾਹਿਬ ਦਾ ਜੋਰ ਇਆਰਾ ਕਿ ਇਹ ਦਿਨ ਆ ਗਏ, ਅੰਗਰੇਜ਼
ਸਰਕਾਰ ਅਰ ਤਰਕੋ ਪਾਣੇ ਅੱਖੇ ਹਨ ਤਾਂ ਪਰਤ ਕੇ ਆ ਗੇ ਸਾਹਿਬ ਜੀ
ਅੱਜ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੋਰ ਤੁਰਨ ਲੱਗਾ, ਇੱਟਾਂ ਚਾਰਦਾ ਗਜ਼ਰ ਪਹੁੰਚਕੇ ਹੈਂ ਜੀ ॥
ਸਾਗ ਪਿੰਡ ਸਰਬਧੀ ਸਮਝੇ ਵਾਲੇ, ਅੱਜ ਕਰ ਰਹੀ ਰਾਜ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹੈ ਜੀ ॥
ਜੇੜ੍ਹੀ ਪੁੱਤਾਂ ਦੀ ਸੇਵਕ ਬਾਗ ਗਈ, ਤਾਂ ਸਾਰ ਪਿਤਾ ਕੀਰੀ ਵਾਰ ਵਾਰ ਹੈ ਜੀ ॥
ਪਤੀਬ੍ਰਤਾ ਆਰਮੀ ਦੇ ਰਹਨ ਛੱਕ ਕੇ, ਗੱਲ ਫੇਰ ਆਸ ਜੋਰ ਸਾਰ ਹੈ ਜੀ ॥
ਪਰ ਅੱਜ, ਗੁਰ ਦਾ ਸਿਦਾ ਫੌਜਾਂ ਸੰਤਾਪੇ ਸਾਹਿਬ ਤੁਰਕ ਕਰਤਾਰ ਦੇ
ਨਾਗੀ ਪੁੱਤਾਂ ਦੇ ਸੁਖਾਂ ਨੂੰ ਵਾਰ ਕੇ, ਕਰਨਾ ਦਰ ਦੁਖ ਜੋਰ ਸਾਰ ਦਾ ਏ।
ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਵਿੱਤਰ ਹਿਰਦੇ ਗੀਤਾ ਦੀਨ ਜੋਰ ਦੀ ਇਕ ਵਾਰ ਹੈ
"ਦਸੂਟੇ ਜੋਤ, ਸ੍ਰਬਧੇ ਗਿਆਨੇ" ਸ਼ਾਹ ਗੁਰੂ ਦੇ ਕੀਤੇ ਗਿਆਨ ਦੁਆਰਾ ਸਿੱਖ
ਦੇ ਜੋਰ ਦਾ ਗਜ ਤੇ ਸਾਰਾ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਦੇ ਨੇੜੇ ਜੋਰ ਕਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਆ ਸਕਦਾ ਹੈ।

THURSDAY 8 JULY

ਦਸਮ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਜੀ ਆਨੰਦ ਪੁਰ ਤੇ ਚਿਤਵ ਕੇ
ਦੇ ਵੱਡੇ ਸਾਹਿਬਜ਼ਾਦਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ 40 ਸਿੰਘਾਂ ਸਮੇਤ ਚਮਕੌਰ
ਦੀ ਗੜ੍ਹੀ ਵਿਚ ਪਹੁੰਚੇ ਜਿਥੇ ਮੁਸਲਮਾਨੀ ਫੌਜ ਨਾਲ ਘੋਰ ਦਾ ਯੁੱਧ ਹੋਇਆ।
ਸਾਹਿਬਜ਼ਾਦਾ ਅਜੀਤ ਸਿੰਘ [illegible] ਜੋ ਇਹ ਜੰਗ ਲਈ ਪਿਤਾ ਤੋਂ ਆਗਿਆ
ਮੰਗੀ ਤਾਂ ਕਲਗੀਧਰ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਨੇ ਜੋਰ ਦੀਆਂ ਤਲਵਾਰਾਂ ਨੂੰ ਤੋੜ ਕੇ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਵੱਡੇ
ਸਾਹਿਬਜ਼ਾਦੇ ਨੂੰ ਜੰਗ ਵਿਚ ਤੋਰਿਆ ਤੇ [illegible]
ਜੰਗ ਦੇਸ਼ਾ ਦੇਖਿਆ ਤੇ ਕਿਹਾ —
ਕਬਿੱਤ :- ਬਾਪ ਤੋਂ ਆਗਿਆ ਲੈ ਕੇ ਰਣ ਤੁਰੇ, ਦਸਵੇਂ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਦੇ ਫਰਜ਼ੰਦ ਨੇ ॥
ਅਤੇ ਸ਼ੇਰ ਦੇ ਵੇਖ ਨ ਡਰੇ ਕਦੀ, ਜਿਵੇਂ ਬਾਜ਼ਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਸਮੁੰਦ ॥
ਕੀ ਕਹਿੰਦੇ ਨੇ :-
ਗੀਤ :- ਜੱਸ ਦੇ ਰੋਣ ਕੌਣ ਦੇ ਉਤੇ ਚੜ੍ਹ ਤੂੰ ਵਾਰ ਜਵਾਨੀ ਨੂੰ ॥
ਜੇ ਤੂੰ ਨਾਮ ਨੂੰ ਰੋਸ਼ਨ ਕਰਨਾ ॥ ਤਾਂ ਇਸ ਜੱਗੇ ਕਾਜ ਤੇ ਤੁਰਨਾ ॥
ਕਿਸ ਕੁਰਬਾਨੀ ਤੇ ਨਹੀਂ ਡਰਨਾ ॥ ਤੂੰ ਹੀ ਕਰ ਕੁਰਬਾਨੀ ਨੂੰ ॥ ਜੱਸ ਦੇ ਰੋਣ —
ਹੋਣ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਧਰਮ ਦੇ ਜਜ਼ਬ ਗੀਦੇ ॥ ਸਾਬਰ ਕੈਦੀ ਮੁੜ ਨਹੀਂ ਪੈਂਦੇ ॥
ਨਾਲ ਸਾਰ ਸੁਣਾਂ ਦੀ ਲੜਦੇ ॥ ਛੱਡ ਦੇ ਦੁਨੀਆਂ ਫਾਨੀ ਨੂੰ ॥ ਜੱਸ ਦੇ ਰੋਣ —
॥॥, ਸੋਹਲੇ ਪਿਆਰ ਦੇ ਕਰਦੇ ॥ ਜਿਹੜੇ ਦੇਸ਼ ਕੌਮ ਲਈ ਮਰਦੇ ॥
ਸੂਰਮੇ ਸੀਸ ਤਲੀ ਤੇ ਧਰਦੇ ॥ ਛੱਡ ਦੇ ਪ੍ਰੀਤ ਨਿਆਣੀ ਨੂੰ ॥ ਜੱਸ ਦੇ —
ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਲਗੀਧਰ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਨੇ ਵੱਡੇ ਤੋਰੇ ਛੋਟੇ ਸਾਹਿਬ-
ਜ਼ਾਦੇ ਨੂੰ ਵੀ [illegible] ਜੱਗਾਂ ਜਾਣੇ
ਜਰੀਏ ਦੇਸ਼ਾ ਦੇਖਿਆ ਤੇ ਕਿਹਾ ਕੇ
ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਿਸੇ ਦੀ ਕਿਰਤੀ ਨਾ ਆਈ, ਸੰਗਾਂ [illegible] :- [illegible]

JULY
S	M	T	W	T	F	S
				1	2	3
4	5	6	7	8	9	10
11	12	13	14	15	16	17
18	19	20	21	22	23	24
25	26	27	28	29	30	31

1999

੧. ਤੇ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ :- (76)

ਬੈਂਤ :- ਮੇਰੇ ਜਾਮਾਂ ਤੇ ਮਹਿੰਗਿਆਂ ਮੋਤੀਆਂ ਦੇ, ਆਪ ਤੇਰੇ ਤੇ ਨਵੀਂ ਚੜ੍ਹਾਉਣ ਲੱਗਾ ॥

ਮੇਰੇ ਦੁੱਧਾਂ ਵਿਚ ਪਲਿਆ ਅਖਵਾ ਰਿਹੈ, ਤੈਨੂੰ ਪੱਥਰਾਂ ਨਾਲ ਟਕਰਾਉਣ ਲੱਗਾ ॥

ਮੇਰੇ ਕੰਨਾਂ ਤੋਂ ਜਿਹੜੇ ਰਾਜ ਬਣੇ, ਤੈਨੂੰ ਤੇਗਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕਰਵਾਉਣ ਲੱਗਾ ॥

ਮੇਰੇ ਮੋਤੀਆਂ ਵਾਲਿਆ ਵਿਚ ਜਾਲਿਓਂ, ਸਾਡੀ ਮੌਤ ਨਾਲ ਤੈਨੂੰ ਵਿਆਹੁਣ ਲੱਗਾ ॥

ਤੇ ਫਿਰ ਤਾਂ ਤਾਹਾਂ ਨਾਲ ਲੋਗ ਨੂੰ ਤੇਗਿਆ ਅਤੇ ਆਪਣੀਆਂ ਸਾਹਿਬਜ਼ਾਦਿਆਂ ਸਾਹਣੇ ਸਿਰਾਂ ਦੇ

ਛੇਦੇ ਨੂੰ ਜਾਣਦਿਆਂ ਤੇ ਰੋਕ :-

ਬੈਂਤ :- ਧਰਤੀ ਮੁਸ਼ੀਬਤਾਂ ਵੇਖ ਕੇ ਕੰਬ ਉਠੀ, ਰਾਜਾ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਵਿਚ ਡੁਲਾਉਣ ਲੱਗੇ ॥

ਅਤੇ ਸੱਚ ਦੇ ਕੇਸ ਬੁਝਾਉਂਦੀਆਂ ਸੀ, ਧੜੇ ਤਾਹਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਸਮਝਾਣ ਲੱਗੇ ॥

ਕੀ ਕਹਿੰਦੇ ਨੇ :- ਬੈਂਤ :- ਤੱਕ ਕੇ ਦੇਸ਼ ਕੈਸੇ ਉਠੇ — — —

[redacted]

(76-C)

ਬੈਂਤ :- ਸੁਰਤ ਆਪ ਦੇ ਪਿਤਾ ਅਰਦਾਸ ਸੋਧੀ, ਤੂੰ ਵੀ ਸੋਚਿਆ ਲੋਗ ਕਰਤਾਰ ਸੇਤਾ ॥

ਮੇਰੀ ਤੁੱਛ ਕਿਤੀ ਕ ਭੇਟ ਮਨਜ਼ੂਰ ਤੇਰੀ, ਪੱਸਾ ਤੇ ਗਿਆ ਸਾਹਿਬ ਕਰਤਾਰ ਸੇਤਾ ॥

ਵਿਛੋੜਿਆਂ ਤੇਰੀ ਮੈਂ ਮੋੜ ਤੈਨੂੰ, ਤੇਜਾ ਤੇ ਗਿਆ ਕਰਨ ਦਾ ਭਾਰ ਸੇਤਾ ॥

ਤੇਰੇ ਪਏ ਦੇ ਕੇਰ ਮੈਂ ਆਖਦਾ ਹਾਂ, ਸਦਕ ਤੇ ਗਿਆ ਅੱਜ ਪਰਵਾਰ ਸੇਤਾ ॥

FRIDAY
JULY

ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੀ ਮਾਤਾ [illegible] ਦੇ [illegible] ਪੁੱਤਰਾਂ [illegible]
[illegible] ਸਾਹਿਬਜ਼ਾਦਿਆਂ ਨੂੰ [illegible]
[illegible] ਤਾਂ ਮਾਤਾ ਗੁਜਰੀ
[illegible] ਪੋਤਿਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ [illegible]
[illegible]
ਦੋਹਰਾ:- [illegible] ॥
[illegible] ॥
[illegible] ॥
[illegible] ॥
[illegible]
[illegible]
[illegible] ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਜੀ [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] ਮਾਤਾ ਨੂੰ [illegible]
[illegible] ਮਾਤਾ

SATURDAY
JULY

[illegible]
[illegible]
[illegible] ॥
[illegible] ॥
ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] ਮਾਤਾ [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
ਆਪਣੀ ਮਾਤਾ ਦਾ ਦਰਜਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ।

11 SUN [illegible] ਮਾਤਾਵਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਪੁੱਤਰਾਂ ਨੂੰ [illegible] ਦਾ ਉਪਦੇਸ਼ ਦੇਕੇ [illegible]
[illegible] ਆਪਣੇ ਪੁੱਤ੍ਰ ਨੂੰ [illegible] ਉਪਦੇਸ਼ [illegible]
ਪਰ ਸਿੱਖ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿਚ [illegible] ਅਨੇਕਾਂ ਮਾਤਾਵਾਂ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ
[illegible] ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਪੁੱਤਰਾਂ ਨੂੰ ਧਰਮ ਵਿੱਚ ਪੱਕੇ [illegible]
[illegible] ਉਪਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ। ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਭਾਈ ਤਾਰੂ ਸਿੰਘ ਦੀ
ਮਾਤਾ [illegible]
ਭਾਈ ਤਾਰੂ ਸਿੰਘ ਦੇ [illegible]
[illegible]

J	S	M	T	W	T	F	S
U					1	2	3
	4	5	6	7	8	9	10
	11	12	13	14	15	16	17
L	18	19	20	21	22	23	24
	25	26	27	28	29	30	31

1999

MONDAY JULY 12

ਸੁਪਨੇ ਨੂੰ ਜਾਗ ਸ੍ਰੀ ਗਾਗਰੀ ਜਥੇਦਾਰ ਸਾਹਿਬ ਫਿਰੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਾਹਿਬ
ਦੀ ਚਿੰਤੇ ਗਏ ਕਿ ਮੁਸਲਮਾਨਾਂ ਤੇ ਜਾ ਪਰ ਤ੍ਰਾਹੀ ਤਾਰੂ ਸਿੰਘ ਨੇ ਆਪਣੇ ਸਰੀਰ ਦਾ ਲੋੜਾ ਜਾਤਾ
ਆਪਣੀ ਦ੍ਰਿੜਤਾ ਤੋਰ ਅਤੇ ਦੇਸ਼ ਤਰ ਆਪਣੇ ਸਰੀਰ ਦੇ ਮੋਹ ਨੂੰ ਤਿਆਗਦੇ ਆਪ ਸੁਪਨੇ ਨੂੰ ਇਹ
ਸਮਝਾਇਆ :-

ਦੋਹਰਾ :- ਤਾਰੂ ਸਿੰਘ ਨੇ ਸੋਝ ਸਮਝਾਇਆ, ਮੈਨੂੰ ਪਾਪ ਕਮਾਵਣੀ ਤੇ ਸ਼ਾ ਦੇਵੇ ॥
~~[illegible] ਦੇਵੇ ॥~~
ਮੇਰਾ ਸਿਦਕ ਅਡੋਲ ਨਹੀਂ ਡੋਲ ਸਕਦਾ, ਮੈਨੂੰ ਮੁਸ਼ੀ ਦੇ ਉਤੇ ਟੰਗਾ ਦੇਵੇ ॥
ਜੜੀ ਜੜ ਡੱਕੇ, ਜੜੀ ਜੜ ਡੱਕੇ, ਤਾਂ ਗੁਰ ਆਸਰੇ ਦ੍ਰਿੜ੍ਹਤਾ ਨਾ ਸਕਦੇ ।
ਜੀਵਨ ਤੇ ਅਨੋਖੀਆਂ ਸਤਗੋਲਾਂ, ਤਾਰੂ ਸਿੰਘ ਨਹੀਂ ਧਰਮ ਭੁਲਾ ਸਕਦੇ ॥
ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਆਖੀਰ ਤਸੀਹੇ ਝੱਲਦਿਆਂ ਤਰੀਆ ਸ਼ਹੀਦ ਹੋ ਗਿਆ ॥

ਸਾਧ ਸੰਗਤ ਜੀ ਸਤ ਗੱਲ ਦੇ ਕਰਕੇ ਪਿਰ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਰਾਮ ਸਿੰਘ ਜੀ ॥
ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਇਕ ਹੋਰ ਸਾਂਝੀ ਗੱਲ ਕਰਕੇ ਸਮਾਪਤ ਕਰਾਂਗਾ । ਇਸ ਸਾਤਾ ਦਾ ਸਾਕਾ
ਹੈ ਬੇਸ ਕੇਰ ਜਿਸ ਦਾ ਪਿੰਡ ਹੈ ਭੈਣੀ [illegible] ਦੇ ਸ਼ਹੀਦੀ ਸਥਾਨ ਦੇ ਵਿੱਚ ਸੀ ।
ਇਸ ਦਾ ਪਿਤਾ ਸਾਤਾਂ ਦਾ [illegible] ਗਿਆਨ ਸਿੰਘ ਸ਼ਹੀਦ ਹੈ ਰਵੀ ਸਸੇਰ ਕੋਟਲੇ ਦੇ
ਵਿਚ ਬਾਬਾ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਖੜ੍ਹਾ ਹੈ । ਬਾਬਾ ਦੀ ਸੋਜ ਦੇ ਕਹਿਣ ਤੇ ਬਾਬਾ ਨੇ ਇਸ
ਨੂੰ ਛੱਡਣਾ ਚਾਹਿਆ ਪਰ ਇਕ ਸ਼ਰਤ ਤੇ ਕਿ ਇਹ ਕਹਿ ਦੇਵੇ ਰਾਮ ਸਿੰਘ ਦਾ ਸਿੱਖ
ਨਹੀਂ ਬਾਬਾ ਦੀ ਸੋਜ [illegible] ਪਾਣੇ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਤੇਰਾ ਰਸੂਖ ਗਿਆਨ ਸਿੰਘ ਦੀ
ਜਾਨ ਸਾਹਮਣੇ ਦੇਖ ਰਹੀ ਹਾਂ ਤਾਂ ਬਾਰੇ ਨੂੰ ਬਾਣੇ ਜਵਾਬ ਦੇ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ ਦੇ ਪੁੱਤ ਦੇਵੀ
ਕਿਤੇ ਡੋਲ ਨਾ ਜਾਈਂ ਪੁੱਤਰ ਮੋਹ ਨੂੰ ਤਿਆਗਣਾ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ ਦੇ ਪੁਤ

TUESDAY 13

ਦੋਹਰਾ :- ਦੇਸ ਵਿੱਚੋਂ ਬਾਬੂ ਜਾ ਦੇਸ ਸਿਸਕਦੇ, ਪਿਤਾਂ ਦੇਸਾਂ ਦੇ ਲੋਕਾਂ [illegible] ਜਾਂਦੇ ॥
ਬਾਬੂ ਫ਼ਕੀਰੇ ਗੱਲਿਆਂ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦਾ, ਰੋਣ ਗਲਾਂ ਦੇ ਬਾਬੂ ਨਹੀਂ ਰੋਣ ਜਾਂਦੇ ॥
ਦਰਦ ਬਾਬੂ ਨਹੀਂ ਸੀਰੇ ਫਿਕੇ ਪੈਂਦੇ, ਫੁੱਲਾਂ ਬਾਬੂ ਨਾਲ ਸੋਨੀ ਪੋਣੇ ਜਾਂਦੇ ।
ਦੇ ਪੁਤ ਦਾਗ ਗੁਰਮਾਈ ਦੇ ਦੇਸ ਉਤੇ, ਕੱਚੀ ਆਣ ਦੇ ਬਾਬੂ ਨਹੀਂ ਪੈਣ ਜਾਂਦੇ ॥ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਿੰਘ

ਸਾਧ ਸੰਗਤ ਜੀ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇਸ ਦਾ ਪਤੀ ਸ਼ਹੀਦ ਹੋਣ ਦਾ ਪੁਤਰ ਗਿਆਨ
ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਮੇਰਾ ਸਿੰਘ ਇਸ ਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਸਾਹਮਣੇ ਸ਼ਹੀਦੀਆਂ ਪਾਗਾਂ ਵਿਚ ਤੋਪਾਂ ਨਾਲ ਉਡਾ ਦਿੱਤੇ
ਗਏ ਪਰ ਮਨ ਤੇ ਕੋਈ ਵੀ ਅਸਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ।
~~[illegible]~~
ਇਹ ਧੰਨ ਧੰਨ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਰਾਮ ਸਿੰਘ ਜੀ ਅਤੇ ਧੰਨ ਧੰਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਿੱਖ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ
ਮੋਹ ਦੇ ਜਾਲ ਨੂੰ ਤੋੜ ਕੇ ਕੁਰਬਾਨੀਆਂ ਕਰ ਦਿੱਤੀਆਂ ।
ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗਿਆਨ ਸਿੰਘ ਨੇ ਵੀ ਆਪਣੇ ਸਰੀਰ ਦਾ ਮੋਹ ਨਾ ਕਰਦਿਆਂ ਬਾਬਾ
ਨੂੰ ਸਮਝਾਇਆ ਕਿ ਬਾਬਾ !—

ਦੋਹਰਾ :- ਮੈਂ ਸਿੱਖ ਹਾਂ ਸਤਿਗੁਰ ਰਾਮ ਸਿੰਘ ਸਾਹਿਬ ਦਾ, ਜਿਹੜੇ ਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਹੋਰ ਸਿਖਾਉਂਦਾ ਸੀ ।
ਚੋਰ ਧਾੜ ਦੀ ਕੱਠੀ ਦਿਲ ਪੱਕ ਸਾਹਿਬਾ, ਮੇਰੇ ਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਤੋੜ ਘਬਰਾਉਂਦਾ ਸੀ ।
ਪੰਦਰਵੀਂ ਫਰਵਰੀ ਸਨ ਸਾਹਿਬਾ, ਮੇਰੇ ਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਰੋਗ ਸਤਾਉਂਦਾ ਸੀ ।
ਸੌਤ ਆਈ ਤੇ ਸਾਂਝਾ ਮਜ਼ਬੂਤ ਪਾਣੀ ਦੇ, ਮੇਰੇ ਆਉਣ ਦੀ [illegible] ਦਾ ਸੀ ॥
ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸ਼ਹੀਦ ਦਾ ਸਾਥੀ ਕੇ ਇਸ ਆਖਰ ਸੌਦਾ ਤੋਂ ਕੁਰਬਾਨੀ
ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ :- ਫਿਰ ਫਿਰ ਸਾਰੇ ਪੈਰ
ਕੁਰਬਾਨੀ ਸੱਚੇ ਸਤਿਗੁਰ ਬਾਬੀ ਦੇ ਕਿਸ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਰਾਮ ਸਿੰਘ ਜੀ
[illegible]

	S	M	T	W	T	F	S
JUL					1	2	3
	4	5	6	7	8	9	10
	11	12	13	14	15	16	17
	18	19	20	21	22	23	24
	25	26	27	28	29	30	31

83 ਗੀਤ:- ਕਰ ਕੁਮਾਰੀ ਘੀਚਉ ਕੁੱਵਾਰੀ ਕੋਨ ਦਸਾਉਂਦੀ ਏਂ ॥
(i) ਉਠੋ ਪੁੱਤਰੋ ਕਰੋ ਤਿਆਰੀ ॥ ਸਾਡਾ ਜਾਣਾ ਸਾਡਾ ਜਾਵੀ ॥
ਤੁਸਾਨੂੰ ਲੈਣ ਆਏ ਅਸਵਾਰੀ ॥
ਸਿੱਧੀ ਰੱਖ ਦਿਖਾਉਂਦੀ ਏ ॥ ਕਰ ਕੁਮਾਰੀ — —
(ii) ਭਾਵੇਂ ਰੱਖ ਕਸੂਟ ਪਏ ਸੀਗਾ ॥
ਤੁਸਾਂ ਨੇ ਸਿਦਕੇ ਤੋਟ ਨੇ ਰਹਿਣਾ ॥
ਨਾ ਮੂੰਹੋਂ ਨਾ ਸੀਤਾ ਕਹਿਣਾ ॥
ਲਾਲੀ ਮੌਤ ਦਿਸਾਉਂਦੀ ਏ ॥ ਕਰ ਕੁਮਾਰੀ — —
(iii) ਪੁੱਤ ਲਾਲਚ ਤੇ ਨਾ ਡੋਲਣਾ ॥
ਨਾ ਤੁਸੀਂ ਸਿੱਖੀ ਧਰਮ ਨੂੰ ਭੁੱਲਣਾ ॥
ਉੱਤੇ ਕੈਦ ਰੇਸਮੀ ਕੁਲਣਾ ॥
ਤੁਸੀਂ ਸਿਰ ਮੁਕਾਉਂਦੀ ਏ ॥ ਕਰ ਕੁਮਾਰੀ — —
(iv) ਦੋਨੂੰ ਧਰਮ ਦੇ ਚੀਜਾਈ ਦਾਰੀ ॥
ਜਾਂਦੇ ਘੋੜੇ ਤੇਂ ਘਸਿਆਰੀ ॥
ਕੇ ਤੁਸਾਡੀ ਕਾਇਮ ਸਰਦਾਰੀ
ਕੋਮਲ ਜਾਨ ਦੁਖਾਉਂਦੀ ਏ ॥ ਕਰ ਕੁਮਾਰੀ — — —
ਲਿਖਤੋਂ ਇਕ ਆਦੇਸ਼ੀ ਸਿੰਘ ॥+

(770)

ਤੇ ਸਿਰ - ਗੀਤ - ਧਰਮ ਦਾ ਤਖ਼ਤ ਚੋਣ, ਰਾਜ ਇਸ ਜੀਵਨ ਦੇ ਰਾਹੂ ॥
ਤੇ ਲੋਕ ਗੱਦੀ ਤੇ ਕੌਰ - ਮਾਂ ਆਖਦੀ ਪੁਤਰ ਧਰਮ ਰਖੀਂ, ਦਾਗ ਦਾਸਜੇ ਮੇਰੇ ਨੂੰ ਲਾਈਂ ਨਾ ਤੂੰ ॥
ਛੋਟੀ ਆਣ ਸਿਰੀ ਮੈਨੂੰ ਰੋਂਦੀ ਨੂੰ, ਏਨੂੰ ਦਾਦ ਦੇ ਤੇਰ ਰੁਲਾਈਂ ਨਾ ਤੂੰ ॥
ਤੇਰੀ ਭੈਣ ਪਰੀ ਬੈਠ ਦਾਗ ਰੋਂਦੀ, ਇਨੂੰ ਅੱਧ ਵਿਚਕਾਰ ਭੁਲਾਈਂ ਨਾ ਤੂੰ ॥
ਰੋਂਦੀਆਂ ਦੇ ਧਰਮ ਤੇ ਆਣ ਚੜ੍ਹੀ, ਸੌਂਪਰ ਸਿੱਖੀ ਨੂੰ ਦਾਗ ਲੁਆਈਂ ਨਾ ਤੂੰ ॥

(79)

14 WEDNESDAY JULY

ਅਬ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨੀ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਜੋਤ ਤੋਂ ਕਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਜੋ
ਜਗਦਾ ਹੈ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਜੀ, ਦਸਮ ਗ੍ਰੰਥ ਵਿਚ ਪਾਰਸ ਨਾਥ ਦੇ ਪ੍ਰਸੰਗ
ਵਿੱਚ ਲਿਖਦੇ ਹਨ " ਜਾਗ ਜੋਤ ਜਗ ਦੇਖਾ ~~[illegible]~~ ਜਸੀ, ਜੀਅ ਜੰਤ ਦਾ ਜੁੱਟ ਹੈ॥
ਕਿਧੂ ਵਿਚ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਜਾਗ੍ਰਤ ਭਿਨ, ਜੋਤਿ ਸਰਬ ਦਸ ਦਹ ਹੈ॥ (ਪੰ.)
ਜਦ [illegible] ਜੋਤ ਤੋਂ ਵਿਚਾਰ ਨਾਲ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ~~ਅਤੇ ਆਦਿ ਗ੍ਰੰਥ ਵਿਚ~~
~~[illegible] " ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਤ ਇਸ ਜੋਤ ਜਾਏ " ਜੇ ਗੁਰੂ ਜੋਤ ਦੀ ਨਦਰ ਕਰੇ~~
~~ਜੋ ਇਸ ਜੋਤ ਤੋਂ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। [illegible]~~)
ਪਰ ਕਾਫੀ ਯਤਨ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਜਾਣ ਜੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਦਿਆਂ ਵਿਚ ਪ੍ਰੇਮ ਕਰ
ਤਾਂ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕਿਰਪਾ ਕਰਨ ਤਾਂ ਪਾਣੀ ਅਨੁਸਾਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਕਰੇ ਤਾਂ ਏਹ ਜੋਤ ਜਾਇ
ਜੋਤ ਦੀ ਨਜ਼ਰ ਸਭ ਜੋਤ ਦਸ ਆਇਆ ਹੈ।

15 THURSDAY JULY

J U L	S	M	T	W	T	F	S
					1	2	3
	4	5	6	7	8	9	10
	11	12	13	14	15	16	17
	18	19	20	21	22	23	24
	25	26	27	28	29	30	31

1999

੪੦ 6-10-2003

ਧੋਖਿਆਂ ਦਾ ਪ੍ਰਸੰਗ (ਚੰਦੂ ਤੇ [illegible])

FRIDAY JULY 16

ਗੀਤ :— ਜੈਸੇ ਜੈਸੇ ਹੁਕਮ ਕਰਹਿ ਸਾਹਿਬ ਕਾ ਸੋ ਮਾਥੇ ਪੇ ਮਾਨਹਿ ॥
(੨) ਆਗਿਆ ਜੋ ਭੂਪ ਮੇਟੀ ਕਰਨਾ ਐਸਾ ਧਰਮ ਨਹੀਂ ਜਾਨਹਿ ॥

ਧਰਮ ਸਤਿਗੁਰੂ ਪ੍ਰਤਾਪ ਸਿੰਘ ਜੀ ਇਸ ਗੱਲ ਦੇ ਬੜੇ ਪੱਕੇ ਸ਼ਰਧਾਲੂ ਸਨ ਜੀ। ਆਪ ਜੀ ਸੰਗਤ ਸਾਹਿਬ ਵਿਚ ਸਭ ਨੂੰ ਗੁਰਬਾਣੀ ਦੇ ਰਾਗ ਮਾਰੂ ਵਿਚ ਪੰਜਵੇਂ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਜੀ ਦੇ ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਦਸੀ ਹੈ "ਜੈਸੇ ਹੁਕਮ ਕਰਹਿ ਸਾਹਿਬ ਕਾ, ਸੋ ਮਾਥੇ ਪੇ ਮਾਨਹਿ" ਗੁਰਸਿੱਖਾਂ ਨੇ ਐਸੇ ਹੋ ਕੇ ਆਪ ਦਿੱਤਾ ਸਿਰ ਅੱਗੇ ਤੇ ਜੀਵਨ। ਹੁਕਮ ਅੰਦਰ ਵਿਚ ਰਹਿ ਕੇ ਅਨੇਕਾਂ ਜੀਵਨੀ ਕਰੀਆਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਹੁਕਮ ਨੇ ਮੰਨਿਆਂ ਆਪਣੇ ਪੈਰ ਭਾਗ ਲਿਆਏ।

ਇਨ੍ਹਾਂ ਤੁਕਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਸੰਗ ਸਿੱਖ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿਚ ਅਨੇਕਾਂ ਹੀ ਮਿਲਦੇ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚੋਂ ਮੈਂ ਆਪ ਦੇ ਪੇਸ਼ ਇਕ ਅੰਦਰ ਦੀ ਗੱਲ ਕਰਾਂਗਾ।

ਮੁਸਲਮਾਨ ਜਹਾਂਗੀਰ ਦਾ ਰਾਜ ਸੀ ਇਸ ਦਾ ਨਾਜ਼ਮ ਆਪਣੇ ਦਰਬਾਰ ਦਾ ਨੌਕਰ ਦੀਵਾਨ ਚੰਦੂ, ਚੰਦੂ ਨੇ ਜਿਸਨੇ ਆਪਣੀ ਲੜਕੀ ਦਾ ਰਿਸ਼ਤਾ ਛੇਵੇਂ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਹਰਿ ਗੋਬਿੰਦ ਜੀ ਨਾਲ ਕਰਨਾ ਚਾਹਿਆ ਪਰ ਰਿਸ਼ਤਾ ਨਾ ਹੋਣ ਤੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਅਰਜਨ ਦੇਵ ਜੀ ਤੇ ਝੂਠਾ ਦਾਵਾ ਲਿਖ ਕੇ ਜ਼ੁਲਮਾਂ ਨਾਲ ਤਸੀਹੇ ਦਿਲਵਾ ਕੇ ਸ਼ਹੀਦ ਕਰਵਾਇਆ ਜਿਸਤੇ 30 ਮਈ, 1606 ਈ. ਨੂੰ ਲਾਹੌਰ ਵਿਖੇ ਪੰਜਵੇਂ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਸ਼ਹੀਦ ਹੋ ਗਏ।

SATURDAY JULY 17

25 ਮਈ 1606 ਨੂੰ ਪਿਤਾ ਦੇ ਹੁਕਮ ਤੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਹਰਿ ਗੋਬਿੰਦ ਜੀ ਗੁਰ ਗੱਦੀ ਤੇ ਬਿਰਾਜਮਾਨ ਹੋਏ। ~~ਪਰ ਛੇਵੇਂ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਜੀ ਸ਼ਹਾਦਤ ਦੇ ਸਿੱਖ ਕੌਮ ਨੂੰ ਜੰਗ ਦਾ ਰਸਤਾ ਵਿਖਾ ਦਿਤਾ~~

ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ ਲਿਖਦੇ ਹਨ " ਪੰਜ ਪਿਆਲੇ, ਪੰਜ ਪੀਰ ਛਠਮ ਪੀਰ ਬੈਠਾ ਗੁਰ ਭਾਰੀ ॥ ਅਰਜਨ ਕਾਇਆ ਪਲਟ ਕੇ ਮੂਰਤਿ ਹਰਿ ਗੋਬਿੰਦ ਸਵਾਰੀ ॥

ਪਰ ਪੰਜਵੇਂ ਪਾਤਸ਼ਾਹੀ ਦੀ ਇਸ ਸ਼ਹਾਦਤ ਨੇ ਸਿੱਖ ਕੌਮ ਨੂੰ ਜੰਗ ਦਾ ਰਸਤਾ ਵਿਖਾ ਦਿੱਤਾ ਛੇਵੇਂ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਜੀ ਨੇ ਸਮੇਂ ਦੀ ਹਾਲਤ ਨੂੰ ਦੇਖਦਿਆਂ ਐਲਾਨ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮੇਰਾ ਦੇਣੀ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਉਹ ਸ਼ਸਤਰ, ਘੋੜੇ ਅਤੇ ਜਵਾਨੀਆਂ ਭੇਟ ਕਰੇ। ਤਾਂ ਕਿ ਦੁਸ਼ਮਣ ਦਾ ਟਾਕਰਾ ਮੈਦਾਨੇ ਜੰਗ ਵਿਚ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ।

ਦੋਹਰਾ : ਗਿਣਤੀ ਸਿੰਘਾਂ ਦੀ ਜੋ ਕਰ ਕਰਨ ਲਗੀਏ, ਬੇਸ਼ੁਮਾਰ ਗਿਣਤੀ ਵਿਚ ਹਨ ਆਉ ਸਿਰ ਜੋੜੇ ॥
ਅੱਧਾ ਦੁਸ਼ਮਣਾਂ ਦੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਕੁਰਬਾਨੀਆਂ ਦੇ ਸਿੱਖ ਵੇਖ ਕੇ ਕਰ ਲੀਕਰ ਕੇ ਤੋੜੇ ॥
ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਆਰੇ ਦੇ ਦੰਦਿਆਂ ਨੂੰ ਵੇਖ ਲਿਆ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਚਰਖੇ ਦੀਆਂ ਦੇ ਵਿਚ ਮੋੜੇ ॥
ਸਿਰ ਤਾ ਸੱਚਾ ਜੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਇਕ ਤਿਣਕੇ, ਸਾਡੇ ਪੈਰਾਂ ਦੇ ਨਿਸ਼ਾਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਛੋੜੇ ॥

ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਦਾ ਹੁਕਮ ਸੁਣ ਕੇ ਸੰਗਤਾਂ ਚੰਗੇ ਚੰਗੇ ਸ਼ਸਤਰ ਅਤੇ ਘੋੜੇ ਲਿਆਉਣ ਲੱਗੀਆਂ।

SUN 18

ਗੁਰੂ ਜੀ ਦਾ ਇੱਕ ਸਿੱਖ ਕਾਬਲੀ ਮੱਲ ਕਾਬਲ ਤੋਂ ਦੋ ਘੋੜੇ ਖਰੀਦ ਕੇ ਲਿਆ ਰਿਹਾ ਸੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਭੇਟਾ ਕਰਨੇ ਹੀ ਸਨ ਕਿ ਰਸਤਿਆਂ। ਜਦ ਲਾਹੌਰ ਪਹੁੰਚਿਆ ਤਾਂ ਲਾਹੌਰ ਦੇ ਸੂਬੇ ਕਾਸਮ ਦੀ ਨਿਗਾਹ ਘੋੜਿਆਂ ਤੇ ਪਈ। ਘੋੜੇ ਵੇਖ ਕੇ ਸੂਬੇ ਦੀ ਨੀਅਤ ਖਰਾਬ ਹੋ ਗਈ ਅਤੇ ਕਾਬਲੀ ਮੱਲ ਨੂੰ ਘੋੜੇ ਦੇਣ ਲਈ ਕਿਹਾ।

	S	M	T	W	T	F	S
JUL					1	2	3
	4	5	6	7	8	9	10
	11	12	13	14	15	16	17
	18	19	20	21	22	23	24
	25	26	27	28	29	30	31

(੪) (੨)

19 MONDAY JULY

ਪਰ ਕੋਰੜੀ ਸੰਤ ਨੇ ਤੇਗ ਦੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਇਹ ਘੋੜੇ ਤਾਂ ਫੇਰ
ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦੀ ਭੇਟਾ ਵਾਸਤੇ ਸਨ ਇਹ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਅਮਾਨਤ ਹੈ।
ਪਰ ਸੂਬੇ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਹ ਘੋੜੇ ਤਾਂ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਦੇ ਸ਼ਾਹੀ ਸਨ ਫੌਜ ਨੂੰ ਵੀ ਲੋੜ ਹੈ ਇਹਨਾਂ
ਘੋੜਿਆਂ ਦੀ। ਤਾਂ ਕੋਰੜੀ ਸੰਤ ਨੇ ਕਿਹਾ ਫੇਰ ਗੁਰਾਂ ਦੀ ਸੁਗੰਧੀਆਂ ਤੇ [illegible] ਸ਼ਾਨ ਹੈ
ਗੁਰਾਂ ਦੀ ਸ਼ਾਨ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਘੋੜ ਦੇ ਮੌਦੇ ਗੱਲ ਨੂੰ ਨਾ ਵਧਾਓ। ਸੂਬੇ ਦੇ ਕਹਿਣ ਤੇ
ਜਦੋਂ ਕੋਰੜੀ ਸੰਤ ਨਾ ਮੰਨਿਆ ਤਾਂ ਸੂਬੇ ਨੇ ਕਿਹਾ ਤੂੰ ਗਦਾਰ ਹੈਂ ਮੈਂ ਲਾਹੌਰ ਦਾ ਸੂਬਾ
ਹਾਂ ਤੂੰ ਘੋੜੇ ਦੇ ਦੇ [illegible] ਨਾ ਗਦਾ ਉਸ ਨੂੰ ਜਬਰਨ ਅਤੇ [illegible] ਦੇ
ਨਾਲ ਸੀ ਕੋਰੜੀ ਸੰਤ ਤੋਂ ਦੋਵੇਂ ਘੋੜੇ ਖੋਹ ਲਏ। ਕੋਰੜੀ ਸੰਤ ਨੇ ਉਸਦੇ ਇਸਦਾ
ਦਾ ਪੱਕਾ ਇਰਾਦਾ ਸੂਬੇ ਤੇ ਕੋਈ ਅਸਰ ਨਾ ਹੋਇਆ। ਦੋਵੇਂ ਘੋੜੇ ਖੋਹ ਲਏ ਅਤੇ
ਖਮਰੀ ਦਿੱਤੀ [illegible] ਕਿਹਾ ਕਿ ਮੀਰੀ ਪੀਰੀ ਦਾ ਮਾਲਕ ਜਾ ਕੇ ਆਪਦੇ ਗੁਰੂ
ਨੂੰ ਕਹਿ ਉਸ ਵਿਚ ਹਿੰਮਤ ਹੈ ਤਾਂ ਘੋੜੇ ਛੁਡਾ ਕੇ ਲੈ ਜਾਏ।
ਪਰ ਜਦੋਂ ਅੱਜ ਗੱਲ ਨੂੰ ਭਾਉਂਦੀ ਨਹੀਂ

ਦੋਹਰਾ – ਜਦੋਂ ਕੁਦਰਤ ਹੀ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਅੱਜ ਕਹਿੰਦੇ, ਨਾਲ ਅੱਤ ਦੇ ਗੱਲ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਹੁੰਦਾ॥
ਉਦੋਂ ਆਪ ਭਗਵਾਨ ਹੀ ਹੈ ਚੰਗੀ, ਜਦੋਂ ਦੁਸ਼ਟਾ ਜ਼ੋਰਾਂ ਤੇ ਵਧਿਆ ਹੁੰਦਾ॥
ਆਪ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਅਵਤਾਰ ਬਣਕੇ, ਇਕ ਪਲ ਨਾ ਉਸ ਤੋਂ ਰਹਿਆ ਹੁੰਦਾ॥
ਧਰਤੀ ਕੰਬਦੀ ਹੈ, ਧਰਮ ਡੋਲਦੇ ਨੇ, ਜਦੋਂ ਧੀਰਜ ਮੁਕਦਾ ਹੈ ਸਬਰ ਹੁੰਦਾ॥

ਜਦੋਂ ਕੋਰੜੀ ਸੰਤ ਦੋਵੇਂ ਘੋੜੇ ਖੁਸ ਕੇ ਆਖੀਰ ਵੀ ਕੋਈ ਸੁਣਵਾਈ ਨਾ ਹੋਈ ਤਾਂ
ਸੰਗਤ ਮੀਰੀ ਪੀਰੀ ਦੇ ਮਾਲਕ ਪਾਸ ਭੇਜ ਦੀ ਪਹੁੰਚਿਆ ਅਤੇ ਹੋ ਕੇ ਦੇ ਨਾਲੀ ਵਿਖਿਆ

20 TUESDAY JULY

ਸੁਣਾਈ। [ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਮੈਂ ਆਪ ਜੀ ਦੀ ਭੇਟਾ ਵਾਸਤੇ ਦੋ ਘੋੜੇ
ਲਿਆ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਰਸਤੇ ਵਿਚ ਲਾਹੌਰ ਤੋਂ ਲੰਘਦਿਆਂ ਹੀ
ਜਦ ਲਾਹੌਰ ਪਹੁੰਚੇ ਤਾਂ ਘੋੜਿਆਂ ਦੀ ਕਿਸਮਤ ਸੂਬੇ ਕਹਿਰ ਵਾਲੀ ਦੇਖਣ ਵਾਸਤੇ ਆਏ
ਅਤੇ ਸੂਬੇ ਪੁੱਛਦੇ ਸਨ ਮੈਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਹ ਘੋੜੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੀ ਭੇਟਾ ਲਈ ਹਨ।
ਪਰ ਲਾਹੌਰ ਦਾ ਸੂਬਾ ਕੋਈ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਘੋੜੇ ਖੋਹ ਕੇ ਲੈ ਗਿਆ ਅਤੇ ਕੋਈ ਪੇਸ਼ੀ
ਨਹੀਂ ਹੋਣ ਦੇ ਇਹ ਵਿਖਿਆ ਸੁਣਾਈ।]
ਕੋਰੜੀ ਸੰਤ ਦੀ ਇਹ ਦਸ਼ਾ ਦੇਖ ਕੇ ਦੱਬੇ ਦੱਬੇ ਮੁਗਲਿਆਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਗੁੱਸਾ ਜਾਗ ਪਰ ਸੱਚੇ
ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਅਡੋਲ ਬੈਠੇ ਸਨ ਅਤੇ ਕੋਰੜੀ ਸੰਤ ਨੂੰ ਧੀਰਜ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਕਿਹਾ
ਤੇਰੇ ਘੋੜੇ ਆਪ ਪਹੁੰਚ ਜਾਣਗੇ ਸਨ ਫਿਕਰ ਨਾ ਕਰ ਇਸ ਵਿਚ ਉਸ ਤੇ ਸੱਚੇ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਦੀ ਮਿਹਰ
ਹੈ ਉਹਨਾਂ ਵਿਚ ਘੋੜੇ ਛੇਤੀ ਹੀ ਹੈ।
ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਸੰਗਤ ਦਾ ਭਾਰੀ ਇਕੱਠ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਮੁਗਲਾਂ ਨੂੰ [illegible]
ਵੰਗਾਰ ਕੇ ਕਿਹਾ। ਮੈਂ ਤੇਰੀ ਸਾਹੀ ਦਾ ਲਾਲ ਕਿਲ੍ਹਾ ਢੇਰੀ ਦੀ ਧਾਈ ਤੇਰੀ ਭਾਰੀ ਨੂੰ ਮੈਂ
ਤਾਂ ਕੋਰੜੀ ਸੰਤ ਤੋਂ ਸੁਣਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸੂਬਾ ਸਨ ਜਬਰਨ ਕਿਵੇਂ ਸਰਦਾਰੀਆਂ ਕਰਦੇ
ਉਤੇ ਸਾਹੀ ਹੈ ਸੰਗਤਾਂ ਦੇ ਵਫਾਦਾਰ ਘੋੜੇ ਲਈ ਹੈ ਕੇ ਇਹਨਾਂ ਦਾ ਜੋ ਘੋੜਾ ਦਾ ਕੀਤਾ ਤਾਂ
ਇਸ ਦੇਸ਼ ਦੀ ਇੱਜ਼ਤ ਨੂੰ ਖੋਰਾ ਲੱਗੇ ਰੋਲ ਦੇਣਗੇ। ਗੁਰੂ ਜੀ ਦਾ ਫੁਰਮਾਣ ਹੈ –
ਗੀਤ – ਕੇ ਜੀਵੇ ਪਤ ਲਥੀ ਜਾਇ॥
ਸਭੁ ਹਰਾਮੁ ਜੇਤਾ ਕਿਛੁ ਖਾਇ॥

J	S	M	T	W	T	F	S
					1	2	3
U	4	5	6	7	8	9	10
	11	12	13	14	15	16	17
L	18	19	20	21	22	23	24
	25	26	27	28	29	30	31

1999

ਆਈ ਏ ਪੋਥਿਆਂ ਲਈ ਸੋਗ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਪਰ ਪੋਥੇ ਜਰੂਰ
ਲਿਆ ਉਦੋ ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਪੋਥਾ ਜੋ ਸਤੋਗ ਦੇ ਵਿਚੋਂ ਉਹ ਚਲਾਕੀ ਨਾਲ ਪੋਥੇ ਲੈ ਕੇ ਜਿਆਦੇ
ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਸੁਰਜਿਆਂ ਨੂੰ ਇਨ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੱਸਦਿਆਂ ।

ਤੋਰ :- ਬਾਣੀ ਗੁਰੂ ਵਿਚ ਸੰਗਿਆ ਏਥਾਨ ਜੀ ਪ੍ਰੇਮ ਚੀਜਾਂ ਰੋਗਤਾਂ ॥
ਪਾਕਰ ਤਾਲਾਂ ਪੋਥੇ ਪਾਸਦਾਨ ਜੀ, ਜੋਜੇ ਰਹੀਆਂ ਸੰਗਤਾਂ ॥
ਦੇਖ ਕੇ ਗੁਰੂ ਤੇਜਾਂਈ ਵਿਤੀਆਂ, ਦੁਨੋਕ ਵਿਗਾੜ ਸਾਰ ਕੇ ॥
ਲੁੱਟ ਕੇ ਲਿਆਏ ਜਾਕਾਂ ਲੁਟੇਰਿਆਂ ਨੂੰ ਆਖੀ ਖਟੋ ਤਾਰ ਕੇ ॥

(2) ਗਾਲਾ ਸਤੋਗ ਦਾ ਕੋਲ ਪਾਗਦੀਆਂ, ਤੁੱਸ ਕੇ ਪੁਰਾਣੀ ਹੈ ।
ਅਰਦਾ ਕਰਿ ਗੱਲਾਂ ਪੋ ਤਿਆਗੀਆਂ, ਸੁੱਟਦਾ ਸੁਕਾਈ ਹੈ ।
ਪੋਥਿਆਂ ਕੋਠੜੀ ਜਾ ਤੇ ਰਖੀਆਂ ਨੂੰ, ਸੁਖੇ ਨੂੰ ਤਰਕ ਕੇ ॥
ਲੁੱਟ ਕੇ ਲਿਆਏ ਜਾਕਾਂ

(3) ਜੋਕੇ ਨੂੰ ਪਾਰ ਲਈਏ ਸਤਗੁਰਾ ਸੋਗ ਨੂੰ ਥੋੜ੍ਹੀ ਗਾਏ ਕਾਮਤੇ ॥
ਚੋਟੇ ਚਲਾਕੀ ਦੀ ਤਲਾਂ ਲੋਗ ਨੂੰ, ਪੋ ਕੇ ਇਆਸਿ ਦਾਸਤੇ ॥
ਸਾਗਦਾ ਸੂਖ ਪਾਜ ਕਿਤੇ ਪਟੋਰਿਆਂ ਹੈ, ਜੋਕੇ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰ ਕੇ ॥
ਲੁੱਟ ਕੇ ਲਿਆਏ — — — —

(4) ਟੁੱਟ ਕੇ ਲਗਾਉ ਦੇ ਜਾਜਾਨ ਪੈ ਗਏ, ਤਕਾ ਦੇ ਠੀਕ ਹੋਏ ਹੈ ॥
ਸਗਲਾਂ ਦੀ ਸਹਿਲ ਤੋਗਨ ਕਰਿ ਜਾਏ, ਦੇਖ ਕੇ ਤਖੇ ਲੋ ਹੈ ॥
ਲਗੀ ਸਾ ਪਚਾਰ, ਪੋਥੀਆਂ ਦੱਤੇਆਂ ਨੂੰ ਪਾਰਿ ਛੱਡ ਗਏ ਕੇ ॥
ਲੁੱਟ ਕੇ ਲਿਆਏ — — — —

ਪਰ ਸਭੇਟ ਇਨ ਦੇ ਪੋਥਿਆਂ ਦਾ ਸਹਾਰਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਮਿਲੀ
ਦੋ ਆਸ ਪਾਸ ਦਾ ਸਹਾਰਾ ਸੀ ਇਤਿਹਾਸ ਦੇ ਸੁਣਨੇ ਲੋਕ ਨਹੀਂ ਪਰ ਸੰਗਤ ਦੇ ਵਿਚਾਰ
ਇਹ ਲਗਦਾ ਤਾਂ ਸਾਡਾ ਨੇਤਰਦਾ ਕੇਸ ਪਰ ਚਲਾਕੀ ਨਾਲ ਵਿਚੋਂ ਪੋਥੇ ਕੱਢ ਕੇ ਲੈ
ਜਿਆਦੇ ਸਾਹਬ ਸਭ ਦੀ ਵਿਗਾੜ ਸੁਰਜਿਆਂ ਨੂੰ ਪੱਟੇ ਪਿਆਰੀ ਸਿੰਘ ਤੇ ਲਾਏਗੀ ।
ਪਿਆਰੀ ਸਿੰਘ ਰੋਗੀ ਕਰਦਾ ਕਰਦਾ ਗੁਰੂ ਘਰ ਦਾ ਸੇਵਾਦਾਰ ਬਣਿਆ ਸੀ ਪਿਆਰੀ ਸਿੰਘ
ਜਦ ਸੇਵਕ ਪੜ੍ਹ ਤੋਗਿਆ ~~ਅਤੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਤੋਂ ਪੋਥੇ ਲਿਆਉਣ ਲਈ ਆਗਿਆ ਲੈਕੇ~~

ਦੋਰ :- ਸਤਿਗੁਰ ਲੁੱਟ ਕੇ ਤਿਆ ਸਤਗਾਰ, ਤਿਨ ਪਿਆਰਿਆਂ ਦਾ ਸਤਕਾਰ ॥
ਤਿਨ ਸੰਘ ਲਾਈ ਤਲਬੀ ਵਿਚ ਗਰਦਾ ਦਿਸਤੇ ਲੀਗਿਆਰ ॥
ਉਨ ਕੋਲ ਨਰਕ ਏਤਨਾ ਕਿਦੇ ਜਦਾ ਦੇ ਵਿਚ ਵਿਚਾਰ ॥
ਸਾਕੇ ਚਲਣੀ ਝੁਕਿਆਂ ਗਾਗਾਂ ਦੇ, ਜਿੰਦ ਕਰਿ ਕੇ ਗੱਡ ਕਾਤਾਰ ।
ਸੌਨੂੰ ਸਾਖੀ ਦੇ ਕੇ ਤੋਰ ਇਸ, ਮੈਂ ਗਾਕਾ ਸੇਵਾਦਾਰ ॥
ਜੇ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਸਾਏ ਆਪ ਦੀ, ਮੈਂ ਕਰਾਂ ਜਾਣੇ ਕੀ ਬਾਰ ॥
ਕਰਿਆ ਸਤੇ ਪਾਰਸ਼ਾਹ ਪੋਥਿਆਂ, ਤਿਨ ਦਾ ਪੀਰ ਇਆਦਾਂ ਪਰਦਾਰ ।
ਸਾਗਰ ਦਾ ਪਾਣੀ ਸਿਦਇਆਂ, ਸਭ ਦੇਸਟਗੇ ਲਗ ਤਾਰ ॥

ਕਰਿ ਦਾ ਪਿਆਰੀ ਸਿੰਘ ਪਾਰਸਪੇਖ ਸਾਹ, ਜੀਗੀ ਪੀਗੀ ਦੀ ਸੇਵਕਾਰ।
ਸਕਦੇ ਪਿਆਰੀ ਸਿੰਘ ਏ ਤੋਂ ਸਰੇ ਨੂੰ ਦੇਖ ਕੇ ਸੀਠੀ ਪੀਗੀ ਦੇ ਸਾਧਰ
ਸੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਚ, ਜੋ ਪਿਆਰੀ ਸਿੰਘ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇਰੇ ਸੋਗ ਸੈਗ
ਤੇ ਵਿਚ ਤਰੇ [illegible] ਦੀ ਕੇ ਆਗਿਆ ਜੇ
ਸੁਣਾ ਸਤੋਗ ਨੇ ਚਲਿਆ ਅਤੇ ਸਨ ਵਿਚ
ਕੀਰਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਤੇ :-

JULY

S	M	T	W	T	F	S
				1	2	3
4	5	6	7	8	9	10
11	12	13	14	15	16	17
18	19	20	21	22	23	24
25	26	27	28	29	30	31

23 FRIDAY JULY

ਸੰਤੋ! ਲੋਗ ਮੰਗ ਕੇ ਦਾਨ ਦੇ ਰਹੇ ਹਨ, ਮੈਂ ਮੰਦੇ ਤੇਰੇ ਚੋਰ ਪ੍ਰਗਟ ਕਿਆਂਗਾ
ਕਿਸਾਨਾਂ ਤੇ ਕਿਰਤੀ ਭੁੱਲੇਗਾ ਮਜ਼ਦੂਰ ਕੋਈ ਨਾ, ਜੰਗਾਂ ਵਿੱਚ ਸਹਾਰ ਸਿਪਾਹੀਆਂ ਦਾ
ਯੋਧੇ ਸ਼ਹਾਦਤ ਦੀ ਏਕ ਗੱਲ ਕੋਈ, ਤਾਰੇ ਅੰਧੇਰੇ ਤੋਂ ਕੇ ਇਸਾਰ ਦਿਆਂਗਾ ॥
ਦੁਨੀਆਂ ਗਰੀਬਾਂ ਨੂੰ ਤਾਰੇ ਦੇਖਦੀ ਏ, ਤਾਰੇ ਸੂਰਜਾਂ ਨੂੰ ਦੇਕੇ ਇਕਾ ਦਿਆਂਗਾ ॥

ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕੇ ਸੁਣਿਆ ਪਵਿੱਤਰ ਸ਼ਿਗੂਫ਼ਾ ਤਰਸਾਰ ਦੇ ਅਰਥ ਪ੍ਰਗਟ ਦੇਖਦੇ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਗੁਰੂ ਰਾਮ ਸਿੰਘ ਜੀ, ਦਾ ਸੱਚ ਬੂੰਦ ਬਿਨ ਗਿਆਨ ਅਤੇ ਪ੍ਰਤਿਮਾ ਰੱਬ ਭਾਈ ਤੇਗੀ ਦੀ ਮੇਘ ਕਰੀਏ ਤਾਂ ਚਿਪੀ ਸ਼ੇਰ ਦੇ ਸ਼ੀਸ਼ੇ ਨੂੰ ਜਰੂਰਤ ਦੂਰੋਂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਘੱਟੇ ਦੀ ਜਾਗੀ ਕਰਾਈ ਸੁਣਾਈ।

ਚਿਪੀ ਸ਼ੇਰ ਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਕਿ ਘੋੜਿਆਂ ਦਾ ਦੇਵੇਗਾ ਜੋ ਪੈ ਧਾਰ ਤੋਂ ਅਤੇ ਮੈਦਾਨ ਘੋੜਿਆਂ ਨੂੰ ਖਾਣ ਸੁੱਕ ਕੇ ਪਾਉਂਦਾ ਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਚਿਪੀ ਸ਼ੇਰ ਦੇ ਖਾਣੇ ਚਾਰਾ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਉਸ ਨੇ ਸ਼ੀਸ਼ੇ ਤਰਸਾਰ ਤੋਂ ਇਕ ਲੈਂਦਾ, ਇਕ ਪੱਤੀ ਲਈ ਅਤੇ ਗਈ ਦੇ ਪਾਲਣੇ ਚੀਜ਼ਾਂ ਕਰਨ ਕਰਨ ਖਾਣ ਬੈਠਾ ਪੰਜ ਮਿਲਤੇ ਭੁੱਖ ਲਈ ਅਤੇ ਦੂਸਰੇ ਖਾਣ ਦੇਖਦੇ ਚਲੇ ਖਾਣੀਆਂ ਵਿਚਕਾਰ ਜਾਣ ਬੈਠਾ।

ਜੋ ਪੈ ਧਾਰ ਤਰਨ ਨਾਲ ਖਾਣ ਦੇਖ ਕੇ ਸੁੱਕ ਪੁੱਛਿਆ ਤਾਂ ਚਿਪੀ ਸ਼ੇਰ ਚੰਗੇ ਸਿਆਣਾ ਜਾਣ ਲਿਆ ਜੋ ਪੈਣੇ ਸੂਰੇ ਨਹੀਂ ਜੰਗਲ ਵਿਚ ਖਾਣ ਜਾਂਦੇ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਦੇਖ ਕੇ ਬਾਹਰ ਤੋਂ ਜੋ ਪੈ ਧਾਰ ਭੁਲੇਖਾ ਜਾ ਗਿਆ ਕਿ ਇਹ ਧਾਰ ਨਾਲ ਨੂੰ ਸੱਚੇ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਕਰਿ ਲਿਆ ਹੈ। ਘਰ ਸੁਣਕੇ ਇਹਨਾਂ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਕਿ ਉਹ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸੂਬੇ ਤੇਗੀ ਆਪਣੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਧਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ। ਜੋ ਪੈ ਧਾਰ ਦੇ ਸੁਣ ਤੇ ਕੇ ਇਕ ਗੁੱਸਿਆਂ ਲੈਣ ਤਰਸਾਰ ਪੱਕੀ ਕਰ ਕੇ ਚਿਪੀ ਸ਼ੇਰ ਨੂੰ ਘੋੜਿਆਂ ਤੋਂ ਲੈਕਰ ਰੱਖ ਲਿਆ।

24 SATURDAY JULY

ਲੱਗਾ ਸੁਣਨ ਘੋੜਿਆਂ ਨੂੰ ਖਾਣ ਪਾਉਂਦ ਅਤੇ ਜੋਦਾ ਕਰਨ ਲੱਗਾ। ਚਿਪੀ ਸ਼ੇਰ ਆਪਣੀ ਤਰਸਾਰ ਵਿੱਚ ਤਪੇਰੇ ਦੇ ਦੂਸਰੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਜਰਨੈਲ ਅੱਠ ਆਇਆਂ ਦੇ ਲਈ ਦੇਕ ਦੇਂਦਾ ਤਾਂ ਕਿ ਉਹ ਉਨ ਦੇ ਮਿਤਰ ਚਾਰ ਗਏ, ਦੂਸਰੇ ਇਕ ਪਾਸੇ ਜਰਨੈਲ ਗਲ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਦੀ ਕੋਲ ਉੱਤੋਂ ਦੇਖਿਆ ਵਿੱਚ ਸੂਰ ਦੇਂਦਾ। ਤਾਂ ਕਿ ਜਦੋਂ ਘੋੜਾ ਕਿਸੇ ਦੀ ਕੋਲ ਦੇਖਿਆ ਵਿੱਚ ਤਾਣ ਜਾਂਦੇ ਗਾ ਤਾਂ ਸੁਗਾਲ ਜਾਣੂੰਦਗੇ ਕਿ ਇਹ ਆਪਣਾ ਤਾਂ ਲੋਕਨੀ ਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਏਸ ਕਰਕੇ ਇਸਨਾਂ ਚਿਪੀ ਸ਼ੇਰ ਤਪੇਰੇ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਦਾਅਵੇ ਦਾ ਤੇਗੀ ਤੇ ਲਿਆ। ਅਤੇ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਘੋੜੇ ਨੂੰ ਜਾਂਦੇ ਕੇ ਤਰੇਂ ਅਤੇ ਜੋਦਾ ਕਰਨ ਲੱਗਾ। ਜੋ ਪੈ ਧਾਰ ਇਸ ਦੀ ਜੋਦਾ ਤੇ ਸੁਣ ਤੇ ਕੇ ਤਪੇਰੇ ਦੀਆਂ ਕੈਦੀਆਂ ਇਸ ਨੂੰ ਜੋ ਪੈ ਦਿਤੀਆਂ। ਚਿਪੀ ਸ਼ੇਰ ਅਜ ਗੀ ਅਜ ਵਿਚ ਸਤਿਗੁਰਾਂ ਦੇ ਚਰਨਾਂ ਵਿਚ ਆਸਰਾ ਰਖਦਾ ਹੈ ਅੱਛੇ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਜੋ ਤੇਰੀ ਕਿਰਪਾ ਤੋਂ ਇਸਦਾ ਭਲੂ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਤੇਗੀ ਕਿਰਪਾ ਨਾਲ ਹੀ ਜੋ ਇਕਨਾਂ ਦੇ ਠੱਗਾਂ ਨੂੰ ਠੱਗ ਸਕਦਾ ਹਾਂ। ਤਾਂ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਇਸ ਕੌਮ ਨੂੰ ਦੇਖੋ ਬਹਾਦਰ ਸਰੀ ਅਸੀਸਾਂ ਬਖ਼ਸ਼ੀਆਂ।

25 SUN

ਇਕ ਦਿਨ ਅੱਜ ਏਸ ਦਿਨ ਇਕੱਠੇ ਹੋ ਕੇ ਚਿਪੀ ਸ਼ੇਰ ਕੋਲ ਆਏ ਤੇ ਕਹਿਣ ਲੱਗੇ ਤੂੰ ਜਰਨੈਲ ਅੱਠ ਆਏ ਦੇ ਦੇਣ ਦੇਕੇ ਚਾਰੀ ਤਰਸਾਰ ਕੇ ਲੈ ਗਏ ਹੋਂ ਸਾਡੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਹੀਂ ਸਰਨਾ। ਸਾਨੂੰ ਤਾਕਤ ਪਾਉਣੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੀ ਹੈ। ਚਿਪੀ ਸ਼ੇਰ ਤਾਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ ਕਿ ਕੋਈ ਇਸ ਕੰਮ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਾਸੇ ਵਿਚ ਪੀਣ ਲਈ ਹੀ ਕੀਤਾ ਕੋਈ। ਤੇ ਚਿਪੀ ਸ਼ੇਰ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਕ ਠਾਂ ਜੋ ਅਸਾਂ ਨਹੀਂ ਪੀਣਾ ਗਾ। ਦੂਸਰੇ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਦਵਾਰ ਦੇਣਾ ਗਾ। ਇਹ ਦੇਕੇ ਸਤਿਗੁਰ ਜੀ ਦੇ

	S	M	T	W	T	F	S
JUL					1	2	3
	4	5	6	7	8	9	10
	11	12	13	14	15	16	17
	18	19	20	21	22	23	24
	25	26	27	28	29	30	31

1999

ਬੀਤਣੇ ਲਾਗਾ ਤਾ ਇਕ ਮੁਕੱਦਮ ਕੀਤਾ ।

MONDAY JULY 26

ਬੀਦ ਤੇ ਆਖ਼ਰੇ ਵਿਚ ਮਤੁ ਸੈਰ ਅਕਲ ਵਿਚੇ ਦੇ ਇੱਕ ਕਾਰੇ ਵਿਚੇ ਇਕਠੇ ਹੋਏ ਪੰਜ
ਰਤਨੀ ਕੀ ਘੋੜਾ ਮਤੁ ਦੇ ਦਿਰਬਾਰ ਕੱਚ ਦਿਤੀ ਗਈ ਸਭੇ ਧੌਂਗ ਭਰਤੁਰਧਾਇ ।
ਜਿਉਂ ਜਿਉਂ ਜੀ ਰੋਣ ਲਗ ਤੇਰ ਾ ਗਦਾਰ ਗਏ ਨ ਵਿਚ ਧਾਣੇ ਲਾਸ ਦੀ ਬੁਝਾਰੀਆਂ
ਟੁਟੇ ਧਾਣੇ ਸ਼ਗਾਧ ਦਾ ਨੇਸ਼ਾ ਜਦੋਂ ਸ਼ਗਾਧ ਦੇ ਨਸ਼ੇ ਵਿਚ ਮਤੁ ਬੇਟਪੋਟ ਹੋ ਗਏ ਤਾਂ ਕਿਸੀ ਰੋਣੇ
ਤੇ ਮਤੁ ਗੀਆ ਵਿਚ ਆਪਣੇ ਗੁਰੂ ਨੂੰ ਪਿਆਇਆ ਕਿਉਂ ਕਿ ਉਨ ਨੂੰ ਉਨ ਦੀ ਕਾਇਆ ਦੀ
ਧੌਰ ਭੈਅਦੀ ਨਜ਼ਰ ਆ ਰਹੀ ਸੀ ।

ਸ਼ਰਾਬਾਂ ਨੂੰ ਨਸ਼ੇ ਵਿਚ ਚੂਰ ਹੋਇਆ ਦੇਖ ਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਾਰੇ ਵਿਚ ਬੰਦ
ਕਰ ਦਿਤਾ ਗਾਰਦੇਂ ਤਾਂ ਜੋ ਸ਼ਾ ਦਿਤਾ ਤੇ ਆਪ ਤਖਤ ਤੇ ਵਿਚ ਪਹੁੰਚ ਕੇ ਅਤਿਸ਼ਕਾਂ ਦੀ
ਓਟ ਲੈ ਕੇ ਪਾਈ ਘੋੜੇ ਗੁਰਧਾਮਾ ਤੇ ਕਾਠੀ —

ਪੰਤ — ਕਦੇਂ ਦੇਖਿਆ ਇੱਕ ਇਕ ਮੁਗ਼ਲ ਉਤੇ, ਪੈ ਗਏ ਨਸ਼ੇ ਦਾ ਭੂਤ ਸਵਾਰ ਹੋਇਆ ॥
ਕਾਰੇ ਕਾਰੇ ਨੂੰ ਦਿਤਾ ਸਾਰ ਦਿਤਾ, ਫੇਰ ਮੁਗ਼ਲਾਂ ਤੋਂ ਖਬਰਦਾਰ ਹੋਇਆ ॥
ਪਹੁੰਚ ਗਿਆ ਤਖਤ ਦੇ ਵਿੱਚ ਜਾ ਕੇ, ਜਦੋਂ ਗੁਰਾਂ ਦਾ ਸੁਕਰ ਗੁਜ਼ਾਰ ਹੋਇਆ ॥
ਕਾਠੀ ਕਾਠੀ ਪਾ ਕਈ ਘੋੜੇ ਗੁਰਧਾਮਾ ਉਤੇ, ਬਹਾਦਰ ਦਾਸਤ ਸ਼ਰਧਾ ਤਿਆਰ ਹੋਇਆ।
ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਘੋੜੇ ਨੂੰ ਤਖਤ ਤੇ ਕੋ ਕਾਠੀ ਲਿਆਂਦਾ ਘੋੜੇ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਟੁਆਣੇ ਗੋਡੇ
ਟੇਕਦਾ ਕੇ ਬਹਾਦਰ ਨਈ ਕਿਆਸ ਕਰ ਲਿਆ ਘੋੜਾ ਹੀ ਆਪਣੇ ਗੁਰਾਂ ਵੱਲ ਜਾਏ
ਰਹੀ ਉਤਾਵਲਾ ਸੀ। ਘੋੜੇ ਤੇ ਸਵਾਰੀ ਕਰਦੇ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿਸੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕੀਤਾ ਆਪਣੇ
ਗੁਰੂ ਨੂੰ ਯਾਦ ਤੇ ਕੀਤੀ ਅਰਦਾਸ ਤੇ ਸਤ ਪਾਤਸ਼ਾਹ। ਜਿਸ ਘੋੜੇ ਤੇ ਤੁਸੀ ਸਵਾਰ
ਰਹਿਆ ਸੀ ਉਨ ਉਤੇ ਆਪ ਦਾ ਦਾਸ ਸਵਾਰੀ ਕਰਨ ਲੱਗਾ ਹੈ

TUESDAY JULY 27

ਸੁਆਮੀ ਕਰਦੇ ਹੋ ਜੋ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਤਾਂ ਏਨ ਕੇਸ
ਦੇਖਣੇ ਨਹੀਂ ਚਕ ਸਕਦਾ ਅਤੇ ਇਸ ਭੁੱਲ ਲਈ ਮੈਂ ਤ ਭੈਅ ਤਨਖਾਹ ਦੇਵਾਂ ਗਾ ।
ਸ਼ੁਕਰਾਨੇ ਕੀਤੋ ਘੋੜੇ ਦੀ ਸਵਾਰੀ ਲਈ ਅੱਡੀ, ਅਤੇ ਗੁਰਧਾਮਾ ਨੂੰ ਕਿਲ੍ਹੇ ਦੀ
ਕੰਧ ਟਪਾ ਕੇ ਗਈ ਚਲਿਆ ਵਿਚ ਛਾਲ ਮਾਰ ਦਿਤੀ । ਤੇ ਫੇਰ —

ਕੋਰ — ਘੋੜਾ ਇਉਂ ਉਡਿਆ ਜਿਵੇਂ ਕਬੂਤਰ ਓ ਸਾਗਰ ਉਡਾਰੀਆਂ ॥
ਕੀਤਿਆ ਨਈ ਦੇ ਵਿਚ ਪਾਰ ਤੇ ਗਿਆ, ਸੀ ਲੱਗ ਕੇ ਤਰੀਆਂ ॥
ਸ਼ਹਿਰ ਕਾਰਸ ਸੀ ਉਨ ਸੁਰਗਾਪੁਰੀਆਂ, ਜਿਉਂ ਸਰਗਾਪੁਰ ਤਾਰੀਆਂ ॥
ਸੈਰ ਦਾ ਪੁੱਤਰ ਘੋੜਾ ਗੁਰਧਾਮਾ ਜੀ ਸਾਗਰ ਉਡਾਰੀਆਂ ॥

② ਦੇਖਾ ਜਪੱਥੀ ਰਤ ਦਾ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਗਰਾਂ ਦਾ ਤਾਲਿਆਂ ਦੀ ਸੇਧ ਸੀ ॥
ਸਾਗਰ ਨੂੰ ਠੀਕ ਤਰੀਕੇ ਪਹੁੰਚਦਾ, ਸੂਰਜੇ ਨੂੰ ਭੇਤ ਸੀ ॥
ਪਹੁੰਚ ਗਿਆ ਤੁਰੰਤ ਹੀ, ਪਹਿਰ ਤੜਕੇ ਦੇ ਨਿਵਾਜ਼ਾਂ ਨਿਗਾਰੀਆਂ ॥
ਸੈਰ ਦਾ ਪੁੱਤਰ —

③ ਟੁਟੇ ਵਿਚ ਉਠਕੇ ਕਦਾਲਾ ਤੇ ਗਿਆ ਪਿੰਡ ਭੂਪੇ ਸਾਹਿਬ ਨੂੰ ॥
ਤੀਜੇ ਪਹਿਰ ਜਾਗ ਧੌਂਤਾ ਸਾਰ ਕੇ ਆ ਗਿਆ ਦਿਦਾਰ ਨੂੰ ॥
ਲਗਿਆ ਚੋਪੜ ਨਈ ਗੁਰ ਗਾਉਂਦੀਆਂ ਸੰਗਤਾਂ ਪਿਆਰੀਆਂ ॥
ਸੈਰ ਦਾ ਪੁੱਤਰ —
ਝਲਕੀ ਗੁਰਾਂ ਦੇ ਸਾ ਦਿਦਾਰਿਆਂ ਸੀਸ ਨੂੰ, ਅਰਜ਼ਾ ਨਾਲ ਚਰਨੀ ਕੇ ॥
ਰੋਇਆ ਖੁਸ਼ੀ ਦਾ ਦੇਖ ਵਿਚ ਸੰਗਤਾਂ, ਜੈ ਕਾਰ ਪੈਰ ਪੈਰ ਦਾ ॥
ਕਰੋ ਧਾਲ ਦੇਤ ਫੇਰ ਦੀਆਂ ਚੂਹੀਆਂ ਜਾਣ ਦਾ ਉਤਰਦੀਆਂ ॥
ਸੈਰ ਦਾ ਪੁੱਤਰ —

J	S	M	T	W	T	F	S
U					1	2	3
	4	5	6	7	8	9	10
	11	12	13	14	15	16	17
L	18	19	20	21	22	23	24
	25	26	27	28	29	30	31

28 WEDNESDAY JULY

ਸਤਿਗੁਰੂ ਹਰਿਗੋਬਿੰਦ ਸਾਹਿਬ [illegible] ਜੋੜਾ ਮੀਰੀ ਪੀਰੀ
ਦੇ ਮਾਲਕ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਦੇ ਸਮੇਂ ਵਿਚ ਸਾ [illegible] ਹੋਇਆ, ਉਨ੍ਹਾਂ [illegible]
[illegible] ਜੰਗਾਂ ਵਿਚ [illegible] ਹੋ ਗਈ।
ਜੋੜੇ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਨੂੰ ਤਖ਼ਤੇ ਵਿਚ [illegible] ਜੋੜੇ ਸਾਹਿਬ ਜੀ
ਦੇ ਦਿੱਤੇ [illegible] ਪੱਗਾ [illegible] ਦਿੱਤਾ ਸਤਿਗੁਰੂ [illegible]
[illegible] ਨਹੀਂ ਉਤਾਰੀਆਂ [illegible] ਨੂੰ ਹੀ ਉਤਾਰੀਆਂ ਹਨ
ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਜੋੜੇ [illegible] ਦੂਜਾ ਜੋੜਾ
[illegible] ਲਈ [illegible] ~~[illegible]~~

1. [illegible] ਸਾਹਿਬ, [illegible] ਜੋਗ ॥
[illegible] ॥
[illegible] ਪੈਂਦਾ ॥
ਦੂਜਾ ਜੋੜਾ [illegible] ਪੈਂਦਾ ॥

(2) [illegible] ॥
[illegible] ॥
[illegible] ਪੈਂਦਾ ॥
ਦੂਜਾ ਜੋੜਾ

(3) [illegible] ॥
[illegible] ॥

29 THURSDAY JULY

[illegible] ਪੈਂਦਾ ॥ ਦੂਜਾ ਜੋੜਾ
(4) [illegible] ॥
[illegible] ॥
[illegible] ਪੈਂਦਾ ॥
ਦੂਜਾ ਜੋੜਾ

ਸਤਿਗੁਰੂ [illegible] ਵਿਚ [illegible]
[illegible] ਦੂਜਾ ਜੋੜਾ [illegible] ਹੋ ਗਿਆ।
[illegible] ਦੂਜਾ ਜੋੜਾ [illegible] ਗਈ ਸੀ। [illegible]
ਜੋੜੇ ਦਾ [illegible]
[illegible]
[illegible] ਮੀਰੀ ਪੀਰੀ ਦੇ ~~[illegible]~~ ਮਾਲਕ [illegible]
[illegible]

ਗੀਤ:- [illegible] ॥
[illegible] ਮੀਰੀ ਪੀਰੀ ਦੇ ਮਾਲਕ [illegible] —
ਕੋਰਸ:- [illegible] ਦੂਜਾ ਜੋੜਾ [illegible] ਗਏ।
[illegible] ॥
[illegible] ॥
[illegible] ॥
[illegible]
[illegible]
[illegible] ਦੂਜਾ [illegible]

J	S	M	T	W	T	F	S
					1	2	3
U	4	5	6	7	8	9	10
	11	12	13	14	15	16	17
L	18	19	20	21	22	23	24
	25	26	27	28	29	30	31

ਸਮਾਂ ਸ੍ਰੀ ਦੇ ਦਰਸ਼ਨ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਤੇ ਸ਼ਰੀਰ ਦੇ ਕਰਕੇ ਜਾ ਰਹੇ
ਇਉਂ ਕਿਉਂ ਅੰਦ ਸੁਖਾਲਾ ਵਿਧੀਚੰਦ ਲਾਹੌਰ ਵੱਲ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ,
ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸਮਝਾ ਰਿਹਾ ਹੈ।

ਕੋਤ:- ਝੂਠੇ ਸਾਕ ਨੂੰ ਤਿਆਗ ਕੇ ਵਿਧੀ ਚੰਦਾ, ਸੱਚੇ ਗੁਰਾਂ ਦਾ ਤੂੰ ਵਣਜਾਰਾ ਅਖਵਾਵੇਂਗਾ।
ਏਸੇ ਮਾਰਗ ਦਾ ਪੈਂਡਾ ਹੈ ਮੁੱਕ ਜਾਣਾ, ਏਸੇ ਜਨਮ ਦੇ ਵਿੱਚ ਆਨੰਦ ਪਾਵੇਂਗਾ।।
ਰੱਖੇਂ ਕਾਬੂ ਮਨ ਅਗਰ ਉਤੇ, ਕਾਲੀ ਰਾਤ ਦੇ ਵਿੱਚ ਤੂੰ ਚੰਦ ਪਾਵੇਂਗਾ।।
ਦਾਸ ਵਿਧੀ ਦੇ ਘੋੜੇ ਨੂੰ ਲਿਆ ਕਰਕੇ, ਸੱਚਮੁੱਚ ਹੀ ਤੂੰ ਵਿਧੀਚੰਦ ਪਾਵੇਂਗਾ।।

ਲਾਹੌਰ ਪਹੁੰਚ ਕੇ ਇਸਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਕਿ ਜਦੋਂ ਪਹਿਲਾ ਘੋੜਾ ਚੋਰੀ ਹੋਇਆ ਸੀ ਮੁਗਲਾਂ ਨੇ ਚੌਕੀਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਚੌਕਸ ਰਹਿਣ ਲਈ ਖਾਸ ਤੌਰ ਤੇ ਹਦਾਇਤਾਂ ਕੀਤੀਆਂ ਸੀ। ਪਰ ਕੋਈ ਤਰੀਕਾ ਤੇ ਹੱਲ ਇਸ ਇੰਤਜ਼ਾਮ ਨਾਕਾਮ ਕਰਨ ਲਈ ਲੱਭਣਾ ਪਿਆ ਸੀ ਤਾਂ ਵਿਧੀ ਚੰਦ ਨੇ ਜੋਤਸ਼ੀ ਦਾ ਰੂਪ ਧਾਰਨ ਕਰ ਲਿਆ।
ਇਹ ਜੋਤਸ਼ੀ ਬਣ ਕੇ ਲਾਹੌਰ ਦੇ ਬਾਜ਼ਾਰ ਵਿਚ ਪਹੁੰਚਿਆ ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਲੋਕਾਂ ਨਾਲ ਗੱਲਬਾਤ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਇਕ ਘੋੜਾ ਜੋ ਸ਼ਾਹ ਦੀ ਤਬੇਲੇ ਵਿਚ ਸੀ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਮੈਂ ਜੋਤਸ਼ੀ ਹਾਂ ਦੇ ਤਾਂ ਕਿ ਜੋ ਇਸ ਮੁਗਲ ਹਕੂਮਤ ਦੀ ਨਾਸ਼ ਕਰੀ ਇਕ ਜਿਸ ਜਗ੍ਹਾ, ਅਤੇ ਦੂਜਾ ਘੋੜਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਦਰਬਾਰ ਵਿਚ ਪਹੁੰਚਾ ਸਕਾਂ।
ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਿਧੀਚੰਦ ਜੋਤਸ਼ੀ ਬਣ ਗਿਆ ਚਾਰ ਚੁਫੇਰੇ ਚਰਚਾ ਹੋਣ ਲੱਗੀ। ਹੌਲੀ ਹੌਲੀ ਜੋਤਸ਼ੀ ਦਾ ਨਾਮ ਅਤੇ ਜਿਸ ਨੂੰ ਕੋਈ ਜੋ ਪੁੱਛਦਾ ਦਾ ਜਵਾਬ ਪਾਉਂਦੀ ਸੀ। ਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਲੋਕ ਦੂਰ ਦੂਰ ਤੋਂ ਜੋਤਸ਼ੀ ਕੋਲ ਆਉਣ ਲੱਗ ਪਏ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਜੋਤਸ਼ੀਆਂ ਵਿਚ ਜਾ ਪਹੁੰਚਿਆ ਜੋ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਦਾ

ਘੋੜਾ ਤਬੇਲੇ ਵਿਚੋਂ ਗਾਇਬ ਕਰਨ ਲਈ ਪੁੱਛ ਰਿਹਾ ਸੀ ਹੁਣ ਜਦ ਵਿਧੀ ਚੰਦ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਪਹੁੰਚਿਆ ਤਾਂ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਕਾਫ਼ੀ ਭੀੜ ਇਸ ਦੇ ਆਸ ਪਾਸ ਇਕੱਠੀ ਹੋ ਗਈ ਅਤੇ ਲੋਗ ਇਸ ਤੋਂ ਕਈ ਗੱਲਾਂ ਪੁੱਛਦੇ
ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੀ ਕਿਰਪਾ ਨਾਲ ਵਿਧੀ ਚੰਦ ਨੂੰ ਤ੍ਰਿਕਾਲ ਦਾ ਗਿਆਨ ਹੋ ਗਿਆ ਅਤੇ ਸਹੀਆਂ ਸਹੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਦੱਸਣ ਲੱਗਾ। ਦੂਰੋਂ ਦੂਰੋਂ ਇਸ ਦੇਸ਼ ਦੇ ਲੋਗ, ਠੀਕ ਜਾਣਦੇ ਕਿ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਜੀਆਂ ਦੇ ਰਾਜ ਤੱਕ ਦੱਸਦਾ ਹੈ ਪਰ ਫੇਰ ਸਾਰਦਾ ਵੀ ਹੋਊ ਦੇਣਦਾ ਹੈ।
ਜਦ ਇਸ ਜੋਤਸ਼ੀ ਦੀ ਚਰਚਾ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਗਈ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਵਿਧੀਚੰਦ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਜਾਲ ਵਿਚ ਫਸਾ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਆਪਣੀ ਜੁਗਤੀ ਨਾਲ ਸਭ ਵਿਚ ਜੋਤਸ਼ੀ ਕੇ ਆਦਰ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ।

ਕੋਤ:- ਲਾਲ ਜੁਗਤਾਂ ਦੀ ਰਚਨਾ ਰਚਾ ਆਇਆ, ਵੱਖ ਜਿਹੇ ਜਿਮਾਦੇ ਦੀ ਰੂਪ ਕਰਤਾ।
ਜੋਗੀ ਤੋਰ ਤੇ ਆਸਰਾ ਰੱਬ ਤੇਰੇ, ਸੋਹਣੇ ਵਿਗ ਨੂੰ ਜਨਕ ਦੇ ਵਾਂਗ ਕਰਤਾ।।

ਲਗਦੇ ਵਿਚ ਤੂਰ ਰਹਾਂ ਵਾਗਿਆਂ ਦੇ ਇਕਠਾਂ ਪਾਪੀਆਂ ਆਉਂਦਾ ਦੀ ਖਾਕ ਕਰਤਾ।।
ਤੈਨੂੰ ਕੁਝ ਦੀ ਅੱਖ ਤਾ ਕਰ ਭਾਉਂਦੀ, ਤੇਰੇ ਕਰ ਕਰਤੇ ਗਿਆਨ ਕਰਤਾ।।

ਜਦੋਂ ਵਿਧੀ ਚੰਦ ਨੇ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਤੇ ਲੱਗਾ ਅਤੇ ਕੀਤਾ ਇਸ ਦਰ ਸਿੱਧੇ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਤੱਕ ਖਬਰ ਪਹੁੰਚੀ ਅਤੇ ਖਾਸ ਜੋਤਸ਼ੀਆਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਇਸ ਜੋਤਸ਼ੀ ਦਾ ਰਾਜ ਮਹਿਲ ਵਿਚ ਸੱਦਾ ਕੀਤੀ।
ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਨੇ ਇਸ ਜੋਤਸ਼ੀ ਨੂੰ ਬੁਲਾਇਆ ਤੇ ਉਸ ਨਾਲ ਸਲਾਹ ਕਰਦਿਆਂ ਤਬੇਲੇ ਗਏ।

2 MONDAY AUGUST

ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਵਲੋਂ —

(1) ਸੁਣ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਿਆਰ ਦੇ ਜੋਗੀ ਗੱਲ ਸੋਹਣੀ ।
ਕਰਦੇ ਤੂੰ ਸੁਰਜਨ ਤਾਈਂ ਡੇਰੀ ਰਸ ਸੋਹਣੀ ।
ਪਰਦੀ ਉਹ ਸ਼ਾਨ ਜਮਾਂ ਦੀ ਧਸ ਦੀ ਧਸ ਸੋਹਣੀ ।
ਕੀਤੀ ਤੇ ਗੁਰਮਤੀ ਏਨ, ਏਨ੍ਹੇ ਸੁਰਜਨ ਨੇ ।
ਕੀਤਾ ਤੇ ਐਸਾ ਕੋਈ ਏਨ੍ਹੇ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਨੇ ।
ਉਸ ਨੂੰ ਨਮਸਕਾਰ ਨਿਮਾਣਾਂ — —

ਸੋਹਣੀ ਦਾ ਅਰਥ (2) ~~ਗਲਾਂ ਵਿਚ ਤੇਰੇ ਪਾਈਆਂ ਜੋਗ ਵਿਚ ਕੋਈ ਦਾ ।~~
~~ਗੁੱਝੀਆਂ ਵਿਚ ਅਸਾਂ ਤਾਈਂ ਮੈਂ ਜੇ ਪੜ੍ਹਾਇਆ ।~~
~~ਦੇਖੀਂ ਮੈਂ ਜੋਗ ਜਮਾਨਾ, ਮੈਨੇ ਤੇਰ ਤਾਰਦਾ ।~~
~~ਤੇਰ ਨੂੰ ਤੇਰੇ ਮੈਂ ਜੋਤ ਵਿਚ ਰੱਖੋ ਤੇਰੇ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ।~~
~~ਡੇਰੀ ਤੇਰੇ ਸੱਤ ਵਿਸਾਂਗਾ ਐਸਾ ਮੈਂ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ।~~
~~ਏਦਾਂ ਸੀ ਸਾਡੀ ਸਰਕਾਰ~~ — —

(3) ਕਰਦਾ ਜਾ ਗੱਲ ਵਰੇ ਦੀ ਸੋਹਣੀ ਤੇ ਰੱਬੀ ਮੈਂ ।
ਦਸਾਂ ਗਾ ਭੇਜ ਕਰਾਈ, ਸੂਠੀ ਤੇ ਸੱਚੀ ਮੈਂ ।
ਸੌਦੇ ਕਠ-ਪੁਤਲੀ ਘਰਕੇ, ਸਾਦਾਂ ਦੀ ਨੱਚੀ ਮੈਂ ।
ਸਾਰੂ ਤਾਂ ਰਖਦਾ ਸੀਤਾ ਭੇਗ ਮੈਂ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ।
ਡੇਰੀ ਤੇਰੇ ਸੱਤ ਸਾਹਾਂ ਗਾ, ਐਸਾ ਮੈਂ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ।
ਏਦਾਂ ਸੀ ਸਾਡੀ ਸਰਕਾਰ — —

3 TUESDAY AUGUST

ਪਾਤਸ਼ਾਹ (3) ਤੇਰੀ ਇਕ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਆ ਉਤੇ ਸਾਰੇ ਤਾ ਨਾਕ ਤੇ ।
ਤਾਰੀਫ ਤਾ ਸੰਪਿਆ ਤੇਰੇ, ਸੋਚਾ ਇਕ ਵਾਕ ਤੇ ।
ਤੇਰੀ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਸਭੇ ਸਾਰੇ ਕੀ ਗਲ ਤੇ ।
ਜੋਗੀ ਤਾਂ ਸੱਤ ਸਾਰਤੀ ਤੇਰੇ ਕੁਰਬਾਨ ਨੇ ।
ਕੀਤਾ ਤੇ ਐਸਾ ਕੋਈ ਕਿਤੇ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਨੇ ।
ਉਸ ਨੂੰ ਨਮਸਕਾਰ ਨਿਮਾਣਾਂ — —

ਸੋਹਣੀ ਦਾ ਅਰਥ (4) ਸੋਹਣ ਇਕ ਨਦਾਂ ਸਰੇ ਤੋਂ, ਐਸ਼ਾਂ ਤੇ ਸ਼ਹਿਨਸ਼ਾਹ ਸੀ ।
ਇੱਕ ਇਕ ਵਿਚ ਰਸ਼ਾ ਉਸ ਦੇ ਸੱਭ ਨੂੰ ਇਸ਼ਾਰਿਆ ਸੀ ।
ਐਸਾ ਗੁਣਧਾਰੀ ਉਸ ਦੇ, ਰੋਗ ਭੁਗ ਇਆ ਸੀ ।
ਪਾਕੇ ਮੈਂ ਤੇਰ ਡੇਰੇ ਉਸ ਦਾ ਐਸਾ ਮੈਂ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ।
ਡੇਰੀ ਤੇਰੇ ਸੱਤ ਵਿਸਾਂਗਾ ਐਸਾ ਮੈਂ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ।
ਏਦਾਂ ਸੀ ਸਾਡੀ ਸਰਕਾਰ — —

(5) ਪਾਤਸ਼ਾਹ !— ਜੇਰੇ ਸੱਭ ਦਿਸ਼ਾ ਚ ਇਕ ਸਿਮਰਨ ਤੂੰ ਦੀਸਦਾ ਏਂ ।
ਏਦੀ ਰਸ ਸੋਹਣੇ ਇਸ਼ਕ ਤੇ, ਪਿਆਰਾਂ ਦੀ ਦੀਸਦਾ ਏ ।
ਐਸੇ ਨੂੰ ਸੱਭ ਤੇਰੀ ਨੇਕ ਇਕ ਰਹਿਮਤਾ ਏ ।
ਡੇਰੀ ਤੇਰੇ ਸੱਭ ਦੇ ਇਸ਼ਕ ਦੇ, ਸੋਹਣੇ ਕੁਰਬਾਨ ਦੇ ।
ਕੀਤਾ ਤੇ ਐਸਾ ਕੋਈ, ਕਿਤੇ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਨੇ ।
ਉਸ ਨੂੰ ਨਮਸਕਾਰ ਨਿਮਾਣਾਂ — —

1999

S	M	T	W	T	F	S
1	2	3	4	5	6	7
8	9	10	11	12	13	14
15	16	17	18	19	20	21
22	23	24	25	26	27	28
29	30	31				

WEDNESDAY 4 AUGUST

ਕੋਰੜਾ:-

੯ ਮੇਰੀ ਗਰਦਨ ਦੇ ਉਤੇ ਰਖਦੇ ਇਨਾਮ ਹੈ ॥
ਐਸਾ ਹਰ ਮਾਲਿਕਾਂ ਉਤੇ, ਮੁਝਕੋ ਇਕ ਵਾਰ ਹੈ ॥
ਵੇਖ ਲਈ ਬਸ ਜਿੰਨੇ ਭੀ ਛੇੜ ਤੇਰੇ ਹਥਿਆਰ ਹੈ ॥
ਦੁਸ਼ਮਨ ਨੂੰ ਕੱਠਾ ਕੀਤਾ ਜੋ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ॥
ਛੇੜੀ ਹਰ ਲੱਤ ਜਿਸਨੇ ਗਾ, ਘੋੜਾ ਜੋ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ॥
ਦੇਖਾ ਜੀ ਨਾਈ ਸਾਥ ॥

ਆਪ ਜੰਗਲ ਸ੍ਰੀ. ਬਿਧੀ ਚੰਦ ਨੇ ਐਸੀ ਸ਼ਰਤ ਕੀ ਬਾਤ ਕਹੀ ਕਿ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਨੂੰ ਇਹ ਨਾ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਕਿ ਸਾਧਵੀ ਚੋਰ ਤਾਂ ਉਸ ਦੇ ਨਾਲ ਜਾਏ, ਘੋੜਾ ਲੈ ਗਿਆ ਹੈ। ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਨੂੰ ਇਹ ਪੱਕਾ ਯਕੀਨ ਹੋ ਗਿਆ ਕਿ ਤੇਰੇ ਘੋੜੇ ਦਾ ਚੋਰ ਨਹੀਂ ਲੱਭ ਸਕਿਆ। ਬਿਧੀ ਚੰਦ ਨੇ ਕਿਹਾ ਜੇ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਮੈਨੂੰ ਮੇਰੀਆਂ ਕੁਝ ਸ਼ਰਤਾਂ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕਰ ਦੇਵੋਂ ਤਾਂ ਮੈਂ ਤੇਰਾ ਘੋੜਾ ਲੱਭ ਦੇਵਾਂਗਾ। ਮੁਝਕੋ ਉਸੇ ਜੈਸਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਜੈਸਾ। ਤਾਂ ਬਿਧੀ ਚੰਦ ਨੇ ਕਿਹਾ ਰਾਤ ਦਾ ਜੈਸਾ ਹੋਵੇ ਐਸਾ ਬਾਹਰ ਸਭ ਰਸਤੇ ਇਕ ਚੌਂਕ ਹੋਵੇ, ਦੂਜੇ ਘੋੜੇ ਤੇ ਮੈਂ ਬੈਠਾ ਹੋਵਾਂ ਮੈਨੂੰ ਕੋਈ ਵੇਖਦਾ ਨਾ ਹੋਵੇ ਜਿਸ ਤੋਂ ਮੈਂ ਸਭ ਖੁਰਲੀ ਬੈਠ ਕੇ ਵੇਖ ਸਕਦਾ ਹਾਂ।

ਅਖ਼ੀਰ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਦੇ ਸਾਰੀ ਘਾਟਾ ਪੈ ਗਿਆ ਰਾਤਾਂ ਦੀ ਕਿਰਪਾ ਨਾਲ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਨੇ ਬਿਧੀ ਚੰਦ ਦੀਆਂ ਸਭ ਸ਼ਰਤਾਂ ਮੰਨ ਲਈਆਂ, ਸਭ ਨੌਕਰਾਂ ਚਾਕਰਾਂ ਨੂੰ ਵਿਦਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਤੇ ਆਪ ਸੰਮਨ ਬੁਰਜ ਤੇ ਚੜ੍ਹ ਕੇ ਬੈਠ ਗਿਆ। ਬਿਧੀ ਚੰਦ ਨੇ ਪਾਈ ਦਲੇ ਘੋੜੇ ਨਿਸ਼ਾਨਾ, ਤੇ ਸਾਰੀ ਫ਼ੌਜਾਂ ~~ਸਭ~~ ਆਪਣੇ ਆਪ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਨੂੰ ਸਲਾਮ ਕਰ ਕਿਹਾ :-

THURSDAY 5 AUGUST

ਜੀ ਬਾਦਸ਼ਾਹ! ਮੈਂ ਬਿਧੀ ਚੰਦ ਹਾਂ ਇਹ ਦੋਵੇਂ ਘੋੜੇ ਲੈ ਕੇ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਦੇ ਨਾਲ ਪਹਿਲਾ ਘੋੜਾ ਮੈਂ ਸਾਧੂ ਬਣ ਕੇ ਲੈ ਗਿਆ ਸੀ ਤੇ ਹੁਣ ਦੂਜਾ ਘੋੜਾ ਵੀ ਲੈ ਚੱਲਿਆ ਹਾਂ।

ਅਖ਼ੀਰ ਬਿਧੀ ਚੰਦ ਦੇ ਜਦੋਂ ਆਖਿਆ ਗੱਲ ਦਾ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਉਸਦੇ ਦੁਸ਼ਮਣ ਆਪ ਉਸਨੂੰ ਫੜਨਾ ਚਾਹਿਆ ਪਰ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਨੇ ~~ਕਹਿ ਕੇ ਘੋੜੇ ਨੂੰ ਅੱਡੀ ਲਾਈ ਤੇ ਕੰਧ ਟਪਾ ਕੇ ਪਾਰ ਲੈ ਗਿਆ~~ ਵੇਖ ਕਿਹਾ ਗੱਲ ਕੇ ਬਿਧੀ ਚੰਦ ਚੋਰ ਹੈ।

ਦੋਵੇਂ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਨੂੰ ਕਰ ਕੇ ਦਿਖਾਇਆ ॥
ਕਹਿੰਦਾ ਸਿੱਖ ਹਾਂ ਮੈਂ ਗੁਰੂ ਪਾਤਸ਼ਾਹੀ ਦਾ, ਉਹਦੇ ਚਰਨਾਂ ਦੇ ਉਤੇ ਨਮਸਕਾਰ ॥
ਸਾਧੂ ਬਣ ਕੇ ਮੈਂ ਪਹਿਲਾ ਘੋੜਾ ਲੈ ਗਿਆ, ਲੈ ਕੇ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹਾਂ ਦੂਜਾ ਘਾਹ ਸਾਰ ॥
ਇਹ ਤਾਂ ਹੱਕ ਸੀ ਗੁਰੂ ਦਿਆਂ ਸਿੱਖਾਂ ਦਾ, ਇਹਦੇ ਵਿਚ ਹੈ ਕੀ ਤੇਰਾ ਨੁਕਸਾਨ ॥
ਤੇਰਾ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਮੈਂ ਕੁਝ ਨਾ ਵਿਗਾੜਿਆ, ਲੱਭ ਲੈਣ ਹੈ ਜੋ ਘੋੜੇ ਸਵਾਰ ॥
ਏਸੀ ਆਖ ਕੇ ਚਲਾ ਅੱਡੀ ਮਾਰਦੀ, ਘੋੜਾ ਦੇਖਦਾ ਰਹਿ ਗਿਆ ਦਰਬਾਰ ॥

ਅਖ਼ੀਰ! ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਿਲ੍ਹੇ ਦੀ ਕੰਧ ਟਪਾ ਕੇ ਬਿਧੀ ਚੰਦ ਘੋੜਾ ਲੈ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਚਰਨਾਂ ਵਿਚ ਪਹੁੰਚ ਗਿਆ ਤੇ ਸਾਰਾ ਪ੍ਰਸੰਗ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ। ਆਪ ਜੰਗਲ ਜੀ, ਮੈਂ ਇਸ ਦਿਨ ਦੇ ਆਸਰ ਦੀ ਉਡੀਕ ਪੂਰੀ ਕਰ ਕੇ ਸਭ ਨੇ ਦੇਖ ਤੇਰਾ ਜੋਸ਼ਾ ਆਦੇ

A	S	M	T	W	T	F	S
U	1	2	3	4	5	6	7
G	8	9	10	11	12	13	14
	15	16	17	18	19	20	21
	22	23	24	25	26	27	28
	29	30	31				

6 FRIDAY AUGUST

ਅੰਤ:- ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਕਾਮ ਨੂੰ ਪਾਇ ਨਾਥ ਕੀਤਿਆ ਜੀ,
ਅੰਤ ਵੇਖੋ ਉਹ ਤੇ ਕੇ ਮਜਬੂਰ ਹੁੰਦੇ ਗਏ ॥
ਦੁਨੀਆਂ ਜਿੱਤਣ ਦੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕਰੇ ਦਾਵੇ ਸਾ
ਉਹ ਵੀ ਹਾਰ ਇਸ ਪਾਸੇ ਦੇ ਫਤੂਰ ਹੁੰਦੇ ਗਏ ॥
ਕਈ ਮੌਤ ਤੋਂ ਘਰ ਘਰ ਰਹੇ ਫੈਰਦੇ,
ਕਈ ਮੌਤ ਨੂੰ ਵੀ ਪਰਪੂਰ ਹੁੰਦੇ ਗਏ ॥
ਕੋਈ ਵਿਚ ਤੂਫਿਆਂ, ਕੋਈ ਵਿਚ ਤੁਰੀਆਂ,
ਫੇਰ ਸੰਸਾਰ ਨੂੰ ਸੁਗੰਦ ਦੇ ਸੂਰ ਹੁੰਦੇ ਗਏ ॥

ਏਸ ਵੀਰ ਦੇ ਇਸ ਦਾ ਆਦਰ ਹੋ

7 SATURDAY AUGUST

8 SUN

AUG	S	M	T	W	T	F	S
	1	2	3	4	5	6	7
	8	9	10	11	12	13	14
	15	16	17	18	19	20	21
	22	23	24	25	26	27	28
	29	30	31				

1999

੧ਓ

ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਰਾਮ ਸਿੰਘ ਜੀ ਸਹਾਇ

MONDAY AUGUST 9

ਪ੍ਰਸੰਗ ਗੁਰ ਦਾਸਾ ਸੁਕਿ ਦਾ

ਸ਼ਬਦ:- ਐਸੀ ਜੇਹੇ ਲਾਲ ਜੀ ਤੁਝ ਬਿਨ ਕਉਣ ਕਰੈ ॥
ਗਰੀਬ ਨਿਵਾਜ ਗੁਸਈਆ ਮੇਰਾ, ਮਾਥੈ ਛਤ੍ਰ ਧਰੈ ॥

ਪ੍ਰੇਮ ਸਹਿਤ ਬੋਲੋ ਸਾਧ ਸੰਗਤ ਜੀ ਸਭ ਸਾਂਝੀ ਗੁਰਬਾਣੀ ਗਾ ਕੇ ਬੋਲ ਧੰਨ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਰਾਮ ਸਿੰਘ ਜੀ ਧੰਨ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜਗਜੀਤ ਸਿੰਘ ਜੀ।

ਸਾਧ ਸੰਗਤ ਜੀ ਸਾਧ ਜੀ ਨੇ ਰਾਗ ਸਾਡੂ ਵਿਚ ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ ਦਾ ਸ਼ਬਦ ਜੋ ਪੜ੍ਹ ਸੁਣਾਇਆ ਹੈ :-

ਐਸੀ ਲਾਲ ਤੁਝ ਬਿਨ ਕਉਨ ਕਰੈ ॥ ਗਰੀਬ ਨਿਵਾਜ ਗੁਸਈਆ ਮੇਰਾ ਮਾਥੈ ਛਤ੍ਰ ਧਰੈ ॥ ਜਾ ਕੀ ਛੋਤਿ ਜਗਤ ਕਉ ਲਾਗੈ ਤਾ ਪਰ ਤੁਹੀਂ ਢਰੈ ॥ ਨੀਚਹ ਊਚ ਕਰੈ ਮੇਰਾ ਗੋਬਿੰਦ ਕਾਹੂ ਤੇ ਨ ਡਰੈ ॥

ਭਾਵ ਭਗਤ ਰਵੀਦਾਸ ਇਸ ਪ੍ਰਸੰਗ ਦੀ ਅਸਥਾਈ ਵਿਚ ਪਰਮਾਤਮਾ ਨੂੰ ਸੰਬੋਧਨ ਕਰਦੇ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਹੇ ਮੇਰੇ ਸੋਹਣੇ ਪ੍ਰਭੂ ਤੇਰੇ ਬਿਨਾਂ ਅਜੇਹੀ ਕਿਰਪਾ ਕੌਣ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ! ਤੂੰ ਗਰੀਬਾਂ ਨੂੰ ਮਾਣ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਹੈਂ ਗਰੀਬ ਦੇ ਸਿਰ ਤੇ ਛੱਤਰ ਝੁਲਾ ਸਕਦਾ ਹੈਂ।

ਜਿਸ ਮਨੁੱਖ ਦੀ ਛੋਹ ਨਾਲ ਲੋਕ ਭਿੱਟੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਉਸ ਉਤੇ ਤੂੰ ਹੀ ਕਿਰਪਾ ਕਰਦਾ ਹੈਂ। ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੇਰਾ ਗੋਬਿੰਦ ਨੀਚ ਕਹਿੰਦਿਆਂ ਨੂੰ, ਗਰੀਬ ਕਹਿੰਦਿਆਂ ਨੂੰ ਉੱਚਾ ਕਰ ਦੇਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਕਿਸੇ ਤੋਂ ਡਰਦਾ ਨਹੀਂ। ਇਹੋ ਉਸ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਰ ਦੀ ਮਹਾਨਤਾ ਹੈ।

TUESDAY AUGUST 10

ਜਿਹੜਾ ਮਨੁੱਖ ਉਸ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦਾ ਆਸਰਾ ਤੱਕਦਾ ਹੈ ਉਸ ਨੂੰ ਕਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨੀਵੇਂ ਤੋਂ ਉੱਚਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਇਸ ਬਾਰੇ ਜੋ ਅਸੀਂ ਪੰਗਤੀਆਂ ਵਿਚ ਸਮਝ ਸਕਾਂਗੇ।

ਜਦੋਂ ਗਰੀਬੀ ਦਰਗਾਹੀ ਪ੍ਰਵਾਨ ਹੋਈ ਨਹੀਂ ~~[illegible] ਵਿਚ~~ ਤਾਂ ਤੁਰੰਤ ਕਬੀਰ ਜੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ "ਨਿਰਧਨ ਆਦਰੁ ਕੋਈ ਨ ਦੇਇ ॥ ਲਾਖ ਜਤਨ ਕਰੈ ਓਹੁ ਚਿਤਿ ਨ ਧਰੇਇ ॥ ਜਉ ਨਿਰਧਨੁ ਸਰਧਨ ਕੈ ਜਾਇ ॥ ਆਗੇ ਬੈਠਾ ਪੀਠਿ ਫਿਰਾਇ ॥"

ਅੱਜ ਦੀ ਮਨੁੱਖ ਜਾਤੀ ਚਾਹੁੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਗਰੀਬ ਨਾ ਹੋਵਾਂ, ਗੁਰਬਾਣੀ ਵਿਚ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਫੁਰਮਾਨ ਕਰਦੇ ਹਨ "ਜਤਨ ਬਹੁਤ ਸੁਖ ਕੇ ਕੀਏ, ਦੁਖ ਕੋ ਕੀਓ ਨ ਕੋਇ ॥" ਪਰ

ਕੌਤਕ:- ਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਪੈਰ ਦੇ ਹੋਣ ਸਾਰੇ, ਭਾਵੇਂ ਸਿਰ ਤੇ ਸ਼ਾਹਾਂ ਦੀ ਪੱਗ ਹੋਵੇ ॥
ਉਹਦੇ ਵਿਚ ਕਿਰਤ ਦੇ ਵਿਚੋਂ, ਭਾਵੇਂ ਆਪ ਦੇ ਮਾਲਾਂ ਦੀ ਰੋਟੀ ਹੋਵੇ ॥
ਪੀਣੇ ਵਾਸਤੇ ਉਸ ਦਾ ਪਾਣੀ ਪੀਣਾ, ਭਾਵੇਂ ਧਾਰਮਿਕਤਾਈ ਦੀ ਰੋਟੀ ਹੋਵੇ ॥
ਉਹਦੇ ਦਾ ਸਤੇ ਸਦਾ ਸੰਤੋਖ ਰਹਿੰਦਾ, ਭਾਵੇਂ ਚੌਧਰੀ ਰਾਜ ਦਾ ਹੋਵੇ ਤੇ ਹੋਵੇ ॥

ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਦਾ ਕਥਨ ਹੈ :-

ਗਰੀਬਾਂ ਦੀ ਦੁਨੀਆਂ ਤੇ ਹਸਤੀ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ॥
ਤੇ ਗਰੀਬੀ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕੋਈ ਮਾੜੀ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ॥
ਇਸ ਸਾਹਮਣੇ ਤੇ ਜੀਵਨ ਦੀ ਸੁੱਖਤਾਂ ਗਵਾਚੇ ॥
ਧਨ ਪੱਲੇ ਨਹੀਂ ਕਿਹੜੇ ਤੇ ਇੱਜ਼ਤ ਗਵਾਚੇ
ਉਹਾਰਾ ਤੇ ਤਰਸਣ ਗਰੀਬੀ ॥
ਤੇ ਦਰ ਦਰ ਤੇ ਧੱਕੇ ਖੁਆਏ ਗਰੀਬੀ ॥

AUG	S	M	T	W	T	F	S
	1	2	3	4	5	6	7
	8	9	10	11	12	13	14
	15	16	17	18	19	20	21
	22	23	24	25	26	27	28
	29	30	31				

11 WEDNESDAY AUGUST

ਦੁਆਪਰ ਯੁਗ ਦੀ ਗੱਲ

ਗੀਤ- ~~ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਦਾ ਰੂਪ ਜਦੋਂ ਤੋਂ ਦੇਖਿਆ~~ ਕਰਾਂ ਇਹ ਨ ਗਰੀਬੀ ਦੀ

ਜਿਹੜੇ ਹਾਲਤ ਵਿਚ ਪਤੀ ਪਤਨੀ ਘਰ ਵਿਚ ਬੈਠੇ ਆਪਸ ਵਿਚ ਗੱਲਾਂ ਕਰਦੇ ਹਨ ਪਤਨੀ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ ਪਤੀ ਜੀ ਘਰ ਵਿਚ ਗਰੀਬੀ ਹੈ ਆਪਾਂ ਤੇ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਤੇਰਾ ਸਖਾ ਹੈ ਇਸ ਲਈ ਤੀਤ ਕਰਦਿਆਂ ਹੋ ਘਰ ਵਿਚਾਂ ਸਾਰੇ ਬੱਚਿਆਂ ਦਾ ਦੁੱਖ ਦੇਖਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦਾ ਘਰ ਵਿਚ ਤਾਂ ਗਲ ਦੇ ਪਰਦੇ ਫਟੀ ਸਾੜੀ ਵੀ ਗੁੱਠੀ ਪਈ ਹੈ।

ਗੀਤ :- ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਦਾ ਰੂਪ ਜਦੋਂ ਤੋਂ ਦੇਖਿਆ ਸਹਿਆ ਨਾ ਜਾਵੇ ਨੇ

ਦੀਦਾਰ ਜਦੋਂ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਦਾ ਗਰੀਬੀ ਸੁੱਤੇ ਧੁਖਦੇ ਇਹਨੇ ਰੋਗ ਲਗਦੀ ।।

ਪਤਨੀ ਕੀ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ ਇਸ ਸੰਸਾਰੀ ਦੇ ਵਿਚ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ :-

ਬੋਲ :- ਦਈ ਰੋਜ ਨੇ ਗਲੇ ਮਿਲਿਆ ਜਦੋਂ ਵੇਈ ਸਾ, ਘੁੱਟ ਕੇ ਕੇ ਲੋਗ ਸੁਆਦ ਲਗੇ ।।
ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਪ੍ਰੇਮ ਦੇ ਰੰਗਾਂ ਵਿਚ ਰਚੀ ਏ, ਰੋਜ ਉਲਾਂਭੇ ਸੁਣਾਉਣ ਲੱਗੇ ।
ਲੱਖ ਦਾਤਿਆਂ ਦਾ ਸਾਈ ਏ ਸਾਡਾ, ਵਿਲਕ ਵਿਲਕ ਕੇ ਦਾਸਤਾ ਪਾਣ ਲੱਗੇ ।।
ਦੇਖਾ ਦੇਖ ਸੁਦਾਮੇ ਦੀ ਜਿੰਦਗੀ ਏ, ਤੈਨੂੰ ਅੱਖੀਆਂ ਦੇ ਵਿਚੋਂ ਸਾਣ ਲੱਗੇ ।।
ਰੱਖਿਆ ਗਰਿਜ ਕਰ ਆਪਣੇ ਹਾਲ ਉਤੇ, ਤੈਨੂੰ ਫੁੱਲ ਦੇ ਨੈਣ ਪੈ ਮੁੱਟਦੇ ਨੇ ।।
ਦੁੱਖ ਪਾਣ ਤੇਰਾ ਸਾਂਜ ਜਪਣ ਵਾਲੇ, ਪਾਪੀਆਂ ਨੇ ਖਾਤਰ ਪੈ ਲੁੱਟਦੇ ਨੇ ।।

ਸੁਦਾਮੇ ਦੀ ਜਿੰਦਗੀ ਦੇ ਵਿਚ ਪਤੀ ਜੀ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਿਵੇਂ ਕਹਿਣ ਲੱਗ ਪਈ ਤਾਂ ਪਤੀ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਆਪਣਾ ਮਿੱਤਰ ਦਾ ਜੀ ਕਹਿਣ ਲੱਗਾ। ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਜਾ ਉਸ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਜਿਸ ਨੇ ਸੀਸ ਚੋਟਾ ਕੀਤਾ ਨ ਉਸ ਗਰੀਬੀ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਪਰਬਤਾਂ ਵਿਚ ਕੀੜਿਆਂ ਨੂੰ ਰੋਜ਼ੀ ਦੇਂਦਿਆ ਹੈ।

12 THURSDAY AUGUST

ਗੀਤ :- ਤੂੰ ਚਿੰਤਾ ਨਾ ਕਰਦੀਏ, ਰੱਬ ਤੈਨੂੰ ਰਾਜ ਖਵਾਏਗਾ ।।

~~ਸੁਦਾਮੇ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪਣਾ ਵਿਚ ... ਦਾ ਪੈਣ ਚਿੰਤਾ ਤੇ ਵਿਚ~~

ਬੋਲ :- ਸੋਚਿਆ ਸੁਦਾਮੇ ਨੇ ਜਿੰਦਗੀ ਨੂੰ, ਪਿਆਰ ਗੋਪਾਲ ਕਰ ਏਨਾਂ ਘਬਰਾਈਦਾ ਨਹੀਂ ।।
ਦੁੱਖ ਸੁੱਖ ਜੀਵਨ ਰਾਜ ਨਾਮ ਜਪੀਏ, ਏਸ ਚਿੰਤ ਨੂੰ ਕਰ ਭੁਲਾਈਦਾ ਨਹੀਂ ।।
ਜੀ ਉਸ ਸਾਗਰਾਂ ਨੂੰ ਵਿਸਰ ਦੇਣ ਵਾਲਾ, ਸਾਗਰ ਸੁਕਣ ਨੂੰ ਰੋਜ ਗਵਾਈਦਾ ਨਹੀਂ ।।
ਸਾਡੀ ਜਿਸਤਰੀ ਸੋਝ ਕਦਾ ਪਇਆ, ਜਦ ਏਸ ਨੂੰ ਰੋਗ ਲਗਾਈਦਾ ਨਹੀਂ ।।

ਜਿੰਦਗੀ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ ਪਤੀ ਜੀ :-

ਨਾਮ ਜਪ ਦਾ ਸੱਚਾ ਕੀ ਕਰੀਏ, ਲਈਏ ਉਤੇ ਤੇ ਏਨਾਂ ਵਿਚ ਲਈਏ ।।
ਇਕ ਦਮ ਨੀਂਦ ਚੱਕ ਰਹੀ ਜਾਈਏ, ਦਾਰੀ ਇੱਕ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਸਾ ਲਈਏ ।।

ਪਤੀ ਜੀ ਤੁਸੀਂ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਜਗਤ-ਸੁਆਮੀ ਤੋਂ ਖਾਤਰ ਲੈ ਗਈ ਹੈ।

ਜਿਵੇਂ - ਜਗਤ ਸੁਆਮੀ ਤੋਂ ਖਾਤਰ ਲੈਣੀ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਘੱਟੇ ਘੱਟੇ ਜਿਵੇਂ ਕੋਈ ਕਿਹਾ ਇੰਦੀ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਸੁਦਾਮੇ ਤੇ ਲੀਲਾਂ ਤੇ ਸੀਸ ਪਰ ਕੇ ਜੰਗ ਵਿਚ ਬੈਠੇ ਹਾਰੇ ਜਦ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਤੇ ਤੇਰਾ ਸਾਰੇ ਸਾਹਿਬ ਦੇ ਕਿਵੇਂ ਵਿਚ ਕਸ਼ਮੀਰ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ :-

ਬੋਲ :- ਬੱਚ ਬੱਚ ਤੇਰੀ ਸਾਰੀ ਖੱਜ ਆਪਣੇ, ਗਲੀ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨੀਆਂ ਵਿਚ ਸੁਆਰ ਰਹੀ ਹੈ
ਗੁਰਤੇਜਿਂਟ ਦੀ ਆਸੀ ਨਹੀਂ ਕੋਈ ਜਾਵੇ ਕਰ ਛੱਡ ਏਨਹੀ ਪਰਸਾਦ ਕਰੀ ਨਹੀਂ ।।
ਸਿੰਮਣ ਕਿਹਾ ਦੁਨਿਆਈ ਵਿਚ ਨ ਫੱਸਿਆ ਰਹੇ,
ਤੇਰਾ ਉਸ ਤੇ ਕਰੇ ਪਤੀਜਣਾ ਨਹੀਂ ।।
ਦੇ ਲਗੀ ਕੇਸੀ ਦਾ ਤੱਕ ਸਹਾਰ ਰੋਣਾ,
ਸਾਡਾ ਸਰ ਗਿਆਨ ਤੇ ਵੀ ਕੂਰਾ ਨਹੀਂ

AUG

S	M	T	W	T	F	S
1	2	3	4	5	6	7
8	9	10	11	12	13	14
15	16	17	18	19	20	21
22	23	24	25	26	27	28
29	30	31				

1999

ਆਪ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਸੀ ਘਰ ਕਦੇ ਕਦੇ ਸੁਦਾਮਾ ਆਪਣੀ ਇਸਤਰੀ ਨੂੰ
ਕਿਹਾ ਕਰੇ ਕਿ ਦੁਆਰਕਾ-ਪਤੀ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਭਗਵਾਨ ਮੇਰਾ ਬਚਪਨ ਦਾ ਯਾਰ ਹੈ।
ਜਦੋਂ ਗਰੀਬੀ ਦੀ ਅੱਤ ਹੋ ਗਈ ਤਾਂ ਸੁਭਾਵਕ ਹੀ ਪਤਨੀ ਨੇ ਪਤੀ ਨੂੰ ਕਿਹਾ
ਸੁਆਮੀ ਜੀ ਇਕ ਵੇਰ ਆਪਣੇ ਮਿੱਤ੍ਰ ਦੁਆਰਕਾ-ਪਤੀ ਪਾਸ ਜਾਓ ਤਾਂ ਸਹੀ ਤੁਸਾਂ
ਨੇ ਦਲਿੱਦਰ ਕੱਟਿਆ ਜਾਏ। ਪਤੀ ਜੀ :-

ਦੋਹ.- ਐਵੇਂ ਵੇਖ ਦਸ਼ਾ ਸਾਡੀ ਦੇਣ ਤਾਹਨੇ, ਸਾਰੇ ਜੱਗ ਦੇ ਵਿਚ ਹੈਸਾਈ ਹੋਏ।।
ਉਹਨਾਂ ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਸਾਥ ਹੈ ਯਾਰ ਕਿਸ ਦਾ, ਪੱਲੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਇੱਕ ਨਾ ਪਾਈ ਹੋਏ।।
ਜਾ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਭਗਵਾਨ ਵੱਲ ਜਾਓ ਤਾਂ ਸਹੀ, ਪਹਿਲੇ ਵਿਚ ਦਰਬਾਰ ਸੁਣਵਾਈ ਹੋਏ।।
ਉਸ ਮਿੱਤਰ ਦੀ ਮਿੱਤਰਤਾ ਕੰਮ ਕੀ ਏ, ਜਿਹੜੇ ਵੇਲੇ ਨਾ ਮਿਤ੍ਰਤਾ ਜਤਾਈ ਹੋਏ।।

ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ ਵੀ ਲਿਖਦੇ ਹਨ :-
ਬਿੱਪ ਸੁਦਾਮਾ ਦਾਲਦੀ ਬਾਲ ਸਖਾਈ ਮਿੱਤ੍ਰ ਸਦਾਏ ਸ
ਲਾਗੂ ਹੋਈ ਬਾਮ੍ਹਣੀ ਮਿਲ ਜਗਦੀਸ ਦਲਿਦ੍ਰ ਗਵਾਏ।।

ਗੀਤ:- ਛੋਟੇ ਹੁੰਦੇ ਦਾ ਮਿੱਤਰ ਸੀ ਤੇਰਾ ਜਾ ਮਿਲ ਜਗਦੀਸ਼ ਨੂੰ ।।

ਆਪ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਸੀ ਪਤਨੀ ਵੱਲ ਘੂਰ ਘੂਰ ਵੇਖਦੇ ਹੋ ਸੁਦਾਮਾ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ :-

ਦੋਹ.- ਪਿਆਰੀ ਪਤਨੀ ਮਿੱਤਰ ਬੇਸ਼ਕ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਮੇਰਾ, ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਮੈਨੂੰ ਇਨਕਾਰ ਨਾਹੀਂ।।
ਪਰ ਸੋਚਦਾ ਜਾਇਕੇ ਸ਼ਰਮ ਆਂਦੀ, ਹੋਏ ਉਸ ਦੇ ਦਿਲ ਵਿਚ ਸਾਰ ਨਾਹੀਂ।।
ਪਰ ਵਿਚ ਗਰੀਬ ਦੀ ਏ ਮਜ਼ਬੂਰੀ, ਪਰੀ ਮੂੰਹ ਦੇ ਗਰੀਬਾਂ ਦੀ ਸਾਰ ਨਾਹੀਂ।।
ਵੱਡੇ ਵੇਖ ਕੇ ਮੂੰਹ ਭੁਆ ਲੈਂਦੇ, ਸਾਂਝ ਜਾ ਕੇ ਹੋਈ ਖੁਆਰ ਨਾਹੀਂ।।

ਸੁਦਾਮੇ ਨੇ ਕਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੁਝ ਲੈ ਕੇ, ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਦੁਆਰਕਾ ਦਾ ਰਾਜਾ

ਪਰਤਾਪੀ ਰਾਜਾ ਹੈ ਅੰਤ ਉਸ ਨੂੰ ਭਗਵਾਨ ਕਰ ਕੇ ਮੰਨਦੇ ਹਨ। ਉਹ
ਸਾਡੇ ਵਰਗੇ ਗਰੀਬਾਂ ਨੂੰ ਕਦੋਂ ਯਾਦ ਰਖਦਾ ਹੋਊਗਾ। ਪਰ ਪਤਨੀ ਦੇ ਘੂਰ ਘੂਰ
ਵੇਖਣ ਤੇ ਇਕ ਦਿਨ ਸੁਦਾਮਾ ਜਾਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹੋ ਗਿਆ ਤੇ ਕਹਿਣ ਲੱਗਾ ਅੱਛਾ
ਮੈਂ ਚਲਾ ਤਾਂ ਜਾਂਦਾ ਹਾਂ ਪਰ ਇਕ ਸ਼ਰਤ ਤੇ :-

ਦੋਹ:- ਜੇ ਤੂੰ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈਂ ਅੱਛਾ ਮੈਂ ਚਲਾ ਜਾਨਾਂ, ਐਪਰ ਆਪ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਕੱਲੀ ਨਹੀਂ।।
ਖੁਸ਼ੀਆਂ ਨਾਲ ਜੋ ਦੇਣ ਗੇ ਲੈ ਲਵਾਂਗਾ, ਕੋਈ ਆਪ ਜਾ ਕੇ ਮੈਂ ਮੰਗਣੀ ਨਹੀਂ।

ਕਿਉਂਕਿ ਕਿਸੇ ਸਿਆਣੇ ਦਾ ਕਥਨ ਹੈ :-
ਆਬ ਗਈ ਆਦਰ ਗਿਆ, ਨੈਨਨ ਗਿਆ ਸਨੇਹ ।।
ਇਹ ਤੀਨੋਂ ਤਬ ਹੀ ਗਏ, ਜਬ ਹੀ ਕਹਾ ਕਛੁ ਦੇਹ ।।

ਸੁਦਾਮੇ ਨੇ ਕਿਹਾ ਮੈਂ ਕੋਈ ਸਵਾਲ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਮੰਗਣਾ ਨਹੀਂ
ਸੁਆਮੀ ਤੁਲਸੀ ਦਾਸ ਜੀ ਲਿਖਦੇ ਹਨ :-
ਤੁਲਸੀ ਕਰ ਪਰ ਕਰ ਧਰਉ, ਕਰ ਤਲ ਕਰ ਨਾ ਕਰਉ।।
ਜਾ ਦਿਨ ਕਰ ਤਲ ਕਰ ਕਰੇਂ, ਤਾ ਦਿਨ ਮਰਨ ਕਰਉ।।

ਭਾਵ ਹੈ ਸੁਆਮੀ ਜਦੋਂ ਆਦਮੀ ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਤੇ ਹੱਥ ਧਰਦਾ ਭਾਵ ਦੂਜਿਆਂ ਤੋਂ ਕੁਝ
ਜਦੋਂ ਕਿਸੇ ਅੱਗੇ ਹੱਥ ਅੱਡਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਝੋ ਮਰ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ
ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਦਵਾਨ ਦਾ ਕਥਨ ਹੈ :-
ਤਬ ਲਗ ਗੁਣ ਆਦਰ ਗੌਰਵ ਰਹੈ, ਜਬ ਲਗ ਕਹੈ ਨ ਦੇਹਿ।।
ਦੇਹ ਕਹੈ ਤਾਂ ਚਲੇ ਸਭ, ਗੁਣ ਗੌਰਵ ਰੂਪ ਦੇਹਿ।।

S	M	T	W	T	F	S
1	2	3	4	5	6	7
8	9	10	11	12	13	14
15	16	17	18	19	20	21
22	23	24	25	26	27	28
29	30	31				

16 MONDAY AUGUST

ਪਤਨੀ ਨੇ ਕਿਹਾ ਮਹਾਰਾਜ ਤੁਸੀਂ ਮਹਾਂਪੁਰਸ਼ਾਂ ਕੋਲਿਆਂ ਜੇ ਸ਼ਾਇਤਾ
ਮਨੋ। ਸੁਦਾਮਾ ਜਾਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹੋ ਗਿਆ ਪੰਡਤ ਨਿਆਣਾ ਸੀ
ਸੋਚਣ ਲੱਗਾ ਤੇ ਕਹਿਣ ਲੱਗਾ। ਬਾਕੀ ਗੱਲ ਫਿਰ ਆਖਾਂ ਕੋਈ ਤੇਰਾ ਸਾਥੀ ਹੈ।
ਗੀਤ :- ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਜੀ ਦੇ ਪਾਸ ਪਿਆਰੀ, ਦਸ ਮੈਂ ਆਖਾਂ ਕਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ॥
"ਮੇਘ ਵਿਨੋਦ" ਗ੍ਰੰਥ ਦਾ ਕਰਤਾ ਲਿਖਦਾ ਹੈ।
"ਦੇਵ ਦਮਨ, ਗੁਰੁ ਦਮਨ, ਗਾਇ ਕੇ ਲਿਖਤੇ ਆਵਤ ॥
ਵੈਦ, ਜੋਤਸ਼ੀ, ਦਾਨ ਆਇ ਕਰ, ਤਾਹਿ ਪੁਜਾਵਤ ॥
ਕਰੀ ਪਾਂਚ ਮਿਲ ਠਉਰ, ਇਕੱਠ ਆਵਤ ਆਇ ਨ ਬਾਕੀ ॥
ਫਲ ਦੀਏ ਫਲ ਪਾਏ, ਜੋਗ ਗੁਰ ਘਰ ਦਾ ਕੀ ॥
ਗਰੀਬੀ ਮੱਤੇ ਦੀ ਜੀ ਘਰ ਵਿਚ ਤੇਰਾ ਲਈ ਕੋਈ ਦਮੜੂ ਨਹੀਂ ਸੀ ਤਾਂ ਪਤਨੀ ਨੇ
ਗੁਆਂਢਣ ਤੋਂ ਚੌਲ ਮੰਗ ਕੇ ਲਿਆਂਦੇ ਤੇ ਪਾਟੀ ਜਿਹੀ ਲੀਰ ਵਿਚ ਬੰਨ੍ਹ ਕੇ ਸੁਦਾਮੇ ਨੂੰ
ਫੜਾਏ ਤੇ ਪਤਨੀ ਨੇ ਚੌਲਾਂ ਦੀ ਪੋਟਲੀ ਵਿਚ ਚਿੱਠੀ ਲਿਖ ਕੇ ਰੱਖ ਦਿੱਤੀ।
ਸੁਦਾਮਾ ਤੇਰਾ ਲੈ ਕੇ ਦੁਆਰਕਾ ਵੱਲ ਤੁਰ ਪਿਆ।
ਕਵਿ :- ੧. ਤੁਰ ਪਿਆ ਸੁਦਾਮਾ ਜੀ, ਧੋਤੀ ਫਟੀ ਹੋਈ ਤੇੜ ਸਜਾ ਕੇ।
ਮੱਥੇ ਤਿਲਕ ਲਗਾਇਆ ਏ, ਗਲ ਦੇ ਵਿਚ ਜੰਞੂ ਪਾ ਕੇ।
ਚਿੰਤਾ ਤੁਰ ਨੇ ਦਿਲ ਏ ਮੁਖੋਂ ਜਪੇ ਰਾਮ ਦਾ ਨਾਮਾ।
ਕਹਿੰਦਾ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਤਾਈਂ, ਤੇਰਾ ਆਇਆ ਯਾਰ ਸੁਦਾਮਾ।
੨. ਫਿਰ ਸ਼ਹਿਰ ਦੁਆਰਕਾ ਜੋ ਪੰਡਤ ਵੀਰਾਨ ਜਿਹਾ ਹੋ ਕੇ।

17 TUESDAY AUGUST

ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਦੀ ਨਗਰੀ ਦੀ ਪੁੱਛੀ ਜਾਵੇ ਦੇਉਤੇ ਲਗਾਵੇ।
ਪੁੱਛਦਾ ਪੁੱਛਦਾਂ ਦਾ ਸ੍ਰੀ ਪਹੁੰਚ ਗਿਆ ਸੁਦਾਮੇ ਪਾਸਾ।
ਕਹਿੰਦਾ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਤਾਈਂ — — — —
੩. ਜੋ ਕੇ ਦੇਖਿਆ ਮਹਿਲ, ਅੱਗੇ ਸਿੰਘ ਦੁਆਰ ਦੇ ਖੜ੍ਹਿਆ।
ਦਿਲ ਖੁਸ਼ੀ ਸਮਾਈ ਨਹੀਂ, ਜਾਂ ਫਿਰ ਨਾਲ ਸਮਾਜ ਦਾ ਪੜ੍ਹਿਆ।
ਸੁਣਾਵੇ ਦਰਸ਼ੀਕਾਰਿਆ, ਪਹਿਰੇਦਾਰ ਨੂੰ ਕਰੇ ਪੈਗਾਮ।
ਕਹਿੰਦਾ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਤਾਈਂ —
ਅੰਤ :- ਮੈਂ ਤਾਂ ਜੇ ਕਰ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਜੀ ਤੁਸੀਂ ਆਏ, ਉਹ ਗਰੀਬੀ ਦੇ ਨਾਲ ਰੰਗ ਗਏ ਹਨ।
ਆਖਰ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਆਰ ਕੇ ਤੁਰਦੇ ਸੇ, ਬਣੇ ਆਗੂ ਦੁਆਰਕਾ ਜਾਨ ਹੋਇਆ
[illegible]
[illegible]
ਮੁੱਖ ਦੁਆਰ ਤੇ ਖੜ੍ਹੇ ਪਹਿਰੇਦਾਰ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ ਕਿ ਤੂੰ ਕਿਸ ਨੂੰ ਮਿਲਣਾ ਹੈ ਤੂੰ ਉਸ ਨੂੰ ਜਾਣਦਾ
ਹੈਂ, ਤਾਂ ਉਹ ਲੋਕ ਸ਼ੌਕ ਹੋਏਦਾ। ਜਿਉਂ ਹੀ ਉਸ ਦੀ ਸੂਰਤ ਵੇਖਕੇ ਪਹਿਰੇਦਾਰ ਨੇ
ਕਿਹਾ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਸ੍ਰੀ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਮਹਾਰਾਜ ਨੂੰ ਜਾ ਮਿਲਣਾ ਗਿਆ, ਸੋ ਕਿਹਾ ਕਿ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਮਹਾਰਾਜ ਦੇ
ਮਿੱਤਰ। ਕਲ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਤੇ ਆਪ ਜਹਿਰ ਖੜ੍ਹੇ ਹਨ ਤਾਂ ਸੁਦਾਮੇ ਨੇ ਤਰਲਾ ਕੀਤਾ ਕਿ
ਕਿਹਾ ਤੂੰ ਮੇਰਾ ਸੁਨੇਹਾ ਤਾਂ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਮਹਾਰਾਜ ਨੂੰ ਦੇਦੇ।
ਬੋਲ :- ਦੁਆਰਪਾਲ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਕਰੋ ਮੁਲਾਜ ਤਾਈਂ।
ਜੀਂਦੇ ਜਾਨੀ ਯਾਰਾ ਮਿਲਣ ਤੇਰਾ ॥
ਪਿਆਰ ਬਥੇਰਾ ਕਹਿਣਾ ਤੇਰੇ ਰਾਜਨਾ ਜੀ,
ਉਹ ਸੁਦਾਮਾ ਮੈਨੂੰ ਮਿਲਣ ਆਵੇਗਾ।

1999

AUG

S	M	T	W	T	F	S
1	2	3	4	5	6	7
8	9	10	11	12	13	14
15	16	17	18	19	20	21
22	23	24	25	26	27	28
29	30	31				

ੴ (5)

WEDNESDAY 18 AUGUST

ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਹਿਲੇ ਦਾਰ ਦੇ ਤਰਲੇ ਕਰਦੇ ਸ਼ੁਦਾਮੇ ਨੂੰ ਦੇਖ ਕੇ
ਇਕ ਭਲੇ ਮਾਣਸ ਆਦਮੀ ਨੇ ਕਿਹਾ ਸ਼ੁਦਾਮਾ ਏਦਾਂ ਇਥੋਂ ਕੀ ਤਰਲੇ ਪਾ ਰਿਹਾ [illegible]
ਨੂੰ ਪਹਿਲੇ ਦਾਰ ਜਲੇਬ ਗਿਆ ਅਤੇ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਜੀ ਸਾਗਰ ਨੂੰ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ [illegible]
ਗੀਤ:- ਸਾਗਰ ਦੁਆਰੇ ਤੇਰੇ ਤੇ ਇਕ ਭਿਖਾਰੀ ਪਰਗਟ ਆਇਆ ਏ।
ਉਹਦੇ ਗਲ ਦੇ ਕਪੜੇ ਪਾਟੇ ਨੇ ਤੇ ਸ਼ੁਦਾਮਾ ਨਾਮ ਬਤਾਇਆ ਏ।
ਸਾਗਰ — — —

ਛੰਦ:- ਸੀਸ ਪੱਗ ਨ ਝੱਗਾ ਤਨ ਪੈ [illegible] ਪਾਪੀ ਕੇ ਗਾਗਮਾ
ਧੋਤੀ ਫਟੀ ਸੀ ਲਟੀ ਦੇ ਪੱਟੀ, ਨਗੀ ਪਾਇ ਪਨੀਆਂ [illegible]
ਦਾਸ ਖੜ੍ਹਾ ਹੈ ਦੂਰਾ [illegible] ਜਿਉਂ, ਦੇਖ [illegible] ਅਭਿਰਾਮਾ ॥
ਪੂਛਤ ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਕੇ ਧਾਮਾ, ਬਤਾਵਤ ਅਪਨਾ ਨਾਮ ਸ਼ੁਦਾਮਾ ॥

ਚੌਪਈ:- ਦੁਆਰਪਾਲ ਜਾ ਕੇ [illegible] ਸੱਦੋ, ਗੱਲ [illegible] ਸੁਣਾਉਂਦਾ ਏ।
ਪ੍ਰਭੂ। ਬਾਹਰ ਆਇਆ ਇਕ [illegible] ਭਿਖਾਰੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਨਾਮ ਸ਼ੁਦਾਮਾ ਬਤਾਉਂਦਾ ਏ।
ਸੁਣਕੇ ਉਹਦੇ [illegible] ਅਤੇ ਨੀਂ [illegible], [illegible] ਨਜ਼ਰ ਸ਼ੁਦਾਈ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਏ ॥
ਸੁਣਕੇ, ਬਾਤਰ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਜੀ ਉਠ ਨੱਠੇ, [illegible] ਤੁਰ ਨਗੇ ਭੱਜਦਾ ਏ ॥
ਸੁਣਦੇ ਸ਼ੁਦਾਮੇ ਦਾ ਨਾਮ ਸੁਣਕਿਆਂ ਗੋਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਸਾਗਰ ਜੀ ਬਾਹਰ ਨੂੰ ਉਠ
ਨੱਠੇ ਤੇ :-
ਚੌਪਈ:- ਜਿਥੇ ਆ ਸ਼ੁਦਾਮੇ ਨੂੰ ਜਾ [illegible], ਨੈਣੂੰ [illegible] ਨੈਣਾਂ ਦੇ ਫੁੱਲ ਗਏ ॥
ਕੀਤੇ ਗੋਪੀਆਂ ਦੇਖ ਖਾਂ [illegible] ਆਇਆ, ਪ੍ਰਭੂ ਸਾਡਾ [illegible] ਭੁੱਲ ਗਏ ॥

THURSDAY 19 AUGUST

ਗੀਤ:- [illegible]
ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਜੀ ਲਿਖਦੇ ਹਨ :-
" ਆਸਨ ਤੇ ਉਠ ਆਤੁਰ ਹੋਇ, ਅਤਿ ਪ੍ਰੀਤ ਬਢਾਇਕੈ [illegible] ਪਾਇਓ ॥
ਪਾਇ ਪਖਿਓ [illegible], [illegible] ਉਠ [illegible] ਲਗਾਇਓ ॥
ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਸਾਗਰ ਜੀ ਨੂੰ [illegible] ਸ਼ੁਦਾਮੇ ਨੂੰ [illegible] ਸ਼ੁਦਾਮਾ [illegible]
[illegible]
" [illegible], [illegible] ॥
[illegible] "
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ [illegible] ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਸਾਗਰ
ਸ਼ੁਦਾਮੇ ਨੂੰ [illegible] ਲੱਗਏ ਹੈ :-
ਛੰਦ:- [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

S	M	T	W	T	F	S
1	2	3	4	5	6	7
8	9	10	11	12	13	14
15	16	17	18	19	20	21
22	23	24	25	26	27	28
29	30	31				

(6) ਜਾਂ ਪਿਤਾ ਇਸ਼ਨਾਨ ਕੀਤੇ ਦਾਏ ਤਬੱਕ ਲਿਆ ਜੋ । (95)

20 FRIDAY AUGUST

ਪੰਜ ਰਾਗ ਇਤੇ ਦੇ ਦੀਦਾਰ ਜਾਹਰ ਕੇ, ਕੀਤੀ ਮੋਹਰ ਪਿਆਰੀ ਜਾ ॥
ਤੁਸਾਂ ਜਿਹੇ ਤਪਸੀ ਸਾਗਰ ਗਿਆਨ ਦੇ, ਤਾਰਦੇ ਪ੍ਰਾਣੀ ਜਾਂ ॥
ਜਾਮਨ ਦੇਹੁਰੇ ਜਾਣ ਕੇ ਪਿਠਾਂਦਿਆ ਕੁਰ ਜਾਹਰਾ ਜਾ ॥
ਸੈਰੋ ਪੈਰੀ ਰੱਬ ਭੁਲਾਈਏ — — — —

(3) ਪੁੱਤ ਚਰਨ ਚਰਨ ਪੋਇਕੇ, ਭਗਤ ਵਫ਼ਾ ਦੀ ॥
ਦਰਸ਼ਿੰਤੇ ਮੀਰਾ ਸਜੋਈ ਕੇ, ਛੱਤ ਦੇਸ਼ ਕਮ ਦੀ ॥
ਸੁਖ ਸਾਂਦ ਜਾਰੇ ਘਰ ਦੀ ਪੁਛਾਂਦਿਆ, ਕਹੁ ਕੇਤੇ ਦਾਨ ਜਾ ॥
ਸੈਰੋ ਪੈਰੀ ਤਰ ਭਗਵਾਨ — — — — —

ਸਾਧ ਸੰਗਤ ਜੀ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੁਦਾਮੇ ਦਾ ਇਸ਼ਨਾਨ ਕਰਵਾ ਕੇ ਨਵੇਂ ਕਪੜੇ ਪੁਆਏ, ਜੀਆਂ ਦੇ ਸੜੇ ਸਿੰਘਾਸਣ ਤੇ ਪਿਠਾਇਆ ਅਤੇ ਸਾਗਰ ਤੁਕਮਈ ਅਹਿਤ ਸੁਦਾਮੇ ਨੂੰ ਸੁਣੀਆਂ ਭਜਨ ਲੱਗੇ ਫੇਰ :-
"ਪੂਲੇ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਪਿਆਰ ਕਰ, ਗੱਲ ਸੋਚ ਦੀ ਕਥਾ ਸੁਣਾਏ"
ਸੁਣਾ ਸੁਦਾਮਿਆਂ ਉਹ ਦਿਨ ਯਾਦ ਹਨ ਜਦੋਂ ਆਪਾਂ ਇਕੱਠੇ ਸੰਦੀਪਨ ਗੁਰੂ ਜੀ ਪਾਸ ਵਿਦਿਆ ਸਿੱਖਿਆ ਕਰਦੇ ਸੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਜੀ ਅਤੇ ਸੁਦਾਮੇ ਦਾ ਪਤਨੀ ਸੁਆਮੀ ਨੇ ਬਾਲਣ ਲਾਉਣ ਇਕੱਠਿਆਂ ਭੇਜਿਆ। ਇਕਦਿਨ ਜੰਗਲ ਬਾਲਣ ਲੈਣਗਏ ਹੋਏ ਬਹੁਤ ਜ਼ੋਰ ਦਾ ਮੀਂਹ ਤੇ ਬਹੁਤ ਠੰਡੀ ਹਵਾ ਵਗੀ ਸੀ ਸੁਦਾਮੇ ਨੂੰ ਭੁੱਖ ਲੱਗੀ ਤਾਂ ਸੁਦਾਮਾ ਚੁਰਾ ਕੇ ਦਾਣੇ ਚੱਬਣ ਲੱਗਾ। ਤਾਂ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਜੀ ਨੇ ਪੁਛਿਆ ਸੁਦਾਮਿਆਂ ਕੀ ਖਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਸੁਦਾਮੇ ਨੇ ਉੱਤਰ ਦਿੱਤਾ ਕਹਿੰਦਾ, ਠੰਡ ਨਾਲ

21 SATURDAY AUGUST

ਦੰਦ ਵੱਜਦੇ ਹਨ। ਪਰ ਜਦੋਂ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਸਾਗਰ ਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗਾ, ਤਾਂ ਕਹਿਣ ਲੱਗੇ ਜੋ ਉਹ ਦਰਿਦ੍ਰਤਾ ਦਾਣਿਆਂ ਚਰਾਉਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਭੋਗਣੀ ਪਈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਜੀ ਰੁਕਮਣੀ ਦੇ ਮਹਿਲ ਗਏ ਅਤੇ ਸੁਦਾਮਾ ਦੀਨਤਾ ਤੋਂ ਦੇਖ ਰਿਹਾ ਸੀ।
ਸਾਧ ਸੰਗਤ ਜੀ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਐਸਾ ਨਾ ਕਰਿਆ ਬੇਨਤੀ ਕਰਾਂ ਸੁਦਾਮੇ ਨੂੰ ਘਰ ਦੀ ਸੁਖ ਸਾਂਦ ਪੁਛਦਿਆਂ ਕਿਹਾ ਭਰਜਾਈ ਨੇ ਜੋ ਸੌਗਾਤ ਕੀ ਘੱਲਿਆ ਹੈ, ਪਰ ਸੁਦਾਮਾ ਸ਼ਰਮਿੰਦਾ ਹੋਇਆ ਚੌਲਾਂ ਵਾਲੀ ਪੋਟਲੀ ਲੁਕਾਉਂਦਾ ਹੈ ਪਰ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਸਾਗਰ ਨੇ ਪੋਟਲੀ ਖਿੱਚ ਲਈ ਅਤੇ ਖੋਲ੍ਹੀ ਅਤੇ ਫੇਰ ਚਬਾਉਣ ਲੱਗੇ
ਕਵਿ :- ਤਲੀ ਉਤੇ ਰੱਖ ਢੱਕਾ ਫਿਰ ਮਾਰਿਆ, ਦੂਜਾ ਲੱਗਾ ਇਆ ਹੈ ॥
(1) ਦੋਨੋਂ ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਪਰਤਾਪ ਸੌਂ ਦਿਤਿਆ, ਸਾਧ ਕੇ ਸੁਹਾਇਆ ਹੈ ॥
~~ਕਿਉਂ ਕਿਤੇ ਸਦਾਂਤੀ ਦੀ ਪਾਈ ਪਾਂਦਾ, ਜਿਦ ਗਈ ਕਿਆਂ ਜਾ ॥~~
~~ਸੈਰੋ ਪੈਰੀ ਰਬ ਭਗਵਾਨ ਜਾਣਦਾ, ਜਿਤੁ ਦੇ ਪਾਸ ਜਾ ॥~~
(2) ਤੀਜੀ ਵਾਰ ਜਾਣ ਰੁਕਮਣੀ ਨੇ ਫੜਿਆ, ਸੁਣੋ ਜੇ ਇਨਸਾਫ਼ ਜੀ ॥
ਤੇਇਕੇ ਦੋ ਸੁੱਖ ਦਾਰ ਤੀਨ ਲੋਕ ਸੋ, ਕਰਦੇ ਇਨਸਾਫ਼ ਜੀ ॥

22 SUN

~~ਇਤੇ ਕਿਤਾ ਪ੍ਰੇਮ ਮਨੀਆਂ ਨੂੰ ਭੁੱਲੇ, ਤੇ ਜਾਦਵਾਂ ਦਾ ਰਾਜ ਜੀ ॥~~
~~ਸੈਰੋ ਪੈਰੀ ਰੱਬ~~
ਅਰਥ :- ਚੌਲਾਂ ਦੀ ਪੋਟਲੀ ਵਿਚੋਂ ਪੰਜ ਮੁੱਠੀ ਚੌਲ ਭੋਗਿਆ ਤੇ ਇਸ ਵਿਚ ਰਾਗਾਂ ਦਾ ਰੂਪ ਸੀ ਇਆ ਇਸ ਤੇ ਤ੍ਰਿਸ਼ਨਾ ਜੀ ਸਾਗਰ ।

1999

A U G	S	M	T	W	T	F	S
	1	2	3	4	5	6	7
	8	9	10	11	12	13	14
	15	16	17	18	19	20	21
	22	23	24	25	26	27	28
	29	30	31				

MONDAY AUGUST 23

ਦੋਹਰਾ:- ਏਕ ਮਾਸ ਦੁਖੀ ਹੋਤ ਹੈ, ਸੋ ਹਮਕੋ ਹੈ ਮੀਤ ॥
ਤੁਮ ਤੋ ਰਹਤ ਸੁ ਸਹਿਤ ਹੋ, ਗੋਪਨ ਚੀਤ ਕੀ ਰੀਤ ॥

ਜਿਸ ਦਾ ਭਾਵ ਅਰਥ:- ਇਕ ਮਹੀਨੇ ਵਿਚ ਦੋ ਇਕਾਦਸ਼ੀਆਂ ਆਉਂਦੀਆਂ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ਇਕ ਦਿਨ ਵਰਤ ਰਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਪਰ ਗੋਪੀਆਂ ਕਹਿੰਦੀਆਂ ਸਾਰ ਮਾਹ ਨੂੰ ਭੁੱਖ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦੀ ਇਕਾਦਸ਼ੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਮਹਾਰਾਜ ਨੇ ਇਸ ਦੇ ਉੱਤਰ ਵਿਚ ਇਹ ਦੋਹਰਾ ਲਿਖਿਆ :-

"ਪਾਛੇ ਦਿਨ ਪਾਛੇ ਗਏ, ਅਬ ਕਾ ਕੋ ਬਿਚਾਰੁ ਮੀਤ ।
ਅਬ ਭਗਵਾਨ ਭੁਲਿਆ ਕਰੋ, ਕਰੋ ਦੁਆਦਸੀ ਨੀਤ ॥

ਭਾਵ:- ਜਿਹੜੇ ਦਿਨ ਬੀਤ ਗਏ ਸੋ ਬੀਤ ਗਏ ਹੁਣ ਇਸ ਦਾ ਕੋਈ ਭਗਵਾਨ ਭਲੀ ਕਰੇਗਾ, ਹੁਣ ਤੁਹਾਡੇ ਸਾਰੇ ਹੀ ਦਿਨ ਦੁਆਦਸ਼ੀ ਹੋਵੇਗੀ ਕਿਉਂਕਿ ਇਕਾਦਸ਼ੀ ਦਾ ਵਰਤ ਰਖਣ ਵਾਲੇ ਦੁਆਦਸ਼ੀ ਵਾਲੇ ਦਿਨ ਭੋਜਨ ਪਰਸ਼ਾਦ ਪਾ ਕੇ ਛਕਦੇ ਹਨ ।

ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੁਦਾਮਾ ਦੁਆਰਕਾ ਵਿਚ ਠਹਿਰ ਕੇ ਖੁਸ਼ੀ ਦੇ ਦਿਨ ਬਿਤੀਤ ਕਰਨ ਲੱਗਾ ਅਤੇ ਅਰਜ਼ੀ ਪਾਣੀ ਭੁੱਲ ਗਈ ਇਹ ਹਾਲਤ ਸੀ ਸੁਦਾਮੇ ਦੀ :-

ਬੈਂਤ:- ਜਿਉਂ ਜਿਉਂ ਰਹਿੰਦਾ ਵਿਚ ਦੁਆਰਕਾ ਦੇ, ਭਗਤ ਸੁਖਾਂ ਦੇ ਭੋਗ ਭੋਗਾਂਦਾ ਏ ॥
ਰੋਜ਼ ਬਦਲਦਾ ਨਵੇਂ ਤੋਂ ਨਵੇਂ ਬਸਤਰ, ਨਾਲੇ ਛੱਤੀ ਪਰਕਾਰਾਂ ਖਾਂਦਾ ਏ ॥
ਨਾਲੇ ਵਿਚ ਦੁਆਰਕਾ ਸੈਰ ਕਰਦਾ, ਨਾਲੇ ਦਰਸ਼ਨ ਭਗਵਾਨ ਦਾ ਪਾਂਵਦਾ ਏ ॥
ਜਿਵੇਂ ਗਰਮ ਰੇਤ ਵਾਂਗ ਸੇਕ ਮਿਲੀ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਕਈ ਦਲੀਲਾਂ ਦੁੜਾਂਦਾ ਏ ॥

ਕੀ ਸੋਚਦਾ ਹੈ :-

"ਜਾਪੇ ਤੁਰਿਆਂ ਹੋਰ ਸਰਦਾਰ ਦੇ ਸਮਝ, ਮੈਨੂੰ ਦੀਨ ਦਿਆਲ [illegible] ਭੇਜੇ
ਚੌਂਤ ਇਸਤਰੀ ਖੂਨੀ ਕਮਾਲ ਹੋਸਨ, ਫੇਰ ਸੋਚਾਂਗਾ ਜੋ ਸਾਥਾ
ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਸੁਦਾਮਾ ਜਨ ਵਿਚ ਪੜ੍ਹੀਆਂ ਉੱਚੀਆਂ ਉਸੀਦਾ ਰਖਦਾ ਸਾਫ਼ ਤੇ ਕੇ ॥

TUESDAY AUGUST 24

ਉਧਰ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਮਹਾਰਾਜ ਜੀ ਨੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤੀ ਕੇ ਸੁਦਾਮਾ ਦੀ ਝੌਂਪੜੀ ਵਾਲੀਆਂ ਤੇ "ਝੌਂਪੜੀ ਕੇ ਤਿਨ ਗਰ ਸੁ, ਸੁਭ ਕੰਚਨ ਕੇ ਪੁਨ ਮੰਦਰ ਕੀਏ" ਦਸਮ ਗ੍ਰੰਥ ਵਿਚੋਂ ਘਰ ਇਸ ਦੀ ਪਚਾਰ ਸੁਦਾਮੇ ਨੂੰ ਕੋਈ ਨਹੀਂ। [illegible] ਤੁਸੀਂ ਦੇ ਪਰਸ਼ਾਦ ਪਤਨੀ ਵਿਚੋਂ ਸਾਰ ਮਿਲਤ ਜੀ ਸੁਖਾਂ ਦੇ ਇਸ ਬਿਤੀਤ ਕਰਦਿਆਂ ਇਕ ਦਿਨ ਸੁਦਾਮੇ ਨੂੰ ਆਪ ਜੀ ਇਸਤ੍ਰੀ ਅਤੇ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਯਾਦ ਆਈ ਤਾਂ ਵਾਪਸ ਜਾਣ ਦੀ ਤਿਆਰੀ ਕੀਤੀ

ਬੈਂਤ:- ਇਕ ਰੋਜ਼ ਸੁਦਾਮੇ ਨੇ ਦੁਆਰਕਾ ਤੋਂ, ਕਰ ਲਈਆਂ ਤਿਆਰੀਆਂ ਜਾਣ ਦੀਆਂ ॥
ਸੋਗਾ ਨੇਰ ਵਿਛੜੇ ਤਾਂ ਤੁਰ ਆਈਆਂ, ਦੋਵੇਂ ਅਖੀਆਂ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਭਗਵਾਨ ਦੀਆਂ ॥
ਫੇਰ ਆਖਿਆ ਮਿੱਤਰਾ ਨਾਲ ਤੇਰੇ, ਮੌਜਾਂ ਮਾਣੀਆਂ ਅਸਾਂ ਜਹਾਨ ਦੀਆਂ ॥
ਮੇਰਾ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਵਿਚ ਪਿਆਰ ਏਨਾ, ਕਦੀ ਫੇਰ ਵੀ ਖੇਡਲਾਂ ਆਣ ਦੀਆਂ ॥

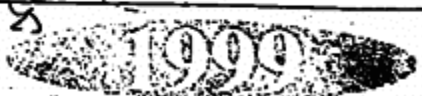
ਅਗੋਂ ਇਹ ਹਾਲਤ ਸੀ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਮਹਾਰਾਜ ਦੀ :-

ਤੁਲਸੀ ਦਾਸ ਜੀ ਲਿਖਦੇ ਹਨ:- ਏਕ ਮਿਲਤ ਦਾਰੁਨ ਦੁਖ ਦੇਹੀਂ ॥
ਏਕ ਬਿਛੁਰਤ ਪ੍ਰਾਨ ਹਰ ਲੇਹੀਂ ॥

ਭਾਵ:- ਇਕ ਪੁਰਸ਼ ਮਿਲਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਅਤਿ ਦੁਖ ਦੇਂਦੇ ਹਨ ਪਰ ਦੂਜੇ ਸੱਜਣ ਜੋ ਵਿਛੜਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਪ੍ਰਾਣ ਹੀ ਨਾਲ ਲੈ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਇਹੋ ਜਿਹੀ ਹਾਲਤ ਸੀ :-

ਗੀਤ:- ਅੱਖਾਂ ਪਿਆਰ ਦਾ ਕਿਸੇ ਨਾਲ
ਪਾਈਏ ਸੋਚ ਕੇ ਵਿਛੜਾਂਗੇ।

A U G	S	M	T	W	T	F	S
	1	2	3	4	5	6	7
	8	9	10	11	12	13	14
	15	16	17	18	19	20	21
	22	23	24	25	26	27	28
	29	30	31				

25 WEDNESDAY AUGUST

ਸਾਧ ਸੰਗਤ ਜੀ, ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਸਾਗਰ ਜੀ ਸੁਦਾਮੇ ਨੂੰ ਤੁਰਨ ਲੱਗੇ
ਧਾਰਨ ਵਿਛਿਆ ਕਰਨ ਲਾਏ ਪਰ ਦਿੱਤਾ ਤੁਰਨ ਨਾ।

ਕੋਰੜਾ:- ਦਿੱਤੀ ਸਜ਼ਾ ਜਾ ਤੁਰਦਿਆਂ ਇਕ ਵੇਰੀ, ਭਗਤ ਤੇਰੀ ਵਿਚ ਸੋਚਦੇ ਪੈ ਗਏ ਨੇ ॥
ਤੇਰੇ ਪਿਆਰ ਨੂੰ ਸਿੱਧਾ ਉਹ ਤੋਰਦੇ, ਜਦੋਂ ਜਾਣ ਉਮੀਦ ਦੇ ਛੱਡ ਚਲੇ ਨੇ ॥
ਜੀਦੇ ਸਿਰ ਪਾ ਕੇ ਭਗਤ ਤੁਰੀ ਜਾਂਦੇ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਕਈ ਦਲੀਲਾਂ ਵਿਚਾਰਦਾ ਏ ॥
ਕਦੇ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਨੂੰ ਇਸੇ ਵੇਖਦਾ ਏ, ਕਦੇ ਆਪਣਾ ਆਪ ਵਿਚਾਰਦਾ ਏ ॥
ਕਦੇ ਆਖਦਾ ਜਾਂਦੇ ਪ੍ਰਣਾਮ ਕੀਤੇ, ਇਸ ਰੋਗ ਲੀਤਾ ਸੱਜਣ ਪਿਆਰ ਦਾ ਏ ॥
ਕਦੀ ਆਖਦਾ ਸੁਖਾਂ ਦੀ ਸੇਜ ਤੇ ਰੀਆਂ, ਕੋਈ ਕਿਸੇ ਦਾ ਦੁਖ ਨਿਵਾਰਦਾ ਏ ॥
ਕਦੇ ਆਖਦਾ ਲੱਖ ਵਾਰੀ ਰੱਬ ਚਾਹੇ, ਜੋਰ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਪਾਵਦੀ ਖੜ੍ਹੀ ਔਖੀ ॥
ਗੱਲਾਂ ਨਾਲ ਜਾਵੇ ਕੰਮ ਪੂਰਾ, ਤਦੋਂ ਰੋਂਦੀ ਗਾਹਵਦੀ ਖੜ੍ਹੀ ਔਖੀ ॥

ਸਜਣੋ! ਇਨ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੁਦਾਮਾ ਜੀ ਦਲੀਲਾਂ ਕਰਦਾ ਆਪਣੇ ਪਿੰਡ ਦੇ ਰਾਹ ਪੈ ਗਿਆ ਜਦ ਥੋੜ੍ਹੀ ਦੂਰ ਗਿਆ ਤਾਂ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਸਾਗਰ ਨੇ ਆਗਿਆ ਕੀਤੀ ਸੁਦਰਸ਼ਨ! ਆਗਿਆ ਮੁਤਾਬਕ ਸੁਦਾਮਾ ਪਿੰਡ ਪਹੁੰਚਿਆ ਤੇ ਵੇਖਦਾ ਹੈ ... [illegible] ਤੁਰ ਦੇਵੇਗਾ। ਪਰ ਨੇਤਿਆਂ ਵਿਚ ਦੇ ਉਸਦੇ! ਜਦ ਵੇਖ ਆਇਆ ਤਾਂ ਸਾਗਰ ਨੇ ਕਿਹਾ ਸੁਦਾਮਿਆ! ਏਥੇ ਆਇਆਂ ਦੀ ਤੇਰੀ ਜੇ ਦਾ ਕੀਤੀ ਪ੍ਰਣਾਮ ਪਾਣੀ ਭਰਾਇਆ ਤੇ ਜਾਂਦੀ ਵਾਰੀ ਜਾਣੇ ਕਪੜੇ ਦੀ ਮੈਂ ਚੋਲਿਆਂ ਦੇ ਇਕ ਤਰ੍ਹਾਂ ਭਗਵਾਨ ਨੇ ਨਵੇਂ ਕਪੜੇ ਲਾਹ ਕੇ ਪੁਰਾਣੇ ਉਹੀ ਕਪੜੇ ਪਾ ਕੇ ਸੁਦਾਮਾ ਚੱਲੇ ਜਦ ਨਾਲ ਪਿੰਡ ਦੇ ਰਾਹ ਪੈ ਗਿਆ। ਤੇ ਜਦ ਹੀ ਜਦ ਵਿਚ ਵੜਿਆ ਪੁ

ਗੀਤ:- ਗਰੀਬੀ ਜਾ ਗਈ ਮਿਲਿਆ ਪਿਆਰ ਤੂੰ ਜੇਕੀ ਦਾ ॥

26 THURSDAY AUGUST

ਸਜਣੋ ਤੁਰਿਆ ਤੁਰਿਆ ਸੁਦਾਮਾ ਸੋਚਦਾ ਹੈ ਜਦਾ!

ਕੋਰੜਾ:- ਭਲਾ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਕੀ ਦੇਵਣਾ ਸੀ, ਆਪ ਮੰਗ ਕੇ ਜਿਹਾ ਜੀ ਖਾਂਦਾ ਉਹ ॥
ਧਰਤੀਆਂ ਸੱਜਣ ਰਾਜਾ ਤਾਂ ਕੀ ਰੋਇਆ, ਆਪਣੇ ਰਿਗ ਤਾਂ ਰਖਿਆ ਦਗਾਂ ਦਾਉ ਹੋ ॥
ਲੱਖ ਧਾਣਧਨ ਦੀ ਉਹ ਕਰੀ ਉਸਦੀ, ਆਪ ਤੋਰ ਦੀ ਰਾਹਾਂ ਰਚਾਉਂਦਾ ਉਹ ॥
ਸੱਚ ਕੋਰ ਕੀ ਦੇਣਾ ਸੀ ਭਲਾ ਮੈਨੂੰ, ਜਿਹਾ ਦਰੀਂ ਤੇ ਰੂਪ ਬਣਾਉਂਦਾ ਉਹ ॥
ਪਤਾ ਹੁੰਦਾ ਜੇ ਏਹਾ ਖੁਦ ਗਰਜ਼ ਹੈ ਉਹ, ਏਥੇ ਕਦੇ ਵੀ ਪੈਰ ਨਾ ਪਾਂਵਦਾ ਮੈਂ,
ਇਹਨਾਂ ਉਸਨੇ ਆਇਆ ਤੇ ਕਰਤੇ ਹੈ ਨਹੀਂ, ਜੇ ਸਮਝੀਜ ਦੀਦਾ ਵਾਂਗੂ ਆਉਂਦਾ ਮੈਂ ॥
ਕਵਿੰਦ ਤੇ - ਧਾਰਧਨ ਜਾਂ ਰੂਬਰੂ ਹੋਰ ਸੀ ਆਣਧਨਵਾਨ ਹੈ ਕੇ ਰੂਬਰੂ ਹੋਰ ਗੀ ਧਨਵਾਨਿਆਂ ਤੋਂ
ਪਾ ਕੇ ਇਕ ਦੇ ਕਿਹਾ ਪਹੁੰਚ ਤਪ, ਜੋ ਜੋ ਰੂਪ ਰੰਗ ॥
ਆਪ ਪਾਤਸ਼ ਧਾਮ ਰਹਿ ਤੁਰੇ, ਕਦੂ ਨੇ ਦੀਨੇ ਜਨਮ ਜੇ

ਸਜਣੋ:- ਇਹਾ ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ ਪੈਰ ਦੀਵਿਰਾ ਜੈਸਾ ਤ੍ਰਿਪਤਦਾ ਤੇ ਫਤਾਂ ਧਨੀਟਦਾ
ਤੋਇਆ ਆਪਣੇ ਪਿੰਡ ਦੇ ਨੇੜੇ ਆਇਆ ਤਾਂ ਕੀ ਵੇਖਿਆ

ਕੋਰੜਾ:- ਆਪਣਾ ਆਇਆ ਆਪਣੀ ਕਰਾ ਉਤੇ, ਕੀ ਵੇਖਦੈ ਗੱਲਾਂ ਦੀ ਮਿਆਰੀਆਂ ਨੇ,
ਕਿਥੇ ਕੁਰੀ ਗਰੀਬ ਦੀ ਤੇਂਦਰੀ ਸੀ ਉਥੇ ਸ਼ੀਸ਼ ਮਹੱਲ ਤੇ ਮਾੜੀਆਂ ਨੇ।
ਵੇਖ ਕੇ ਰਹਿ ਗਿਆ ਹੈ

ਗੀਤ:- ? ਏਥੇ ਜੋ ਹਰ ਧਨੁਰਾ ਕਿਥੇ ਤੇਰ ਨੇ ਏਥੇ ਸੀ ਜੇਰੀ
ਰਾਜ ਕੁਟੀਆ ॥

ਕੋਰੜਾ:- ਮਿੱਟੀ ਇਕੇ ਗਈ ਕਿਥੇ ਉਤਰੀ ਸੀ,
ਉਥੇ ਧਾਰਾ ਧਰੀਜੇ ਫੁਲਵਾੜੀਆਂ ਨੇ ॥

1999

	S	M	T	W	T	F	S
A	1	2	3	4	5	6	7
U	8	9	10	11	12	13	14
G	15	16	17	18	19	20	21
	22	23	24	25	26	27	28
	29	30	31				

(੧)

FRIDAY 27 AUGUST

ਕਹਿੰਦੇ ਕਾਮਯਾਬ ਮੇਰੇ ਜਾਣ ਵਿੱਚ, ਵਿੱਚ ਗਈਆਂ ਉਹ ਰੁੱਤੀਆਂ ਪਿਆਰ ਦੀਆਂ ॥
ਮੈਨੂੰ ਜਾਪਦੈ ਬੇਧਿਆਨ ਕਰਦਾ, ਏਥੇ ਸਾਹਰੇ ਦੀ ਮੰਜ਼ਿਲ ਉਸਾਰ ਬੈਠਾ ॥
ਕਦੀ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਮਿਲੀ ਤੁਸਾਡੀ ਤੋਂ, ਜੋ ਕੁਝ ਏਥੇ ਸੀ ਉਹ ਵੀ ਗੁਆ ਬੈਠਾ ॥

ਅਫਸੋਸ! ਇਹ ਸਭ ਕੁਝ ਦੇਖ ਕੇ ਬੜਾ ਹੈਰਾਨ ਹੋਇਆ ਤੇ ਸੋਚਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਮੈਂ ਫੇਰ-ਫੇਰ ਇਸ ਵਿੱਚ ਆਵਾਂਗਾ ਤਾਂ ਮੇਰੀ ਗਰੀਬ ਦੀ ਕਿਸ ਸੁਣਦੀ ਏ ਇਹ ਸਾਰੇ ਸਰਮਾਏਦਾਰ ਤੇ ਅਫਸਰ ਸਾਹਿਬ ਤਾਂ ਗਰੀਬ ਨੂੰ ਸੜਕਾਂ ਵਿੱਚ ਭਜਾ ਭਜਾ ਕੇ ਮਾਰ ਦੇਂਦੇ ਨੇ ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿਸੇ ਦਲਿੱਦਰੀ ਨੂੰ ਪੈ ਗਈਆਂ ਜੂਆਂ ਉਤਾਰੇ ਕੁੜਤਾ ਲਾਹ ਕੇ ਪੁੱਠਾ ਕਰ ਕੇ ਪਾ ਲਿਆ ਜੂਆਂ ਅੰਦਰ ਹੀ ਪਾਸੇ ਹੋ ਗਈਆਂ, ਕੁੜਤਾ ਫੇਰ ਉਲਟਾ ਕੇ ਪਾ ਲਿਆ ਫਿਰ ਜਿਸਮ ਨੂੰ ਸੋ ਇੱਕੀ ਜੂਆਂ ਲੜਦੀਆਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਰ ਕਿਸੇ ਕੜਾਹੇ ਵਿੱਚ ਪਾਣੀ ਉਬਲਦਾ ਪਰ ਦੇ ਤੇ ਉਬਲਦੇ ਪਾਣੀ ਵਿੱਚ ਕੁੜਤਾ ਪਾ ਦੇ ਜੂਆਂ ਸਭ ਸੜ ਜਾਣਗੀਆਂ ਇਸ ਦਲਿੱਦਰੀ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ ਏਹ ਢੰਗ ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਵੀ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਪਰ ਮੈਂ ਏਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਭਜਾ ਭਜਾ ਕੇ ਮਾਰਨਾ ਹੈ।

ਸਾਧ ਸੰਗਤ ਜੀ ਇਸ ਤਰਾਂ ਇਸ ਤਰਾਂ ਸੁਦਾਮਾ ਡਰਦਾ ਡਰਦਾ ਸੋਚ ਕੇ ਕਢੂ ਤੇਰ ਨੇੜੇ ਗਇਆ ਤਾਂ ਉਸ ਦੀ ਇਸਤਰੀ ਨੇ ਸੁਦਾਮੇ ਨੂੰ ਦੇਖ ਲਿਆ ਤਾਂ ਜੋ ਤਰੀ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਸ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਬੁਲਾ ਕੇ ਉਸ ਨੌਕਰੀ ਨੇ ਸੁਦਾਮੇ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਸ ਘਰ ਦੀ ਮਾਲਕਣ ਬੁਲਾਉਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਸੁਦਾਮਾ ਡਰਦਾ ਹੋਇਆ ਜੋ ਤੁਸੀ ਦੇਖਦਾ ਹੈ ਤੁਰਿਆ ਸੁਦਾਮਾ ਘਰ ਦੀ ਮਾਲਕਣ ਨੂੰ ਦੇਖ ਕਿਵੇਂ ਇਹ ਚੰਗੀ ਨਾਲ ਤੱਕਦਾ ਕਿਹਾ ਸੋਚਦਾ ਹੈ ਰੱਬ ਨਾ ਭੁਲਾਏ ਮੇਰੀ ਇਸਤਰੀ ਜਾਪਦੀ ਏ।

ਹੈਰਾਨ ਹੋਇਆ ਸੁਦਾਮਾ ਬੜੀ ਤਾਂ ਇਸਤਰੀ ਇਸਤਰਾਂ ਇਸ ਸੁਦਾਮਾ ਨੂੰ ਦੇਖ ਕੇ ਮੇਰੇ

SATURDAY 28 AUGUST

ਬੋਲ ਕੁੱਝ ਲਿਆ ਉਸ ਦੇ ਦੀ ਦਾ ਸਾਰ,

ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਕੀਤਾ ਪਰੇਸ਼ਾਨੀਆਂ ਨੇ ॥
ਦੇਵੇਂ ਇਸਤਰੀ ਨੇ ਆ ਕੇ ਹੱਥ ਫੜ ਕੇ, ਕੀਤੀ ਦੂਰ ਦੀਆਂ ਇਹ ਹੈਰਾਨੀਆਂ ਨੇ ॥
ਜੋ ਕੁਝ ਪਏ ਸੁਦਾਮਾ ਜੀ ਦੇਖਦੇ ਤੇ, ਸਭੇ ਪ੍ਰਭੂ ਦੀਆਂ ਮੇਹਰਬਾਨੀਆਂ ਨੇ ॥
ਕੋਈ ਅੰਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਸਦਾਗਰ ਦਾ, ਨਾਲੇ ਕਈ ਨੌਕਰ ਨੌਕਰਾਣੀਆਂ ਨੇ ॥
ਪਿੱਛੋਂ ਤੁਸਾਂ ਦੇ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਭਗਵਾਨ ਆ ਕੇ, ਆਪਣੀ ਪਵਰ ਵਿੱਚ ਮਹਿਲ ਉਸਾਰ ਗਏ ਨੇ ॥
ਦੂਰ ਲਾਸਨ ਸਾਰੇ ਜਾਲਾ ਸਾਫ ਕਰ ਕੇ, ਸਾਰੇ ਦੁੱਖ ਤੇ ਕਸ਼ਟ ਨਿਵਾਰ ਗਏ ਨੇ ॥

ਤਾਂ ਸੁਦਾਮਾ ਸਭ ਕੁਝ ਦੇਖ ਕੇ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ।

ਗੀਤ :- ਰੋਕ ਤੇ ਗਊ ਕਰਤ ਪਿਨ ਭੀਤਰ ਸੁਤ ਸੋਹੇ ਆਨਾਜ ਕੇ ਸਾਥ ॥
ਛੋੜ ਦੇਂਦੇ ਭਗਵਾਨ ਨਮਸਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹਨ ਤੇ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ॥
ਗੀਤ :- ਆਓ ਜੀ ਮੇਰੇ ਲਾਲ ਜੀ ਤੁਸੀਂ ਚਿਰ ਕਹਿਰ ਕੇ ॥

SUN 29

	S	M	T	W	T	F	S
AUG	1	2	3	4	5	6	7
	8	9	10	11	12	13	14
	15	16	17	18	19	20	21
	22	23	24	25	26	27	28
	29	30	31				

1999

14. ਉਨ੍ਹੇ ਸਹੀ ਕੁਰਾਨ ਕਸਮ ਵਾਲਿਆਂ ਨਾਸਤਕਾਂ ਨੂੰ ਸਭੀ ਲਿਖੇ ਹੋਏ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਦੇ ਪੱਤਰ (10)

30 MONDAY AUGUST ਚੋਰ ਤਲਵਾਰ ਪਾਣੀ ਉਧੇ ਨਾਲ ਜੀਭੀ ਦੀ ਤਲਵਾਰ ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ

(ਪ੍ਰਸੰਗ ਰਾਜਾ ਭੀਮ ਚੰਦ ਪਹਾੜੀਆ)

ਗੀਤ :- ਜੇ ਜੀਉ ਪਤਿ ਲਥੀ ਜਾਇ ॥ ਸਭੁ ਹਰਾਮੁ ਜੇਤਾ ਕਿਛੁ ਖਾਇ ॥

ਪਰਮ ਪਵਿੱਤਰ ਯੋਗ ਨਾਮ ਸੰਤ ਅਰਸ਼ ਜੀ ਨੇ ਇਹ ਤੁਕ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਜੀ ਦੇ ਰਾਗ ਮਾਝ ਦੀ ਵਾਰ ਵਿਚੋਂ ਲਿਖੀ ਹੈ, ਜਿਹੜੀ ਹੈ ਭਾਈ ਜਸ ਅਰਥ ਦੀ ਜੀਉਂਦਿਆਂ ਇੱਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਉਹ ਜੋ ਕੁਝ ਖਾਂਦਾ ਹੈ ਹਰਾਮ ਹੀ ਖਾਂਦਾ ਹੈ। ਫਿਰ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਜੀ ਮਾਝ ਦੀ ਵਾਰ ਦੀ ਇਸ ਤੁਕ ਵਿਚ ਦਸਦੇ ਹਨ ਕਿ ਜੀਉਂਦਿਆਂ ਪਤਿ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਇਹਨਾ ਨਹੀਂ ਜੋਇ ॥ ਬਹੁਤਿਆਂ ਸ਼ੁਭ ਕਾਰਜਾਂ ਦੀ ਕੀਤੀਆਂ ਕੋਈ ਇੱਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਤੇ ਭੀ ਸ਼ਰਮਿੰਦਗੀ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੇ ਹਨ ॥

ਸਾਡੇ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿਚ ਗੁਰੂ [illegible] ਨੇ ਜ਼ੁਲਮ ਕਰਨਾ ਪਾਪ ਹੈ ਤਾਂ ਜ਼ੁਲਮ ਸਹਿਣਾ ਵੀ ਪਾਪ ਹੈ ਇਹ ਪਰਮਾਣ ਜੋ ਅੱਗੇ ਦੇ ਬੋਧਾਂ ਵਿਚ ਆਵੇਗਾ।

ਨੌਵੇਂ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਤੇਗ ਬਹਾਦਰ ਜੀ ਦੀ [illegible] ਸੰਮਤ 1732 ਬਿਕ੍ਰਮੀ ਮੱਘਰ ਸੁਦੀ ਪੰਚਮੀ। ਤਲਵਾਰ, ਚੋਰ ਵਾਰ ਨਾਲ ਹੀ ਪਾਸਾਂ ਵਜੋਂ ਦਿੱਲੀ ਦੇ ਚਾਂਦਨੀ ਚੌਕ ਵਿੱਚ ਔਰੰਗਜ਼ੇਬ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨਾਲ ਸ਼ਹੀਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਜਦੋਂ ਦਿੱਲੀ ਤਾਂ ਬੰਗਸ਼ਾਂ ਦੀ ਭੀੜ ਵਿਚ ਭੇਸ ਬਦਲ ਕੇ ਭਾਈ ਜੈਤਾ ਜੀ ਨੇ ਹਨੇਰੇ ਵਿਚ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦਾ ਸੀਸ ਉਠਾਇਆ ਅਤੇ ਅਨੰਦਪੁਰ ਸਾਹਿਬ ਦਸਮ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਦੇ ਚਰਨਾਂ ਵਿਚ ਜਾ ਹਾਜ਼ਰ ਹੋਇਆ। ਉਧਰ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਧੜ ਨੂੰ ਲੱਖੀ ਵਣਜਾਰਾ ਆਪਣੇ ਗੱਡੇ ਵਿਚ ਰੱਖ ਕੇ ਆਪਣੇ ਘਰ ਵਿਚ ਰੱਖ ਕੇ ਘਰ ਨੂੰ ਹੀ ਅੱਗ ਲਗਾ ਦਿੱਤੀ। ਕਲਗੀਧਰ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਨੇ ਨੌਵੇਂ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਦੇ ਸੀਸ ਦੇ ਇਕੱਠੀ ਹੋਈ ਸਾਧ-

31 TUESDAY AUGUST ਸੰਗਤ ਨੇ ਸੰਬੋਧਨ ਕਰਦਿਆਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਕੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦਾ ਧੜ ਕੀ ਕਿਸੇ ਨੇ ਪਛਾਣਿਆ ਨਹੀਂ ਉਥੇ ਹੀ ਰੁਲਦਾ ਰਿਹਾ ਤਾਂ ਕੋਈ ਵਣਜਾਰੇ ਨੇ ਸਾਂਭੀ ਲਿਆ ਹੁੰਦਾ। ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ ਉਸ ਵੇਲੇ ਕੋਈ ਵੀ ਗੁਰੂ ਕਾ ਸਿੱਖ ਹਾਜ਼ਰ ਨਹੀਂ ਸੀ ਤਾਂ ਸੰਗਤਾਂ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਪੰਜ-ਛੇ ਸਿੱਖਾਂ ਦੇ ਸੀਸ ਹਨੇਰੇ ਤੇ ਭੇਖਿਆਂ ਕੋਈ ਵੀ ਸਿੱਖ ਪਛਾਣਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦਾ ਸੀ ਦਿਖਾਈ।

ਇਹ ਸੁਣ ਕੇ ਕਲਗੀਧਰ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਦੇ ਦਿਲ ਵਿਚ ਰੋਸ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਤਲਵਾਰ ਦੀ ਮੁੱਠ ਤੇ ਹੱਥ ਰੱਖ ਕੇ ਕਿਹਾ ਮੈਂ ਐਸਾ ਖਾਲਸਾ ਪੰਥ ਦੇ ਸਿੱਖ ਸਾਜਾਂਗਾ ਜੋ ਲੱਖਾਂ ਵਿਚ ਖੜ੍ਹੇ ਪਛਾਣੇ ਜਾਣਗੇ ਜੋ ਹੱਥਾਂ ਵਿਚ ਸ਼ਸਤਰ ਰੱਖਣਗੇ, ਜੋ ਉਹ ਜਦ ਪੈਦਾ ਕਰੇਗਾ ਜਿਸ ਦੀ ਹੱਥਾਂ ਵਿਚ ਖੰਡੇ ਦੀ ਆਪਣੀ ਵੱਖਰੀ ਪਹਿਚਾਣ ਹੋਵੇਗੀ ਜਦੋਂ ਇਸ ਦੇ ਕਾਰਨ ਬਾਰੇ ਜ਼ਿਕਰ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੀਤਾ :-

ਕਵਿਤਾ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿਚ ਸਿੱਖੀ ਦੇ ਰਾਖੇ ਦਾ ਜੋ ਪਾਇਆ ਸਾਈ ॥

(i) ਇਹ ਸੁਣ ਕੇ ਸਤਿਗੁਰ ਨੇ, ਰੋਸ ਨਾਲ ਆਖਿਆ ਸੰਗਤ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ॥

ਫੜਕੇ ਸ਼ੀਸ਼ ਸੋਹਣੇ, ਨੇ ਕੇ ਲੈਲੇ ਨਾਲ ਉਠਾਇਆ ॥

ਘਰ ਜੇਹਾ ਬੀਰ ਬਲੀ, ਕਰਾਂਗਾ ਪੰਥ ਖਾਲਸਾ ਨਿਆਰਾ ॥

(ii) ਭਾਰਤ ਦੇ ਕੁਰਾਹਾਂ ਦੇ ਘਰ ਘਰ, ਸਭ ਕਰਾਂ ਇਕ ਵਾਰੀ ॥

ਮਨ ਮੰਦਰ ਜੀਵਨ ਦੀ, ਜੋਗੀ ਸੁਰਤ ਸ਼ੁੱਧਾ ਸਾਰੀ ॥

ਸ਼ਹੀਦਾਂ ਦੇ ਮੋਤੀਆਂ ਦੇ ਸਿਰ ਬਣ ਸਾਰੇ ਚਮਕਾਂਗਾ ॥ ਘਰ ਜੇਹਾ

(iii) ਖੇਤੀ, ਜੈਸੂ, ਖੋਟੀ ਤੇ ਵਾਰੀ ਤੇਗ ਚੱਲ ਚਲਣਾ ਹੈ ॥

ਸਾਰਿਆਂ ਸੁਰਤ ਸਾਹਿਬ ਦੀ, ਜਾਤੀ ਆਪ ਸੁਰਤ ਵਿਚ ਹੈ ॥

1999 [illegible] ਗੜ੍ਹੀ ਵਿਚ ਸਿਖਾ, ਤਾਰੀ ਨਵੀ ਲਿਖਾਂ ਮੈਂ ਗੁਰੂ ਤੇ ॥

ਘਰ ਜੇਹਾ ਬੀਰ ਬਲੀ

A U G	M	T	W	T	F	S
1	2	3	4	5	6	7
8	9	10	11	12	13	14
15	16	17	18	19	20	21
22	23	24	25	26	27	28
29	30	31				

(100)

(iv) ਜਿਨ੍ਹੇ ਜ਼ਿਹਨ ਕਰਾ ਨੱਸਾਂ ਤੇ ਤੈ ਬੈਠਾ ਜਾਵੇ ॥
ਨੱਸਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਤੋਂ ਇਕ ਇਕ ਨੂੰ ਰਖਣੀ ਜਾਵੇ ॥
ਜਿਹਨਾਂ ਵਿੱਚ ਸੋਗ ਜਿਵੇਂ, ਤਾਰਾ ਰਹੇ ਮੈਂ ਫੇਰ ਗਾਵਣਾ ॥ ਚਲਤ ਜੋਧਾ — —

(v) ਸੋਤ ਸਿਪਾਹੀ ਸਤਿਗੁਰ ਦਾ, ਰੋਕੇ ਮਾਲਾ ਨ ਸਤਰ ਧਾਰੀ ॥
ਪੂਰਾ ਕੀਤਾ ਕਰੀਦਾ ਗਜ ਲੋਗੀ ਪੂਜਾ ਧਰੀਕਦੀ ॥
ਇਕ ਜਾਮ ਅਕਾਲ ਰੱਬ ਜੀਵੇ ਹੋਰ ਨਾ ਕੋਈ ਦੂਜਾਣਾ ॥ ਚਲਤ ਜੋਧਾ — —

(vi) ਹਰ ~~[illegible]~~ ਤੁੰਡੇ ਜਾਇਦ ਦੀ ਰਜਤਾ ਜੋਤ ਰੋਕ ਨਾ ਸੱਕੇ ॥
ਜਿਹ ਧਾਤੂੰ ਪੜ੍ਹ ਧਾਰੀ. ਪੈਂਡਾ ਦਾਤੂੰ ਦਾ ਕਰਾ ਨਾ ਜਾਵੇ ॥
ਮਿਸਦਾ ਕਸ ਗਜ ਕਰੇ, ਏਹੀ ਸਾਰੂ ਪ੍ਰਤਿਗਿਆ ਇਹਵਾਗਾ ॥ ਚਲਤ ਜੋਧਾ — —

(vii) ਤੇਰੇ ਨਾ ਜਰਖੀ ਰਤਨ ਕੇ ਦੀ, ਹਰੇ ਨਾ ਬੈਂਧਰ ਜਿਵੇਂ ਨੂਰ ਕੇ ॥
ਏਹੀ ਨੂੰ ਰੱਖੇਗਾ ਇਹਰ ਦੀ ਸੁੱਤੀ ਜਾਗੇ ਧ੍ਯਾ ਕੇ ॥
ਗੋਬਿੰਦ ਰਸ ਰਾਜੀ ਸਿੰਘ ਤੇ ਤਾਰਦਿਕੇ ਕਾਂ ਜਾਗੀ ॥ ਚਲਤ ਜੋਧਾ — —

(viii) ਸੋਈ ਸਾਨੂੰ ਜਨ ਦਾ, ਸਾਰਸ ਲਈ ਇਨਸਾਫ ਕਰੂਗਾ ॥
ਤੂੰ ਦੇਤ ਨਾ ਤੈ ਜਾਵੇ, ਜੀਵਨ ਕੁਰਾਨੀ ਦੇ ਵਿੱਚ ਪੂਰਾ ॥
ਦੋਨੋਂ ਤੋਨੋਂ ਫਤਹ ਲਵੇ, ਸਤਿਗੁਰ ਦੇ ਫਤਹਿ ਦਾ ਨਾਅਰਾ ॥ ਚਲਤ ਜੋਧਾ — —

ਸਾਧ ਸਿੰਘ ਜੀ ਇਹ ਫਰਮਾਨ ਕਲਗੀਧਰ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਦੇ ਸੰਮਤ 1732 ਬਿਕ੍ਰਮੀ ਨੂੰ ਕੀਤੇ ਜਦੋਂ ਦਸਮੀ ਪਾਤਸ਼ਾਹ, ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਦੀ ਗਦੀ ਗੁਰੂ ਪ੍ਰਾਪਤ [illegible] ਗੱਦੀ ਤੇ ਸੁਸ਼ੋਭਿਤ ਹੋਏ। ਸਮਾਂ [illegible] ਸੰਮਤ 1756 ਵਿਸਾਖੀ ਤਾਂ ਇਹ [illegible] ਪਾਤਸ਼ਾਹ [illegible] ਨੂੰ [illegible] ਜਾਮੇ ਦੀ ਸਿਖਿਆ [illegible] ਪ੍ਰਕਾਸ਼ [illegible] ਪੰਡਤ [illegible] ਕਰਨ [illegible] ਪਹਿਲਾਂ ਕੋਈ [illegible] ਪੰਡਤ [illegible] ਕਰਨ ਦੀ [illegible] ਤਾਂ ਪਾਤਸ਼ਾਹ [illegible] ਦੇ ਕੇ ਰੈਹਾ ਦੇਵੀ ਪਾਠ [illegible] ਕੀਤਾ [illegible] 10-11 [illegible] ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਨਾ ਹੋਣ ਤੇ ਇਕ [illegible] ਇਹ [illegible] ਦੀਆਂ [illegible] ਦੀਆਂ [illegible] ਤੇ ਕੱਢਦੀ [illegible]

WEDNESDAY SEPTEMBER

THURSDAY 2 SEPTEMBER

S	M	T	W	T	F	S
			1	2	3	4
5	6	7	8	9	10	11
12	13	14	15	16	17	18
19	20	21	22	23	24	25
26	27	28	29	30		

1999

3 FRIDAY SEPTEMBER

4 SATURDAY SEPTEMBER

SUN

1999

S	S	M	T	W	T	F	S
				1	2	3	4
E	5	6	7	8	9	10	11
	12	13	14	15	16	17	18
P	19	20	21	22	23	24	25
	26	27	28	29	30		

+++

MONDAY 6 SEPTEMBER

1, ਵੈਰਲ ਸੈਂਸ ਤੇ ਚਿਤ ਚੇਤਰ, ਜੀਤਰ ਦਾਗ ਦੱਸੈ ਵਿਸ਼ਵਾਸੇ ॥
ਤਾਂ ਜੋ ਕਦਾਚਿਤ ਖਾਰਤ ਦਾ ਜਾਣ ਸਾ ਨਹਿ ਖਾਰਤ ਕੋਟ ਕਸਾ ਜੈ ॥
ਅੰਮ੍ਰਿਤਪਾਨ ਕਲਾਸ ਗੁਹਿ ਪਰ ਜਾਣੈ ਸਗਾਮ ਜਗੀ ਜਾਕਸਾ ਜੈ ॥
ਨੀਰ ਕੀ ਸੰਗ ਤੇ ਜੀਰ ਭਸੀ, ਪਰਮਾਰਥ ਖੀਰ ਵਿਵੇਕ ਦਾ ਜਾਣੇ ॥

2. ਇਗ ਛੋਟ ਤੇ ਸੈਸ ਦੱਸੋ ਇਦ ਕੇ, ਤਿਨ ਸੋਸ਼ ਸੁਧੀ ਨ ਕਚੋ ਪਰ ਹੈ ॥
ਇਕ ਤੇਰਨ ਤੇ ਇਸਦਾ ਹੰਸ ਹੈ, ਪੁਸ਼ਤਰਤਰ ਤੇ ਠੇਕੇ ਢਰ ਹੈ ॥
ਸਦ ਪਾਨ ਸਮਾਨ ਪਿਆਨ ਤਿਸੈ, ਹਰਿ ਇਆਸੁ ਕੋਊ ਖਿਸਕੇ ਸਰ ਹੈ ॥
ਖਲ ਵੈਰਲ ਸੰਗਤ ਛਾਗ ਇਆਤਲ ਕੋ ਪਰ ਹੈ ਗਰ ਹੈ ਗਰ ਹੈ ॥

(3) ਗਪੁਖੀਰ ਇਹੈ ਹਮ ਜਾਨਤ ਹੀ, ਤਦ ਤੋਲ ਸੁ ਕੋਗ ਖੁਰੇ ਤੇ ਖੁਰੇ ॥
ਪੂਰਬ ਪਾਪਨ ਕੇ ਬਸ ਤੇ ਸਨਮੋਰ ਪਦਾਰਥ ਤਿਨ ਤੁਰੇ ॥
ਹਮ ਸੋਰਤ ਸੋਰਤ ਨ ਗੁਨਿ ਸਰਹੁੰ ਖਿਖਿਆ ਜੋ ਢੇਰ ਸੁਰੇ ॥
ਘਾਟ ਪਾਰ ਸੁਗਰ ਹਸੀ ਖਾਨ ਹੈ ਤਦ ਛੋਰ ਕਹੂੰ ਨ ਚਿਤ ਫੁਰੇ ॥

(4) ਦੁਖ ਸੁਤ ਖੀਰ ਸੁਮੇਰ ਸੁਤ, ਜਾ ਪਰ ਆਪੀ ਦਦਕੇਤ ॥
ਸਾਏ ਭੁਸਾ ਸਿਕਦਰੀ, ਪਾਂਧੀ ਸਰਫਿ ਕਰੇਤ ॥

TUESDAY 7 SEPTEMBER

(5) ਪਤ ਉਤੇਤਾ ਇਸ ਕੋ ਸੁਨ ਤਰਫ ਪਾਨ ਗਹਿ ॥
ਆਪ ਕੇ ਪਿਛੜੇ ਕਖ ਜਿਨ੍ਹੈਂ ਦੂਰ ਪਰੋਂ ਗੇ ਜਾਇ ॥
ਅਗਲੇ ਤਰਫ ਪੋਇਆ ਸੁਨ ਪਤ ਸਜਾ ਪਾਤ ॥
ਹਮਰੀ ਸਰੀ ਸੁਭਾਉ ਇਕ ਆਵਤ ਇਕ ਜਾਤ ॥

(6) ਸੰਸਾਰ ਜਗਤੀ ਜਿਸ ਖੇਤ ਕਦਾਂਤਕ ਪਾਨ ਕੇ ਗਰ ਜਾ ਪੂਤਿ ਗੁਸੈ ॥
(ਗਜੀ ਕੁਤਜਪਤ)
ਤਾਸਪਤੀ ਇਤ ਭੁਖਕ ਕੇ ਇਧ, ਤਾਂ ਆਸਦੇਹ ਸੁ ਸੋਤ ਪਿਤਾ ਜੈ ॥ (ਇੰਦਰ)
ਤਾਂ ਪੁਤੀ ਜੋ ਰਹੁ ਸੋਤ ਪਿਤਾ ਸੁਤ ਖਾਰਕ ਜਾ ਸੁਖ ਪਰਕ ਪਾਸੈ ॥ (ਸੋਮਦਾਰ)
ਰਗਿ ਜਣੀ ਕਢ ਸਦੇਸ ਰਹੇ, ਜਿਉ ਸਾਗਰ ਦੇਦਨ ਤਾਸ ਇਨਾਮੇ ॥ (ਅੱਡੇ ਭੁਸਨ) (ਘੋੜਾ)

(7) ਸ੍ਰੀਪਤਿ ਸ੍ਰੀ ਕੇ ਕਰ ਖਿਐ, ਖਗ ਆਖਰ ਕ੍ਰਿਸ ਏਹ ॥
ਇਕ ਆਰਿ ਇੰਦਿਰ ਸੋਤ ਤਣ, ਘਟੈ ਸੁ ਹਸ ਕੇ ਏਹ ॥

(8) (ਗਾ)
ਸਾਗਰ ਤੁਲੇਤਰ ਨਿਧ, ਪੇਖਤ੍ਹ ਇਦ ਕੈਨ ॥ (ਗਾਣ)
ਕਖਹੁ ਕ ਪੂਰਬ ਕਾਸ ਤਹਿ,
ਸੁਨਿ ਸੁਨਤੇ ਸੀਏ ਚੈਨ ॥

SEP

S	M	T	W	T	F	S
			1	2	3	4
5	6	7	8	9	10	11
12	13	14	15	16	17	18
19	20	21	22	23	24	25
26	27	28	29	30		

1999

8 WEDNESDAY SEPTEMBER

9 THURSDAY SEPTEMBER

1999

	S	M	T	W	T
S				1	2
	5	6	7	8	9
E	12	13	14	15	16
P	19	20	21	22	23
	26	27	28	29	30

FRIDAY
SEPTEMBER 10

SATURDAY
SEPTEMBER 11

SUN 12

	S	M	T	W	T	F	S
S				1	2	3	4
E	5	6	7	8	9	10	11
	12	13	14	15	16	17	18
P	19	20	21	22	23	24	25
	26	27	28	29	30		

1999

15 WEDNESDAY DECEMBER

16 THURSDAY DECEMBER

	S	M	T	W	T	F
D				1	2	3
E	5	6	7	8	9	10
	12	13	14	15	16	17
C	19	20	21	22	23	24
	26	27	28	29	30	31

1999

ਰਣਜੀਤ ਸਿੰਘ ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬ ਦੇ ਸਤਿਕਾਰਦੇ, ਜੋ ਲਿਖਦੇ ਸੱਚ ਸਦਾਰ ਹੋ ਕੇ ॥
ਹੁਕਮ ਵਾਲੀ ਸਾਰਕ ਤੇ ਚਿੱਟ ਮੁਹਰ, ਸਾਰੇ ਸਿੰਘਾਂ ਤੋਂ ਹੋਣ ਹੋ ਕੇ ॥

FRIDAY 17 DECEMBER

ਤੇਰੀ ਕੂਕੇ ਚੀਰਾਂ ਲਿਖਾਏ, ਸਭਨੀ ਆਪਣੀ ਕਦੀ ਲਿਖਾਈ ਹੋ ਕੇ ॥
ਰਣਜੀਤ ਸਿੰਘ ਤੋਂ ਗਏ ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬ, ਦੇਣਾ ਦਾਨ ਛੱਡ ਸਿਖ ਪਿਆਰ ਹੋ ਕੇ ॥
ਦੱਸੀ ਖ਼ਾਲਸਿਆਂ ਤੁਰੇ ਦਰਬਾਰ ਵਿਚ ਜਦ, ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਦੀ ਇਕ ਨਜ਼ਾਰ ਹੋ ਕੇ ॥
ਸੀਸ ਕੂਕੇ ਦਾ ਖਿੜੇ ਗਿਆ ਫੁੱਲ ਵਾਂਗੂੰ, ਉਥੇ ਫਿਰ ਗਿਆ ਹੁਸ਼ਿਆਰ ਹੋ ਕੇ ॥
ਤੁਸਾਂ ਇੱਕ ਦਰਬਾਰ ਦੀ ਖ਼ਾਤਰ ਮੰਗੀ, ਸਾਡਾ ਟੱਬਰ ਸਾਰ ਕਰਾਂ ਦੀਦਾਰ ਹੋ ਕੇ ॥
ਆਖੇ ਦੀ ਕਰ ਆਏ ਤੇ
ਮੇਰੇ ਕੀਤਾ ਤੁਹਾਡਾ ਸਤਕਾਰ ਹੋ ਕੇ ॥
ਤਾਰਾ ਕੂਕੇ ਦਾ ਸਿੱਖਾਂ ਦਾ ਪਿਆਰ ਕੇਰੀ, ਸੀਸਿਆਂ ਗੁਰਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਗਦਾਰ ਹੋ ਕੇ ॥
ਨਾਲੇ ਗੁਰਮਤਿ ਸਾਰ ਨੂੰ ਜੋੜਦੇ ਦਾ, ਪੁੱਤ ਸੰਗਤਾਂ ਵਲੋਂ ਪਰਵਾਰ ਹੋ ਕੇ ॥
ਗੁਰੂ ਸੰਗਤਾਂ ~~ਦੇ~~ ਦੇ ਚਰਨ ਤੇ ਫੁੱਲ ਚਾੜ੍ਹੇ, ਜਿਸ ਭਗਤਾਂ ਦੇ ਦੁੱਖ ਭਰਤਾਰ ਹੋ ਕੇ ॥
ਏਸੇ ਲਿਖੇ ਲੱਗਾ ਕੂਕੇ ਚਾੜ੍ਹ ਦੇ, ਇਤਿਹਾਸਕਾਰ ਪੇਸ਼ ਕਲਮਕਾਰ ਹੋ ਕੇ ॥

ਸੀਸਾਂ ਸੀਸ ਲਿਖਾ ਪੌਣ ਗੁਰੂ ਨੂੰ ਜਾ, ਤੇਰੀ ਤਰੀ ਉਤਮ ਪ੍ਰੀਤ ਪਿਆਰ ਹੋ ਕੇ ॥
ਸਭੀ ਪਾਸੇ ਤੇ ਕੂਕੇ ਨੂੰ ਵੀਰ ਲੱਗਾ, ਚਰਨਾਂ ਵਾਲੇ ਸੈਂਕੜਾਂ ਇਕ ਸਾਰ ਹੋ ਕੇ ॥
ਦੀਤੀ ਖੇਤੀ ਇੰਦ ਫਿਰ ਗੁਰਾਂ ਆਗੇ, ਇਹ ਕੀ ਖੇਡ ਵਰਤਾਈ ਸੁਖਕਾਰ ਹੋ ਕੇ ॥
ਇਤਨੀ ਆਖਾਂ ਨਾਲ ਵੇਖ ਕੇ ਸਭਾਂ ਰਹਿ, ਪੀਰ ਪੀਰ ਦੀ ਮੈਂ ਸੁਲਤਾਨ ਹੋ ਕੇ ॥
ਆਗੇ ਸੁਣਾਵਾਂ ਕੇ ਪੈਰੇ ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬ, ਛੋਟ ਕਰੀ ਦਾ ਦਰੀ ਗਿਆਨ ਹੋ ਕੇ ॥
ਮੈਂ ਸਰਕਾਰ ਜਗੀਰੀਆਂ ਦੇਣ ਲੱਗਾ, ਤੁਸੀਂ ਇਮਾਨ ਪਾਕ ਦਰਸ਼ਨਕਾਰ ਹੋ ਕੇ ॥
ਐਨੇ ਜਗੀਰ ਕਿਤਾ ਪਰਵਾਨ ਕਰੀਏ, ਲੋਕ ਰੋਏ ਗੀ ਇਹ ਸਰਦਾਰ ਹੋ ਕੇ ॥
ਇਹਤੋਂ ਜਾਣ ਸਭਾਂ ਸੁਲਤਾਨਾਂ ਦੀ, ਸਾਧਾਂ ਆਏ ਨਾ ਸਾਰ ਸਰਦਾਰ ਹੋ ਕੇ ॥

SATURDAY 18 DECEMBER

ਸੁਣ ਸਹਿਬਾਂ ਵਾਂਗ ਵਜਾਉਣ ਤਾਈਂ, ਤੀਰ ਗੱਲ ਦੇ ਤਾਈਂ ਚਲਾਣ ਲੱਗਾ ॥
ਜਦੋਂ ਸਾਨ ਸੰਧਾਰੀ ਨੂੰ ਆਖ ਰਹਿਆ, ਸੁਣਕੇ ਸਿੰਘ ਚੜ੍ਹਾਈ ਕਰ ਜਾਣ ਲੱਗਾ ॥
ਸੁਲਤਾਨ ਪੌਦਿਆਂ ਸੁਲਤਾਨ ਸਭੇ, ਪਾਸੇ ਤੋਪਾਂ ਦੇ ਵਿਚ ਤੁਰਦ ਲੱਗਾ ॥
ਹਾਕਮ ਸਾਥੀ ਨੂੰ ਕੂਕੇ ਦਾ ਸਾਨ ਰਹਿਆ, ਪੱਥਰ ਸਾਰ ਕੇ ਕੰਧ ਤੁੜਾਣ ਲੱਗਾ ॥
ਲੋਕਾਂ ਪ੍ਰਸਤ ਨੂੰ ਗੁਰਾਂ ਦਾ ਸਾਨ ਸਾਰੇ, ਸੱਟੀ ਸੱਟੀ ਤੋਂ ਰੱਟ ਵਿਖਾਣ ਲੱਗਾ ॥
ਕਰ ਤਸ਼ਾਦਦ ਨੂੰ ਸਾਨ ਦੀ ਸਾਰ ਲਗੀ, ਗੱਲ ਆਖਦਾ ਕੇ ਚਰਨ ਪੁਜਾਣ ਲੱਗਾ ॥

ਜੈਸੇ ਫੁੱਲ ਸੂਕੇ ਕੇ ਖਿੜੇ ਗਾਉਣ ਦੇਤ ਗਏ,
ਮੂਸਾ ਦੇਸ ਮੂਸਾ ਜੈਸੇ ਸੇਮਰ ਕੀ ਡਾਰ ਕੇ ॥

SUN 19

ਸੁਮਨ ਸੁਗੰਧ-ਧਿਰ ~~ਡਾਰ~~ ਜੈਸੇ ਆਇ ਡਾਰ ਦੇਤ,
ਜੈਤੀ ਨਰ ਡਾਰੂ ਦੇਤ ਜੈਸੇ ਆਂਧ ਤਾਰ ਕੇ ॥
ਜੈਸੇ ਸੂਖੇ ਤਾਲ ਕੇ ਕੁਰੰਗ ਡਾਰੂ ਦੇਤ ਸਗ,
ਜਿਉ ਦਾਸ ਕਿਉਂ ਛੋਟ ਡਾਰ ਦੇਤ ਆਰ ਕੇ ॥
ਜੈਸੇ ਫਲ-ਦਾਰ ਦੇਸ ਡਾਰੂ ਦੇਤ ਪਾਹਨ ਸੇ,
ਤੈਸੇ ਕੀਏ ਡਾਰ ਦੇਤ ਠਾਕੁਰ ਦੁਆਰ ਕੇ ॥

DEC	S	M	T	W	T	F	S
				1	2	3	4
	5	6	7	8	9	10	11
	12	13	14	15	16	17	18
	19	20	21	22	23	24	25
	26	27	28	29	30	31	

1999

26-2-99.

MONDAY DECEMBER 27

1. ਗੋਤ ਵਿਛੜ ਕੇ ਇਕ ਕੀ ਤੇਰਾ, ਇੱਕ ਜੀਂਦਾ ਇਕ ਮਰਦਾ ॥
ਪੂਣੀ ਖੱਲ ਮਾਸ ਕੇ ਅਪਣੀ, ਇਕ ਤੇਰੀ ਪਾਰ ਤੇ ਚੜ੍ਹਦਾ ॥
ਸੱਭ ਛਿੜਕੇ ਦਾ ਤੂੰ ਭੈੜਾ, ਜਿਸਨੂੰ ਲਿਖਦੇ ਜੀ ਜੀ ਜਾਂਦਾ ॥
ਪਰ ਆਸਾਂ ਨੂੰ ਤੇਰਾ ਸ਼ਗਿਆਂ, ਇਕ ਮੇਰਾ ਤੇਰੇ ਤਰਦਾ ॥
2. ਜਦੋਂ ਮੇਰਾ ਲੰਘ ਗਿਆ, ਜਿਸ ਦਿੱਤਾ ਮਹਿਕ ਤ੍ਰਿਪਤਾਇਆ ॥
3. ਚੜ੍ਹਦੀ ਜਵਾਨੀ ਤੇ ਆਸਦੀ ਏਕੁੱਲਾਂ, ਤੇਰਾ ਰੋਸ ਏ ਪੰਜਾਬੀ ਬਾਹੂਬਲ ਦਿਸਦਾ ॥
4. ਤੇਰੀ ਤੇਰ ਦੇਸ਼ ਦੇ ਤੇਰ ਚਰਨ ਨਹੀਂ ਜੋਗਾਂ ਨੇ ॥
5. ਠੇਕੇ ਦਾਰੀਆਂ ਦੇ ਕੀਤੀ ਤਬਾਹ, ਤੂੰ ਨੈਣਾਂ ਚੋਂ ਸੁਗੰਧ ਛੱਡਦੀ ॥
6. ਆਦਤ ਦੇ ਧੰਧ ਜੋੜ ਕੇ ਮੈਂ, ਪੰਧ ਲੰਮਾ ਮੁਕਾਉਂਦੇ ॥
ਤੇਰਾ ਤੇਰਾ ਦਰਦੀਂ ਦਾ ਰੱਖਿਆ, ਚੜ੍ਹੇ ਮਿਲਾਪੇ ਮਾਉਂਦੇ ।
7. ਤੇਰੀ ਚਰਨ ਤਰੇ, ਮੇਰੀ ਦਸਦੇ ਤਰੀ ॥
8. ਤੇਰੇ ਜੋਰ ਗਾਲ, ਮੂੰਹ ਆਰ ਦਾ ਤਰਦੇਂ ॥
9. ਜੇ ਮੈਂ ਹੁੰਦੀ ਜੈਮਦੀਰਗੀ, ਤੇਰੀ ਮੁੰਡ ਤੇ ਚੂਪਾਂ ਪਾਉਂਦੀ ॥
10. ਅੱਧੀ ਛੁੱਟੀ ਰੇਸ਼ੀ ਸੀ ਤੇ ਕਾਰ ਤੇ ਗਿਆ ॥
ਲਿਖਿਆ ਜੇਡ ਮੋੜੀ ਤੇ ਛਾਰ ਨੇ ਗਿਆ ॥
11. ਸਮੇਂ ਕੁੜੀ ਨੇ ਸਰਿੰਗਾ ਪਾਇਆ ॥ ਸ਼ਰਿੰਗਾ ਸੰਧੂ ਤੇ ਸਰਿੰਗਾ ਪਾਇਆ ॥
12. ਘੁੰਡ ਤੇਰੇ ਤੇ ਚੰਦ੍ਰਮਾ ਦੀ ਨਹੀਂ ਫੱਬਦਾ ਸਦਾ ਇਕ ਮੋਰ ਚੱਕਰਾਂ ॥
13. ਮੇਰਾ ਪਹਿਨਾਵੇ ਦੇ ਮੂੰਹ ਮੁੰਡੇ-ਛੁੱਟ ਗਰਤ ਨੇ ਮੇਰੇ ਪਗਾਂ ਜੋਰਦੀਆਂ ਦਾਨ ॥
14. ਮੇਰੀ ਮੇਰੀ ਗੱਲ ਤੇ ਆਈ ਚੜ੍ਹ ਕਰਕੇ ਤੇਰੀ ਜਿੰਦੀ ਦਸਦੀ ਤੇਰ I want second
15. ਤੂੰ ਮਾ ਸਦਕੇ ਗਿਆਂ ਦਾ ਤੇਰੀ ਜੀਅਤ ਭੈਣਾਂ ਦਾਸੀ ॥

TUESDAY DECEMBER 28

16. ਤੇਰੇ ਚੰਗੇ ਦਾ ਰਾਹ ਮੁੜ ਆਏ, ਟਲੀ ਦੀ ਮੁੜ ਗਇਆ ਨੇ
ਸਦਾ ਗਹਿਣੇ ਤੇ
17. ਸ਼ੀਸ਼ਾ ਮੈਂ ਤੱਕਦੀ ਹਾਂ, ਮੁੱਖ ਇੱਕਦਾ ਮੇਰਾ ਹੁਸਨਾਂ ਤੇਰਾ ॥
ਸਾਥ ਮਿਲਿਆ ਆਦਮੀਆਂ ਦੇ ਰੋਜ਼ ਛਿਪਦਾ ਦੇ ਛਿਪਣਾ ॥
18. ਚਾਨਣੀ ਤੇਰੀ ਦੇ ਚੇਹਰੇ ਦਾਸ ॥ ਆਇਆ ਦੇਵਤਾ ਲੈ ਗਿਆ ਸਾਰ ॥
19. ਮਿਲੋ ਦੇਸੀ, ਮਿਲੋ ਦੇਸੀ, ਬਾਣਾ ਜੋ ਨਹੀਂ ਪੀੜ੍ਹੀ ਨੇ ॥
ਇਕ ਦਿਲ ਦਾ ਹਾਣ ਦਾ, ਇਸਨੂੰ ਤੂੰ ਭੁੱਲੀ ਰੀਝੀਏ ॥
20. ਜੇ ਜੀਣਾ ਸਦੀਵਾਂ ਜੀਵੇ ਰੂਪ ਰਹੇ ॥
ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦੇ ਦੇ ਪਿਆਰ ਤਾਂ ਪੀ ਲੈ ਰੂਪ ਰਸ ਵੇ ॥
21. ~~ਲੋਕਾਂ ਬਾਰੇ ਸਮਝਦਾ ਹੈ~~ । ਸਾਰੀਆਂ ਰਾਤਾਂ ਕੀ ਸੁੱਕੀ ਹੁੰਦੀ ਲਿਖਦਾ ਹੈ।
ਪਰ ਏਸ ਦੇ ਸਮੇਂ ਰੋਂਦੀ ਹੈ। ਤੂੰ ਆਣ ਤੇ ਪਹਿਰ ਚਾਰ ਜਾਂਦੇ, ਕੋਈ ਰੋਂਦੀ ਮੁੜ ਜਾਂਦੇ
22. ਪਾਣੀ ਦੇ ਕੰਢਿਆਂ ਦੇ ਇਕ, ਪੱਥਰਾਂ ਸੋਹਣਾ ਲਗਦਾ ਹੈ।
ਗੁਲਾਬ ਦਾ ਸੁੰਦਰ ਹੁੰਦੈ, ਮੇਰੀ ਤਾਂ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ।

S	M	T	W	T	F	S
			1	2	3	4
5	6	7	8	9	10	11
12	13	14	15	16	17	18
19	20	21	22	23	24	25
26	27	28	29	30	31	

1999

29 WEDNESDAY DECEMBER

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

30 THURSDAY DECEMBER

D	S	M	T	W	T	F	S
				1		3	
E	5	6	7	8		10	
	12	13	14	15	16	17	
C	19	20	21	22	23	24	
	26	27	28	29	30	31	

1999

20 MONDAY DECEMBER

21 TUESDAY DECEMBER

DEC	S	M	T	W	T	F
				1	2	3
	5	6	7	8	9	10
	12	13	14	15	16	17
	19	20	21	22	23	24
	26	27	28	29	30	31

1999

ਇਹਨਾਂ ਦੇ [illegible] ਪੁੱਤ [illegible], ਇਹਨਾਂ ਦਾ ਪੁੱਤਾਂ ਪਿਆ [illegible] ਜਾਂਦੇ ਹਨ NOTES
ਕੋਈ [illegible] ਨਾਮਧਾਰੀਆਂ ਦੇ [illegible] ਕੋਈ [illegible] ॥
ਕੋਈ ਕਦੇ [illegible] ਕੋਈ [illegible] ॥
ਇਕ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਵਿਚ ਬੈਠੇ [illegible], ਇਕ ਪਾਸੇ [illegible] ॥
[illegible]

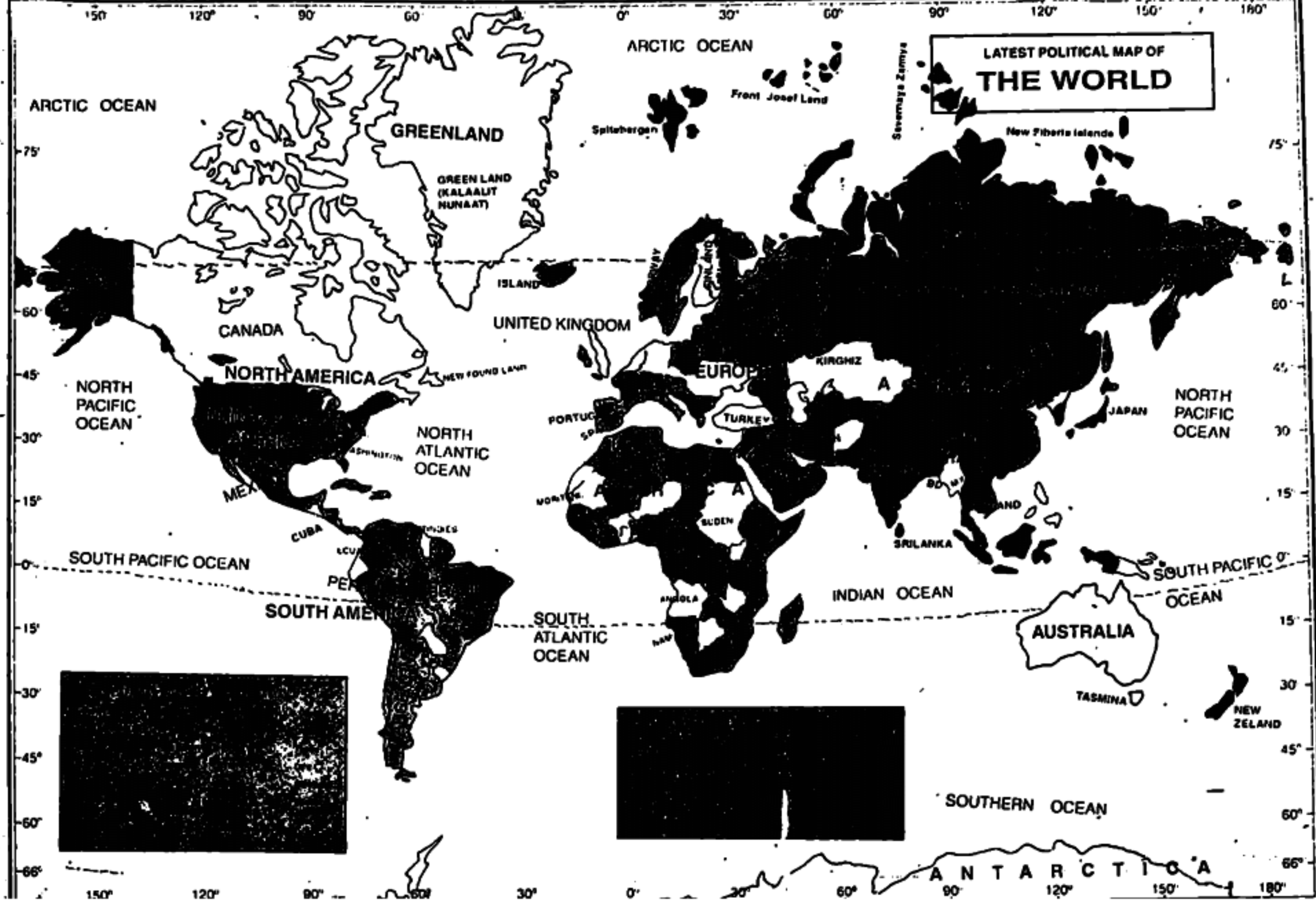
ਇਹਨਾਂ ਦੇ ਮੰਦਰ ਮਕਾਨ ਪੱਕੇ, ਇਹਨਾਂ ਨੂੰ [illegible]
ਇਹ [illegible] ਨੂੰ ॥ ਇਹ [illegible] ਪਾਏ ਨੂੰ ॥
ਇਹ [illegible] ਕਰਾਉਂਦੇ ਨੂੰ, ਇਹ [illegible] ਜਾਂਦੇ ਨੇ ॥
ਇਹ ਮਾਲ ਖਜ਼ਾਨਾਂ ਰੱਖਦੇ ਨੇ ॥ ਇਹ [illegible] ਕਰਦੇ ਨੇ ॥
ਇਹ ਖਾਂਦੇ ਪੀਂਦੇ ਜਾਂਦੇ ਨੇ ॥ ਇਹ ਭੁੱਖੇ [illegible] ਕਰਦੇ ਨੇ ॥
ਇਹ [illegible] ਹੈ ॥ ਇਹ [illegible] ਜੀਵਦੇ ਹੈ ॥
ਇਹ ਪਾਸੇ ਦੇ ਮਾਲ [illegible] ਹੈ ॥ ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ [illegible] ਹੈ ॥
ਇਹ [illegible] ਹੈ ॥ ਇਹਨਾਂ ਦੇ ਮੁਖੜੇ [illegible] ਹੈ ॥
ਇਹਨਾਂ ਨੂੰ [illegible] ॥ ਇਹਨਾਂ ਦੇ [illegible] ॥
ਕੋਈ [illegible] ॥ [illegible] ॥
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible]

[illegible] ॥

① [illegible]

[illegible]
1732 ਬਿਕ੍ਰਮੀ, [illegible]
13 [illegible] 12 ਵਜੇ
[illegible]

LATEST POLITICAL MAP OF
THE WORLD
ARCTIC OCEAN
ARCTIC OCEAN
GREENLAND
GREEN LAND (KALAALIT NUNAAT)
CANADA
NORTH AMERICA
NORTH PACIFIC OCEAN
NORTH ATLANTIC OCEAN
SOUTH PACIFIC OCEAN
SOUTH AMERICA
CUBA
ISLAND
UNITED KINGDOM
PORTUGAL
TURKEY
KIRGHIZ
SUDEN
ANGOLA
SOUTH ATLANTIC OCEAN
INDIAN OCEAN
SRILANKA
JAPAN
NORTH PACIFIC OCEAN
SOUTH PACIFIC OCEAN
AUSTRALIA
TASMINA
NEW ZELAND
SOUTHERN OCEAN
ANTARCTICA
Spitsbergen
Front Josef Land
Severnaya Zemya
New Siberia Islands

ਭਾਰਤ ਦੀ ਜਿੰਦਗੀ ਨੂੰ ਨਵੀਂ ਦਿਸ਼ਾ ਦੇਣ ਵਾਲੀ, [illegible]

[illegible] ਮਾਨਵਤਾ [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]